

॥ अथ प्रकाशसहितश्रीवल्लभाचार्यस्तुतिरत्नावलिप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरवेनमः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥ श्रीमदाचार्यचरणेभ्योनमः ॥ गंगेगौतमि
 गोपिकेगुणकलेगोदेचगीतिप्रियेगोमत्येवमुदाहृत्यन्मसृतोहंवारवाऽऽडंबरं ॥ उल्लांगूलसुहृंकृतंस्नुतपर्योगोभिर्विलीढः प
 दोरुन्मीलन्मुरलीविरावरसिकोगोपालबालोऽवतात् ॥ १ ॥ संहंदावनसक्तासरसमहोदधिविमंथनेरक्ता ॥ श्रीराधाहरि
 मूर्तिः श्यामासुरसादराऽवतात्सास्मान् ॥ २ ॥ सुरसार्थसेवनीयंश्रुत्युचितगुणंपरंप्रभावलयं ॥ सद्ब्रह्मसूत्रकलितंस्वा
 चार्याणांर्वपुर्वचश्चभजे ॥ ३ ॥ सदालिसेवितौवंदेपरंगमाहितौमृदू ॥ अरविंदरुचांचोरौचरणौविद्वलेशितुः ॥ ४ ॥ य

१ गंगादीनि धेनुनामानि २ गोभिः कर्त्रीभिरभिसृतः प्राप्तः ३ गोशब्दानुकरणमिदम् ४ इदं उल्लांगूलेतिच अभिसरणक्रियाया
 विशेषणद्वयम् ५ इदं अभिसरणविलेहनक्रिययोर्विशेषणम् ६ समीचीने वनविशेषे हरिपक्षे सतां वृंदस्य रक्षणे ७ सरसं महः क्रांतिर्यस्य तादृशस्य
 दधो मंथनआसक्ता अथवा सरसं सशब्दं दधिमथनेपि रक्ता श्रमेणारुणीभूता अहो हरिपक्षे रसया भूम्या रसेन जलेन शब्देनवा सहितस्य महत उदधे-
 र्मथनासक्ता सरसमहा नित्यं सरसोत्सवविशिष्टेति पृथग्विशेषणंवा मह उद्वव उत्सव इत्यमरः ८ षोडशवार्षिकी पक्षे श्यामवर्णा ९ सुष्ठुरसे शृंगारे
 सुशब्देवा रसो वै स इति श्रुतिप्रसिद्धे भगवतिवा आदरवती पक्षे देवेषु सादरा सुरसा दराभयरहितेति पदद्वयंवा १० सुराणां सार्थः समूहः वचःपक्षे सुष्ठु-
 रसो भक्त्यादिर्भगवान्वा यस्मिंस्तादृशार्थः ११ श्रवणार्हगुणं पक्षे वेदोचितप्रमाणकं १२ परं उत्कृष्टं प्रभामंडलं यस्य पक्षे परेषां वादिनां प्रभावस्य लयो
 यस्मात् १३ यज्ञोपवीतं पक्षे संतो वेदाः व्याससूत्राणिच १४ स्वमतेनामरूपयोरपिभजनीयत्वं १५ सतां आख्या पंक्या पक्षे सदाआलिभिः १६ परउत्कृष्टः
 परस्य हरेर्वा आगमो वेदांतादिः तस्मै हितौ पक्षे परागेण पुष्परजसा महितं पूजितं.

व०स्तो०

॥ १ ॥

त्यदपुनर्भवच्छविरपुनर्भवकारणं निजानां ॥ गोस्वामित्रजवल्लभचरणान्मातामहान्गुरुन्वंदे ॥ ५ ॥ श्रीमन्मुकुन्द
पदसुन्दरपंकजालेर्निःशेषशेषवचसांचविशेषवेत्तुः ॥ शास्त्रेऽगमंपरिचितितयतएकतस्तंश्यामोत्तरंधनमहंपितरंनमामि ॥
॥ ६ ॥ युग्मं स्वांतेर्नवेदांतहितेऽपिनित्यंवेदांतचिंताचिरसंततास्ते ॥ यस्योत्स्फुरद्भ्यां कृतिलब्धकीर्तेर्नर्व्याकृतिः श्ला
घ्यतमाविभाति ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभाचार्यकुलप्रदीपः सगोकुलाधीशइतिप्रसिद्धः ॥ कृत्वानिजाचार्यनुतिविचार्यसमादिशन्मां
विवरीतुमेतां ॥ ८ ॥ मूढो गूढपदेतदं त्रिविवृतितन्वेदशां बोध्यहंतूर्णं धर्मे चणालिखंतु सुखतो वक्तुं न चिंतालं वः ॥ मर्तुं किंतु मम
प्रमादजममी सर्वेक्षमं तां बुधाभृंगाः केतककंठकान्नगणयंत्यंतर्गुणग्राहिणः ॥ ९ ॥ अथ श्रीमदाचार्यस्तुतिरूपेषु प्राक्तनग्रंथेषु
केषांचिन्मंत्ररूपत्वात् केषांचि तत्त्वाभावेऽपि रहस्यनिरूपकत्वात् केषांचि चरित्रचिंतामण्यादीनां सर्वचरित्रनिरूपकत्वेना
तिविस्तीर्णत्वाच्च सर्वाधिकारकं न त्यहपाठयोग्यं संक्षेपेणाचार्यचरित्रानुभावकंच मत्कृतत्वात् सकलप्रेक्षावल्लवृत्तिपात्रंच किं
चित्स्तोत्रंचि कीर्षवोगोस्वामिश्रीगोकुलाधीशचरणाः स्वहृदये श्रीमदाचार्यस्वरूपस्फोरणाय मंगलमाचरंतस्तेषां भगवन्मु

टीका

॥ १ ॥

१ पुनर्भवो नखः २ अपुनर्भवो मोक्षः ३ स्वसांप्रदायिकमंत्राद्युपदेष्टुं ४ महाभाष्यनिष्णातात् ५ धनश्यामाख्यं ६ न वेदांतेति च्छेदे विरोधः प्रतिभा
ख्यबुद्ध्या प्रतिक्षणं नवीने दांतेभ्यो हिते चेति परिहारः ७ पाणिनीयम् ८ न व्याकृतिरिति विरोधः नव्या नूना काव्यकृतिसिति परिहारः ९ स्तोत्रे १० केव
लाः ११ लेखः १२ अपराधं

खत्वंक्तुं प्रथमतो माहात्म्यानुसारेण भगवत्स्वरूपानिरूपणपूर्वकं प्रत्यगाशिषमभ्यर्थयन्ते इच्छेति सदानन्दमूर्तिर्नः शरणं भव
 त्वितिसंबन्धः सदानन्दमूर्तिर्यस्य स तथा स्वरूपभूतत्वात्तयोः तेन कृष्ण इत्यर्थः श्रूयते च तापनीये कृषिर्भूवाचकः श
 ब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचकः तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयत इति भूः सत् निर्वृतिरानन्दः तेनोक्तं फलितं यद्यपि सिद्धांत
 प्रकाशाश्रयाधिकरणन्यायेन सर्वेषामेव विशेषाणां स्वरूपाभिन्नत्वं तथाप्यक्षरावस्थायामपि सदादेः सत्त्वात् तत्कार्य
 स्पचात्र प्रस्तुतत्वादेतावदेवोक्तं अनुकापि चित्प्रत्याहारन्यायेनायात्येव तत्पूर्वापरभूतोभयग्रहणात् तस्या अपि स्वरूप
 भूतत्वान्नित्यसहचरितत्वाच्च सत्यं ज्ञानमनंतमित्यत्र भाष्ये आनन्दस्य तथैव गृहीतत्वाच्च अतएव तापनीये सच्चिदानन्द
 रूपाय कृष्णायाः क्लृष्टकर्मण इति पठ्यते एवं स्वरूपं निरूप्य कार्यलिंगकानुमानेन ईश्वरसिद्धये श्रौतं कार्यमनुवदन्ति विश्वेति
 विश्वस्य जगतो विश्वेषां सर्वेषां वा उद्भवमृतिवृत्तीः उत्पत्तिस्थितिप्रलयान्करोतीति तथा यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते
 येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयंत्यग्निसंविशन्तीति तैत्तिरीयश्रुतेः उद्भवआविर्भावः सर्वस्यापि श्रुतौ नित्यत्वोक्तेः पुण्यमा
 णस्येव स्थितिर्भवतीति भृतिपदेन सोक्ता प्रलयेऽपि तिरोभावत्वस्यैव श्रौतत्वाद्धृतीति कथितं नहि हरणमत्र नाशः किंतु त

१ स्वगामिनीमाशिषं २ प्रकाशाश्रयवद्वा तेजस्वादिति ब्रह्मसूत्रेण ३ सच्चिदानन्दानां ४ जगदुत्पत्त्यादे रक्षरब्रह्मकार्यस्य ५ यदिदं किंच तत्सत्यमि-
 त्याद्यसत इत्यादौ

व० स्तो०

॥ २ ॥

तोऽन्यन्नयनं उद्भवादिषु करणापेक्षायामाहुः इच्छेति मात्रशब्दोऽवधारणार्थत्वात् करणांतरं व्यवच्छिनत्ति मात्रं का
 त्स्यैवधारण इत्यमरः मायादीनां शक्तित्वेनाभेदान्नपृथङ्निमित्तत्वमिति श्रुतिमतं इच्छामात्रस्य करणत्वं तु सईक्षांचक्रेः
 तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति सपेक्षतलोकान्सृजाइतीत्यादिप्रभोपनिषच्छेतकेतुविद्यैतरेयादिश्रुतिषु स्फुटं एवंमाहा
 त्म्येसिद्धेस्त्रेहोपयोगिस्वरूपमाहुः आविर्भूयेत्यादि यः ब्रजे आविर्भूय विहरति नित्यापरिच्छिन्नतनुत्वादाविर्भाव उक्तः
 उक्तंच नारदपंचरात्रे अनित्ये जननं नित्ये परिच्छिन्ने समागमः नित्यापरिच्छिन्नतनौ प्राकट्यं चेति सा त्रिधेति एतेनां शा
 वतारत्वव्यावर्तनाद्भक्त्याश्रयत्वं च समर्थितं भक्तिमीमांसायां तद्वाक्यशेषात्प्रादुर्भावेष्वापि सेत्यादिसूत्रैः पूर्णावतारेष्व
 नुरक्तेरपि मुख्यभक्तित्वनिरूपणात् विहरतीति लटालीलायानित्यत्वं आविर्भावे प्रयोजनं भक्तकामप्रपूर्त्या इति प्राये
 ण माहात्म्यज्ञानोत्तरभावि भगवद्विषयकसुदृढसर्वाधिकस्नेहयुक्ता भक्ताः कामाश्चात्र भगवद्विषयका एव लौकिकभोगरूपा
 णां शिवादिभिः पूरणदर्शनात् भगवद्भक्तानां तादृशकामोद्भवासंभवाच्च तत्पूरणायेत्यर्थः पूर्तौ प्रकर्षः कालापरिच्छेदरूपः
 स्वशांतिरूपेष्वितरैः स्वरूपैरभ्यर्द्यमानेष्वनुकंपितात्मा परावरेणो महदंशयुक्तो ह्यजोऽपि जातो भगवान्यथाग्निः तथा परम
 हंसानां मुनीनाममलात्मनां भक्तियोगवितानार्थमित्यादि श्री भगवतादिवाक्यैस्तस्याः प्रयोजनत्वं एवं पुष्टिस्थानां मनो
 रथपूर्तिमुक्ता प्रावाहिकोद्धारार्थमाहुः तन्वन्निति कीर्तितन्वन्विस्तारयन् स न्यो विहरतीत्यन्वयः भगवतः षड्गुणांतःपा

टीका

॥ २ ॥

तिनोयशसोनित्यत्वात्तस्यलौकिकवन्नवीनकरणंनसंभवति किंतुविस्तारणमेव कीदृशींकीर्तिं तमोर्घीं तमोऽज्ञानंहंती
 तितथातां अनेनप्रावाहिकाणामप्युद्धारोभविष्यतीतिसूचितं आच्छिद्यकीर्तिं सुश्लोकां वितत्यद्यंजसानुकौ तमोनयात
 रिष्यंतीत्येकादशस्कंधवाक्यात् मार्यादिकार्यमाहुः श्रुतीति श्रुतिभिर्वैदेर्मृगितंपदं अक्षराख्यंस्थानंचरणंवायस्यसतथा
 सर्वेवेदायत्पदमामनंतीतिकठश्रुतेः अक्षरस्यधामत्वंतुतत्रैव एतत्ध्येवाक्षरंब्रह्म एतदालंबनंश्रेष्ठमित्यादिनातथामुंडकादि
 षुचस्पष्टं तथाचतेषामक्षरेप्रवेशात्तस्यचभगवच्चरणरूपत्वात्तत्स्थानरूपत्वाद्वाकेवलज्ञानिनामपिवस्तुतस्तुमुक्तिदातापुरुषो
 त्तमएवेतिफलितं उक्तंचमुक्तावल्यां ब्रह्मणीत्यंहरिर्मतइति एवंत्रिविधानामपियथायोग्यंस्वाभिमतप्रयोजनसिद्धयर्थंभ
 गवदाविर्भावइत्युक्तातत्रबीजबोधनार्थंक्रमात्पदत्रयेणविशिषतः प्रथमंकामपूर्तिसामर्थ्यमाहुः पूर्णकामइति यस्यकामाः
 स्वतःपूर्णाःसोऽन्येषामपिपूरयेदितिभावः सर्वकामःसर्वगंधइतिशांडिल्यविद्याश्रुत्यापूर्णकामत्वं प्रावाहिकोद्धरणेहेतुमा
 हुः दयार्द्रइति तेषांसाधनाभावेपिस्वयंरूपयतीत्यर्थः आर्द्रपदाद्वयाधारसत्वंव्यज्यते मार्यादिकानामप्युद्धारणेहेतुमाहुः
 सर्वेशइति सर्वस्यवशीसर्वस्येशानइतिबृहदारण्यकशारीरब्राह्मणश्रुतेः यद्यपिशुष्कज्ञानिनस्तुपुरुषोत्तमंअक्षरादपृथगेवम
 न्वानाःसाम्याभिमानिनस्तथापिसर्वेशत्वात्तानप्युद्धरतीतिभावः एवंनिवृत्ततर्पैरित्यादिवत्त्रिविधानामपिअभीष्टासिद्धिर्भ

१ कठबलवा २ यदक्षरंवेदाविदोवदंति विशंतिपद्यतयोभितरागाइति गीतोक्तात्

व० स्तो०

॥ ३ ॥

यवदवतारप्रयोजनत्वेनोक्ता तत्रैवंसंदेहः भूभारहरणस्यैवसर्वत्रप्रयोजनत्वेनकथनात्कथमेतदेवावतारप्रयोजनमिति तं
 वारयितुमाहुः जगतीति जगतीपृथ्वी अपदेशोव्याजः समग्रजगद्भ्यस्यापीच्छामात्रेणशक्यत्वेभारहृतिमात्रायावतारायो
 गात् इदंश्रीभागवतेप्रथमस्कंधेपृथास्तुतौस्पष्टं एवंसत्यपिसाक्षादैश्वर्येकेचिदासुरानास्तिक्यात्स्वबुद्धिजाड्येनभ्रमंतीति
 तत्रकारणमाहुः गोपवेषइति प्रथमं गोपस्यआर्भारस्यततोमथुरागमनानंतरंराज्ञश्ववेषइववेषोयस्यसः गोशब्दस्यभूमिपर्या
 यत्वात् गोपशब्दो राजवाचकोपि भवति वस्तुतस्तु वेषमात्रमिदं अतोबहिर्दृष्ट्यातेभ्राम्यंतीतिभावः अतएवभगव
 तापि अवजानंतिमामूढाइति तेषां स्वरूपानादरमुक्कामानुषीं तनुमाश्रितमितिपरभावाज्ञानेहेतुरुक्तः अथवा तात्वि
 कंनित्यलीलास्थंपुरुषोत्तमस्वरूपमेवगोपवेषपदेनोच्यते गोपवेषमभ्राभं गोपवेषपुरुषोमेतदाविर्बभूवेत्यादिश्रुतिभ्यः
 तेनात्रावतारेमूलभूतस्वरूपादनतिरेकएवेतिज्ञापितं एतादृशः शरणंरक्षितास्त्वितिस्वंस्वांश्चप्रत्याशीः आशिषिलोट् शर
 णंगृहरक्षित्रोरित्यमरः अत्रबहूनांश्रौतार्थानांनिबंधनात् शब्दप्रमाणालंकारः लक्षणंत्वाहालंकारदीपिकापारिशेषप्रकरणे
 आशाधरभट्टः श्रुत्यादिवाक्यविन्यासान्निश्वयः शब्दइष्यतइतिनचसाक्षाद्वाक्यविन्यासाभावान्नसइतिशंक्यं कुदलयानं
 दोदाहृते विवृण्वतादोषमपिच्युतात्मनात्वयैकमीशंप्रतिसाधुभाषितं यमामनंत्यात्मभुवोपिकारणंकथंसलक्ष्यप्रभवोभावि
 ष्यतीतिकुमारसंभवश्लोके योब्रह्माब्रह्मणउज्जभारप्राणेश्वरःकृत्तिवासाः पिनाकीतिश्रुतेरर्थमात्रोपनिबंधनेपि तदलंका

टीका

॥ ३ ॥

रांगीकारात् नच आमनंतीति प्रमाणत्वोद्देश्वान्नार्थमात्रं तत्रेति वाच्यं तथोद्देश्वस्यात्रापिश्रुतिमृगितपदइत्यनेन शक्यवचनत्वात् भणितपदइति ग्रंथकर्त्रेभिमतपाठांतरेस्तु श्रुतिभिर्भणितानि पदानि विश्वोद्भवनादिव्यवसायायस्येतितदर्थे न स्पष्टमेव प्रकृते प्रमाणोपन्यासाच्च पदं शब्दे च वाक्ये च व्यवसायप्रदेशयोः पादताच्चिन्हयोः स्थानत्राणयोरंकवस्तुनोरिति मेदिनी नचाचमत्कृतत्वान्नालंकारत्वं एतादृशनिरतिशयैश्वर्यशाल्यपि भक्तार्थं भुवि प्रादुरासेति चमत्कारसत्त्वात् अथेह पूर्णकाम इत्या

इच्छामात्रेण विश्वोद्भवभृतित्वात् कृद्भक्तकामप्रपूर्यैतन्वन्कीर्तितमोघांश्रुतिमृगित
पदः पूर्णकामोदयार्द्रः ॥ आविर्भूय ब्रजे यो विहरति जगती भारहारापदेशात् सर्वेशो गो
पवेषः स भवतु शरणं नः सदानंदमूर्तिः ॥ १ ॥

दीनां भक्तकामप्रपूर्यै इत्यादौ साभिप्रायत्वात् परिकरोप्यलंकारः लक्षणं त्वाह विश्वनाथपंचाननः उक्तिर्विशेषणैः साभिप्रायैः परिकरो मतइति किंच पूर्णकाम इत्यादिविशेषणत्रयस्य क्रमेण भक्तकामप्रपूर्यादिकार्यत्रये हेतुहेतुमद्भावेनान्वयादत्र यथासंख्यालंकारोऽपि लक्षणं तु कुवलयानंदे यथासंख्यं क्रमेणैव क्रमिकाणां समन्वयइति वामनादयस्त्वमुं क्रमिकालंकारइति व्याहरंति स्रग्धरावृत्तं लक्षणं तु अत्रैर्यानां त्रयेण त्रिमुनियतियुता स्रग्धरा कीर्तितेयं ॥ १ ॥

व० स्तो०

॥ ४ ॥

एवंप्रथमश्लोकेमाहात्म्यकथनपूर्वकंभजनीयस्वरूपमुक्त्वालीलानुसारेणभजनस्यसिद्धांतिसंमतत्वात् तद्वैशिष्ट्येनपुनर्नृ-
ति लतेति भक्तिमार्गेहिरसंरूपलीलाविशिष्टस्यैवभजनंपुराणादिषुप्रसिद्धं श्रूयतेचैतत्सोवैसइत्यादौरसेषुचमुख्यःशृ-
ंगारः कृष्णदैवतकश्चसइतितदनुसारेणेहनिरूपणं सत्वालम्बनोद्दीपनभेदेनद्विविधः तत्रालंबनंनिरूपयंति मुदेत्यादि
एतादृशंगिरिवरभृतनौमीतिसंबंधः गिरिषुपर्वतेषुभगवद्भूतत्वादिनावरःश्रेष्ठोयोगोवर्धनः तंविभर्तीतितथातं किंभूतंतं
ललितंमनोहरं इदंनायकस्वरूपमुक्तं पुनः किंभूतं गोपीनांवृंदैःसमूहैःसहनृत्यंपितन्वंतं सहार्थकशब्दयोगाभावेपिबुद्धो
यूनेतिज्ञापकात्सहार्थेतृतीया सत्त्वादिगुणभेदेनसमूहानामनेकविधत्वात्बृंदेबहुत्वं अनेनेहप्रायःपरकीयानायिकाभेदाः
संगृहीताः रासोत्सवेतावार्यमाणाः पतिभिरित्यादिनातथैवप्रतीतिः रसस्तुपरकीयायामेवेतिरसशास्त्रसिद्धांतः एताव-
ताऽऽलंबनंदर्शितं तस्यनायिकानायकोभयरूपत्वात् यमालंब्यरसः प्रवर्ततइतितल्लक्षणात् तननेविशेषोगीतवाद्यपुरःसर-
त्वरूपः तेनतैर्यत्रिकंसंगृहीतं एवमालंबनंनिरूप्यउद्दीपनंनिरूपयंतः क्रीडाधिकरणमाहुः वृंदारण्यइति वृंदावने कृष्णा

१ बाललीलायां वात्सल्यं रसः कौमारादि लीलायां हास्यादिः प्रौढलीलायां शृंगारादिरिति २ श्रीभागवतविष्णुपुराणादिपुराण पात्र हरिवंशादिषु पंच-
रात्र गौतमतंत्रादिषुच ३ भगवल्लीला यथार्थसरसत्वज्ञापनधिवेदमुपन्यस्तं ननु जीवैरेतावता स्वधर्म उलंघ्यः विनश्यत्याचरन्मौढ्या यथारुद्रोब्धिजंवि-
षमिति भागवतोक्तेः ४ तैर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यामिदं त्रयमित्यमरः

टीका

॥ ४ ॥

कूलइतिपाठेतुयमुनातीरइत्यर्थः किंभूते तस्मिन् लतेत्यादि लतानांवल्लीनांब्रातैः समूहैः श्लिष्टाः आलिङ्गिताः भ्रमरकुलै
 श्वघुष्टाः झंझुताः अनेनकुसुमितत्वमभिव्यज्यते घुषिरविशब्दनेइतीणनिषेधः विशब्दनमभिप्रायाविष्करणं तद्विन्नार्थइ
 त्यर्थः तादृशाद्रुमवराः यस्मिन् तत्तथातस्मिन् वरपदंकुवृक्षव्यावर्तनाय बृहद्भामनपुराणे उत्तरखिल्येब्रह्मभृग्वादिसंवादे
 यत्रचंद्रावनं नामवनं कामदुघैर्द्रुमैरित्यादौ तथादर्शनात् अतएवशुभेनिर्दोषे ॥ अत्रवृक्षाणामनेकलतालिङ्गितत्वदर्शनेनभग
 वतोऽनेकस्त्रीसाहित्येनविलासेच्छोद्धोधः भ्रमरझंझुतत्वदर्शनेनवेणुर्गातोद्धोधः मन्मनादिसाम्यस्फूर्तिश्चेतिद्योत्यते इदमु

लताव्रातश्लिष्टभ्रमरकुलघुष्टद्रुमवरेशुभेवृंदारण्येकलितमुरलीगीतवशगैः ॥

मुदागोपीवृंदैर्विविधरसभावोत्पुलकितैर्वितन्वंतं नृत्यंगिरिवरभृतं नौमिललितं ॥ २ ॥

दीपनं यदाहभरतः ऋतुमाल्यालंकारैः प्रियजनगांधर्वकाव्यसेवाभिः उपवनगमनविहारैः शृंगाररसः समुद्भवतीति कृष्णा
 कूलइतिपाठेतुजलविहारादिलीलोपयोगिकमलमरालाद्युदीपकंचसंगृहीतंवेदितव्यं उक्तंचबृहद्भामनपुराणे तत्रैव यत्रनि
 र्मलपात्रीयाकालिंदीसरितांवरा रत्नबद्धोभयतटीहंसपद्मादिसंकुलेति कीदृशैर्गोपीवृंदैः कलितेति कलितंभगवताकृतंय
 न्मुरल्याकरणभूतयागीतंगानं भावेक्तः तद्वशगैः तथा विविधेति कीडारंभानंतरंचविविधाः संचारिसात्विकादिभेदेनाऽने

१ सुरते कर्णदेशेषु यच्च देशीयभाषया । दंपत्योर्जल्पितं मंदं मन्मनं तद्विदुर्बुधा इति हारावली

व०स्तो०

॥ ५ ॥

कविधारसस्यशृंगारस्ययोजावास्तैरुत्पुलकितानि उद्भूतरोमांचानितैः तारकादित्वादितच् अयेहश्लोकेपरोढपरकीयाना
यिकाः सर्वसाधारणस्नेहत्वादक्षिणोनायकः अत्रप्रथमचरणेप्रस्तुतलतादिवर्णनेनप्रस्तुतस्यवृत्तांतांतरस्यस्फोरणात्प्रस्तु
तांकुरोऽलंकारः लक्षणंतुकुवलयानंदे प्रस्तुतेनप्रस्तुतस्यद्योतनेप्रस्तुतांकुरइति नचवेणुशब्दाहूतानेकस्त्रीभिःसहक्रीडन
स्याग्रेकंठरवेणवर्णनेनव्यंग्यत्वाभावाच्चेहसोऽलंकारइतिशङ्क्यं कोशद्वंद्वमियंदधातिनलिनीकादंबचंचूक्षतंधत्तेचूतलतान
बंकिसलयंपुंस्कोकिलास्वादितं इत्याकर्ण्यमिथः सखीजनवचः सादीर्घिकायास्तटे चैलांतेनतिरोदधेस्तनतटंविबाधरंपा
णिनेत्यत्रव्यंजनीयार्थस्यकविनैवाविष्कारोपिअप्ययदीक्षितादिभिस्तत्रप्रस्तुतांकुरांगीकारात् उक्तंचध्वनिकृतां शब्दार्थ
शक्त्याक्षिप्तोपिव्यंग्योर्थः कविनापुनः यत्राविष्क्रियतेस्वोक्त्यासान्यैवालंकृतिध्वनेरिति दंडीत्वमांसमासोक्तिव्याजहार
यथाह वस्तुकिंचिदभिप्रेत्यतत्तुल्यान्यस्यवस्तुनः उक्तिःसंक्षेपरूपत्वात्सासमासोक्तिरिष्यतइति अथचंदावनस्यक्रद्धयति
शयवर्णनादुदात्तमप्यलंकारः लक्षणंतुकुवलयानंदे उदात्तमृद्वेश्वरितंश्लाघ्यंचान्योपलक्षणमिति इहशृंगारस्यप्रबंधप्रक्रां
तभक्तिरसांगत्वात् रसवानप्यलंकारः लक्षणंतुसाहित्यदर्पणे रसभावौतदाभासौभावस्यप्रशमस्तथा गुणीभूतत्वमायां
तिथदालंकृतयस्तदा रसवत्त्रेयऊर्जस्विसमाहितमिति क्रमादिति शिखरिणीवृत्तं लक्षणंतु रसैरुद्वैच्छिन्नायमनसभला
मःशिखरिणीति ॥ २ ॥

टीका

॥ ५ ॥

एवंमंगलमाचर्य्यउपोद्घातमाहुः स्वास्यमिति तेनभगवतास्वस्यस्वंवा आस्यंमुखंभुविआचार्य्यरूपेणआविष्कृतंस्वधा
भिसदाप्रत्यक्षत्वाद्भुवीतिपदं तत्रप्रयोजनं स्वीयानांदैवजीवानांदोषयोगैरपराधसंबंधैः स्वस्माद्वियुक्तानांसंसारमोहानि
वृत्तिपूर्वकं पुनःस्वसंयोगसमृद्धयर्थमिति स्वसंयोगेसमृद्धित्वारोपणाह्यैकिकानाकांक्षत्वंस्वसंयोगाधिकारिणांसूचितं ई
दृशसमृद्धिसंपादनेस्वास्याविष्करणेचहेतुस्तुरुपैव कृपायांचस्वीयत्वंकारणं तथापिभक्तान्भजतेमहेश्वरइति श्रीभा
गवतवाक्यात् अतएवगीतायामपिनवमाध्यायेभगवता समोहंसर्वभूतेषुनमेद्वेष्योऽस्तिनप्रियइति स्वस्यसर्वत्रसमत्व

स्वास्यमाविष्कृतंतेनस्वीयानांकृपयाभुवि ॥ दोषयोगैर्वियुक्तानांस्वसंयोगसमृद्धये ॥ ३ ॥

मुक्तापि येभजंतितुमांभक्त्यामयितेतेषुचाप्यहमिति तुशब्दोक्तिपूर्वकंभक्तेषुविशेषउक्तः अत्रास्याविष्करणस्वसंयुयोजयि
षाकृपादीनांपूर्वपूर्वेउत्तरोत्तरस्यकारणत्वात् कारणमालालंकारः लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे यथोत्तरंचेतपूर्वस्यपूर्वस्यार्थस्यहे
तुता तदाकारणमालास्यादिति सचेहव्यंग्यः अथवा असावुदेतिशीतांशुर्मानच्छेदायसुभ्रुवामिति वत् द्वितीयोहेतुभेद
एवास्तु एवंचमुखमग्निरिद्धइत्यादिद्वितीयस्कंधादिवाक्येषुमुखस्याग्निरूपत्वाद्भगवन्मुखवाग्निरूपाः श्रीमदाचार्याइतिफल
तंएतद्विषयेश्रौतपौराणिकादिप्रमाणानितु श्रुतिरहस्यचरित्रचिंतामण्यादौप्राक्तनैरेवोपन्यस्तानीत्यलमिहोहरेवेन॥ ३ ॥

१ चिंतां प्रकृतसिद्धार्था मुपोद्घातं विदुर्बुधाः

व०स्तो०

॥ ६ ॥

एवंस्वरूपमुक्त्वा स्तुतिकरणं प्रतिजानते तस्येति यद्यप्यहमल्पबुद्धित्वात्प्रत्यंकरणासमर्थस्तथापितस्य भगवन्मुखस्य
 अर्थाच्छ्रीमदाचार्याणां अनुकंपारूपैव एकं बलं सामर्थ्यसाधनं वा यस्य स तथा इदं स्तवकरणे हेतुगर्भादिशेषणं तदनुग्रहेणैव
 स्तुतिसामर्थ्यस्यादिति भावः अनुग्रहः पुष्टिमार्गेनियामक इति स्थिति रिति श्रीमदाचार्योक्तेः मुख्यं तस्य हि कारुण्यमिति भ
 क्तिर्मीमांसाद्वितीयाध्यायसूत्रात् यदायमनुगृण्हाति भगवानात्मभावित इत्यादिचतुर्थस्कंधादिवचनेभ्यश्च अल्पबुद्धीना
 मपि ध्रुवादीनां रूपयैव हि स्तुतिसामर्थ्योद्भवः स्मर्यते पस्पर्शबालं रूपया कपोले योतः प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसुप्तामित्यादि
 श्रीभागवतादिवचनेषु तादृशोऽहंवागीशितुस्तस्य वास्तवं अतिशयोक्त्यनादिद्वं एतं बुद्ध्या सन्निधापितं स्तवं तन्वे आत्मने
 पदात्फलस्य मुख्यतया आत्मगामित्वं सूचितं लौकिकवर्णने मुखे चंद्रत्वाद्यारोपो वस्तुतस्तु चंद्रनिष्ठ सर्वप्रकाशकत्वादिस
 र्वगुणाभावादधिकोक्तिरूपः स नूनवास्तवो भवति ईश्वराणां तु निरस्तसाम्यातिशयत्वात्तत्र तुल्योक्तिरेव न संभवति कुत
 स्तरामतिशयोक्तिरतस्तत्स्तुतौ वास्तवत्वं सुस्थं अत्रोपमानमाहुः दीपमित्यादि सर्वेषामेव देवादीनां षोडशाद्युपचारैः पूजने
 धूपानंतरं प्रकाशार्थं दीपो भवतीति सूर्यस्य पूजने पितृकुर्वीति वस्तुतो विचारे तु समग्रब्रह्मांडमंडलारवंडप्रकाशचंद्रकिरण
 स्य स्वल्पतरप्रकाशत्वाद्दीपो नुपयुक्तः तथापि पूजांगत्वं पुष्पान् पूज्यस्य संतोषमावहति एवमत्रापि समग्रवाचामीशितुस्त

१ सतस्मभ्यधिकं दृश्यत इति श्वेताश्वतरश्रुतेः निरस्तसाम्यातिशयेन राधसेति भागवतद्वितीयस्कंधोक्तेश्च ।

टीका

॥ ६ ॥

द्विषयेकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंचसमर्थस्यपरमस्याप्राकृतस्यमितार्थस्वल्लौकिकवाग्रूपस्तवोपितथैव तथापिस्तव्यस्य परमकारुणिकत्वात्संतोषावहः स्यादेव स्तवकोपमेहालंकारः अनेकार्थस्य युग्मस्य सादृश्ये स्तवकोपमा श्रितोस्मि चरणौ विष्णोर्भृगस्तामरसेययेति चंद्रालोके तल्लक्षणोक्तेः तत्र यथाभृगवक्रोरञ्जपदयोश्च सादृश्यं तथात्रापि सूर्यवागी शयोर्दीपस्तवयोश्च साम्यमिति लक्षणसमन्वयः नच प्रतिवस्तूपमैवेयमस्तु वस्तुवस्तुप्रत्युपमेति व्युत्पादनादत्रच

तस्यानुकंपैकबलोहमेतं तन्वे स्तवं वास्तवमल्पबुद्धिः ॥

एनोविनष्ट्यै परमस्य तुष्ट्यै वागीशितुर्दीपमिवोष्णरश्मेः ॥४॥

तथादर्शनादिति वाच्यं इहवाक्यैक्यात् वाक्यभेदएव तत्संभवात् वाक्ययोरेकसामान्य इति कथनात् तथाच यत्रै कस्मिन्नेव वाक्ये उपमानोपमेयकोट्योर्यथाविवक्षं स्फुटमवयवसादृश्यं तत्र स्तवकोपमा यत्रतुसतिवाक्यभेदे तत् तत्र प्रतिवस्तूपमेति व्यवस्था ननुनेहप्रत्यंगसाम्यं उपमेयकोटावहमिति कर्तृपदस्योपादानादुपमानकोटौच पूजक इत्यादिरूपस्य तस्याऽग्रहणात् अतएव यथाविवक्षमित्यवोचाम अन्यथा जयदेवोदाहरणेश्चि उपमेयकोट्युपा

व० स्तो०

॥ ७ ॥

तविष्णुसरूपकस्य तटाकस्य उपमानकोटावनुपात्तत्वात्तत्रापि सा नस्यात् अर्थात्फलनेत्वत्रापि तुल्यमित्यलमप्रसक्तानुप्रसक्त्या अथ सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनां संबंधकथनाद्यतः तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संबंधः पूर्वमुच्यते किमेवात्राभिधेयं स्यादिति पृष्ठस्तु केनचित् यदि तन्नोच्यते तस्मै फलशून्यं तु तद्भवेत् सर्वस्यैव हि शास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्याचित् यावत्प्रयोजनं नोक्तं तावत्तत्केन गृह्यत इति बृहज्जातकमुहूर्ततत्त्वादिब्याख्यादाहृतनारदवचनैः प्रायेणोपोद्घातएव विषयसंबंधप्रयोजनाधिकारिणः सर्वग्रंथेषूच्यन्ते इतोऽत्राप्येतच्चतुष्टयं वक्तव्यं तत्र तस्येतिपदेन श्रीमदाचार्याणां विषयत्वं स्तवमित्युक्त्या स्तव्यस्तावकभावः संबंधः तत्स्तवोविषयः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संबंधोवा प्रयोजनमाहुः एनोविनष्ट्यै इत्यादि एनसां पापानां विशेषेण पुनरनुद्भववादिरूपेण नाशाय इदमवांतरप्रयोजनं मुख्यप्रयोजनं तु परमस्य वागीशितुः तोषायेत्येव परमस्य भगवतोवा तुष्ट्यै नासत्यदस्यौ परमस्य नासे चरितं परमाद्भुतमित्यादौ तथा व्याख्यानात् परमो भगवान् तेन एतद्द्वयाकांक्षिणोऽधिकारिण इति स्वतः फलितं अत्र लताव्रातेत्यारभ्य गिरिवरभृतं नौमि तेन स्वास्यमाविष्कृतं तस्य स्तवं तन्वे इति गृहीतमुक्तरितीतिदर्शनादेकावलीचालंकारः लक्षणं तु कुवलयानंदे गृहीतमुक्तरितीत्यर्थश्रेणिरेकावली मतेति भिन्नश्लोकवर्तित्वं तु न बाधकं कुवलयानंदद्युपन्यस्तेष्वेकावल्याक्षेपाद्युदाहरणेषु तथा दर्शनात् इंद्रवज्रा वृत्तं स्यादिंद्रवज्रा यदि तौ जगौ गइति ॥ ४ ॥

टीका

॥ ७ ॥

एव प्रतिज्ञाय दैन्यातिशयात् प्रथमं चरणं ध्यायंति श्रीवल्लभेति श्रीवल्लभस्य पदमेवांभोजं कमलं मयूरव्यंसकादि
त्वात्समासः पदमंभोजमिवेत्युपमितं व्याघ्रादिभिरित्युपमितसमासोवा तत् कलये ध्यायामि ध्यानप्रयोजनं तापनुत्त
ये इति आधिदैविकादितन्निवृत्तय इत्यर्थः तापैश्चित्तास्वास्थ्ये स्तोत्रकरणासंभवात् सरसिजमपिशरीरे संसर्जितं सत् तापं
हरत्येव अथ कमलस्य त्र्युच्छिन्नस्य तादृशी शोभा न भवति सरः स्थितस्य तु तत्तादृग्विकाससौरभादिना परमासेति

श्रीवल्लभपदांभोजं सन्मानसविलास्यलं ॥ हंसात्यामोदसंदायं कलये तापनुत्तये ॥ ५ ॥

सरःस्थितिमाहुः सदिति अलं परिपूर्णं प्रेमरसपूरिते सत्पुरुषाणां मानसे हृदये विलासि पक्षे शैवलादिदोषराहित्या
त्समीचीने मानसे दैवसरोवरविशेषे विलासि मानसं सरसि स्वांत इति मेदिनी अनेन दिव्यकमलत्वमुक्तं पुनः कीदृशं
हंसानां निर्होभानां नमन्नृपतिमंडलीत्यादिवर्णनसत्त्वान्नृपाणां वा या आलयः पंक्तयः ताभ्यः आमोदमानंदं संद
दातीति तथा तत् पक्षे हंसेभ्यो मरालेभ्योऽलिभ्यो भ्रमरेभ्यश्च आमोदौ आनंदसुगंधौ ददातीति तथा कर्मण्यण्

१ विद्वन्मंडनसमाप्तौ अखंडवरपंडितप्रसृतचंडपाखंडवाग्विखंडनसुचंडिमाधरणिमंडलाऽखंडलः ॥ नमन्नृपतिमंडलीमुकुटतांडवैर्भंडितः सपादनख
मंडलः पितुरिहास्तु मे मंडनमिति विद्वलाचार्यैर्वर्णितमिति.

व० स्तो०

॥ ८ ॥

आतोयुक्चिण्कृतोरितियुक् उपसर्गपूर्वत्वादातोऽनुपसर्गेकइतिनकः हंसः स्यान्मानसौकसि निर्लोभनृपविष्ण्वर्कइति
 आमोदोगंधर्षयोरितिच मेदिनी इह पदांभोजमित्यत्र प्रथमसमासे अनुभयाभेदरूपकं विषयिभूतस्यांभोजस्याभेदेन
 विषयस्य चरणस्य रक्तिममार्दवादिधर्मस्फोरणाया रंजनात् यथोक्तं कुवलयानंदे विषय्यभेदताद्व्यप्यरंजनं विषयस्य
 यत् रूपकं तत्रिधाधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्तिभिरिति तच्च श्लिष्टविशेषणकत्वाच्छ्लिष्टरूपकं भवति यथाह दंडी राजहं
 सोपभोगार्हं भ्रमरप्रार्थ्यसौरभं सखि वक्त्रांबुजमिदं तवेति श्लिष्टरूपकमिति द्वितीयसमासेतु वाचकलुप्तोपमैव श्लि
 ष्टविशेषणेषु धर्मानंगीकारेतु धर्मवाचकलुप्तास्तु इयमेव विशेषणयोः श्लिष्टत्वाच्छ्लेषोपमेति दंडिमतं यथाह सएव शि
 शिरांशुप्रतिस्पर्धि श्रीमत्सुरभिगंधिचअंभोजमिव ते वक्त्रमिति श्लेषोपमा स्मृतेति हसालीतिविशेषणेतु शब्दश्लेषस्यापि
 सत्त्वात्समानोपमापीह भवति उक्तंच तेनैव सरूपशब्दवाच्यत्वात्सासमानोपमा यथा बालेवोद्यानमालेयं सालकानन
 शोभिनीति एतद्व्याख्याने अर्थश्लेषमूलकत्वे श्लेषोपमा पूर्वमुक्ता शब्दश्लेषमूलकत्वेतु समानोपमेत्यनयोर्भेद इति
 प्रेमचंद्रः ममतु उपमानोपमेययोर्बालामाले इत्यादि सरूपवाच्यत्वएव समानोपमेति दंड्याशयः प्रतिभाति तथास
 तीहश्लेषोपमैवास्तु श्रीवल्लभपदांभोजमित्यस्य श्रिया लक्ष्म्या वल्लभं प्रियं पदं स्थानं तादृशंच तदंभोजंचेति कम
 धारयेण कमलपक्षेपि अर्थः संगच्छते तस्याः पद्मालयत्वात् तथासाति प्रकृताप्रकृतयोः श्लेषोयं ॥ ५ ॥

टीका

॥ ८ ॥

एव चरणं ध्यात्वा साक्षाद्वंदते वंदइतिद्वाभ्यां देवं क्रीडादिविशिष्टं श्रीवल्लभं वंदे नतु स्वयमेवैतद्विशिष्टः किंतु परा नपि भावयतीत्याहुः मंदारमित्यादि भगवत्प्राप्तियोग्या जीवा दैवाः सर्वथा तदयोग्याश्वासुराः गीतादिषु द्वौ भूतसर्गा लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एवचेत्यादौ प्रसिद्धाः दैवाः संतश्च ये देहिनो जाता आसुरवल्लौकिकदेहादिसंबंधं प्राप्ताः तेषामपि मंदारं कल्पद्रुमं तद्वन्मनोरथपूरकं किमुताप्राकृतदेहवतांतेषां सिंहो माणवक इत्यादौ कौर्यादिद्वैशिष्ट्यवत्त मंदारमित्यत्र यथेष्टदातृत्वं गौण्या बोध्यते नन्वासुरकल्पानां तेषां तत्स्वरूपज्ञानमेव नास्तीति कुतस्तादृशमनोरथाः

युग्मं ॥ वंदे श्रीवल्लभं देवं मंदारंदैवदेहिनां ॥ अज्ञानध्वांतभास्वंतं वागधीशं दयांबुधिं ॥ ६ ॥

कुतस्तरांच तत्पूरणमितिचेत्तत्राहुः अज्ञानेति अज्ञानं भगवद्विषयकं स्वस्वरूपविषयकंच तदेव ध्वांतमंधकारः वस्त्वदर्शन हेतुत्वगतिभ्रंशकत्वादिधर्मसाम्यात् अंधकारोऽस्त्रियां ध्वांतमिति त्रिकांडी तद्विषये भास्वंतसूर्यं सर्वतस्तन्निवारकमित्यर्थः पूर्ववद्गौणी नन्वज्ञानं हि ज्ञानैकनाशयं ज्ञानंच प्रमाणवस्तुपरतंत्रं अतः कथं श्रीमदाचार्यैरेवनिवर्तयितुं शक्यमिति चेत्तत्राहुः वागिति भगवज्ज्ञाने शब्दप्रमाणमेव कारणं वाचांच सर्वासामेवायमधीश्वरोनियामकोऽतो नैतद्गुरुपपादमिति

१ जीवस्वरूपं २ प्रमाणंचक्षुरादि वस्तुघटाद प्रमाणशून्यस्यांघादेर्घटादिसत्त्वेपि ज्ञानानुदयात् चक्षुष्मतोपि खपुष्पाद्यनुपलंभाच्च ज्ञानस्योभयाधीनत्वं ॥

व०स्तो०

॥ ९ ॥

भावः नन्वाप्तकामस्य तस्य एवंविधप्रयासे कोहेतुस्तत्राहुः दयेति दयाया अपारत्वद्योतनायांबुधिपदं ॥ ६ ॥ ॥
नन्वीश्वरेण स्वतएवैतत्साधयितुं शक्यं पुनरवतारेकिंप्रयोजनमित्यतआहुः रसायाइत्यादि भूमेर्हृद्यं भूषणं मनोहरं
आभरणं शोभाकरमितियावत् ॥ रसाविश्वंभरास्थिरेतिभूमिपर्यायेष्वमरः ननु श्रीभागवतारख्येन नामात्मकस्वरूपेणैव

रसाया भूषणं हृद्यमासुराणां विदूषणं ॥ हेतुमानंदसंपत्तेर्दोषविप्लोषपावकं ॥ ७ ॥

भूमेर्भूषितत्वात् पुनारूपप्रकटनमप्रयोजनकमितिचेत्तत्राहुः आसुराणामिति आसुरप्रयुक्तानि मतान्यासुराणि विदूषण
मितिनंद्यादित्वात्ल्युः तथाच श्रीभागवतस्येदानीं विविधवादैर्व्याकुलीकृतत्वात् तद्वादनिरासपूर्वकं तस्य तात्त्विकार्थ
प्रकाशनं तद्द्वाराजगदुद्धरणंच स्वावतारैकसाध्यमितिभावः एवंचैतद् द्वयमवतारप्रयोजनं बोध्यं एवं बाधकनिरास

१ एतदर्थमेव तत्त्वार्थदीपादिग्रंथकृतिः २ भूमेर्महानं दुर्मतखंडनंच

टीका

॥ ९ ॥

पूर्वकं साधकसंपादने फलमाहुः हेतुमिति सृष्टिकाले जीवेष्वानंदस्तिरोहितः अ० १ पा० १ सू० १५ नेतरोनुपपत्ते
 रित्यादिब्रह्मसूत्रैस्तथा निर्णयात् स भगवद्भक्त्या पुनः संपद्यते रसश्चेवायं लब्ध्वाऽऽनंदी भवतीति श्रुतेः अ० २
 पा० ३ सू० ३१ पुंस्त्वादिवत्त्वस्य सतोऽभिव्यक्तियोगादितिसूत्राच्च ननु प्रतिबंधकदुरितसत्त्वात् कथं भजनसिद्धि
 स्तदभावेच कथमानंदाविर्भाव इत्यत आहुः दोषेति दोषाणां विष्टोषो दाहः तत्रपावकमग्निरूपं तेन पावित्र्योत्पा
 दकमितिवा एतेन दैवानां दोषनाशपूर्वकमानंदलाभः साध्यत्वेनोक्तः तादृशं वंदइति पूर्वेणान्वयः अत्र युग्मे अज्ञा
 ने ध्वांतत्वारोप आचार्यैः सूर्यत्वारोपनिमित्तमित्यश्लिष्टविशेषणंपरंपरितं रूपकमलंकारः तच्च कल्पद्रुमसूर्यत्वाद्यनेका
 रोपान्मालारूपं उक्तंचसाहित्यदर्पणे रूपकरूपितारोपाद्विषयेनिरपन्हवे तत्परंपरितं सांगं निरंगमितिच त्रिधा यस्य
 कस्यचिदारोपः परारोपणकारणं तत्परंपरितं श्लिष्टाश्लिष्टशब्दनिबंधनं प्रत्येकं केवलं मालारूपंचेति चतुर्विधमिति
 मंदारं दैवदेहिनामित्यत्रतु खड्गः क्षमासौविदल्लइतिवत् परंपरितस्याप्येकदेशविवर्तित्वं ॥ एतदपि तत्रैव स्फुटं द्विती
 यश्लोके भूम्याभरणत्ववर्णनेन तच्छोभाकरत्वस्य गम्यमानत्वात्पर्यायोक्तं लक्षणंतु काव्यप्रकाशे पर्यायोक्तंविना वा
 च्यवाचकत्वेन वस्तु यदिति उक्तरीत्या समर्थनीये पूर्वपूर्वपदार्थे उत्तरोत्तरपदार्थस्यसमर्थकत्वात् विच्छित्तिविशेष
 शालि काव्यलिङ्गंच ॥ लक्षणंतु कुवलयानंदे समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिङ्गंसमर्थनमिति ॥ ७ ॥

व० स्तो०

॥ १० ॥

एव स्वरूपं नत्वा त्रिभिरवतारकथां वदंत आद्येन सामान्यतो जन्माहुः श्रीमदिति स ब्रह्मद्विजपतिः ब्रह्माख्यः ब्राह्मणपालकः तच्छ्रेष्ठ इतियावत् पक्षे ब्रह्मरूपश्चंद्रः द्विजराजः शशधर इत्यमरः आध्यात्मिकादितापत्रयात् त्राय तामित्यन्वयः शीतकिरणस्यापि तापनाशकत्वं प्रसिद्धं चंद्रेणतु दैहिक एव तापो निवर्त्यतइति तस्माद्व्यतिरेकोवा तापत्रैविध्यंतु आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदात् तत्र वातपित्तकफप्रकोपजन्यः शारीरश्चिताद्वेषविषादादिजन्यो मानसश्चाध्यात्मिकः आंतरोपायसाध्यनिवृत्तिकत्वात् अथ बाह्योपायसाध्योपरमो द्विविधः आधिभौतिकआधिदैविकश्च तत्र मनुष्यमृगसरीसृपादिजन्य आधिभौतिकः यक्षराक्षसपिशाचादिजन्य आधिदैविकइति विवेकः इदमेव दुःखत्रयाभिघाताज्जिज्ञासातदभिघातके हेतावित्यत्र वाचस्पतिमिश्रेण सांख्यतत्त्वकौमुद्यां व्याख्यातं अथ कोसौ द्विजपतिः यः श्रीमल्लक्ष्मणसिंधुतः अजनि प्रशस्ता श्रीर्यज्ञादिविषयिणी पक्षे मूर्तिमती लक्ष्मीश्च विद्यतेऽस्येति श्रीमान् प्राशस्त्येमतुप् तादृशो यो लक्ष्मणभट्टएव गांभीर्यादिमत्त्वात्सिंधुरब्धिस्तस्मात्प्रादुरभूत् अथवा समुद्रपक्षे लक्ष्मणशब्दादेव लक्ष्मीवत्त्वं लक्ष्मीवान् लक्ष्मणः श्रील इत्यमरोक्तेः श्रीशब्दोऽत्रापि शोभापर्यायः इदं तादृप्परूपकं विरोधाभासेन व्यतिरेकं साधयंति दिशन्नित्यादिना यः दैवे देवसमूहे तस्यसमूहइत्यण् कारकाणां विवक्षाधीनत्वेन अधिकर

१ समुद्रपक्षे तस्यास्तत्कन्यात्वात् ।

टीका

॥ १० ॥

णत्वविवक्षणात्सप्तमी आत्मरूपामृतं कलात्वेन स्वस्वरूपभूतां सुधां दिशन् दददपि पूर्णकलः सर्वदा षोडशकलासंपन्नः
 कलातु षोडशो भाग इत्यमरः लौकिकचंद्रस्तु कृष्णपक्षे देवैः कलासु पीयमानासु प्रत्यहं क्षीणकलएव भवतीति ततः
 श्लेषमूलकोव्यतिरेकः तस्य कलापानंतु प्रथमां पिबते वह्निर्द्वितीयां पिबते रविरित्याद्यागमप्रसिद्धं वस्तुतस्तु दैवे
 जात्यभिप्रायेणैकवचनं दैवजीवेषु आत्मरूपामृतं आत्मनः स्वस्य भगवतोवा रूपं स्वरूपमेव अमृतं सुधा तां एतेनै
 क्यादिमोक्षसंग्रहः यद्वा आत्मनो हरेः रूपो लोकः तत्र यदमृतं तत्र स्थितिरूपो मोक्षः सालोक्यारव्यस्तम् अथवा
 भगवतो रूपमिव रूपमाकारो यस्मिस्तादृशं मोक्षं सारूप्यारव्यं यद्वा आत्मना भगवतासह रूपं ब्रह्मवह्नयुक्तसर्वका
 माशनादिव्यवहारो यस्मिस्तादृशं मोक्षं सायुज्यारव्यं दिशन् ददत्त तथा पूर्णकलः चतुःषष्टिकलासंपन्नः सर्वावतार
 मूलभूतोवेतिविरोधपरिहारः रूपं स्वभावे सौंदर्यं ना लोकपशुरंदयोः ग्रंथारुत्तौ नाटकादावाकारश्लोकयोरपीति मेदि
 नी अमृतं यज्ञशेषेतु सुधामोक्षाप्स्वयाचितइतिहैमः किंच यः कृष्णांतरः कृष्णं श्यामं अंतरं मध्यं यस्य तादृगपि
 कलंकरहितः लांछनशून्यः चंद्रस्तु श्यामांतरालत्वात्कलंकितएव प्रसिद्धइति ततोव्यतिरेकः वस्तुतस्तु कृष्णोभगवान्
 अंतरे अंतःकरणे यस्य स तथा कलंकेनापवादेन शून्यश्चेति विरोधपरिहारः कृष्णः काके पिके वर्णे विष्णाविति

१ सोऽनुते सर्वकामान्सह ब्रह्मणाविपश्चिदिति ब्रह्मविदः परब्रह्मणासह कामाशनमुक्तं ॥ स्पष्टं चेदमानंदमयाधिकरणभाष्येफलाध्यायभाष्येच ॥

व०स्तो०

॥ ११ ॥

कलंकोंकापवादयोरितिच हैमः अंतरमवकाशावधिपरिधानांतर्धिभेदतादर्थ्ये छिद्रात्मीयविनाबहिरवसरमध्येंतरात्मनिचे
त्यमरः अपिच यः स्मृतोपि दोषोरुतमोभित् दोषेत्यव्ययं रात्रिपर्यायः रात्रिसंबन्धि उरु बहुलं तमः अंधकारं भिन
त्तीति तथा चंद्रस्तु स्वोदयेनैव रात्रितिमिरं हंति नतु स्वस्मृतिमात्रेणेति ततो व्यतिरेकः वस्तुतस्तु स्मृतिमात्रार्ति
नाशनइति नामोक्तेः स्मृतमात्रोऽपि दोषेभ्यः कायिकादिभ्यः उत्थितं बहुलं तमः आच्छादकगुणविशेषं अज्ञानंवा

श्रीमल्लुक्ष्मणसिंधुतोऽजनि दिशन्नप्यात्मरूपामृतं दैवे पूर्णकलःकलंकरहितः कृष्णां
तरोऽपि स्मृतः ॥ यो दोषोरुतमोभित्दच्युतरसांभोधिर्व्यतोऽहर्निशं भ्राजिष्णुर्भुवि
वल्लुभद्विजपतिस्तापत्रयात् त्रायतां ॥ ८ ॥

भिनत्तीति तथा दोषा रात्रौच तन्मुखइत्यव्ययमोदिनी तमो राहौ गुणे पापे ध्वांतइति हमः तमोगुणस्याच्छादकत्वं
त्वाहुः सांख्याः सत्त्वं लघुप्रकाशकमिष्टमुपष्टंभकं चलंच रजः गुरुवरणकमेव तमः प्रदीपवच्चार्थतो वृत्तिरिति अप
रंच यतो यत्सकाशात् अच्युतरसांभोधिः न च्युतो रसो जलं यस्य सचासावंभोधिश्चेति तथा सः आसीदितिशेषः

१ लाघवप्रकाशकत्वंच सत्वस्यधर्मः २ विरुद्धयोःसत्त्वतमसोरुपष्टंभकत्वं चलत्वंचरजसः ३ गौरवमाच्छादकत्वंचतमसः ॥

टीका

॥ ११ ॥

चंद्रस्तु समुद्रादुत्पन्नो नतु समुद्रस्तस्मादिति भेदः वस्तुतस्तु अच्युतस्य भगवतो रसो भक्तिस्तद्रूपोऽभोधिः अपारभक्तिरितियावत् अन्यच्च अहर्निशं अहानि रात्रौच भ्राजिष्णुर्दीप्तिशीलः चंद्रस्तु निशायामेव नत्वहनीति व्यतिरेकः किंच चंद्रस्तु अंबरे अयंतु भुवीत्यपिभेदः वर्तमानइतिशेषः भुविभ्राजिष्णुरितिवान्वयः अत्र लक्ष्मणसिंधुतइति रूपकं लक्षणंतु काव्यादर्शे उपमैव तिरोभूतभेदारूपकमुच्यतइति तत्रापि विरुद्धरूपकमिदं चंद्रविरुद्धधर्मवर्णनात् उक्तंचालंकारशेखरे विरुद्धंच समस्तंच व्यस्तं रूपकरूपकं श्लिष्टंच रूपकं तस्मात्संक्षेपात्पंचधा स्मृतमिति लक्षणमपि तत्रैव यत्रोपमानविरुद्धोऽर्थस्तद्विरुद्धमिति देवेभ्यः सुधादानरूपकारणसत्वेपि कलाक्षयाभावकथनाद्विशेषोक्तिः लक्षणंतु काव्यप्रकाशे विशेषोक्तिरखंडेषु कारणेषु फलाऽवचइति इहकारणेष्विति बहुवचनमविवक्षितं त्वदि स्नेहक्षयो नाभूत्स्मरदीपे ज्वलत्यपीति कुवलयानंदाद्युदाहरणेषु तथ्याऽदर्शनात् इयंचानुक्तनिमित्ता क्षयाभावनिमित्ताकथनात् उक्तंच साहित्यदर्पणरुता सति हेतौ फलाभावो विशेषोक्तिस्तथा द्विवेति तथेत्युक्तानुक्तनिमित्तत्वादिति व्याख्यानं कृष्णांतरालत्वाऽकलंकित्वयोर्विरुद्धयोरेकाश्रयत्वनिरूपणाद्विरोधोप्यलंकारः उक्तंचालंकारशेखरे विरोधो द्विविधइत्युपक्रम्य द्वितीयस्तु यथा श्रुतेविरोधसंधानेऽपियत्राभिप्रेतमासाद्याविरोधः अयमेव विरोधाभासउच्यतइति अकारणादपिस्मरणात्तमोनाशरूपका

१ यथाविरुद्धानामपितैलवर्तिज्योतिषांसंहस्यप्रकाशकत्वं २ फलानुक्तिः ३ प्रकृते स्मरदीपज्वलनरूपकस्यैवज्ञेहक्षयकारणस्योपादानदर्शनात् ॥

व०स्तो०

॥ १२ ॥

योद्भववर्णनाच्चतुर्थीविभावना ॥ उक्तंच कुवलयानंदे अकारणात्कार्यजन्मचतुर्थीस्याद्विभावनेति समुद्रजन्यादपि चंद्रा
त्समुद्रोत्पत्तिनिरूपणात् षष्ठीविभावना उक्तंच तत्रैव कार्यात्कारणजन्मापि दृष्टाकाचिद्विभावनेति ॥ अहर्निशं भ्राजि
ष्णुत्वादिना चंद्रादाधिक्यवर्णनात् व्यतिरेकोपि लक्षणंतु काव्यप्रकाशे उपमानाद्यदन्यस्य व्यतिरेकः स एव स इति

यो बालो हरिविरहोत्थत्वेद्यतापेभूयस्त्वादिव बहिरुद्गतेऽग्निचक्रे ॥

प्रैक्ष्यर्चिर्निचयइवेरितेजनैनो दग्धुंवा भुवि सपुनातु पावकोऽस्मान् ॥ १ ॥

अन्यस्योपमेयस्य व्यतिरेकआधिक्यं तत्रोक्तचतुर्विंशतिभेदांतःपातित्वादस्यव्यतिरेकत्वं सुस्थं ईमेचरूपकस्यांगभूता इत्थं
गांगिभावः संकरः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तं लक्षणंतु वृत्तरत्नाकरे सूर्याश्वैर्मसजस्तताः स गुरवः शार्दूलविक्रीडितं ॥ ८ ॥
इत्थं लक्ष्मणमहपुत्रत्वे उक्ते किंप्राकृतजनवदेव तदुत्पात्तिरित्याशंकायामाविर्भावप्रकारं द्वितीयेनाहुः य इति अत्राख्यायि

१ यज्ञः पयोराशिरभूत्करकरकल्पतरोस्तवेत्यत्रैव २ व्यतिरेको लंकारः ३ पूर्वोक्ताविरोधविशेषोक्त्यादयोत्रवलभद्विजपतिरितिरूपकस्यांगभूताः ४ दाद
क्षमिः ससमिश्नयतिः

टीका

॥ १२ ॥

कासंक्षेपस्तु श्रीमल्लक्ष्मणभट्टाआंध्रदेशखंडकाकरवारग्रामवासिनः शततमसोमयज्ञंपरिसमाप्य पूर्ववृत्तांतानुसारेण स्वगृहे भगवदवतारंभाविनंजानंतः भगवंतं गर्भे प्रविष्टं विदित्वा स्वप्ने संजाततदाज्ञया सपत्नीका यात्रार्थं निर्गताः प्रयागतीर्थे स्नानदानादि विधाय ततो वाराणसीगतवतः तत्रकंचित्कालं नीत्वा धवनोपद्रवात्पुनः स्वजनपदं जिगमिषं तोमध्ये मार्गं स्मृतं पत्नीगर्भपरमपुण्ये चंपारण्ये तत्रैव शमीशाखितलशरण्यं विधाय ततो नातिदूरे चौडाख्यनिगमे निगमय्य तां रजनीं निशम्य शांतोपद्रवांकाशीं प्रजातेततएव प्रतिनिवृत्तायावत्तदेव स्थलमायातास्तावत्सुतस्मेहातिशयात् विलोचनविगलदश्रुकलाकुलाजनयित्री तत्रैव तरुतले बहलवीतिहोत्रज्वालावलीवलीढाखिलदिशं महत्कुंडमकरोन्नेत्रपात्रं तत्ररममाणं स्वशिशुकंच ततो वह्निनावर्त्मनि वितीर्णं सति तं सामोदंसमादाय स्वोत्संगमंडयामास तदानीं भगवदवतारचिन्हा न्यासन् सर्वाणीति पारंपारिकप्रबंधेभ्योऽवगम्यते तदेव दर्शयंति यो बाल इत्यादिना योऽग्रे श्वक्ने मंडले बालः सन् शिशुत्वमा

१ लक्ष्मणभट्टात्पूर्वपुरुषगणनायां पंचमेन यज्ञनारायणभट्टेन क्रियमाणे सोमयागे अमिकुंडात्तद्वंशे सोमयागशतकोत्तरं भगवदवतारो भवितेत्यशरीरवागां सीत् अयमेव पूर्ववृत्तांतः ततो यज्ञनारायणेन द्वाविंशत्सोमयागाः कृताः तत्सूतेन गंगाधरभट्टेन अष्टाविंशतिः तत्सूनुना गणपतिभट्टेन त्रिंशत् तत्पुत्रेण बलभट्टेन पंच तदात्मजनुषा लक्ष्मणभट्टेन च पंचेति शतकं जातं ॥ २ गर्भवर्त्तिनो मम इहाऽवतारो न भविताऽतः काशीं सपत्नीको गच्छेत्पेवरूपया ॥

३ अथ सर्वगुणोपेतः कालः परमशोभन इत्यादि श्रीभागवतादिवचनोक्तानि

व० स्तो०

॥ १३ ॥

नुकुर्वन्सन् प्रैक्षिआविर्भावोत्तरंदष्टः मातापितृभ्यामितिशेषः अग्निचक्रइत्यत्रविनापिप्रत्ययपूर्वोत्तरपदयोर्वालोपोवाच्य
इतिवार्तिकाद्भीमसेनोभीमइत्यादिवत् चक्रवालशब्दस्योत्तरपदलोपाच्चक्रशब्दोमंडलार्थः प्रैक्षीतिकर्मकर्तृप्रयोगोवा नतत्र
चक्षुर्गच्छतीतितलवकारश्रुतेरीश्वरत्वेनादृश्योऽपिस्वयमेवादृश्यतेत्यर्थः सः पावकोऽप्राकृतमुखाग्निरूपः पाविऽयकर्तावा
प्रकृतत्वाच्छीवल्लभाख्यः अस्मान्सर्वानेवस्वीयान्पुनातु सिद्धांतरहस्यादिग्रंथप्रतिपादितपंचविधदोषरहितान्करोत्व
त्यर्थः तदानींस्वरूपमभितोमंडलीभूतेऽग्निचक्रेविषयेउल्लेखंते हरीत्यादि हरिविरहादुत्तिष्ठतीतितादृशे हृद्येहृदिभवेतापे
भूयस्त्वाद्वहुलत्वाद्वहिरुद्रतइववर्तमानेइत्यर्थः अयंभावः सहिहरिःसर्वदुःखहर्ताअतस्तेनैवदुःखितोद्धरणायस्वस्यभूतलेऽ
बतारणेनसाक्षाद्रूपस्यतस्यविरहात्तापोभवत्येव सचहृद्योहृदिभवः तापस्यमनोधर्मत्वात् शरीरावयवाच्चोतियत् रसो
त्तरदलस्यमुख्यांगत्वेनमनोहरोवा तदानींबालत्वेनहृदयस्थलस्यात्यल्पत्वात्तापस्यचसर्वनित्यगुणाश्रयभगवद्विद्यो गेत्थ
त्वेनभूयस्त्वादत्याधिक्याद्वहिरुद्रमनंसंभवाति अग्नेश्चतापकत्वेनतत्रमूर्तिमत्तादृशतापत्वमुत्प्रेक्ष्यते उत्थपदात्सहसैवाति
प्रसृमरत्वंव्यज्यते पुरुषोऽप्युपविष्टःसंकुचितावयवोभवति उत्थितस्तुसहसैवविस्तीर्णावयवइति स्वाचार्याणांमुख्यत
पाविरहानुभवार्थमेवावतीर्णत्वाद्युक्ततरमिदं अत्रतापस्यमूर्तत्वंनयुज्यते अगाधतरेतदंतःकरणेचतदमानंनघटतइत्यरु

१ अस्मानितिबहुवचनलभ्योर्थोपं ॥ २ सहजादेशकालोत्था लोकवेदानिरूपिताः संसर्गमाः स्पर्शजाश्चेतिपंच ॥

टीका

॥ १३ ॥

व्यापक्षांतरेणोत्प्रेक्षंते अर्चिरित्यादि वेतिपक्षांतरे भुविजनानांपुनःपुनर्जननेनक्लिश्यतां एनःपापं जातित्वादेकवचनं
 तद्गुणं ईरितेप्रयुक्तेऽर्चिर्निचयेइव स्वाकिरणानांसमूहेइव सर्वतोदृश्यमानोग्निचक्रेप्रैक्षीतिसंबंधः स्वस्यपावकत्वात्पापिज
 नानांसर्वदिक्षुवर्तमानत्वाच्चतत्पापदाहायसर्कतःप्रेरितंस्वमयूरवजालमेवंसमंतादग्निचक्रत्वेनप्रतीयायकिमितिभावः अर्चि
 ण्मद्द्रव्यज्वालाःपरितःप्रसरंत्येव अत्राग्निचक्रस्यमूर्तिमद्विरहतापत्वेनसर्वतोविसृत्त्वरस्वाकिरणजालत्वेनचसंभवनादुत्प्रे
 क्षालंकारः लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे संभावनमथोत्प्रेक्षाप्रकृतेनसमेनयादिति उभयत्रइवेत्युत्प्रेक्षायां उक्तंचकाव्यादर्शदंडिना
 मन्येशकिंध्रुवंप्रायो नूनमित्येवमादिभिः उत्प्रेक्षाव्यज्यतेशब्दैरिवशब्दोपितादृशइति तेनैवाच्येयं वाच्याप्रतीयमानासाप्रथम
 द्विविधामता वाच्येवादिप्रयोगेस्यादप्रयोगेपरापुनरिति विश्वनाथपंचाननेनतद्वैविध्यवर्णनात् तत्राप्यग्निचक्ररूपेवस्तु
 निवस्त्वंतरत्वोत्प्रेक्षणाद्वस्तूत्प्रेक्षैषा अग्निचक्रस्यमूलएवउक्तत्वादुक्तास्पदासा संभावनास्यादुत्प्रेक्षावस्तुहेतुफलात्मना
 उक्तानुक्तास्पदाद्यात्रसिद्धासिद्धास्यदेपरेइतिकुवलयानंदोक्तेः अत्रपूर्वार्द्धेतापस्यबहिरुद्रमनेभूयस्त्वादितिहेतुः संगृहीतः
 उत्तरार्द्धेचपापनिवृत्तिरूपकार्येणसहअर्चिर्निचयप्रेरणरूपंतत्कारणमभिहितमितिउभयत्रोत्प्रेक्षांगभूतोहेत्वलंकारः लक्षणं
 तुकाव्यादर्शमालिन्यप्रोष्ठिन्यां अंग्रेयोसिषाधयिषितार्थस्यहेतुर्भवतिसाधकः कारकोज्ञापकइतिद्विधासोप्युपजायतइत्या

१ पूर्वोत्तरार्द्धयोः २ इवशब्दप्रयोगेण ३ अग्निपुराणे ॥

च० स्तो०

॥ १४ ॥

दि तत्रापिभूयस्त्वादितिकारकोहेतुः बहिरुद्रमाख्यक्रियासाधकत्वात् ॥ हेत्वलंकारप्रकरणेप्रेमचंद्रादिभिस्तथैवोर्कारा
 च ॥ भोजराजेनाप्युक्तं ॥ यःप्रवृत्तिनिवृत्तिचप्रयुक्तिचांतराविशन् उदासीनोपियःकुर्यात्कारकतंप्रचक्षतइति नचोत्त
 राद्धेपंचम्यदर्शनाद्धेत्वलंकाराभावःशंक्यः कुवलयानंदे हेतोर्हेतुमतासार्द्धवर्णनंहेतुरुच्यते ॥ असावुदेतिशीतांशुमानच्छे
 दायसुभ्रुवामित्यत्रचंद्रिकायांहेतुमताकारणेनमानच्छेदःकार्यमितितत्सद्वैद्यनाथेनव्याख्यानात् ॥ इहापितत्तौल्यात् यत्तु
 प्राञ्चोभामहादयोहेतोर्नालंकारत्वंमन्यंते यथाहुः हेतुश्चसूक्ष्मलेशौचनालंकारतयामताः समुदायाभिधेयस्यवक्रोक्त्यन
 भिधानतइति मम्मटभट्टश्चेदमेवानुससार तत्तुप्रायः अभेदेनाभिधाहेतोर्हेतुर्हेतुमतासहेतिविश्वनाथप्रभृतिमतदूषणाभि
 प्रापमितिनेहातिप्रसंगः अथबाल्येऽसंभवतोपितादृशतापस्यहरिविरहोत्थेतिविशेषणेनघटमानत्ववर्णनात्श्लेषोत्रगुणःश्ले
 षोविघटमानार्थघटमानत्ववर्णनमिति तल्लक्षणात् प्रहर्षिणीवृत्तं लक्षणंतु श्रौञ्जौगस्त्रिदशयतिःप्रहर्षिणीयामिति ॥ ९ ॥
 आख्यायिकावशेषसंगृह्णन्ति क्रीडन्तामिति सःअप्राकृतः अलौकिकः पोतोबालःसंसाराब्धेर्नौकारूपोवापातु पोतःशिशौ
 बहित्रेचेतिमेदिनी नौकापक्षेअप्राकृतइतिविशेषणंतुचेतनत्वेनव्यतिरेकबोधकं यत्तदोर्नित्यसंबंधात्सइतिलभ्यते एवम
 प्रेपिज्ञेयं कीदृशःसः यंबर्हिषोमेश्चक्रवालेमंडलेक्रीडन्तं बर्हिर्ज्योतिरुषर्बुधश्चदहनःस्याच्चित्रजानुःशुचिरित्यग्निपर्यायेषुहला
 युधः चक्रवालंतुमंडलमित्यमरः तथा कंजेति कंजेकमलेइवनेत्रेयस्यतं धर्मवाचकलुप्तोपमेयं किंच नवेति नवःसजलो

टीका

॥ १४ ॥

घनोमेघःसइववपुर्यस्यतं पूर्वोक्तैवोपमा नवत्वंतुधर्मो नभवतिश्यामत्वस्यतत्वेनाभिप्रेतत्वात् उक्तंचकुवलयानंदे वर्ण्यो
पमानधर्माणामुपमावाचकस्यच एकद्वित्र्यनुपादानाद्भिन्नालुप्तोपमाष्टधेति दंडिमतेनत्वियंवस्तूपमापिभवति यथोक्तंते
नैव राजीवमिवतेवक्रंनेत्रेनीलोत्पलेइव इयंप्रतीयमानैकधर्मावस्तूपमैवसेति तथाकुटिलेति कुटिलाःप्रकृत्यावक्रायेक
चाःकेशास्तैलसत् स्मेरमंदहासयुक्तंचवक्रंमुखंयस्यतं त्रिपदोबहुव्रीहिः अर्थात्तयन्मुखंवालस्वभावात्कुटिलाःकेशाः

क्रीडंतंकजनेत्रंनवधनवपुषंर्बाह्वश्चक्रवालेस्वंपादाब्जंधयंतंकुटिलकचलसत्स्मेरवक्रंवि
लोक्य ॥ यमातादिव्यतूर्यैप्रणिनदतिमुदंवह्निदत्तायनांकेकृत्वालंप्रापपत्यास्नुतकुच
कलशाऽप्राकृतःपातुपोतः ॥ १० ॥

आरुण्वंति स्मेरमित्यत्रनमिकंपीत्यादिनास्मिङोरः किंचस्वमात्मीयंपादाब्जंचरणरूपंकमलं आरुण्यादिधर्मसाम्यात्
तद्वयंतं हस्ताभ्यामेकंचरणमुन्नमय्याकृष्यतदंगुष्ठंचूषंतमित्यर्थः अत्रविषयीभूतस्याब्जस्यस्वतोमनुष्याचूषणीयत्वेपि
पदरूपविषयतादात्म्येनचूषणाख्यक्रियार्थत्वापादनात्परिणामोलंकारः लक्षणंतुचंद्रालोके परिणामःक्रियार्थश्चेद्विषयी

व०स्तो०

॥ १५ ॥

विषयात्मनेति माताइलंमागारुनाम्नीविलोक्यदिव्येदिविभवेतूर्येदेवसंबंधिनिवाद्येप्राणिनदतिसाति नेर्गदनदेत्यादिनाने
 र्णत्वं तादृशंयं अंकेउत्संगेकृत्वाचतत्रारोप्येतियावत् पत्न्यालक्ष्मणभट्टेन सहेतिशेषः अलमत्यर्थमुदमानंदप्राप किंभूता
 सा वन्हिदत्तायना वन्हिनादत्तमबनंमार्गोयस्यैसा प्रथमतोमात्रासर्वतोऽनलमवलोक्यसभयंसविचारंचस्थितंततोऽग्नि
 नामार्गोदत्तइतिग्रंथप्रसिद्धेः पुनःकीदृशी स्नुतौस्नेहातिशयाद्दुग्धप्रस्राविणौपृथुत्वेनकलशतादात्म्यमाषन्नौकुचौयस्याः
 सा कलशशब्दात्पयःपूरितत्वमपिध्वन्यते अत्रांगिभूतःस्वभावोक्तिरलंकारः स्वाभाविकयोर्बालस्यचेष्टाधर्मयोर्वर्णनात्
 लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे स्वभावोक्तिस्तुडिभादेःस्वक्रियारूपवर्णनमिति स्वयोः स्वाभाविकयोः क्रियाचेष्टारूपंधर्मः तयो
 र्वर्णनमित्यर्थः दिव्यतूर्येप्राणिनदतीत्यनेन अतिमानुषसमृद्धिवर्णनात् उदात्तमप्यलंकारः लक्षणंतुसाहित्यदर्पणे लोका
 तिशयसम्पत्तेर्वर्णनोदात्तमुच्यतइति वन्हिदत्तायनेत्यनेनअनिष्टवारणादिष्टसिद्धेश्वसममप्यलंकारः उक्तंचकुवलयानंदेस
 मप्रकरणे विनानिष्टंचतत्सिद्धिर्यमर्थकर्तुमुद्यमइति इहप्रतीयमानायाग्रंथकर्तुर्मातृचरणविषयकभक्तेराचार्यभक्त्यंगत्वा
 ल्लेपोऽलंकारोपि लक्षणंत्वाह अलंकारदीपिकापरिशेषप्रकरणे आशाधरभट्टः भावस्यचापरांगत्वेप्रेयोऽलंकारईरितइति
 देवतागुरुविप्रादिविषयिणीरतिर्भावइतिप्राञ्चः उक्तलक्षणकं स्रग्धरावृत्तं ॥ १० ॥

टीका

॥ १५ ॥

एवंभाकत्यमुक्तातत्कालेक्षणावतारादिवत् देवास्तुष्टुवुरितिज्ञापयितुं गृहीतावतारतंस्वयमपिनुवंति धर्मेतिपुग्मामि
दं उक्तंच द्वाभ्यांयुग्ममितिप्रोक्तं त्रिभिःश्लोकैर्विशेषकं कालापकंचतुर्भिः स्यात्तदूर्ध्वकुलकंस्मृतमिति भगवदभेदबो
धनायश्लेषेणतत्पक्षोऽप्यत्रसंगृह्यते श्रीवल्लभंआचार्यलक्ष्मीपतिचनतोस्मि किंभूतं धर्मादिपुष्ट्यैकलितोगृहीतोऽव
तारोयेनतं आदिशब्दाज्ज्ञानंभक्तिस्तदंगानिच तेनकांडत्रयार्थप्रवर्तकत्वमुक्तं पक्षांतरेऽपीदंतुल्यं यदायदाहिधर्मस्ये

युग्मं ॥ धर्मादिपुष्ट्यैकलितावतारंद्विजेंद्रवंशप्रार्थितावतंसं ॥ यशोदयास्नेहभरैःश्रितंसं
द्रव्याश्रयंदैवहितंव्रजस्थं ॥ ११ ॥

त्यादिवाक्येभ्यः आदिशब्दादर्थकाममोक्षावा तथाचभक्तानांपुमर्थचतुष्टयंपोषितुमित्यर्थः तुमर्थाच्चभाववचनादिति
चतुर्थी अथवाचार्यपक्षेधर्मादिसम्पन्नापुष्टिः पुष्टिमार्गस्तंप्रकाशयितुं शाकपार्थिवादिवत्समासः क्रियार्थोपपदस्यच
कर्मणिस्थानिनइतिचतुर्थी इदंकलिकालतमश्छन्नेत्यादिनाप्रभुचरणैर्निरणायि किंच द्विजेंद्रस्यब्राह्मणमुख्यस्यप्रसं
गाङ्गेरद्वाजमहर्षेः पक्षेचंद्रस्यच कुलेप्रार्थितावतंसं प्रसिद्धशिरोभूषणरूपं पुंस्युत्तंसावतंसौतुकर्णपूरेचशेखरइत्यमरः

१ ऋचादेः सेट्कृतादिट् २ श्रीवल्लभाचार्याणां भारद्वाजगोत्रोत्पन्नत्वादित्यंब्याख्यातं

व०स्तो०

॥ १६ ॥

अपिच यशोदयास्नेहभरैः कीर्तिकरुणाहरिविषयकानुरागसमूहैः श्रितं पक्षेयशोदयानंदपत्न्याकन्याबालवात्सल्यभरैः
हेतुभिःश्रितं तथासद्गव्याश्रयं सत्यः प्रमाणभूताः पक्षेदुग्धादियुक्ताः याः गावोवैदादिवाचः पक्षेधेनवश्वतासामाश्रयंगोरत
द्वितलुकीतिसमासांतष्टच् टित्वात्ङीप् गौःस्वर्गवृषभेरशमौवज्जेचंद्रमसिस्मृतः अर्जुनीनेत्रादिग्वाणभूवाग्वारिषुगौर्मतेति
विश्वःयद्वाभगवत्पक्षेगोर्विकारोगव्यंनवनीतादि गोपयसोरितियत् सत्नूत्नंगव्यं आश्रयातिभुंक्तइतितथातं किंच दैवहितं
दैवजीवेभ्यः पक्षेदैवायदेवसमूहायचहितं चतुर्थीतदर्थार्थबालिहितसुखरक्षितैरितिसमासः तथा ब्रजस्थंउभयत्रब्रजेमा
थुरदेशविशेषेतिष्ठतीतितथातं यद्वाआचार्यपक्षेत्रजोब्राह्मणादिसमूहः सभेतियावत् गोष्ठाध्वनिवहाब्रजा इत्यमरः॥११॥
अन्यच्चप्रचंडानि अन्याशक्यखंडनानिमायाप्रतिपादकानियान्यासुराणिमतानि पक्षेप्रचंडशांबरीकाः प्रचंडदंभावा
निष्ठुबुद्धयोवायेअसुरादैत्यास्तेषांखंडनंयस्मात्तं स्यान्मायाशांबरीरूपा दंभोबुद्धिश्चेतिहैमःइतरच्च सतांवृंदस्यसा
धुजनसमूहस्य अवनरक्षणं आनंदोहर्षश्चसमंतादृद्धिर्वातौकरोतीतितथातं पक्षे सति कालादिदोषरहिते वृंदावने
यआनंदस्तंकरोतीतितथातं ॥ किंच कलाप्तं कलाभिश्चातुर्यैः सर्वकलनयावा पक्षेकलयास्वांशभूतेनबलदेवेन कले
नाव्यक्तमधुरमुरल्यादिस्वनेनवाआप्तंयुक्तं कलास्यान्मूलरैवृद्धौशिल्पादावंशमात्रके षोडशांशेचचंद्रस्यकलनाकाल
मानयोः कलंशुक्तेत्रिष्वजीर्णेनाद्योक्तमधुरध्वनावितिचमेदिनी परंच सत्सुमनोचितं संतोयेसुमनसः पंडिताः पक्षेदे

टीका

॥ १६ ॥

वाश्वतैरंचितंपूजितं अथवासद्भिः कर्तृभिः सुमनसाशुद्धचेतसाकरणभूतेन पक्षेसुमनोभिः पुष्पैश्वपूजितं सुमनाः पुष्पमालयोस्त्रिदशेकोविदेपिचेतिविश्वप्रकाशः अपिच गोपीशतोह्लासभृतं गोपीनांईशोभगवान्तस्यभावस्तत्तातयात स्यावा उह्लासंबिभर्तिधारयतीतितथातं भगवदभिन्नमित्यर्थः वस्तुतः कृष्णएवेत्युक्तेः अथवाभगवतिगोपीशतायायउह्लासः प्रतिपादनंतत्पोषकं गोपालतापनीयाद्यनुसारात्साक्षात्पुरुषोत्तमएवगोपीजनवह्मभोनतुमाधिकविग्रहादिमांस्तथे

प्रचंडमायासुरखंडनंसद्वंदावनानंदकृतंकलाप्तं ॥ श्रीवल्लभंसत्सुमनोचितंचगोपीशतोह्लासभृतंनतोऽस्मि ॥ १२ ॥

तिप्रतिपादकमित्यर्थः पक्षे गोपीशतानांयउह्लासःऋडातैःसहनृत्यंवातत्पोषकं तत्कर्तृकोह्लासेनभृतंपूरितंवा शतशब्दोऽने कत्वंद्योतयाति अत्रप्रकृताप्रकृतयोःश्लेषोऽलंकारः लक्षणंतुकुवलयानंदे नानार्थसंश्रयःश्लेषोवर्ण्यावर्ण्योभयाश्रयइति तत्रापियशोदयास्नेहभरैरित्यादौसभंगश्लेषः द्विजेंद्रेत्यादौत्वर्थश्लेषइतिविवेकः उक्तंचदंडिना श्लिष्टमिष्टमनेकार्थमेकरूपान्वितंवचः तदभिन्नपदंभिन्नपदप्रायमितिद्विधेति अधिकप्रपंचोग्रंथविस्तरभयान्नाक्रियते युग्मस्यप्रथमचरणेहेतुरप्यलंकारः असावुदेतिशीतांशुर्मानच्छेदायसुभ्रुवामितिवत् लक्षणंतुयोबालइतिश्लोकेदर्शितं प्रथितावतंसमित्यत्रकेवलपरंपरितरूप

व० स्तो०

॥ १७ ॥

कलक्षणंतु मंदारदैवदेहिनामित्यत्रावादि अत्रयुग्मेप्रथमश्लोकेइन्द्रवज्रावृत्तलक्षणंतूक्तं द्वितीयेतुइन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रयोरुपजा
तिः अनंतरोदीरितलक्ष्मभाजौपादौयदीयावुपजातयस्ताइतितल्लक्षणात् ॥ १२ ॥ अध्ययनचरित्रमाहुः गुर्विति चंपारण्येऽ
ग्निकुंडात्प्राकट्यानंतरंपुत्रमादायकाशींगतैर्लक्ष्मणभट्टैः पंचमेऽब्दउपनयनंविधायाध्ययनायप्रोषितः सः पुष्यार्कयुक्तादाषाढ
शुक्लद्वितीयादिनादारभ्याधीयानः सर्वपठित्वाकार्तिकपूर्णिमायांगुरुदक्षिणामदात् इतिकथा तदेवोच्यते गुर्वित्यादिना वागी
शत्वेन कृत्स्नस्य समग्रस्यज्ञातापि अतएवसकलगुरुः सर्वेषांगुरुरपि अथवाकलासहितेषुमहान् बृहस्पतिरूपोवातादृशो
पि गुरुर्निषेकादिकरेपित्रादौसुरमंत्रिणि दुर्जराऽलघुनोः प्रोक्तोगुरुर्महतिचान्यवदितिविश्वः गुरोरध्यापकस्यनिलयेगृ
हेनिवासमकार्षीत् ब्रह्मचर्येणनितरांस्थितिं कृतवान्यथाकृष्णः सांदीपिनेर्गृहे तत्रस्वस्याध्ययनंतुनप्रयोजनं किंतु मत्स
दृशानांशासनमेवयद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजनः सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्ततेइतिगीतोक्त्यनुसारात् शासनाये
तितुमर्थाच्चभाववचनादितिचतुर्थी मादृशान्शासितुमित्यर्थः गुरुगृहनिवासेशासनातिरिक्तप्रयोजनस्याभावेमेवसमर्थयंति
जलत्यादि यद्यस्मात्कारणात्सः जलनिधिसदृशीः अपारत्वात्समुद्रसमानाः अतएवदुस्तराः दुरधिगमाः रत्नसंख्याः
सन्निकर्षात्सागरोत्पन्नानांरत्नानां संख्येवसंख्यायासांताः चतुर्दशेतियावत् जलनिधिमितैश्चतुर्भिः पूर्वादिदिक्संबंधमे

१ श्रीवल्लभाचार्यकर्तृकेगुरुकुलवासे.

टीका

॥ १७ ॥

देनसमुद्राणां चातुर्विध्यात् मासैः अपवर्गे तृतीयेति तृतीया निस्ततार तत्पारंमतवानित्यर्थः यदि मनुष्यवदध्ययनमेव प्रयो-
जनं भवेत् तदैतावता कालेन न तत्सिद्ध्येदिति भावः चतुर्दशविद्यास्तु पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः वेदाः
स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दशेत्याह याज्ञवल्क्यः मनुरपि अंगानि वेदाश्च त्वारोमीमांसान्यायविस्तरः पुराणधर्मशा-
स्त्रं च विद्या एताश्चतुर्दशेति अत्र शासनरूपकार्येण सह निवासरूपकारणाभिधानादुक्तलक्षणकोहेतुरलंकारः सकलेत्यादिवि

गुरुनिलयनिवासं मादृशां शासनाय सकलगुरुरकार्षीत् कृष्णवत्कृत्स्नवेत्ता जलनिधिसदृशी
र्यद्रत्नसंख्याः सविद्याजलनिधिमितमासैर्दुस्तरानिस्ततार ॥ १३ ॥

शेषणानां साभिप्रायत्वात् परिकरोपि लक्षणं तु काव्यप्रकाशे विशेषणैर्यत्साकूतैरुक्तिः परिकरस्तु स इति उक्तातिरिक्तप्रयोज-
नाभावस्योत्तरार्द्धे समर्थनात् काव्यलिङ्गमप्यलंकारः समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिङ्गं समर्थनामिति कुवलयानंदे तल्लक्षणात्
तत्रापि वाक्यार्थहेतुकोऽयं साहित्यदर्पणादिषु हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गं निगद्यत इति वाक्यार्थपदार्थहेतुकत्वेन तद्
द्वैविध्यनिरूपणात् मालिनीवृत्तं लक्षणं तु न नमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैरिति ॥ १३ ॥

१ अष्टभिः सप्तभिश्च यतिः

व०स्तो०

॥ १८ ॥

एवमध्ययनकार्यमुक्तातादृशनमिति दैवोति दैवानामुत्थृतिरुद्धारः संसारविच्छेदपूर्वकभगवत्साक्षात्काररूपः सैवयाकृतिः कर्मतत्रकृतिनंकुशलं कृतीकुशलइत्यपीतित्रिकांडी नन्वासुरकल्पानांतेषांकथमुद्धारस्तत्राहुः हरीत्यादि हरौरतिः प्रीतिः भक्तिरितियावत् भक्तिमीमांसायां अ. १ सू. २ सापरानुरक्तिरीश्वरइतितल्लक्षणसूत्रेशांडिल्येनानुरक्तित्वोपपादनात् माति श्वमाहात्म्यबोधकतयातदुपकारकमंगभूतंज्ञानं तेउभेददातीतितथातं एवंचयेगुरूपदेशात्शास्त्रानुसारेणज्ञात्वातंभजंते

दैवोत्थृतिकृतिनंहरिरतिमतिदंगतंश्रुतस्यांतं ॥ वाक्पतिमुत्पथकदनंश्रेयःसदनंन
मामिविधुवदनं ॥ १४ ॥

तेषांसर्वांतरायान्सस्वयमेवहरति हरित्वात् तथाचोत्थृतिःसुकरैवेतिभावः उक्तंचपंचरात्रे माहात्म्यज्ञानपूर्वस्तुसु दृढःसर्वतोऽधिकः स्नेहोभक्तिरितिप्रोक्तस्तयामुक्तिर्नचान्यथेति स्मर्यतेचेदं भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययमित्या दिना अत्रज्ञात्वेतिक्लाप्रत्ययेनज्ञानस्यपूर्वकालिकत्वंद्योत्यते अतएवभक्तिमीमांसायां अ. १ सू. २६ ब्रह्मकांडंतुभक्तौत स्यानज्ञानायसामान्यादितिसूच्यते तस्माज्ज्ञानस्यभक्त्यंगत्वंनिर्विवादं ज्ञानेप्रयासमुदपास्येति श्रेयःश्रुतिभक्तिमुदस्येत्या

१ गीतारूपस्मृत्योच्यते

२ इदंवाक्यद्वयं भागवतदशमस्कंधीय ब्रह्मस्तुतिस्थम

टीका

॥ १८ ॥

दौकेवलस्य निंदाश्रवणादफलितभक्तिकस्य तस्यानुपयोगश्चेति कृतमप्रकृतप्रपञ्चनन तस्मादुभयदानमत्रोक्तं तत्राप्य
 भ्यर्हितत्वात्प्रथमतोरतिरुक्ता नन्वेतयोर्विवेचनमेवदुष्करंकुतस्तरांतद्दानमित्यत आहुः गतमिति श्रुतस्य शास्त्रस्यांतं
 पारं निश्चयं वा प्राप्तं श्रुतमाकर्णिते शास्त्रे इति मेदिनी अंतःस्वरूपेनिकटे प्रांते निश्चयनाशयोरित्यभिधानचिंतामणिः इदम
 नुपदमेवोक्तंचतुर्भिर्मासैरधीतमिति एवं सतिते सुशक्यविवेके भविष्यत एवेत्याशयः नन्वेतदप्यशक्यं यत्प्रथमत एवा
 पारस्य पुनरनेके ऋषिमतभेदेनाशक्यनिश्चयस्य शास्त्रस्यांतप्राप्तिरितीत्याशंक्याहुः वाक्पतिमिति वाचां पतिं नियामकं
 अत उक्तं युक्तं यस्मात्साध्वी स्वभावमिति बहुभाष्ये प्रभुचरणोक्तप्रकारात् श्रूयते चेदमृग्वेदे उत त्वः पश्यन्नददर्शवाच
 मुत त्वः शृण्वन्नशृणोत्येनां उतो त्वस्मै तन्वां विसृजे जायेव पत्य उशती सुवासा इति अत्र त्वशब्दोऽन्यवाची उत शब्दोऽपि श
 ब्दार्थ उतो इति निपातसमाहार इति पस्पशान्हिकव्याख्याने कैयटः तथा चायमर्थः त्वोऽन्योजीवः वाचं पश्यन्नपि न पश्य
 ति अन्यः शृण्वन्नपि न शृणोति त्वस्मै जीवेभ्योऽन्यस्मै अप्राकृताग्रय एव वाकूतन्वां स्वरूपं विसृजे विस्तारितवती तस्ये
 श्वरमुखत्वेन सर्ववाङ्मयामकत्वात् यथोशती पाति ब्रह्ममनोहरा सुवासास्सुवस्त्रास्त्री भर्तुरेवाग्रे स्वरूपं प्रकाशयति न च महा
 भाष्यकृता शब्दानुशासनगौणप्रयोजनकथने अस्याः श्रुतेर्व्याकरणपरत्वेन व्याख्यानान्नायमेतच्छ्रुत्यर्थ इति शंक्यं सर्व

१ भक्तिरहितस्य ज्ञानस्य २ अंतशब्दस्य पारार्थकत्वे तत्प्राप्तावपारस्येति वाधकं निश्चयार्थकत्वे च अशक्यानिश्चयस्येति ॥

व० स्तो०

॥ ११ ॥

त्रश्रुतेरनेकार्थत्वांगीकारात् अतएवचत्वारिंशंगेतिश्रुतिःशब्दशास्त्रपरत्वेनव्याख्यातामहाभाष्ये यास्केनत्वाग्निपरत्वेन
 पूर्वोक्तश्रुतेरपिनिरुक्तेऽन्यथाव्याख्यानं दृश्यते तत्त्वस्मदुक्तानुगुणमेव नन्वेवमपिमतांतरसत्त्वेसर्वजनीनःप्रत्ययःकथंभवे
 दितिचेदत्राहुः उत्पथेति उत्पथाअसन्मार्गास्तेषांकदनंयस्मात्तं एवंकरणात्फलितमाहुः श्रेयइति श्रेयसःकल्याणस्यस
 दनंगृहमाश्रयमितियावत् अतःसर्वेषांश्रेयोभविष्यतीतिफलितं विशेष्यस्वरूपमाहुः विध्वति विधोर्भगवतोवदनंमुखंतद्रूपं
 तेनाग्नित्वाद्वाक्पतित्वमपिसमर्थितंबोध्यं अतो नकाप्यनुपपत्तिरित्यर्थः यद्वाभगवतोवदनमिववदनंवचनंयस्यतं तेन
 यथागीतादिनासर्वश्रुतिसिद्धांतोदर्शितस्तथा नेनापितत्त्वदीपादिनेतिभावः अथवा विधुश्चंद्रइवमुखंयस्यतं तेनदर्शनात्ताप
 हानिःसुलभेतिभावः विधुःशशकिंकपूरेदृषीकेशेपीतिविश्वः तादृशमाचार्यनमामीतिसंबंधः अत्रापिकाव्यलिङ्गमलंकारः वि
 शेषणगभीरुतैर्हेताभिःपूर्वपूर्वार्थसमर्थनदर्शनात् सचानेकपदार्थहेतुःउक्तंचकाव्यप्रकाशे काव्यलिङ्गहेतोर्वाक्यपदार्थतेति
 एतद्व्याख्यायां हेतोर्वाक्यार्थतापदार्थताचेत्यर्थः अंत्याप्येकानेकपदार्थत्वेनद्विधा एवंत्रिविधामितिकमलाकरभट्टः त
 त्रापिपूर्वपूर्वविशेषणार्थस्योत्तरोत्तरविशेषणार्थैःसमर्थनदर्शनात्कारणमालाध्वनिगर्भतयाविच्छित्तिविशेषशात्ययं कदनंस
 दनमित्यादौछेकानुप्रासःशब्दालंकारः लक्षणंतुचंद्रालोके स्वरव्यंजनसंदोहव्यूहाऽमंदोहदोहदा गौर्जगज्जाग्रदुत्सेकाछेकानु

१ श्रीकृष्णेन. २ श्रीमदाचार्येणापि.

टीका

॥ ११ ॥

प्रासभासुरेति गीतिरार्यावृत्तं लक्षणं त्वाहकालिदासः आर्यापूर्वार्द्धसमं द्वितीयमपि भवति यत्र हंसगते छंदो विदस्तदानीं
गीतिताममृतवाणिभाषंत इति ॥ १४ ॥ एवमवरतामध्ययनं चोक्ता तत्र मुख्यं प्रयोजनमाहुः विलोक्येति विभुं
सर्वकरणे समर्थं तं वल्लभं निरंतरं उपास्महे भजामह इत्यर्थः तं कं यः ग्रसदिति ग्रसंतः अधर्मरूपायेन
कामकराः तेषामाकरे उत्पत्तिस्थानेन कामतीति न क इति नाम व्युत्पत्त्या तत्त्वरोपेण अधर्माणामपि नैश्वल्यं सूच्यते

विलोक्य कलिसागरेऽग्रसदधर्मनक्राऽऽकरे पतज्जननिमज्जनं करुणया वतीर्णः क्षितौ ॥

तदुत्तरणकारणं चरणभक्तिसेतुं हरेरचीकृपदुपास्महे तमनिशं विभुं वल्लभम् ॥ १५ ॥

अधर्माणां बहुत्वं तु कायिकादिभेदात् तादृशे कलियुगरूपे सागरे दुस्तरत्वादिधर्मसाम्यात् कलौ समुद्रत्वारोपः पतदिति
पततां नौकादिस्थानापन्नात्स्वधर्मात् च्यवमानानां जनानां नितरांतलपर्यंतं मज्जनं विलोक्य स्वाभाविकधर्मभूतयारूपया क्षि
तौ भूमावतीर्णः सन्तस्य समुद्रस्य उत्तरणे कारणं हेतुं हरेस्त्वरणभक्तिरूपसेतुं अचीकृपत्तरचितवान् ण्यंतस्य कृपू
सामर्थ्ये इत्यस्य लुङ्गिरूपं अनादिसिद्धं भक्तिमार्गं आविष्कृतवानित्यर्थः एकादशस्कंधे द्वितीयाध्याये यैव भगवता
प्रोक्ता त्वुपाया आत्मलब्धये अंजः पुंसामविदुषां विद्विभगवतानां हितान् यानां स्थायनरोराजन्नप्रमाद्येत कर्हिचित्

व० स्तो०

॥ २० ॥

धावन्निमील्यवानेत्रे नस्वलेन्नपतेदिह इत्याद्युक्तानेकधर्मसाम्याद्भगवन्मार्गोऽस्तुत्वारोपः यद्यपिपदार्थःपदा
र्थेनान्वेतिनतुपदार्थैकदेशेनेतिन्यायात्तपदैकदेशेनचरणेनहरेरित्यस्यसंबंधोदुर्घटः तथापिदेवदत्तस्यगुरुकुलमित्या
दिवन्नित्यसापेक्षत्वात्समासइत्यदोषः रूपकमलंकारः कलिप्रभृतिषुसागरत्वाद्यभेदरूपणात् लक्षणंत्वलंकारशेखरे
तद्रूपकमभेदोयदुपमानोपमेययोरिति तत्रापिसविशेषणरूपकमिदं कलौसागरत्वारोपेतदाश्रिताऽधर्मादिषुनक्रत्वाद्यारो
पात् उक्तंचदंडिना हरिपादःशिरोलग्नजन्हुकन्याजलांशुकःजयत्यसुरनिःशंकसुरानंदोत्सवध्वजः विशेषणसमग्रस्यरूपकं
तोयदीदृशंपादेतदर्पणादेतत्सविशेषणरूपकमिति पृथ्वीवृत्तं लक्षणंतु जसौजसयलावंसुग्रहयतिश्चपृथ्वीगुरुः ॥ १५ ॥
अथाचार्यत्वप्राप्तिदिग्विजयादिचरित्राणिवक्तुमाहुः यइत्यादि श्रीमदाचार्यचरणाहिउत्तरीत्याधीत्यकानिचिद्वर्षाणिका
श्यां स्थित्वाततःसहमातापितृभ्यांप्रयातादाक्षिण्यात्रांकुर्वतोल्क्ष्मणभट्टेषुशेषाद्रौव्यंकटेश्वरस्वरूपंप्राविष्टेषु विधेयं विधाय
विद्यानगरंप्राप्ताः तत्रचिरप्रवृत्तेविवादयुद्धे मायावादिभिस्सर्वथापराजिताञ्जशोकाब्धिमग्नान्वैष्णवाचार्यान्सन्मार्गसमर्थ
नेनराजसदसिपुनरुद्धृत्यसर्वाचार्यैस्तिलककरणादिनार्पितमाचार्यत्वमूरीकृत्यसेवकीभूतेनतत्रत्यक्षितीशेनरुष्णदेवाख्येन
कारितकनकाभिषेकास्तत्रैवमातृचरणान्मातुलगृहेस्थापयित्वाद्वादशाद्वर्षादारभ्यत्रिंशत्तमहायनावाधिषड्भिः षड्भिर्वर्षैरेकै

१ अष्टभिर्नवभिश्चविरतिः २ अंत्येष्ट्यादिरूपं कर्तव्यम्. ३ विद्यानगरे.

टीका

॥ २० ॥

कमितित्रीन्दिग्विजयान्कृतवन्तइतिकथासंदर्भः एतदेवाहुः योदक्षिणाशामित्यादिभिर्द्वादशभिः यइत्यस्यअग्रिमश्लोकवर्त्ति
तच्छब्देनान्वयः यःदक्षिणाशांदक्षिणाख्यांदिशांप्राप्तोऽपिदुर्मतनिवृत्तिपूर्वकश्रुतिमतप्रवर्त्तनानुगुणकृतिरूपेणप्रकर्षेणआ
गतोऽपिदक्षिणाशांनाश्रितः तामनधिष्ठितइतिविरोधः परिहारस्तु दक्षिणाशांदक्षिणायाः यज्ञदानाद्यंगतयाब्राह्मणल
भ्यस्यद्रव्यविशेषस्य आशां तृष्णां अनाश्रितः अप्राप्तः कृष्णदेवाख्यनरदेवेनदुर्वादिविजयानंतरंकनकाभिषेकंकारयित्वा

**योदक्षिणाशांप्राप्तोपिदक्षिणाशामनाश्रितः सभाजितोपिसर्वत्रतच्चित्रनसभा
जितः ॥ १६ ॥**

एतत्सुवर्णग्राह्यमिति विज्ञापिता अपि स्नानांबुसदृशत्वान्नैतदस्माभिर्गृह्यतइत्युचुः श्रीमदाचार्याः अनंतरंराज्ञाभिषेकसुव
र्णब्राह्मणेभ्योविभज्यदत्त्वापुनरपरस्मिन्सुवर्णमुद्राराशवुपायनत्वेनसमर्पितेसति द्रव्यस्यासुरत्वंदृष्ट्वाद्वैवद्रविणभूताः स
प्तैवमुद्रास्ततोगृहीताः श्रीहुताशनैरितिचरित्रस्यानुपदंनिरिरूपयिषितत्वाद्युक्तमेतत् दक्षिणः सरलाऽवामपरच्छंदानुवृत्ति
षु वाच्यवदक्षिणाऽवाचीयज्ञदानप्रतिष्ठयोरिति विश्वः आशाककुभितृष्णायामितिहैमः तथासभाजितोपिविद्यानगरेराजस

व० स्तो०

॥ २१ ॥

भाप्रवेशावसरेर्महत्तरैरपितत्तन्मताचार्यसहितैर्व्यासतीर्थप्रभृतिभिःपंडितैः अभ्युत्थाननमस्कारादिनासत्कृतोपिनसभाजि
तःतच्चित्रं आश्चर्यमित्यर्थः वस्तुतस्तुसभयाराजसंबंधिसदसानजितः सभालक्षितेभ्यस्तत्तत्पंडितेभ्यः पराजयमप्राप्तइ
त्यर्थः यद्वाभासादीप्यासहितैःपंडितैर्नजितः अथवाभासासहितःसभाः तेजस्वीसःनजितः सर्वत्रेतिपदमध्यमाणिन्याया
दुभयत्रान्वेति तथाचदिग्विजयेष्वपिसर्वदेशेषुपंडितैःसत्कृतो नतु क्वापिसभयापराजयंप्रापितइतिनिगर्वः आनंदनसभाज
नेइत्यमरः विरोधाभासोऽलंकारः उपरिष्ठाद्विरोधप्रतीतिः लक्षणंत्वाहजयदेवः श्लेषादिभिर्विरोधश्चेद्विरोधाभासइष्यत
इति ॥ १६ ॥ अत्रकथाशेषस्तु दक्षिणदिशिकिष्किंधाप्रान्तेषु इदानींबिजेनगरशब्देनप्रसिद्धेविद्यानगराख्ये
ग्रामेपूर्वकृष्णदेवोनामराजासीत् तस्यजगतिविविधवैदग्धीविशदानेकदृढतरमतदर्शनेनतात्त्विकवेदार्थानिश्चयात् तन्निर्णा
यकचतुर्लक्षण्याअपिसर्वैराचार्यैर्महताप्रबंधेनस्वस्वानुगुणतयालापितत्वेनततोप्यनिश्चयात् कतमःखल्वेषांश्रुतिसंमतो
ऽनादिसिद्धःसिद्धांतइत्यभूजिज्ञासाततस्तेनैतन्निश्चयायस्वस्वमतोपपादनेऽत्यंतसमर्थास्तत्तदाचार्यान् तच्छिष्यभूतान्
प्रबलतरपंडितांश्चैकीकृत्यप्रवर्तितंवादयुद्धं प्रतिज्ञातंच योऽत्रविजेष्यतेतंकनकेनाभिषिच्याहंतच्छिष्योभविष्यामीतित
त्रवादसंगरप्रसंगे ब्रह्मणःसाकारत्वंजगतःसत्यत्वंजीवस्याणुत्वंभक्तेर्मुख्यसाधनत्वंफलरूपभक्तेर्मोक्षानंतरमपिसत्त्वंचे

१ मतानामध्ये.

टीका

॥ २१ ॥

त्यादिवदंतोमाध्वरामानुजाद्यावैष्णवाचार्याएकतआसन् एकतश्चतद्विरुद्धमभ्युपगच्छंतोमायावादिनःशांकराद्याः एवं प्रचंडतरप्रमाणपरिवृढोदंडदृढयुक्तिसंघट्टैरन्योन्यविजिगीषयाविवदतांतेषामर्तातेषुद्वादशसुवर्षेषु अवसानेग्राह्यस्तगजवच्चैथिस्थमागच्छन्वैष्णवाचार्याः एतावतिव्यतिकरेश्रीमदाचार्याविद्यानगरंप्राप्तास्तत्रराज्ञोदानाध्यक्षस्यस्वमातुलस्यनिलयमाययुः ततस्तेनात्यंतसत्कृत्यवार्ताप्रसंगेनोक्तं इहाचिरात्प्रचलितेवादसमरेजितंशांकरैः पराजितंवैष्णवैः राजाच श्वोभूतेशांकरशिष्योभविष्यतीति एतदाकर्ण्योदीरितमाचार्यैः यदास्मिन्विषयेऽहमपिविवक्षुरास्मि सदसि किंचिदिति अथमातुलेनभोजनार्थमुक्तेसति तस्यावैष्णवत्वात् शिवादिसर्वदेवेभ्योऽन्ननिवेदकत्वाच्चतत्पाकान्नभोजनमनाभिलषंतोममायंनियमोयत्स्वहस्तपाचितमेवौदनादिकंभोक्तव्यमित्युक्तवतः ततःकिंचित्कुपितेनतेनएवंसतिराज्ञः सभाप्रवेशादिकंदुर्लभमित्यादिविविधवचनपाषाणप्रवर्षणेविहितेऽपिनिर्गतशयक्षमाश्रयतयाश्रीमदाचार्यैर्नकिंचिदवादि ततोऽर्द्धरात्रेश्रीगोवर्द्धनधरेणनिद्रापरतंत्रतयामीलितकमलकुड्मलललितविलोचनानपिश्रीमदाचार्यान्प्रातिबोध्य कुतोऽत्रापमानितैरपि स्थीयतेभवद्भिरित्युक्तेसतितदानीमेवतैःस्वसहवर्तिभिर्द्वित्रैःशिष्यैःसहततोनिर्गत्यग्रामाद्बहिः कस्यांचिद्वापिकायांयथो

१ वैष्णवस्याऽवैष्णवपक्वान्नभोजननिषेधात्शिवादिभुक्तान्नादनप्रतिषेधाच्चाभिच्छंतः तादृशनिषेधवचनादिकंत्वेतद्दीक्षाकारेणगोवर्द्धनकविनाकृतसत्सिद्धांतमार्तदेहदृष्टव्यम् ॥ २ स्वशब्दआत्मपरआत्मीयपरश्च.

व० स्ता०

॥ २२ ॥

चितंकालेसंघ्यावंदनादिव्यधायि अथप्रातस्तस्मिन्दानाध्यक्षेपिराजद्वारेअद्यकश्चिन्मूत्नोब्राह्मणआगच्छेच्चेत्सनप्रवेश
यितव्यइत्युक्त्वांतर्गतेसाति तावत्येवावसरेश्रीमदाचार्याअपिब्रह्मचर्योचितदंडमेखलादिसंभारभूषिताः कैशोर्योपिदुर्द्धर्षतर
ब्रह्मवर्चसशालितयात्यंतसुंदरतयाचसर्वैः सादरंनेत्रचषकाभ्यांपेपीयमानरूपपीयूषानृपद्वारमागतवंतः ततस्तादृशस्वरू
पनिरीक्षणाद्विस्मितेनद्वारपालेन निवेदितश्रीमदाचार्यप्रभावोराजाप्यागत्यसाष्टांगप्रणिपत्यप्रकृतविषयेतत्त्वनिश्चयायप्रा

संवृत्तेवादयुद्धेपरिषदिनृपतेर्निश्चिकीर्षोर्मतानांप्रामाण्यंकृष्णवर्त्माश्रयविबुधचयेदु
र्मतस्थैःपरास्ते ॥ प्रायोमायोपलभैरधिजलधितटमोहगैरासुरैस्तंत्रातुंतत्रायतप्रा
कहरिरिवकृपयानःसदृष्टंप्रपूर्यात् ॥ १७ ॥

र्थनापुरःसरंसभांनीतवानित्यादिः तदेतत्सर्वदृढकृत्याहुः संवृत्तइतिद्वाभ्यां यःतवैष्णवविबुधसमूहंकृपयात्रातुंसन्मार्ग
स्थापनेनरक्षितुंतत्रनृपद्वारे आयतआगच्छत् आङ्पूर्वस्यअयगतावित्यस्यलङ्कारं सःश्रीवह्मभारुयःनःइष्टंप्रपूर्यात्
अस्माकंमनोभिलाषितं प्रकर्षेणपूरयत्वित्यर्थः प्रपूर्यादितिप्रपूर्वात्पृञ्पालनपूरणयोरित्यस्मादाशिषिलिङिउदोष्ठ्यपूर्व

टीका

॥ २२ ॥

स्पेत्युत्त्वे हलिचेतिदीर्घेरूपं अथवापूरयतेश्चौरादिकस्यआशीर्लिङि णेरनिटीतिणिलोपेरूपं कस्मिन्सति नृपतेःकृष्णदेव
 नाम्नः परिषदिसभायां समज्यापरिषद्गोष्ठीत्यमरः संवृत्तेसम्यगुत्कटतयाप्रवृत्तेवादयुद्धेशस्त्रार्थवादरूपेसमरेविषये कृ
 ण्णेति कृष्णस्यभगवतोवर्त्ममार्गएवाश्रयोयस्यैवंभूते वैष्णवेइतियावत् विबुधचयेपंडितसमुदायेप्रायःबहुशःआसुरैःदैवप्र
 तिद्वंद्विजीवैःपरास्तेपराजितेसति कीदृशस्यनृपतेः मतानांविविधसिद्धांतानांप्रामाण्यंप्रमाणभावंप्रमाणशब्देमुखनासि
 कावचनोनुनासिकइत्यादिवद्वाहुलकात्कर्मणित्युट् भावार्थकल्युडंतादर्शआद्यजूवा वेदादिप्रमितत्वमितियावत् अथवा
 प्रमीयतेभगवत्स्वरूपादिप्रमेयमनेनअत्रवेतिप्रमाणं करणाधिकरणयोश्चेतित्युट् तद्भावंनिश्चिकीषोःनिश्चेतुमिच्छोः अ
 त्रोपमानं प्राक् कृतयुगेसमुद्रमथनादमृतलाभोत्तरंअधिजलधितटं समुद्रतीरे अव्ययंविभक्तीत्यादिनासप्तम्यर्थेअव्ययी
 भावः वादयुद्धेविविधाक्षेपवादपूर्वकरणेसम्यक्प्रवृत्तेसति तत्रचकृष्णेत्यादिकृष्णवर्त्माअग्निरेवहविःप्रापकत्वादाश्रयो
 यस्यैवंविधे अरयोपिहि संधेयाः सति कार्यार्थगौरवइत्यादिभगवदुपदिष्टनीतिमार्गाश्रितेवाविबुधचयेदेवसमूहेआसुरैः
 असुराणांदैत्यानांसमूहैः पराजितेपराभूतेसतितंदेवसमुदायंत्रातुंहरिरिवसर्वदुःखहर्ताभगवानिवेति कृपीटयोनिर्दमुनाः
 कृष्णवर्त्माशुशुक्षणिरितिहलायुधः कृष्णःकाकेपिकेवर्णे विष्णौव्यासेर्जुनेकलावितिहैमः अयनंवर्त्ममार्गाध्वपंधानःपदवी

१ मायावादिभिःपराजितानांत्राणायश्रीवलभाचार्याणामागमने ॥ २ इतिशब्दस्यइत्युपमानमितिपूर्वेणान्वयः ॥

व०स्तो०

॥ २३ ॥

समाइत्यमरः विबुधोज्ञेसुरइतिमेदिनी उभयत्र कथंभूतैरासुरैर्दुर्मतस्थैःश्रुतिविरुद्धमतवार्तिभिः पक्षेआजन्मदुर्विचार
प्रवृत्तैः पुनःकिंभूतैःमायोपलंभैःमायायाउपलंभोजगत्कारणतयांगीकारोयेषांतैः पक्षेमायानामनेकविधशांबरीणांउपलं
भोयेभ्यस्तैः पुनःकीदृशैः मोहगैःदुर्मतसंबंधादेवपक्षेमद्यादिसंसर्गान्मोहिनीरूपस्यभगवतउद्योगाद्वामोहंप्राप्तैः श्लेषो
पमालंकारः लक्षणंतुकाव्यादर्शे शिशिरांशुप्रतिस्पर्द्धिश्रीमत्सुराभिगंधिच अंभोजमिवतेवक्रमितिश्लेषोपमास्मृतेति
वस्तुतस्तु श्रीमदाचार्याणामेवहरिरूपत्वादेकस्यैवकालभेदेनउपमानोपमेयभावाद्विचित्रेयं अथपरिषज्जलधितटयोरुप
मानोपमेयभावादिहजयदेवोक्तास्तवकोपमापि स्रग्धरावृत्तं लक्षणंतूक्तं ॥ १७ ॥ एवंद्वारप्राप्तिमुक्त्वायदग्रेनिर्वृत्तंतदाहुः
दृष्ट्वाविद्येति विद्यानगरपतिनारुष्णदेवेनदृष्ट्वातादृशंदर्शनमात्रेणानुमीयमानातुलप्रभावंआचार्यस्वरूपांनिरीक्ष्यपादयोःवि
षयेमौलिरत्नैःमुकुटजटितमणिभिः स्पृष्ट्वासाष्टांगंप्रणिपत्येत्यर्थः मौलिःकिरीटेधमिल्लेचूडायामनपुंसकमितिमेदिनी कीदृ
शैःरत्नैः स्फुटेत्यादि स्फुटाप्रसूमरायाश्रीमदाचार्यचरणनखानारुक्कांतिःतयाआसमंताद्भातैः ॥ स्वनखकिरणेषुतत्कि
रणमेलनेनद्विगुणंप्रदीप्तैः आरक्तैरितिपाठेतुतद्योगात्समंतादरुणीभूतैः एतेनाचार्याणांसौंदर्यातिशयोध्वनितः तथा आ

टीका

॥ २३ ॥

१ आचार्यपक्षेहरिपक्षेच ॥

स्थानीं पूर्वोक्तद्विविधविद्वदधिष्ठितां स्वसभां नीत्वा प्रवेश्य ईशः सर्वसमर्थः श्रीमदाचार्यः कर्मभूतः उच्चैः स्वावेशि उच्चासने
सुष्ठु आदरपूर्वकं उपवेशितः किंभूतेन राज्ञा हर्षितेन श्रीमदाचार्यैः स्वदर्शनादिना हर्षप्रापितेन अथ वा संजातहर्षेण तारका
देराकृतिगणत्वादितच् कस्मिन्सति अभ्युत्थिते दर्शनमात्रेण सहसा कृताभ्युत्थाने तथा महसा श्रीमदाचार्यतेजसा क

दृष्ट्वा विद्यानगरपतिना पादयोर्मौलिरत्नैः स्पृष्ट्वाऽऽभातैः स्फुटनखरुचाभ्युत्थिते सभ्यलोके॥

नीत्वा स्थानीं नमति महसा धर्षिते हर्षितेन स्वावेश्युच्चैः सरुचिरगुणः संसदुत्तंस ईशः ॥ १८ ॥

तृणाधर्षिते परिभूते सभ्यलोके सभास्थविद्वद्वंदे नमति अभिवादयति सति किंभूतः श्रीमदाचार्यः संसदुत्तंसः संसदः सभा
याः शिरोभूषणरूपः अत्युच्चासनस्थितत्वेन सर्वविद्वद्भ्य उत्तमत्वेन सभाशोभाकरत्वेन चाशिरोभूषणतादात्म्यं सभासमिति
संसदः आस्थानीक्रीबमास्थानमित्यमरः उत्तंसः कर्णपूरेपिशेखरेपि च नस्त्रियामिति मेदिनी उत्तंसत्वारोपेहेतुगर्भविशि

१ आस्थीयते स्यामि त्यास्थानीशब्दस्य योगिकार्थमप्यत्रानुसंधायैवं व्याख्यातं.

२ द्विविधाः वैष्णवामायावादिनश्च.

व० स्तो०

॥ २४ ॥

षान्ति रुचिरेति रुचिराः मनोज्ञाः गुणाः वैदुष्यसौशील्यादयो यस्य स तथा पक्षे रुचिराः शोभनाः धारणाप्रीत्युत्पादका वा गुणाः
 ग्रथनतंतवोयस्मिस्तत्तथा गुणोज्यासूदतंतुषु रज्जौसत्वादौ संध्यादौ शौर्यादौ भीमइंद्रिये रूपादौ चाऽप्रधाने च दोषान्यस्मि
 न्विशेषण इत्यभिधानचिंतामणिः रुचिरगुणा इत्यत्र श्लिष्टविशेषणमभेदरूपकम् इह सभ्यविद्वत्संभ्रमधर्षणादिकथनेन
 आचार्याणां माहात्म्यातिशयवर्णनादुदात्तमप्यलंकारः लक्षणं त्वाहदंडी आशयस्य विभूतेर्वायन्महत्त्वमनुत्तमम् उदा
 त्तनामतं प्राहुरलंकारं मनीषिण इति नखकांत्या सर्वेषां मुकुटमणीनां रक्तत्ववर्णनात्तद्वृणोपि लक्षणं तु साहित्यदर्पणे त
 द्गुणः स्वगुणत्यागादत्युत्कृष्टगुणग्रह इति मंदाक्रांतावृत्तम् लक्षणं तु मंदाक्रांताजलधिषड्गैर्भौन्तौ तादुरुचेत् ॥ १८ ॥
 अथासनस्थितिकाले साधारणसंभाषणश्रवणेन परमतस्थानां विजयाशाप्रशममाहुः आचक्रमइति धीरः गजवन्मंदगामी
 सभाक्षोभादिरीहितो वा अथवा धियं रातिददातीति तथा स्वदर्शनमात्रेण राज्ञः सुबुध्युत्पादक इत्यर्थः सर्वत्र शास्त्रविषयेषु धि
 यईरयति प्रेरयतीति वा अनेन प्रकृतविषये योग्यतादर्शिता यः चरणेन पादेन विष्टरमासनं तथावाचा सामान्यतः प्रकृतानु
 रूपभाषणरूपया दुर्वादिनां वादबलं ऊहापोहसामर्थ्यं च समसमकालमेव आचक्रमे आक्रांतवान् आसने स्थितवान् सामर्थ्यं
 च हतवानित्यर्थः किंभूतं विष्टरं बलं च धरेशाधिगतं धरेशात् राज्ञः सकाशात् अधिगतं प्राप्तं पक्षे धरेशेन राज्ञा आधिक्येनावगतं

टीका

॥ २४ ॥

१ रुचिधारणादौ प्रीतिरातिददतीति व्युत्पत्तिमनुसंधाय धारणाप्रीत्युत्पादका इति व्याख्यातं ॥

अपरिमिततयाबुद्धमितिधावत् तथासमुन्नतंपरिमाणतःसम्यगुच्चं पक्षे अत्यूर्जितं अथवा आसनपक्षे अधरेशाधिअध
राः अधमाः ईशाः उपास्यदेवताः येषांतादृशानांक्षुद्रदेवोपासकानांवादिनांआधिः मानसीव्यथा यस्मात्तत्तथाइतिव्याधि
करणोबहुव्रीहिः पुंस्याधिमानसीव्यथेत्यमरः वादिबलपक्षे धरेशाधिगतंपरस्परकलहाच्छास्त्रार्थसंशयोत्पादनेनधरेश
स्यराज्ञोमानसीव्यथायतस्तादृशं पुनःउभयमपि कीदृशंसमुन्नतंगतं समुन्नतमितिभावेक्तः पक्षद्वयेपि उक्तरातिकांसमुन्न

आचक्रमेयश्ररणेनविष्टरंधीरोधरेशाधिगतंसमुन्नतं ॥ दुर्वादिनांवादबलं
तथासमंवाचासदाचार्यहितंनमामितं ॥ ११ ॥

तिप्राप्तम् अथवावादबलपक्षे समुत्तमुदाआनंदेनसाहितंनतंगतंनमनंप्राप्तंवादिनामानंदोवादबलंचोभयमपितदानींतिरोब
भूवेतिभावः सदाचार्यहितंवैष्णवाचार्येभ्योहितं चतुर्थीतदर्थार्थेत्यादिनासमासःसदेतिपृथक्पदंवा अन्यत्पूर्ववत् तं श्री
वल्लभं नमामि अथवा अमितं अधिकं यथास्यात्तथानमेतिस्वचित्तंस्वजनंवाप्रत्युपदेशः अत्रसंभाषणहेतुकस्यवादबलहर
णस्यआसनस्थित्युत्तरकालिकत्वेनतत्कार्यत्वाऽऽदरणेकार्यकारणयोर्योगपद्यवर्णनादक्रमातिशयोक्तिरलंकारः लक्षणंतुकु

व० स्तो०

॥ २५ ॥

वलयानंदे अक्रमातिशयोक्तिः स्यात्सहत्वे हेतुकार्ययोरिति तयोः कार्यकारणभावाऽनूरीकारेतुतुल्ययोगितैवास्तु प्रकृतयो
 रासनवादबलयोराक्रमणरूपैकक्रियान्वयत्वात् लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे नियतानां स्रद्धर्मः सापुनस्तुल्ययोगितेति नियता
 नांप्राकर्णिकानामेव अप्राकरणिकानामेव वा इति व्याख्या न च तेषां कर्तृतथैवान्वयोत्रालंकारे आवश्यक इति वाच्यं मालती
 शशभृद्धेखा कदलीनां कठोरेतेत्यादितदुदाहरणेषु तथानियमादर्शनात् इन्द्रवंशावृत्तं स्यादिन्द्रवंशाततजैरसंयुतैरिति ॥ १९ ॥
 अथास्मिन् वादयुद्धे श्रीमद्विरेवतत्त्वनिर्णयः प्रणेत्येति राज्ञा विज्ञापितेति श्रीमदाचार्याः पराजितानां भक्तिमार्ग
 निष्ठानां ब्रह्मवादिनां मतस्य मंडनमुपक्रांतवन्त इत्याहुः हरिचरणेति तत्र सभायां सः श्रीमदाचार्यः बुधेषु विद्वत्सु मध्ये
 विधुरिव साक्षाद्भगवानिव अथ च चंद्रइव भ्रजे शुशुभे विधुश्चंद्रेऽच्युत इति हैमः किंभूतेषु बुधेषु लसद्भेषु उल्लसत्कांतिषु
 पक्षे लसत्सु शोभमानेषु भेषु नक्षत्रेषु मध्ये इत्यर्थः स्युः प्रभारुगुरुचिस्विड्भा नक्षत्रमृक्षं भंतारेति चामरः किं कुर्वन् सन्
 सतां वेदानुयायिनां मार्गानां सिद्धांतान् हरितां मार्गान् दिशां वर्तमानं चंद्रइव विकासयन् कैः करणैः स्वविशदगवीव्यूहैः स्वाः
 स्वीयाः विशदाः असंदिग्धाः पक्षे शुभाः यागाववाचः पक्षे किरणाः तेषां व्यूहैः समूहैः गोरतद्वितलुकीति टच् टित्वात् ङीप्
 विशदः पांडुरेव्यक्त इति हैममेदिन्यौ स्वर्गवज्रे च रश्मौ च बलीवर्दे च गौः पुमान् स्त्री वा णरोहिणी दृग्दिग्वा भूमिष्वप्सु भूमिच
 ति त्रिकांडशेषः यथा मुख्यादिशश्चतस्रः चत्वारश्च कोणाः तथा वैष्णवसंप्रदाया अपि विष्णुस्वामिरामानुजमाध्वनिवार्कभेदेन

टीका

॥ २५ ॥

प्रधानाश्चत्वारः चत्वारश्चैतन्यप्रकाशादय उपसंप्रदाया इति संकलनया अष्टौ भवंति यथा च चंद्रः सर्वदिङ्मार्गान् नयनानंदकरैः शुभ्रैः स्वकिरणैः प्रकाशयति तथा श्रीमदाचार्या अपि सर्ववैष्णवसंप्रदाया सिद्धांतान् श्रवणानंदकरैः स्ववाग् विलासैः प्रकाशितवंत इत्यभिसंधिः किंभूतान् मार्गान् हरिचरणसंगत्या पूतान् हरेर्भगवतश्चरणयोः पादयोः संगेन पक्षे हरेः सूर्यस्य संबन्धिनश्चरणस्य संचारस्य योगेन पवित्रान् पुनः किंकुर्वन् तमो धकारमिव मतं मायावादिसिद्धांतं तिरस्कुर्वन् खंडनमपसारणं चेहति रस्कारः किंभूतं मतं तमश्च अन्यथा कृतदृक् अन्यथा वेदगीताद्यभिप्रेतातिरिक्तप्रकरणकृतं दृक्ज्ञानं यत्र तत्तथा योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते कितेन न कृतं पापं चैरेणात्मापहारिणेत्यादिषु श्रावितात्यंतानिष्टफलसाधकमित्यर्थः पक्षे अन्यथा कृते दर्शनसाधने अपि तदसाधनी कृते दृशौ नेत्रे येन तत्तथा दृक्स्त्रियां दर्शने नेत्रे बुद्धौ च त्रिषु वीक्षक इति मोदिनी किंभूतः श्रीमदाचार्यश्चंद्रश्च विष्णुपदाश्रयः विष्णुपदे भगवच्चरणौ आश्रयत इति तथा अथवा विष्णोः पदं गीतादिरूपं वाक्यं आश्रयते वेदार्थनिर्णये उपपद्यते तिष्ठणवाक्यानुसारेण शास्त्रार्थयेव दन्ति हि ते हि भागवताज्ञेयाः शुद्धास्ते ब्रह्मवादिन इति स्वसिद्धांतात् यद्वा विष्णोः पदं जीवोद्धरणरूपं व्यवसायंगोलोकादिरूपं स्थानं वा विष्णुकर्तृकं पदं त्राणं वा आश्रयते अथवा विष्णोः पदं पादचिह्नं ऊर्ध्वपुंड्रं तस्यां कभूतां गोपीचंदनमुद्रां वा आश्रयते पक्षे विष्णुपदमाकाशमाश्रयो यस्य स तथा पदं शब्दे

१ इयं श्रुतिर्ब्रह्मभारतस्यादिपर्वणि शार्ङ्गुतलोपाख्याने शार्ङ्गुतलावचनेष्वप्युपनिबद्धास्ति २ श्रीमदाचार्यकृततत्त्वदीपाख्यस्य शास्त्रार्थप्रकरणस्य कारिकायां

व० स्तो०

॥ २६ ॥

चवाक्येचव्यवसायप्रदेशयोः पादतच्चिन्हयोः स्थानत्राणयोरंकवस्तुनोरिति मेदिनी वियद्विष्णुपदंवापिपुंस्याकाशविहा
यसी इत्यमरः अत्रादिकृतिमिरचंद्रादीनां सत्पुरुषदुर्मतश्रीमदाचार्यादीनां चानेकेषामुपमानोपमेयभाववर्णनात्प्रत्येकमिव
शब्दप्रयोगाच्च अनेकेवशब्दवाक्यार्थोपमालंकारः लक्षणं त्वाहदंडी वाक्यार्थेनैव वाक्यार्थः कोपियद्युपमीयते एकाने

टीका

हरिचरणसंगत्यापूतान्सतांहरितामिवस्वविशदगवीव्यूहैर्मार्गान्बुधेषुविकासयन् ॥
तमइवतिरस्कुर्वंस्तत्राऽन्यथाकृतदृढमंतंविधुरिवलसद्गेषुभ्रेजेसविष्णुपदाश्रयः ॥ २० ॥

केवशब्दत्वात्सावाक्यार्थोपमाद्विधेति नचउपमानोपमेययोर्भिन्नवाक्योपात्तत्वएवसतितत्संभवइतिशंक्यम् नलिन्याइव
तन्वंग्यास्तस्याः पद्ममिवाननम् मयामधुव्रतेनेवपायंपायमरम्यतेति दंडयुक्तेतदुदाहरणएवभिन्नवाक्योपात्तत्वाऽदर्शनात्
सांचेहअन्यथाकृतदृगित्यादिपदानांश्लिष्टत्वात्तदुक्तलक्षणकश्लेषोपमागर्भेति तयोरांगांगिभावः संकरः हरिणीवृत्तं रसंयुग्म

॥ २६ ॥

१ षड्भिश्चतुर्भिः सप्ताभिश्चयतिः

हयैन्सौम्रौस्तौगोयदाहरिणीतदेति ॥ २० ॥ अथवादप्रवृत्तिकालएवक्रमाद्वैष्णवावैष्णवानां हर्षविषादावाहुः यद्वाक्येति
तं श्रीमदाचार्यरूपं भानुं सूर्यं ईडेस्तौमि तं कंयद्वाक्येत्यादि यस्य वाक्यरूपायेरश्मयः किरणास्तेषां निकरे समूहे प्रसृते प्रसारं
ते सति सद्वादीत्यादि संतः समीचीनायेवादिनो रामानुजाद्याः अथवा जगतः सत्यत्ववादिनः यद्वा ब्रह्मवादिनः ॐ तत्सदिति
निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इत्यादौ सच्छब्दस्य ब्रह्मपरत्वात् तेषां तत्सरसिजानि तद्दयकमलानि उच्चैः प्रसादं प्रसन्नभावं

यद्वाक्यरश्मिनिकरे प्रसृते प्रसादं सद्वादित्त्वरसिजानि समीयुरुच्चैः ॥

निद्रामनाप्तबुधत्कुमुदानि भानुं विद्राविताप्रमितसंतमसंतमीडे ॥ २१ ॥

पक्षेविकासं समयिः सम्यक्प्रापुः तथानिद्रामिति अनाप्ताः अयथार्थवादिनो ये बुधाः शांकरादयः तेषां तत्कुमुदानि तद्दयरूपाणि कैरवाणि निद्रां अर्थान्मीलनं म्लानिमितियावत् समीयुः आप्नो लब्धे च सत्ये चेत्यभिधानं चिंतामणिः सिते कुमुदकैरेव
इत्यमरः पुनः किं भूतं भानुं विद्रावितेति विद्रावितानि निरस्तानि अप्रमितानि प्रमाणशून्यानि यानि संतमसानि सर्वतो व्याप्तां

१ न समरसगणाः लघुर्गुरुश्च

व० स्तो०

॥ २७ ॥

धकाराःतद्वत्तत्वावबोधप्रतिबंधकाःसिद्धांतायेनतं संतमसमित्यत्रअवसमंभेभ्यस्तमसइतिसमासांतोऽच् ध्वांतेगाढंघत
मसंक्षीणेवतमसंतमः विष्वक्संतमसमित्यमरःअत्रश्रीमदाचार्याणांसूर्याभेदनिरूपणान्न्यूनाधिकत्वयोरवचनाभावाच्चा
नुभयाभेदरूपकमलंकारः तत्रापिवाक्यादिपुरश्चित्वाद्यारोपात्सकलरूपकं उक्तंचदंडिना ताम्रांगुलिदलश्रेणिनखदाधि
तिकेसरं ध्रियतेमूर्ध्निभूपालैर्भवच्चरणपंकजं अंगुल्यादौदलादित्वंपादेचारोप्यपद्मतां तद्योग्यस्थानविन्यासादेतत्सकल
रूपकमिति तत्रापिविशेषणानांसमासशालित्वात् दंडयुक्तरीतिकंसमस्तरूपकमेतत् अथकमलकुमुदानांएकसरोवर्ति
त्वेसतिसूर्योदयेयुगपद्विकाससंकोचशालित्वदर्शनात् तद्वत्प्रकृतेसदसद्वादिनामपि एकसमास्थानांष्टदयेषुक्रमात्प्रसाद
विषादयोःयुगपत्संभवेनतत्रतत्वारोपादेतदेवयुक्तरूपकं उक्तंचतेनैव स्मितपुष्पोज्ज्वलंलोलनेत्रभृंगमिदंमुखं इतिपुष्प
द्विरेफाणांसंगत्यायुक्तरूपकमिति वसंततिलकावृत्तम् लक्षणंतु उक्तावसंततिलकातमजाजगौगः ॥ २१ ॥ अथदुर्वाद
खंडनादेवश्रुतिसिद्धांताःस्वयंप्राकाशंतेत्याहुःकुमतामिति तंगुलंश्रीमदाचार्यमुपाश्रये तंकं अभ्रंरुंदवत्मेघसमूहवत्ततंवि
स्तीर्णं कुमतंमायावादादिरूपमंतंयदुदितैःयस्यवचनैर्हेतुभिःधृतंसंक्षोभितंसत्तशतशः विजिद्यस्वयमेवभेदप्राप्यविननाश
विशेषतो नष्टं अभ्रमेघोवारिवाहस्तनयितुर्बलाहकइत्यमरः उदितमित्यत्रवदतेर्भावेक्तः वचिस्वपीत्यादिनाकितिसम्प्रसा
रणं विजिद्येत्यत्रभिदःकर्मकर्त्रर्थविवक्षायांक्लोल्पप् किंभूतैर्वचनैःसदागतिभिः सद्भ्योवेदभ्यआगतिर्येषांतैः मेघपक्षेयदुदि

टीका

॥ २७ ॥

तैः यत उदयं प्राप्तेः सदा गतिभिः पवनैः धृतमित्यादितुल्यं भीषास्माद्वातः पवते यद्वा द्वातिवातो यमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः
मातरिश्वासदा गतिरिति वायुपर्यायेष्वमरः मतं स्वाभिप्रेतसिद्धांतः अर्कवत्सूर्यबिंबवत् दृश्यो स्वयमेवादृश्यत दृशोः कर्म
ण एव कर्तृत्वविवक्षायां लिटिरूपम् कीदृशं मतसूर्यबिंबचजाड्यहरं अविद्याकृतमौढ्यहरं पक्षैशैत्यहरं जडोमूर्खैर्हिमाघातइ
ति हैमः पुनः किंभूतं अच्युताश्रयं नच्युतः परिभ्रष्टः आश्रयः भगवदेकशरणत्वबुद्धिर्यस्मिंस्तत्तथा अच्युतं भगवंतमाश्रयत इति

कुमतंततं यदुदितैर्धुतंसदा गतिभिर्विभिद्यशतशोऽभ्रवृंदवत् ॥

विननाशजाड्यहरमर्कवन्मतंदृशोऽच्युताश्रयमुपाश्रयेगुरुम् ॥ २२ ॥

वा पक्षे अच्युतं नारायणं आश्रयति स्वस्यांतःस्थापयतीति तथा पीतांबरोच्युतः शार्ङ्गीत्यमरः अत्र पूर्वोक्तलक्षणयोः दंड्य
भिमतवाक्यार्थोपमाश्लेषोपमयोः संकरः मंजुभाषिणीवृत्तम् लक्षणं तु सजसाजगौ भवति मंजुभाषिणीति ॥ २२ ॥ अथेत्यं
श्रीमदाचार्यविजयेनैव सर्वेषां वैष्णवानां जयोजात इत्याहुः सदिति विभुः श्रीमदाचार्यः श्रीकृष्णश्च सदानिरंतरं समवतु स
म्यकरक्षतु सप्रसिद्धो दासं मामवत्विति वा किंभूतः साधुचक्रभृत्साधूनां सतांचक्रं समूहं विभार्तिपुष्पातीति पक्षे समीचीनं

व० स्तो०

॥ २८ ॥

चक्रमायुधविशेषंसुदर्शनाख्यंधारयतीतिचतथा डुभृजधारणपोषणयोः श्लुविकरणःचक्रंप्रहरणेगणे कुलालाद्युपकरणेरा
 ष्ट्रैसैन्यरथांगयोरितिहैमः सः कः यदागमाद्यस्यागमनाद्धेतोःसमितिपदेसभास्थानेसभारक्षणनिमित्तंवा पक्षेसमितेःसमुद्र
 मयनोत्तरंतत्तीरेअमृतार्थप्रवृत्तस्यदेवासुराख्यसंग्रामस्यपदेस्थाने तादृशयुद्धरूपेव्यवसायेवा समितिःसांपरायेस्यात्सभा
 यांसंगमेपिचेतिमेदिनी पदंशब्देचवाक्येचव्यवसायापदेशयोःपादतच्चिन्हयोःस्थानत्राणयोरंकवस्तुनोरितिविश्वःसदाश्रि
 तैःसंतंवेदमाश्रयाद्भिः उषित्वादिश्यसन्मार्गमित्यादौसच्छब्दस्यवेदपरत्वंप्रसिद्धं अथवा सत् सत्कार्यवादादिरूपंमतमा
 श्रितैः पक्षेसदानिरंतरंश्रितैःअथवासदितिक्रियाविशेषणं सम्यगाश्रितैः देवानांभगवदेकशरणत्वात् बुधैःवैष्णवविद्वद्भिः
 पक्षेदेवैश्च तथाचपुनः असत्परैःअसत्कार्यवादतत्परैः असमीचीनवादप्रवणैर्वाअवैदिकवादपरैर्वा पक्षेअसमीचीनकार्य
 परैः परैःवैष्णवेतरैर्मायावादिभिः पक्षेशत्रुभिर्देवैः परःस्यादुत्तमात्मान्यवैरिदूरेषुकेवलइतिविश्वः अपीतिसमुच्चये उभयैरपि
 युगपदेवपरमजयः ययेप्रापे ननुउभयेषामपिकथंपरमजयःसंभवति अन्यतरपराजयस्यावश्यंभावादित्याशंवयउभयसा
 धारणहेतुमाहुः अमेदतइति तथाचशुद्धतया अद्वैतस्यप्रतिपादनात् वैष्णवसिद्धांतानांपरस्परविलक्षणत्वेपिभगवदे
 कतात्पर्यकत्वादिनासर्वेषामैक्यप्रतिपादनाद्वा वैष्णवैःसुरैश्चपरमउत्कृष्टोजयःप्रापे इतरैस्तुअमेदतःअस्यअकारस्यमे
 दतःपदकरणावसरेपरंअजयइतिछेदात् स प्रापे तथाचजयविरुद्धःपराजयएवतैःप्राप्तइत्यर्थः अमित्रादिशब्दवदिहविरो

टीका

॥ २८ ॥

धोनञर्थः अतएवोक्तं व्यासकृतयोगसूत्रभाष्ये अमित्रो न मित्रं नापि मित्राभावः किंतु मित्रविरुद्धसंपदिति अभेदतइ
त्यत्र अकारमात्रेण भेदतइति तृतीया तत्पुरुषोवा देवासुरसंग्रामो हि दैत्यकृतमायाभिर्देवेषु म्लायत्सु सत्सु सर्वमाया नैव तं कसु
दर्शनधरेण भगवता तत्रागत्य देवजयः संपादितइति श्रां भागवताष्टमस्कंधादिषु प्रसिद्धं कीदृशैर्बुधैरितैश्च सुरोचितैः दे
वपक्षे पीतामृततया सुष्ठु शोभितैः वैष्णवपक्षे सुरेषु देवेषु चितैर्योग्यैः दैवसृष्टौ गणनाहैरित्यर्थः दैत्यपक्षे सुरामद्यंतदुचितैः

सदाश्रितैः समितिपदे सुरोचितैरभेदतः परमजयो यये बुधैः ॥

असत्परैरपि च परैर्यदा गमाद्विभुः सदा समवतु साधुचक्रभृत् ॥ २३ ॥

तत्पानादौ योग्यैः न त्वमृतपानादौ अतएव समुद्रनिष्पन्नेषु रत्नेषु वारुणीलाजौ दैत्यानां न तु सुधा लाजः दुर्वादिपक्षे तु अकार
च्छेदः आसुरसृष्टौ गणनाहैरित्यर्थः अत्र प्रकृतः श्रीमदाचार्यः अप्रकृतो भगवांश्च श्लेषेण वर्णितइति प्रकृताऽप्रकृतश्लेषोऽलं
कारः तथा सुरासुराणां वैष्णवा वैष्णवानां च परमजयप्राप्तिरूपैकक्रियान्वयात् श्लेषांगभूता तुल्ययोगितापि लक्षणं तु साहित्य

१. इह वैष्णवा वैष्णवाः प्रस्तुताः सुरासुरा अप्रस्तुता इति क्रमाद्विधाप्यत्र तुल्ययोगिता बोध्या ॥

व० स्तो०

॥ २९ ॥

दर्पणे पदार्थानां प्रस्तुतानामन्येषां वायदा भवेत् एकधर्माग्निसंबंधः स्यात्तदा तुल्ययोगितेति धर्मो गुणक्रियारूप इति व्याख्या अकारमात्रेण भेद इति व्याख्याने तु रूपणस्य कृपाणस्य च केवलमाकारतो भेद इत्यादिव द्वयतिरेकः लक्षणं त्वाह दंडी शब्दोपात्ते प्रतीते वा सादृश्ये वस्तुनो द्वयोः तत्र यद्भेदकथनं व्यतिरेकः सकथ्यत इति अतिरुचिरावृत्तं चतुर्ग्रहैरातिरुचिराजभौ रजगा इति तल्लक्षणात् ॥ २३ ॥ अयं वैष्णवविबुधैर्जयध्वनिः कृत इति वर्णयंतः स्वयमपि वंदंते वंदे विभुमिति विभुं निग्रहा

टीका

वंदे विभुं यद्वचनाह ते द्राग्ध्वस्ते बुधैर्मायिमते वितेने
तज्जेतुकामैर्जयगीर्यथोच्चैः प्रागिन्द्रवज्राहत इन्द्रशत्रौ ॥ २४ ॥

नुग्रहादौ सर्वत्र समर्थं श्रीवल्लभं वंदे कीदृशं विभुं मायिमते मायावादसिद्धांते यद्वचनैः आह ते तिरस्कृते तत एव द्राक्शीघ्रं ध्वस्ते प्रमाणशून्यतया निर्मूलप्रायतां प्राप्ते च साति तत् मायिमतं जेतुकामैः प्रथमत एव तज्जिगीषावद्भिः बुधैः वैष्णवविद्वद्भिः जयगीः जयजयेति रूपा जयस्य प्रतिपादिका वाक् उच्चैः वितेने चक्रे तस्मिन्तिशेषः अत्र दृष्टांतः यथेत्यादि यथा प्राक्

॥ २९ ॥

१ श्रीमदाचार्यकर्तृकेण मायावादखंडनेन रामानुजादिसर्ववैष्णवानां स्वतोजयसिद्धयनंतरं.

पूर्वइंद्रशत्रौरुत्रे इंद्रवज्राहते इंद्रस्यवज्जेण आहते ताडिते ध्वस्ते नष्टेचसति ताज्जिगीषुभिर्बुधैर्देवैः उच्चैर्जयगीर्वितेने इंद्रश
त्रुशब्दस्यरुत्रेप्रवृत्तिःइंद्रशत्रोविवर्द्धस्वेत्यादौप्रसिद्धा अत्रमायामतरुत्रयोर्वचनवज्जयोराचार्यपुरंदरयोश्चसाम्यवर्णनात्
स्तबकोपमालंकारः मायामतंजिगीषतामयत्वेनतल्लाभवर्णनात्प्रहर्षणमपि लक्षणंतु कुवलयानंदे उक्तंठितार्थसंसिद्धि
र्विनायकंप्रहर्षणमिति इंद्रवज्राहत्तं चतुर्थचरणेइंद्रवज्राहतइत्यत्रतन्नाममुद्रणान्मुद्रालंकारोपि लक्षणंतु तत्रैवसूच्यार्थ

दृक्पात्राभ्यामपिकलयतारूपपीयूषपानंतत्त्वज्ञानंपरिगतवताऽतृप्यताऽऽचार्यएकः ॥ राज्ञा
प्राज्ञाभिमातिभरितोद्दामदुर्वादिजेतावाचांनेताभुविविजयतेऽहमाभिषेकः ॥ २५ ॥

सूचनंमुद्राप्रकृतार्थपरैःपदैरिति ॥ २४ ॥ एवंजयेजातेसतिराजकर्तृकंकनकाभिषेकंवर्णयंति दृगिति दशावेवपात्रेपां
नपात्रेताभ्यांकरणाभ्यांरूपपीयूषपानं . श्रीमदाचार्यसौंदर्यरूपयंदमृतंतस्यपानंकलयताकुर्वताअपिसात्यादरंताद्विलोक
यतापिअतृप्यतादर्शनविषयेतृप्तिमलभमानेनतथा तत्त्वज्ञानं नानामैतदर्शनेनपूर्वसंशयविषयस्यकांडद्वयविशिष्टवेदनर्ग

व० स्तो०

॥ ३० ॥

लितार्थस्य बोधं परिगतवता असंभावना विपरीतभावनाऽनाक्रान्तं प्राप्तवताराज्ञा कृष्णदेवाख्येन कृष्णहेमाभिषेकः रचितः क
नकाभिषेको यस्य तादृशः तथा एकः वादिविजये पाण्डितांतरसाहाय्यशून्यः तथा प्राज्ञेत्यादि प्राज्ञाः विद्वांसः तथा अभिमतिभ
रिताः इदानीं विजयेन द्विगुणाभिमानपूर्णाः भृजोऽनिष्टत्वेन भरित इति रूपाऽसंभवेऽपि समूहवाचिभरशब्दात्तारकादित्वादित
चिभरितशब्दसिद्धिर्ज्ञेया एवमेव दिगंतानातेनेमधुपकुलझंकारभरितानित्यादयो जगन्नाथपाण्डितराजादिप्रयोगात्संगच्छते
तथा उद्दामाः शिवादिरचितयुक्तिजालैरत्युत्कटाः शांकरादयः तथा दुर्वादिनो वेदादिकं विहाय वितंडामात्रकारिणो बौद्धाद
यः ते च ते चेति द्वंद्वः तेषां जेता तन्मतनिरासपूर्वकं सन्मार्गस्थापक इत्यर्थः एवं ह्यत्राख्यायिका शांकरादिषु सर्वेषु प्रतिपक्ष
मतेषु श्रीमदाचार्यैर्निराकृतेषु सत्सु ततो द्वादशदिनपर्यंतं वादीच्छानुरोधात् स्थानिवदो देशसूत्रभाष्येऽपि सम्यगुपपादिते सति
अवसाने रोषविषादविषकलुषमनस्कतया बौद्धादिनास्तिकमतानि प्रतिपक्षिभिरुपात्तानि ततो नास्तिकानां संभाषणानर्हत
या श्रीमदाचार्यैर्मुखं परिवर्त्य कंचिन्मध्ये श्रोतारमवस्थाप्य तान्यपि निराकृतानीति अथ कैशोर्येपीदृशसामर्थ्येनैवाश्चर्यकर
मित्याशयेन विशिष्यन्ति वाचां नेतेति अंशेषवाक्फतिरित्यर्थः आचार्यः सर्वैः सदाचार्यैस्तदानीं तिलककरणादिना समर्पि

टीका

॥ ३० ॥

१ परिगतवतेति मूलस्थपुपसर्गस्यार्थोप, असंभावना अज्ञानं, असंभवज्ञानं वा, विपरीतभावना तु विरुद्धज्ञानं, अन्यथासंभवज्ञानं वा. २ विदुषामेव जये
पुरुषार्थो न त्वविदुषामिति विशेषणस्वारस्यं ॥ ३ उद्दामाश्च दुर्वादिनश्चेति.

ताचार्यभावः प्रकरणाच्छ्रीवह्नभाख्यः भुवि विजयते विशेषतः सर्वप्रतियोगिकोत्कर्षेण वर्तते विपराभ्यां जेरित्यात्म
 नेपदम् इतः प्रभृत्येव श्रीमदाचार्येष्वाचार्यशब्दव्यवहारो लोके प्रवृत्त इति ज्ञापनायास्मिन् ग्रंथे आचार्यशब्दः प्रथममिहै
 वोक्तः इह राज्ञो दर्शनाऽतृप्तिवर्णनाच्छ्रीमदाचार्यवपुष आसेचनकत्वं ध्वनितं अत्र समृद्धयतिशयवर्णनादुदात्तम
 लंकारः लक्षणं तु कुवलयानंदे उदात्तमृद्धेश्वरितं श्लाघ्यं चान्योपलक्षणमिति इह विजयत इति वर्तमानप्रयोगेण भूत
 स्यापितात्कालिकोत्सवस्य कविमनसा साक्षात्कृतत्वप्रतीत्या भाविकमप्यलंकारः लक्षणं तु काव्यप्रकाशे प्रत्यक्षा इव य
 द्भावाः क्रियंते भूतभाविनः तद्भाविकमिति भूताश्च भाविनश्चेति द्वंद्वः भावा अर्था इति कमलाकरः मुनिर्जयति योगीन्द्रो महा
 त्मा कुंभसंभव इति साहित्यदर्पणोदाहरणमप्येवं संगच्छते पूर्वोत्तराद्वयोरंत्योनुप्रासः मंदाक्रांता वृत्तम् लक्षणं तूक्तं ॥ २५ ॥
 अथाभिषेकसुवर्णमेतदंगकार्यमिति विज्ञापिते साति स्नानसालिलसदृक्षमास्माभिरिदमादीयत इत्युक्तवंतः श्रीमदाचार्याः
 ततः क्षितीशेन तद्विरण्यंधरणीगीवार्णेभ्यो विभज्य वितीर्य महत्तरेकनकभाजने भूत्वा अपरास्मिन् स्वर्णमुद्राराशौ निवेदिते
 साति समग्रद्रव्यस्याऽऽसुरत्वं दृष्ट्वा ततोऽन्विष्य सप्तैव दैवद्रव्यभूता मुद्राः स्वीकृत्य वैष्णवत्वमाजिलषतो राज्ञोपिमनोरथं शरणं
 त्रौपदेशेन तूर्णं पूर्णं कृत्वा पांडुरंगपुरं प्रस्थितवन्तो भगवन्त इत्याहुः तत इति आप्तो यथार्थसिद्धांतवादी यः ततः अभिषेकानं

१ तदासेचनकृतृप्तेर्नास्त्यंतोपस्यदर्शनादिसमरः

व० स्तो०

॥ ३१ ॥

तरं यद्वा स्नानसुवर्णस्यद्विजेभ्योदानानंतरं अंधिनिहितात् चरणयोःसमर्पितात् नतुदक्षिणावद्धस्तेदत्तात् अनेनराज्ञ
आचार्याज्ञानुसारित्वंदैन्यातिशयश्चव्यज्यते पदंधिश्चरणोस्त्रियामितित्रिकांडी द्रविणनिवहात्स्वर्णमुद्रारूपद्रव्यसमू
हात् सकाशात् मुनिपरिमिताः सप्तसंख्याकाः दैवीः देवस्यभगवतःसंबंधिनीः तत्कार्ययोग्याइतियावत्
द्वौभूतसर्गौलोकेऽस्मिन् दैवआसुरएवचेत्यादिवचनेभ्यो दैवासुरत्वाविभागस्य जडेष्वपिसत्त्वात् मुद्राः स्वर्णमुद्राः

ततोमुद्रायोद्राङ्मुनिपरिमितामेरुशिखरप्रभादाप्तोदैवीर्द्रविणनिवहादंधिनिहितात् ॥

उरीकृत्योपेतंनृपमपिविधायात्मशरणंप्रभुःप्राच्छत्प्रेष्ठप्रदिशतुमुदंविठ्ठलपदं ॥ २६ ॥

द्राक् शीघ्रं उरीकृत्यस्वीकृत्य ऊरीकृतमुररीकृतमित्यमरोक्तौ उरीकृतंऊरीकृतमित्यपिइत्यमरविवेककृताव्याख्यातं
द्रागित्यनेन महत्यपिराशौ स्वल्पतराणामपि सप्तानां दैवत्वपरीक्षापूर्वकमन्वेषणे विलंबाभावकथनादैश्वर्यव्यज्यते
तथाउपेतं स्वस्यवैष्णवत्वसिद्धयेपुरःप्राप्तंउपसन्नमितियावत्नृपमपि कृष्णदेवाख्यंराजानमपि अपिशब्दःपरिकर
स्यसमुच्चायकः आत्मशरणंविधाय अष्टाक्षरोपदेशेनआत्मास्वएवराक्षितायस्यैतादृशंकृत्वा अथवागौणश्चेन्नात्मशब्दा

१ पुत्रामाज्ञादे राजपरिकरस्य.

टीका

॥ ३१ ॥

दित्यादौ आत्मशब्दप्रवृत्तेर्मुख्यतया भगवत्येव समर्थितत्वात् आत्मा श्रीकृष्ण एव शरणं यस्यैवं विधं कृत्वा अनेन शरणमंत्रो
 पदेश एव स्फुटीकृतः विवृलपदं प्राच्छत् विद्यानगरात्पांडुरंगस्थानमगमत् स इति शेषः सः श्रीमदाचार्यो मुदं भुविसन्मार्गप्र
 चारप्रयुक्तमानंदं प्रदिशतु प्रकर्षेण त्वरितं फलसंपादनलक्षणेन ददात्विति स्वान्प्रत्याशीः कीदृशः सः प्रभुः सर्वविजयप
 रः सरंसन्मार्गप्रवर्तनं सर्वोद्धरणदिषु च समर्थः कीदृशं विवृलपदं प्रेष्ठं स्वमित्रस्थानत्वादातिशयेन प्रियं अनेन प्रथमतस्तत्र
 गमने हेतुर्दर्शितः कथं भूतात् द्रविणनिवहात् मेरुशिखरप्रभात् देवगिरिशिखरसदृशात् गिरिशृंगं हि मूले स्थूलं क्रमेणाग्रपर्यंतं
 सूक्ष्मं प्रायो भवति तयाराशिरपि मेरुशिखराणि सुवर्णमयान्येव भवंतीति स्वर्णराशेरति तौल्यं वस्तुतस्तु राशेरत्यौन्नत्य
 द्योतनफलिकासंबंधातिशयोक्तिरियं शिखरोन्नतिसदृशौन्नत्यायोगेऽपिराशौतद्योगकल्पनात् लक्षणं तु कुवलयानंदे संबन्धा
 तिशयोक्तिः स्यादयोगे योगकल्पनमिति तथा चैवं बहुतरमपि सुवर्णराशि मनादृत्य स भैवमुद्रा गृहीता इत्याचार्याणामत्यंततरं
 निर्लोभत्वं द्योत्यते अत्र प्रभापदेनैव सादृश्यवर्णनात् जयदेवमते ललितोपमा उक्तं च चंद्रालोके उपमाने तु लीलादिपदादौ
 ललितोपमेति आत्मशरणं विधायेत्यनेन शरणमंत्रोपदेशस्य भंग्यंतरेण संग्रहात् पर्यायोक्तं लक्षणं तु साहित्यदर्पणे अर्थमि
 ष्टमनाख्यायसाक्षात्तस्यैव सिद्धये यत्प्रकारांतराख्यानं पर्यायोक्तं तदिष्यत इति इष्टं विवक्षितमर्थं वक्तुं वैदग्ध्यभंगापत्या
 साक्षाद्वाचकशब्देनानाख्यायेत्यादितत्रैव व्याख्यातं देवीः प्रेष्ठं इत्यादिविशेषणानां साभिप्रायत्वात् परिकरोपि लक्ष

व० स्तो०

॥ ३२ ॥

णंतु कुबलयानंदे अलंकारः परिकरः साभिप्राये विशेषण इति शिखरिणीवृत्तं लक्षणंतु रसैरुद्रैश्छिन्नायमनसभलागः शिखरिणीति ॥ २६ ॥ अथ पांडुरंगपुरं प्राप्य तत्र स्वमित्रस्य हरेः समागमात् नेत्रांभोजे बहुलामोदविकस्वरो विधाय चंद्रभागातीरे श्रीभागवतपारायणादिकंच प्रणीय ततो भगवदाज्ञयानिष्क्रम्य दिग्विजयादिकं कृतवंत इत्याशयेनाहुः यात्रेति यः श्रीमदाचार्यः यात्रायाः भूपरिक्रमणरूपायाः। मषात् व्याजात् ल्यब्लोपे पंचमी यात्रायामिषं विधायेत्यर्थः दिग्विजयां स्त्रीन्

यात्रामिषादकृतदिग्विजयांश्च तीर्थान्यद्वा पुनान्निजजनान् व्यतनोत्सनाथान् ॥ व्यान
कस्वकेलिसहितं शिखरीशगूढं श्रीशंसतामिह हिताय सवल्लभोऽव्यात् ॥ २७ ॥

अकृत अकर्षति सामान्यबहुवचननिर्दिष्टानामपि दिग्विजयानां कर्षिजलालभनन्यायेन त्रित्वं तथा भूवलयेतानितानि तीर्थानि अद्वासाक्षात् अपुनात् स्वचरणरेण्वादि संसर्गेण पवित्राकृतवान् न चैतदयुक्तं भवद्विधा भागवतास्तीर्थीभूताः स्वयं बिभो तीर्थी कुर्वन्ति तीर्थानि स्वांतस्येन गदाभृतेत्यादि श्रीभागवतप्रथमस्कंधादिवचनेषु तादृशभक्तानामपि तीर्थपावकत्वकथनात् तथा यः निजजनान् विष्णुस्वामिमतवर्तिनो मनुष्यान् पुनः स्वमार्गमंडनेन सनाथान् व्यतनोत् विशेषे

टीका

॥ ३२ ॥

णाकरोत् लुप्तस्यानादिसिद्धश्रुतिमतस्यपुनःप्रचारेणशिष्यान् विस्तारितवानितिवा यात्रामिषादितिहेतोर्वाक्यत्रयेप्यनु
 कर्षणबोधनार्थश्चकारः प्राकृतवदीश्वराणांनयात्रामात्रोद्देशेनपरिभ्रमणंसंभवतीतिभावः तथा शिखरीशगूढं ब्रजदेशेगि
 रिराजइति प्रसिद्धिमत्वात् शिखरिणांपर्वतानां ईशे गोवर्द्धनेगुप्तंश्रीशंगोवर्द्धनोद्धरणसामयिकंतादृशाकृतिश्रीनाथारूपंभ
 गवत्स्वरूपं इहअस्मिन्लोकेव्यानक् व्यक्तीकृतवान् सर्वलोकदृग्गोचरंकृतवानित्यर्थः किंभूतंतत्स्वरूपं स्वकेलीति
 विविधस्वकीयलीलाविशिष्टं तथाचसेवाप्रकाराविष्करणश्रीभागवतविवरणादिनालीलाअपिस्फुटीकृतवानित्यर्थः सतांदै
 वानां हितायेतिदिग्विजयादिषुसर्वत्रप्रयोजनतयान्वेति सःवल्लभः एतन्नामकआचार्यः अव्यातरक्ष्यात् अथवा सव
 ल्लभइत्येकंपदं वल्लभेनप्रियेणश्रीनाथेनसाहितः प्रक्रांतत्वादाचार्योव्यादित्यर्थः इदंश्रीनाथस्वरूपप्रकटनंतुद्वितीयस्मि
 न्दिग्विजयेनिर्वृत्तं तथाहिश्रीमदाचार्याभुवंपरिक्रामंतोयदालोकेझाडखंडीतिप्रसिद्धंस्थलंप्राप्तास्तदातत्रभगवदाज्ञाभूत्
 यद्देवदमनोनागदमनइंद्रदमनइतित्रिभिर्नामाभिःप्रसिद्धोगिरिराजेऽहमस्मितदिहागत्यमांप्रत्यक्षीकुरुध्वमिति ततस्तस्याऽ
 नुलुब्धत्वात्पूर्वमिदंविधायानंतरमितएवपरिक्रमणक्रमःप्रारप्स्यतइतिनिर्धार्यमध्यतएवब्रजदेशंगतवंतः तत्रगोवर्द्धनगि
 रंप्राप्यतदुपत्यकायांसिद्धूपांडेनामकस्यकस्यचिद्विजस्यगृहबाह्यवेदिकायांक्षणांविश्रांतवंतः सहिद्विजोऽत्यंतभक्तःपरम
 कृपालुनाश्रीनाथेन मद्यंत्वयाप्रत्यहंपयोर्पणीयमितिपुरैवाज्ञप्तआसीत् अथतदाश्रीमदाचार्यानालोकयातिथ्यायानुयुंजानं

ब० स्तो०

॥ ३३ ॥

तंगृहस्वामिनंद्विजं अस्मद्गुरुभिरशिष्यस्य किंचिदपि नादीयत इति कृष्णदासाख्यः सेवको यावदुत्तरयामास तावत्कृपातिशया
 द्भगवत्कृतं पयोर्यतत्कुमारिकाब्धानश्रुतवतः ततस्तन्निवेद्य प्रतिनिवृत्तया स्वस्य भगवद्दर्शनौत्कंठयात् पुत्रियस्मै त्वया दुग्धं
 समर्पितं कस्य भगवांस्तिष्ठतीति पृष्ठ्या च तया निवेदितेन पथा पर्वतोपरि प्रयातो मध्ये मार्गं सहर्षमभिमुखमागतेन तेनैव गोवर्ध
 नधरेण स्वयं सरजसं समाश्लिष्या न्योन्यमुखाब्जावलोकनकुशलप्रश्नादिना समं तेन भगवता परमानंदमविंदंत अथो प्रथमतः
 प्रक्रांतं परिक्रमणं समाप्य सकुटुंबमिहागत्य विधीयतां सेवनमित्याज्ञप्तास्तथैव करिष्ये इति विज्ञाप्य कंचित्कालं सेवनं कृत्वाऽ
 प्सरः कुंडपरिसरगव्हरनिवासिरामदासाभिख्यौ दीच्य द्विजन्मने सेवनाज्ञां दत्वा विप्रयोगाकृष्टचित्ता अपि भगवदाज्ञया कथं
 कथमपि ततो निर्गत्य प्रतिज्ञातपरिक्रमणं पुरोक्तस्थलात् पुनरुद्भावयंति स्मेति कथासंदर्भः विस्तरस्तु भाषासंस्कृतमयाभ्यां
 श्रीनाथप्राकट्यनिरूपणग्रंथाभ्यामवगंतव्यः श्रीनाथस्वरूपस्य साक्षाद्भगवत्त्वगोवर्द्धनधरणसामयिकत्वादिकं तु गर्गसंहिता
 यांगिरिराजखंडे कदंबखंडे तीर्थचलीलायुक्तो हरिस्सदा तस्य दर्शनमात्रेण नरो नारायणो भवेत् १ यत्र वैराधयारासे शृंगारोऽ
 कारि मैथिल तत्र गोवर्धने जातं स्थलं शृंगारमंडलं २ येन रूपेण कृष्णेन धृतो गोवर्धनो गिरिः तद्रूपं विद्यते तत्र राजज्ज्शृंगारमंडले ३
 अब्दाश्चतुःसहस्राणि तथा चाष्टौ शतानि च गतास्तत्र कलेरादौ क्षेत्रे शृंगारमंडले ४ गिरिराजगुहामध्यात् सर्वेषां पश्यतां नृप

टीका

॥ ३३ ॥

१. पंचेति पाठांतरं.

स्वतःसिद्धं चतद्रूपं हरेः प्रादुर्भविष्यति ३ श्रीनाथं देवदमनं तं वदिष्यंति सज्जनाः गिरिराजगिरौ राजन्सदालीलां करोति यः ६
 ये कारिष्यंति नेत्राभ्यां तस्य रूपस्य दर्शनं ते कृतार्था भविष्यंति मैथिलेन्द्रकलौजनाः ७ जगन्नाथो रंगनाथो द्वारकानाथ एव च
 बद्रिनाथश्च तुष्कोणे भारतस्यापि वर्तते ८ मध्ये गोवर्धनस्यापि नाथो वर्तते नृप पवित्रे भारते वर्षे पंचनाथाः सुरेश्वराः ९
 सद्धर्ममंडपस्तंभा आर्तत्राणपरायणाः तेषां तु दर्शनं कृत्वा नरो नारायणो भवेत् १० चतुर्णां भुवि नाथानां कृत्वा यात्रां नरः
 सुधीः न पश्येद्देवदमनं न स यात्राफलं लभेत् ११ श्रीनाथं देवदमनं पश्येत् गोवर्धने गिरौ चतुर्णां भुवि नाथानां यात्रायाश्च फलं
 लभेदित्युक्तं १२ अत्र एकस्यैव यदिति कर्तृकारकस्य अकृत व्यतनोत् व्यानक् इत्यनेकक्रियान्वयित्वात् कारकदीपकमलं
 कारः लक्षणं तु कुवलयानंदे क्रमिकैकगतानां तु गुणैः कारकदीपकमिति क्रमिकाणां एककारकाश्रितानां अनेकक्रियाणां
 गुण इत्यर्थः सैव क्रिया सुबह्वीषु कारकस्येति दीपकमित्यन्यत्रोक्तेः अथवा दिग्विजयकारणतीर्थपावनस्वजनसनाथीक
 रणानां यात्रामिषेण युगपदेवाचरणात् समुच्चयोस्तु लक्षणं तु तत्रैव बहूनां युगपद्भावभाजां गुणैः समुच्चय इति तीर्थान्यद्वापु
 नादित्यत्र आचार्यगुणेन तीर्थानां पावित्र्यगुणावाप्तिवर्णनात् उल्लासोऽपि लक्षणं तु तत्रैव एकस्य गुणदोषाभ्यामुल्लासोऽन्य
 स्य तौ यदीति यत्र कस्यचिद्गुणेनान्यस्य गुणो दोषेण दोषो गुणेन दोषो दोषेण गुणो वा वर्ण्यते स उल्लास इति व्याख्यानं उक्तलक्ष
 णकं वसंततिलकावृत्तं ॥२॥ एवं सामान्यतो दिग्विजयानुक्ता तद्विशेषकार्याणि वदिष्यंतः खंडनीयमंडनीयवस्तुविवेकं हे

व० स्तो०

॥ ३४ ॥

योपोदेयत्वायतावदाहुः मायेति मायायाजगत्कारणत्वादिप्रतिपादकानियानिमतानेतद्रूपायेउन्मत्ताःउद्विक्तमदामतं
गाः गजाः तेषां येमूर्द्धानः शिरस्तादात्म्यमाप्तामुख्यसिद्धांताः तेषांप्रपाटने निरासरूपेविदारणे पटीयानतिशये
नपटुः चतुरः कोप्यद्भुतोहरिसिंहः कोपोऽस्यास्तीतिकोपीतादृशश्वासौहरिश्चेतिवा वस्तुतस्तु हरिर्भगवानेव हरिर्वा
तार्कचंद्रेंद्रयमोपेंद्रमरीचिषु सिंहाश्वकपिभेकाहिशुकलोकान्तरेषुचेतिविश्वः यथा उन्मत्ताः करिणः अशक्यनिरोधाः
सर्वान्भृशंभ्रंशयन्ति तथामायामतान्यपिसामान्यजनेननिरासितुमशक्यानिसन्मार्गात्भ्रंशयन्ति हास्तिनांचसिंहोयथा

मायामतोन्मत्तमतंगमूर्द्धप्रपाटनेकोपिहरिःपटीयान् ॥ गवादिगोप्याश्रितकृष्ण
सारःश्रीवल्लभाख्यःशरणंममास्तु ॥ २८ ॥

स्वाभाविकोवैरीनियमनक्षमश्चतथायमप्येषामितिभावः अद्भुतत्वमेवविवृण्वन्ति गवित्यादि गावोवाचः वेदगीतादिप्रमाण
चतुष्टयात्मिकाः आदिशब्देनप्रमेयसाधनफलानितानिगोपायतिरक्षतीतितथा गवास्ववाचाकरणभूतयाआदिंप्राक्तनं
श्रुतिसिद्धांतं गोपायतीतिवा आयप्रत्ययस्यआयादयआर्धधातुकेवेतिवैकल्पिकत्वात्तणिनेश्वार्धधातुकत्वान्नेहायः
किंच आश्रितोयःकृष्णःभगवान्सएवसारोबलंयस्यसः अथवा गोभिःधेनुभिः आदिशब्दाद्गोपैर्मृगादिभिश्चगोपीभिश्च
आश्रितोयःकृष्णःसएवसारःस्थिरांशरूपःसारंधनरूपोवायस्यसतथा सारोमज्जास्थिरांशयोः बलेश्रेष्ठेचसारंतुद्रविणन्या

टीका

॥ ३४ ॥

य्यवारिष्विति हैमः सिंहस्तु गवादिगोपीधेन्वादिपशुरक्षको न भवति मृगादनत्वात् आश्रिताः कृष्णसारामृगाद्येन तादृशोऽपि
 न भवति मृगराजत्वात् इति विरोधाभासमूलकमद्भुतत्वं तादृशः श्रीवल्लभाख्यः मम शरणं रक्षितास्त्विति प्रार्थना अत्र तृतीय
 चरणे भक्तैर्लीलाभिश्च सहितं परमकाष्ठापन्नं वस्तु भजनीयत्वाय सारत्वेनोक्तमिति तद्भजनं मण्डयत्वेनोपादेयं एतद्विरुद्धसिद्धां
 तास्तु मायाप्रतिपादकाः पूर्वाद्धैखंडयत्वेन हेयाज्ञेयाः अत्र पूर्वाद्धैसाहित्यदर्पणोक्तरीतिकंसांगरूपकं आचार्येषु सिंहत्वारोपा
 त् वादप्रभृतिषु गजत्वाद्यारोपात् उत्तराद्धैर्तु सिंहविरुद्धकार्यवर्णनेन ततो वैधर्म्यख्यापनात् व्यतिरेकरूपकं उक्तं च दंडिना
 इष्टं साधर्म्यवैधर्म्यदर्शनाद्गौणमुख्ययोः उपमाव्यतिरेकारूपकद्वितयं यथेति उक्तलक्षणकमुपजातिवृत्तं ॥ २८ ॥
 एवं परमतरखंडने सामर्थ्यमुक्त्वा साक्षात्तत्करणमाहुः पक्षमिति गुरुश्चासौ वल्लभश्च गुरुवल्लभः सोऽवतात् रक्षणे हेतुः यः स
 ह्योकानां सत्पुरुषाणां सच्छास्त्राणां वापालकः लोकस्तु भुवने जन इत्यमरः आलोचनकर्मत्वात् क्वचिच्छास्त्रविषयेऽप्ययं दृष्टः
 बाहुलकात्कर्मणि घञ् उक्तस्थले रामाश्रमेणापितथैव साधितः अत्रापि हेतुः हरिरिति सर्वदुःखहर्तृभगवद्भूषः एवं च पारित्रा
 णाय साधूनामिति यदा यदा हि धर्मस्येति वाक्यत एतद्द्वयं कर्तव्यमेवेत्यर्थः ननु तर्हि भगवता पूर्वावतारे असुरसंहार इवात्र कि
 माचरितमित्याशंक्यत दाहुः य इत्यादि उपाधिसाधिनां उपाधिसाधयंति प्रतिपादयंतीति तथा तेषां ब्रह्म स्वतो निर्धर्मकम
 पि मायोपहितं सत् जगत्कर्तृत्वादि धर्मवच्छ बलापरपर्याये श्वरसंज्ञां लभते अविद्योपहितं च सत् जीवसंज्ञामिति कल्पनया

व० स्तो०

॥ ३५ ॥

अगवतोऽपरिच्छिन्नमैश्वर्यदूषयतामिति यावत् एवमुपाधिनिरूपणं शांकराणां द्वैतार्थं भास्कराणां दुग्धांबुवत् भिक्षोश्च
सखंडनं मया वेदांतं चिंतामण्यादिषु प्रपंचितमिति नेहोच्यते कीदृशानां तेषां गिर्युत्कटानां गिरिवाग्विषये उद्धृतानां
केनाप्यपराजय्यानामिति यावत् एषां पक्षं अभिमतशास्त्रार्थयोव्यतक्षत् विशेषेण तनूकृतवान् यद्वा तदभिमत
सिद्धांतनिराकरणेन तेषां पक्षं बलं तनूकृतवान् पक्षो मासार्द्धके पार्श्वे गृहे साध्यविरोधयोः केशादेः परतो वृंदे बले स

टीका

पक्षं व्यतक्ष्य उपाधिसाधिनां सद्ब्रह्मसारोद्भवतो बुधाग्रणीः ॥ गिर्युत्कटानां शत
कोटितोऽवतात्सल्लोकपालो गुरुवल्लभो हरिः ॥ २९ ॥

स्विसहाययोः चुल्लीरंध्रे पतत्रे चेति मेदिनी तक्षूत्वक्षूतनूकरणे केन व्यतक्ष्य इत्यत आहुः सद्ब्रह्मसारोद्भवतः शतकोटि
तइति सार्वविभक्तिकस्तसिः सत्तानित्यं अकृतकं यत्तद्ब्रह्मवेदः वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्मेति त्रिकांडी तस्य यत्तसारो निष्कृष्टार्थः
बलं वा तस्मादुद्भवतीति तथा ताभिः तसिलादिष्वाकृत्य सुचइति तसि पुंवद्भावः शतकोटितः शतमनेकाः कोटय उत्कर्षा बिबा
दयुक्तयो वा कोट्युत्कर्षाटनी संख्येत्यभिधानं चिंतामणिः कोटिशब्दस्य विवादयुक्तिपरत्वं तु कोटिकमोऽयं अनेनेत्यं कोटिः

॥ ३५ ॥

कृता इयं नैय्यायिककोटिरित्यादिव्यवहारसिद्धं शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानकोशाप्तवाक्याद्वयवहारतश्चेतितस्यापिशक्ति
 ग्राहकत्वात् अतएव बुधेषु पंडितेष्वग्रणीमुख्यः ज्ञातृचांद्रिसुराबुधा इति क्षीरस्वामी अस्मिन् श्लोके हरिपदादिद्रुपयोऽपि पा
 क्षिकोऽर्थः स्फोर्यते हरिरिन्द्रो हरिर्भानुर्हरिर्विष्णुर्हरिर्मरुत हरिः सिंहो हरिर्भैक इत्यनेकार्थः तथा हि सोऽपि गुरुवह्मः गुरोः
 बृहस्पतेः प्रियः स वा प्रियो यस्य तादृशः गुरुर्महत्यांगिरसेऽपि त्रादौ धर्मदेशके अलघौ दुर्जरे चापीति हैमः अष्टसु दिक्पालेषु प्रथ
 मत्वात्सल्लोकपालः बुधाग्रणीर्देवाग्रणीः राजत्वात् तथा यः उपाधिमुपद्रवं पाक्षित्वेनाकाशगमनात् स्वर्गस्योपसमीपे आ
 धिमानसीं व्यथां वा साधयतां गिरिषू कटानां उद्धतपर्वतानां पक्षं पतत्रमुत्पतनसाधनमवधवं महातपास्वित्वात्सद्वह्मणः समी
 चीनब्राह्मणस्य दधीचेः सारोद्भवतः अस्थिरूपात् स्थिरांशादुत्पन्नेन शतकोटितः वज्रेण व्यतक्षत् अच्छिनत् शतकोटिः
 स्वरुः शंख इति वज्रपर्यायेष्वमरः कुवल्यानंदे उच्छलद्भूरिकीलालः शुशुभे वाहिनीपतिरित्यत्रेव प्रकृता प्रकृतयोः श्लेषोऽयं इंद्र
 वंशावृत्तं लक्षणं तु स्यादिंद्रवंशात्तजैरसंयुतैरिति ॥ २ १ ॥ एवं खंडनीयमतानां खंडनमुक्त्वा स्वपक्षरहितपरपक्षदूषणस्य वितं
 डात्वात् आचार्यवाचितया त्ववारणार्थं श्रुतिसंमतस्वसिद्धांतस्थापनमाहुः मोहेति यः एतंसर्वसच्छास्त्रप्रसिद्धं शुद्धाद्वैतोद्दी
 पं अयनं इतं भावेकः द्वयोरितं द्वीतं द्वीतमेव द्वैतं प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् मत्यर्थकानां ज्ञानार्थकत्वस्याप्यंगीकारात् द्वित्वप्रकारकं
 ज्ञानमित्यर्थः तद्विरुद्धमद्वैतं एकत्वप्रकारकज्ञानमित्यर्थः तच्च शांकरादिभिरेव कथंचिदंगीक्रियत इति तद्वयवच्छे

व० स्तो०

॥ ३६ ॥

दार्थशुद्धपदं शुद्धत्वंचोपाधिसंसर्गशून्यत्वं शुद्धं च तदद्वैतं चेति विग्रहः अथवा शुद्धयोर्मायासंबंधरहितयोः कार्यकारणयो
रद्वैतमिति तत्त्वं चेतरसंबंधानवच्छिन्नकार्यकारणादिरूपद्वित्वप्रकारकज्ञानप्रतियोगिताकाभावत्वमितिलक्षणपरिष्कारेरा
मरुष्णभट्टाः विशेषतस्तत्स्वरूपंतुमार्तडादिषु प्राक्तनग्रंथेषु वेदांतचिंतामण्यादिषु मरुत्तेषु ग्रंथेषु चास्त्येवेति ततोऽवधेयं
शुद्धाद्वैतमेवोन्नतो दीपः दीपवत्प्रकाशकः सिद्धांतः तं इह अस्मिंल्लोके अदिद्युतत् प्रकाशितवान् तं आचार्यं श्रीवल्लभाख्यं

टीका

मोहध्वांताऽऽक्रांतदृशो दर्शयितारं विश्वाऽऽकारं कर्त्रविकारं परमस्य ॥ शुद्धा
द्वैतो दीपमिहादिद्युतदेतयः श्रौतस्त्रेहं चितमाचार्यमुपासे ॥ ३० ॥

उपासे सेवे किंभूतं दीपं मोहेत्यादिमोहः अविद्याकार्याहंत्वममत्वरूपः स एव ध्वांतमंधकारः तत्त्वज्ञानावरकत्वात् तेन आ
क्रांतादृक्ज्ञानं पक्षेद्यष्टिश्च येषां तान् जीवान् परं परब्रह्मस्वरूपं दर्शयितारं दृक्ज्ञानं ज्ञातरि त्रिष्वित्यमरः अण्यं तावस्थायां
कर्तृणां मोहध्वांताऽऽक्रांतदृशां दृशेऽथेति वार्तिकेन णौकर्मत्वं कथंभूतं परं अस्य प्रत्यक्षस्य जगतः कर्तृ यतो वा इमानि तस्मा
द्वा एतस्मादात्मन इत्यादि श्रुतीरनुसृत्य जन्माद्यस्य यतः शास्त्रयो नित्वात् इति सूत्रणात् नन्वेवं कर्तृकार्यभावे घटकुलाल

॥ ३६ ॥

वत्प्रत्युतद्वैतमेवापद्यतइतितद्वयुदसितुंविशेषणांतरमाहुः विश्वेति किंभूतंतत् विश्वाकारं विश्वंजगत् आकारोयस्यतत् स्वयमेकमपिरमणार्थं बहुभावेच्छयास्वालौकिकसामर्थ्याज्जगदाकारेणपरिणतमित्यर्थः स ऐक्षतलोकान्नुत्सृजाइति तदै क्षतबहुस्यांप्रजायेयेति सवैनैवरेमे तस्मादेकाकीनरमते सद्वितीयमैच्छत् सहेतावानास तदात्मानस्वयमकुरुतेत्याद्यै तरेयच्छांदोग्यबृहदारण्यकब्रह्मवल्त्यादिश्रुतीरनुसृत्यईक्षतेर्नाशब्दं आत्मकृतेःपरिणामादितिसूत्रणात् तथाच यथोर्ण नाभिःसृजतेगृणहतेवा यथापृथिव्यामोषधयःसंभवन्ति यथासतःपुरुषाक्केशलोमानितथाऽक्षरात्संभवतीहविश्वमित्यादि मुंडकादिश्रुतिसिद्धाऽभिन्ननिमित्तोपादानवादांगीकारान्नद्वैतगंधोपीतिभावः नन्वेवंपरिणामित्वेविकारित्वमापद्येतेत्य तआहुः अविकारमिति कारणत्वेपिदुग्धादिवद्विकृतंनभवति तथाचसुवर्णादिवदविकृतमेवतत्परिणमतीतिभावः अतए वदृष्टांतआम्नायतेश्वेतकेतुविद्यायां यथासोम्यैकेनलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञातंस्याद्वाचारंभणंविकारोनामधेयंलोह मित्येवसत्यमिति उपबृंहितंचैतच्छ्रीभागवतेएकादशस्कंधे अध्याय २८ श्लोक १९ यथाहिरण्यंसुकृतंपुरस्तात्पश्चा च्सर्वस्यहिरण्यमस्य तदेवमध्येव्यवहार्यमाणंनानापदेशैरहमस्यतद्वादिति विस्तरतश्चेदंउभयव्यपदेशात्वहिकुंडलवदि त्यादिसूत्रेष्ववधेयं किंचविश्वाकारमित्यत्र विश्वेसर्वेआकारारूपाण्यस्येत्यर्थांतरेण विश्वतश्चक्षुः समोमशकेनसमोना गेनेत्यादिश्रुतिसिद्धमशकृताखिलाकारत्वमपिसंगृहीतं तेनोपलक्षणविधयानामरूपयोरपिब्रह्मरूपत्वंनतुमिथ्यात्वमि

व० स्तो०

॥ ३७ ॥

तिदर्शितं पुनः कीदृशं दीपं श्रौतस्नेहांचितं श्रौतं पूर्वकांडार्थभूतं यागादिरूपं श्रौतकर्मतद्रूपेण तैलेन युक्तं यद्वा श्रौतः श्रद्धाभक्तिध्यानयोगादवोह भक्तिरस्य भजनं तादिहामुत्रोपाधिनैराशयेन मनःकल्पनं ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेतीत्यादिकैवल्यगोपालतापनायच्छांदाग्यादश्रुतिप्रतिपादितः श्रुतिरूपभक्तानां संबंधीवा यः स्नेहो भक्तिः पक्षेतैलं तेनांचितं पूजितं स्नेहः प्रेम्णि घृतादिके इत्यभिधानांचितामणिः तथाच निरुपाधि शुद्धभक्तिसहितं शुद्धाद्वैतविज्ञानमाविष्कृतवानिति श्लोकनिगर्वः सां गरूपकमलंकारः अत्र पादत्रये सविशेषणरूपकं श्रौतस्नेहेत्यत्र तु श्लिष्टरूपकमपीति दंडयुक्तलक्षणकयोरनयोः संकरः मत्तमयूरं वृत्तं वेदैरंध्रैर्मूर्तौ यस्य गामत्तमयूरमिति तल्लक्षणात् ॥ ३० ॥ एवं सर्वेषां जयं स्वसिद्धांतस्थापनं चोक्त्वा ततो जातं यशो वृद्ध्यादिकमाहुः उच्चैरिति यतो जिष्णुर्जयशीलः अतएव उच्चैरुत्कर्षेण श्रवो भृद्यशोधारकः वृद्धश्रवाः शुनासीरः हयउच्चैः श्रवा इत्यादौ व्याख्या सुधायां श्रवस्य शब्दस्य यशः परत्वेनापि व्याख्यानात् यशः स्वरूपमाहुः विबुधाधिनाथ इति पंडिता नामधीश्वर इत्यर्थः मतांतरस्थविबुधानधिकं नाथयत्युपतापयतीति वा स्वीयांस्तानाधिनाथत आशिषा समर्द्धयतीति वा विबुधः पंडिते सुरे इति हैमः नाथनाध्यां चोपतापैश्वर्याशीष्णु किंच सुधर्मावनरुत् सुधुधर्मस्य सुधर्मणां पुंसां वारक्षकः अत्र वेदप्रतिपाद्यप्रयोजनवदर्थो धर्म इति सर्वसंमतलक्षणं तत्र यद्यपि पदत्रयेण भोजनादौ स्वर्गे अनर्थभूतशयेनादौ चातिव्याप्तिर्वारिता

टीका

॥ ३७ ॥

१. धर्मादिनिष्क्रेवलादिति बहुव्रीहावनिजंतं ।

तथापि वायव्यं श्वेतमालभेत भूतिकाम इत्याद्युक्तेषु काम्येष्वेतत्प्रविशतीति तद्वारणाय श्रीमदाचार्यैर्द्विपरादौ तु धर्मस्येत्यत्र चोदनाविषयत्वेनावश्यकर्तव्यताकत्वे नाभिमतोऽर्थो धर्म इति लक्षणं पृथक्कृतं तथा च सुधर्मो नित्यैर्नैमित्तिकलक्षणो धर्म इत्यर्थः पंचात्मकः स भगवानित्यादौ हरिरूपत्वोक्तेः अनेन विशेषेण न पूर्वमीमांसाभाष्यकारत्वं द्योत्यते तथा पवित्रः वेदांतविचारेणातिशुद्धः यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदावातदेव वीर्यवत्तरं भवति ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथेत्यादि

**उच्चैः श्रवो भृद्विबुधाधिनाथो जिष्णुः सुधर्मावनकृत्पवित्रः ॥ श्रीशप्रसादा
मृतसाधनोऽव्यात्सन्नंदनो बल्लभ भूसुरेन्द्रः ॥ ३१ ॥**

श्रुतिस्मृतिभिस्तन्निष्ठेषु द्वयाधिक्यकथनात् तेनोत्तरमीमांसाया अपि भाष्यकृदिति बोधितं उभयभाष्यकरणफलमाहुः श्रीशोति भगवत्प्रसादं अमृतं मोक्षं च साधयतीति तथानंद्यादित्वाल्ल्युः अमृतं यज्ञशेषे स्यात् पीयूषे सलिले घृते अयाचिते च मोक्षे चेति मेदिनी अथवा श्रीशप्रसादेन भगवदनुग्रहेणैव मुक्तिसाधकः अतएवैतन्मार्गस्य पुष्टिमार्गत्वं पोषणं तदनुग्रह इति द्वितीयस्कंधवाक्येन पुष्टिरनुग्रहस्तत्प्रधानो यो मार्गः स पुष्टिमार्ग इत्यर्थो गीकारात् उक्तं च अनुग्रहः पुष्टिमार्गेनियामक इति

व० स्तो०

॥ ३८ ॥

स्थितिरिति फलस्यानुग्रहैकसाध्यत्वं तु भक्तिहेतुनिर्णये प्रपञ्चितं प्रभुभिरित्यलं पल्लवितेन अत्र धर्मब्रह्ममीमांसयोर्व्याख्याने नोभयकांडार्थप्रतिपादनमुक्तं लक्ष्मीपत्यनुग्रहस्य साधनत्वोक्त्या तत्संस्थस्यामृतत्वोपदेशादिति भक्तिसूत्राद्भक्तिफलस्यामृतस्य साध्यत्वोक्त्या च साधनफलाभक्तिरपि कथितेति दिग्विजयानंतरं भूयः स्थिरीकृतः शुद्धकर्मज्ञानभक्तिरूपः स्वराद्धांतः सुधर्मैत्यादिविशेषणत्रयेण ध्वनित इति बोध्यं एवं सिद्धांतस्य समर्थनमुक्त्वाऽप्येतत्प्रचारबीजमाहुः सन्नंदन इति संतौ स्वाभीष्टश्रौतमार्गस्य पुनः प्रचारणधुरीणौ नंदनौ श्रीमद्गोपीनाथविठ्ठलनाथाख्यौ सुतौ यस्य स इति यद्वासत्पुरुषान्नंदयति वर्द्धयतीति तथा तेन सच्छिष्यबाहुल्यं प्रचारहेतुभूतं ध्वनितं तादृशो वल्लभाख्यो भूसुराणां ब्राह्मणानां इंद्रः अव्यात् रक्षतात् सुरेन्द्रशब्दादत्र महेंद्रपरतयार्थोपि स्फोर्यते तथा हि देवेन्द्रोऽपि जिष्णुनामकः जिष्णुर्लैखर्षभः शक्र इत्यमरोक्तेः तथा उच्चैः श्रवसो निजाश्वस्य पोषकः विबुधानां देवानां अधिपतिः सुधर्मायाः देवसभायाः रक्षकः स्यात्सुधर्मादेवसभेत्यमरः पवित्रः पविना वज्रेण त्रायत इति तथा पर्वतभेदि पवित्रं जैत्रं नरकस्य बहुमतं गहनं हरिमिव हरिमिव हरिमिव वहति पयः पश्यत पयोष्णीत्यादिनलचंप्वादिप्रयोगेषु तथा प्रतीतेः सुपि स्थित्यत्र सुपीतियोगविभागात् द्विपादिवदादंतात्कः अथवा पवित्राय ते रक्षति स्वायुधत्वेन संगृह्णातीति यावत् स तथा आतोऽनुपसर्गइतिकः यद्वा पवित्रं जलंतद्वर्षणं वा तद्विद्यतेऽस्येति तथोक्तः अर्श आद्यच् जलधाराधिपातित्वात् पवित्रं वर्षणे कुशे ताम्रे पयसि च क्लीबं मेध्ये स्यादभिधेयवदिति मेदिनी तथा श्रीशप्रसाद एव पी

टीका

॥ ३८ ॥

यूपप्राप्तेःसाधनंयस्यसःसमुद्रमथनेभगवताऽनेकधासाहाय्यकरणात् उक्तंच तत्रामृतंसुरगणाःफलमंजसाऽपूर्यत्पादपं
 कजरजःश्रयणान्नदैत्याइति समीचीनंनंदनंएतन्नामकंवनंयस्यतादृशश्चास्ति अत्रपूर्वोक्तलक्षणकश्लिष्टरूपकमलं
 कारः कोपिसभूसुरेंद्रइतिपाठेतु दंडिसंमताभिन्नविशेषणासमासोक्तिः यथोक्तं तेन वस्तुकिंचिदभिप्रेत्यतत्तुल्यस्यान्य
 वस्तुनः उक्तिःसंक्षेपरूपत्वात्सासमासोक्तिरिष्यते विशेष्यमात्रमिन्नापितुल्याकारविशेषणा ॥ अस्त्यसावपराप्यस्ति
 मिन्नाभिन्नविशेषणेति अत्रैवमालिन्यप्रोच्छन्त्यांश्लिष्टविशेषणाश्लिष्टाश्लिष्टविशेषणाचेतिद्वौभेदाविति व्याख्यातं अतः
 रूढमूलःफलभरैः पुष्पान्ननिशमार्थिनः सांद्रब्धायोमहावृक्षःसोयमासादितोमयेत्यत्रैवश्लेषादभिन्नविशेषणेहसमासोक्तिः
 वह्नुभूसुरेंद्रइतिपाठेपिइंद्रशब्दस्येश्वरार्थकत्वादरणेतुप्रस्तुतादाचार्यवृत्तांतादप्रस्तुतपुरंदरवृत्तांतस्फूर्त्या समासोक्तिः
 परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेऽप्रस्तुतस्यचेदितिकुवलयानंदाद्युक्तलक्षणकासमासोक्तिरेव उक्तलक्षणकंइंद्रवज्रावृत्तं ॥ ३१ ॥
 एवंसर्ववादान्निरस्यचिरकालोच्छिन्नामपिसपरिकरांहरिभक्तिप्रमाणसंबद्धैः स्वग्रंथैः पुनरुज्जीव्यसज्जनेषुप्रचारितवंतोदि
 ग्विजयेष्वित्याशयेनाहुः कलिकालेतिपुष्पेन यःभक्तिलतांभक्तिरूपामेवफलादिमत्तयालतां व्रताति वचनैःस्वग्रंथैः परि
 पुष्य परितोभूमंडलेपुष्टा विभावपल्लवितां विभावैर्भक्त्युद्दीपकैः कीर्तनादिभिः पल्लवितांविस्तीर्णापक्षेसंजाताकिसल
 यांविभावःस्यात्परिचयेरसस्योद्दीपनादिष्विति पल्लवोऽस्त्रीकिसलयेविटपेविस्तरेवनेशृंगारेऽलक्तरागेऽस्त्रीतिचमेदिनीतथा

व० स्तो०

॥ ३९ ॥

सुमनःस्वामोदसंपदं दधतीं सुमनःसु सुचित्तेषु आमोदसंपदं आनंदस्यसमृद्धिदधतींपुष्पांतीं पक्षे सुमनःसुपुष्पेषु आमोदस्यसुगंधस्यसंपदं दधतीं धारयंतीं सुमनाःप्राज्ञदैवयोः जात्यांपुष्पइति हैमः आमोदो गंधहर्षयोरिति मेदिनी तथा परफलितां परेण पुरुषोत्तमेन संजातफलां तद्रूपफलवतीमित्यर्थः धान्येन धनवानित्यादिव दभेदस्तृतीयार्थः ब्रह्मविदाप्नोति परमित्यादौ तस्य फलत्वं प्रसिद्धं पक्षे पराण्युत्कृष्टानि फलानि संजातान्यस्यास्तादृशीं तथा स दालिकलितां सतां सत्पुरुषाणां आत्मा

टीका

कलिकालोष्णकृतांतां सुमनःस्वामोदसंपदं दधतीं ॥

भक्तिलतां परफलितां स दालिकलितां विभावपल्लुवितां ॥ ३२ ॥

पंक्त्यानिषेवितां अथ वा सद्भिरालिभिर्विशदाशयैः कलितां आलिर्विशदाशये त्रिषु स्त्रियां वयस्यायां सेतौ पंक्तौ च कीर्तिते ति मेदिनी पक्षे स देति पृथक्पदं निरंतरं अलिभिर्भ्रमरैः कलितां सुगंधलोभात्सेवितां अलिः सुरापुष्पलिहोः कल्लोलेपीति त्रिकांडशेषः रचयति एतादृशविशेषणविशिष्टां करोति किंभूतैर्वचनैः सदमृतघटकैः सत् इतरापेक्षयोत्तमं यत्तु अमृतं मोक्षः तत् घटयंति जीवान्प्रापयंतीति तथातैः पक्षे समीचीनं यदमृतं जलंतस्य घटकाः अल्पकुंभास्तैः अल्पार्थे कन मह

॥ ३९ ॥

तरैर्धटैःकोमललतायाः सेचनेतन्नाशप्रसंगात् भक्तौलतात्वारोपाज्जलघटीतादात्म्यापन्नैर्वचनैः परिपुष्येत्यर्थः मोक्षःसु
 धायज्ञशेषोऽयाचितंवारिचामृतमिति त्रिकांडशेषः पुनः किंभूतैः सुवर्णमयैः सुष्ठुवर्णाः प्रमाणसंबद्धान्यक्षराणितद्रूपैः कन्या
 मयेनेत्रशतैकलक्ष्यइत्यादिवत्स्वार्थे मयट् चिन्मयमित्यत्रापिशेखरकृतातथैवांगीकृतं घटपक्षे हेमप्रचुरैः किंभूतांलतां
 कलिकालोष्णक्लांतां कलियुगावसरएवसंतापादिहेतुत्वादुष्णोग्रीष्मऋतुःतेनक्लांतांम्लानां उष्णऊष्मागमस्तपइत्यमरः

वचनैःसदमृतघटकैरचयतिपरिपुष्ययःसुवर्णमयैः ॥

वित्रासीष्टनिजेष्टःसत्रासंमांभवात्सवागीशः ॥ ३३ ॥

सःवागीशः वाक्पतित्वादीदृशवचनरचनशक्तःश्रीमदाचार्यः सत्रासं सभयं मां भवात् संसारात् वित्रासीष्ट विशेषेण
 त्रायतां आशिषिलिङ् भवादिति भीत्रार्थानांभयहेतुरित्यपादानत्वात्पंचमी किंभूतःवागीशः निजेष्टः स्वीयेष्टदेवतारूपः
 एतेनविशेषतस्त्राणे हेतुर्दर्शितःअत्रभक्तौलतात्वारोपात्ताद्रूप्यरूपकं तच्चन्योन्याधिक्ययोरभावादनुभयोक्तिरूपं उक्तंच
 कुवलयानंदे विषय्यभेदताद्रूप्यरंजनंविषयस्थयत् रूपकंतत्रिधाधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्तिभिरिति तत्रापिविशेषणाना

व० स्तो०

॥ ४० ॥

श्लिष्टत्वादुक्तलक्षणकमिदंश्लिष्टरूपकं तत्रापिभक्तौलतात्वमारोप्यतज्जलपयितरिकालिकालेग्रीष्मर्तुत्वारोपात्तविभावेषुप
लुवत्वारोपाच्चसावयवरूपकमिदं यथा साहित्यसारेरूपकंलक्षयित्वा तस्याष्टविधत्वंप्रतिज्ञाय तद्यथारूपकंसामान्यत
स्त्रिविधमुच्यते अंशयनंशित्वभेदाभ्यांपरंपरितभेदतइत्याद्यभिधाय आद्यमन्योन्यसापेक्षोत्पत्तिरूपकसंहतिरितिसावयवं
लक्षितं अंशिसावयवंनिरंशिनिरवयवमितिचतत्रैवव्याख्यातं तत्राप्याचार्येषु लतास्वामित्वारोपस्याक्षेपलभ्यत्वादेक

टीका

सुमनसामघसंघजयाप्तयेवितनुतेऽतनुतेजसियःप्रभौ ॥

गुरुरलंसकलस्वनिवेदनंपरमसारमसावधिरातुशम् ॥ ३४ ॥

देशविवर्त्येतत् अतएवरसगंगाधरे यत्रक्वचिदवयवे शब्दोपात्तमारोप्यमाणंक्वचिच्चार्यसामर्थ्याक्षिप्तंतदेकदेशेश
ब्दानुपात्तविषयिके अवयवरूपके विवर्तनात्स्वस्वरूपगोपनेनान्यथात्वेनचवर्तनादेकदेशविवर्तीति उभयत्रगीतिरा
र्यावृत्तं ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ननुजन्मांतरसहस्रेषुतपोध्यानसमाधिभिः नराणांक्षीणपापानांमयिभक्तिःप्रजायते
दानव्रततपोहोमजपस्वाध्यायसंयमैः श्रेयोभिर्विविधैश्चान्यैः कृष्णेभक्तिर्हिसाध्यतइत्यादिषुभगवद्भक्तेरतिदुर्लभत्वकथनात्

॥ ४० ॥

पापक्षये सत्येव तत्सिद्धि कथनाच्च इदानीं कलिकालानुकूलकुर्मकलापकलिलकलितांतःकरणेषु जनेषु कथं तत्प्रचारः सं
भवतीत्याशं भक्तिसिद्धयर्थं भगवदुक्तप्रकारेण पंचविधदोषनिवर्तकमात्मनिवेदनमेव जीवानां कारितं श्रीमदाचार्यैरित्या
शयेन दुःखानामिति मंत्रोपदेशकर्तृत्वाद्गुरुः यः श्रीमदाचार्यः प्रभौ सर्वदोषहरणपूर्वकं सर्वोद्धारसमर्थं भगवति आधार
त्वविवक्षया सत्तु सुमनसां पूर्वशरणमंत्रोपदेशेन शुद्धचित्तानां अलं सर्वदोषदाहे पर्याप्तं सकलस्वनिवेदनं ब्रह्म
संबंधमंत्रद्वारा सर्वस्वसमर्पणं वितनुते कुरुते सर्वस्वसमर्पणं तु बृहदारण्यकचतुर्थाध्याये मधुविद्याख्य पंचमब्राह्मणे
पृष्ठ ४८७ सवा अयमात्मा सर्वेषां भूतानामधिपतिः सर्वेषां भूतानां राजा तद्यथा रथनाभौ च रथने मौचाराः स
र्वे समर्पिता एव मे वास्मिन्नात्मनि सर्वाणि भूतानि सर्व एत आत्मानः समर्पिताः ॥ एकादशस्कन्धे तृतीयाध्याये
इष्टदत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चात्मनः प्रियं दारान्सुतान् गृहान् प्राणान्यत्परस्मै निवेदनमित्यादि श्रुतिपुराणप्रासिद्धं तत्र प्रयोजनं
अधेत्यादि अधानां पापानां संघस्य समूहस्य जयः तत्कर्मको जयः तस्याप्तये सर्वांशतो दोषसमूहनिवृत्तय इति यावत् नचात्र
कर्मषष्ठ्याः समासानुपपत्तिः शङ्क्या कर्मणि चेति शास्त्रे च शब्दस्येति शब्दार्थकतया कर्मणीत्युच्चार्यविहितषष्ठ्या एव समास
निषेधात् तथाचोभयप्राप्तौ कर्मणीति विहिताया एव षष्ठ्याः समासप्रतिषेधो न तु कर्तृकर्मणोः कृतीति विहिताया अपि स्पष्टं
चेदमथ शब्दानुशासनमित्यत्र प्रदीपविवरणयोः एवं चात्मनिवेदनं नैव सर्वदोषनिवृत्त्या एतत्कालिकानामपि भक्तिः सुलभैवे

व० स्तो०

॥ ४१ ॥

तिभावः अतएव एकादशस्कंधेएकोनविंशाध्यायेउद्धवंप्रतिभगवान् पुनश्चकथायिष्यामिमद्भक्तेःकारणंपरमितिस्वभ
 क्तेःपरमकारणकथनं प्रतिज्ञाय श्रद्धामृतकथायामेशश्वन्मदनुकीर्तनमित्यादिनातनुजवित्तजसेवादिकमुक्कोपसंहारेप्राह
 एवंधर्मैर्मुष्याणामुद्धवात्मनिवेदिनां मयिसंजायतेभक्तिःकोन्योर्थोऽस्यावशिष्यतइति अतआत्मनिवेदनपूर्वकाणामेव
 कथाश्रवणादीनांभक्तिसाधकत्वंकथनात् युक्तंतस्यतत्प्रतिबंधनिवर्तकत्वं ननुदानादिनादातुर्दोषक्षयोपिप्रतिग्रहीतुस्तदु
 द्भववदात्मनिवेदनेनजीवानांदोषक्षयेपिभगवतितत्संसर्गःस्यान्नवेतिसंशये आहुः अतनुतेजसीति किंभूतेभगवति अ
 तनु अनल्पं तेजः दोषादिदाहसामर्थ्यस्यसतथातास्मिन् विद्यातपोभ्यांतेजस्विनिपात्रेऽपिप्रतिग्रहजन्यदोषासंसर्गस्य
 शास्त्रसिद्धत्वाद्भगवतिकुतस्तत्संभावनापीतिभावः अथवानास्ति तनुःशरीरंयस्यसोऽतनुरनंगःकामः तस्य तेजइवतेजो
 यस्यसतथातास्मिन् तनुःकायेवशेचाल्पेविरलेपिचवाच्यवादिति विश्वः एतेन कंदर्पकोटिलावण्येत्वाधिदृष्टेमनांसिनः यी
 तांवरधरःस्रग्वीसाक्षान्मन्मथमन्मथइत्यादौबृहद्वामनश्रीमद्भागवतादिषूक्तंकोटिकामाधिकसौंदर्यशालित्वंसंगृहीतं अ
 सौश्रीमदाचार्यः परमसारंमोक्षांतसर्वफलोपेक्षयोत्तमं शं प्रेमलक्षणभक्तिरूपंकल्याणं अधिरातु अधिकंददातु अस्म
 भ्यमितिशेषः रादाने लुग्विकरणः अथवा असावधीतिरात्वितिपृथक्पदे अवधिनासहवर्तमानं सावधि तन्नभवतीत्य
 सावधि अनंतंपुनरावृत्तिशून्यं शं रात्वितिसंबंधः अथच परमसारमितिनिवेदनस्यापिविशेषणंभवति सर्वसच्छास्त्रेषुसार

टीका

॥ ४१ ॥

त्वेन निरूपितमित्यर्थः अथवा परमः सारो भक्तिलक्षणं बलं यस्मात्तादृशं नायमात्मा बलहीनेन लभ्य इत्यादि श्रुतिषु भक्तेरेव बलत्वेन स्वीकारात् यथोक्तं उक्तश्रुतौ रश्मिच्छाद्भिः बलं भक्तिरिति सिद्धांत इति अथात्र गुरुर्बृहस्पतिः गुरुगीष्पतिपित्राद्या वित्यमरः सुमनसां देवानां कर्तृणां सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियां नार्धरे देवयोरिति मेदिनी ॥ अघसंघस्य पापदैत्यसमुदायस्य कर्मभूतस्य जयाऽऽप्तये प्रभौ सर्वश्रौतकर्मप्रवर्त्तनसमर्थे हविः प्रापणसमर्थे वा अतनुते जसि अनल्पज्योतिषिवन्हौ परमसारं परमः सारो देवानां बलं यस्मात्तादृशं सारो बले स्थिरां शेचेत्यमरः सकलस्वनिवेदनं आयुर्वैधृतं तेजोवैधृतं घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिरित्यादि श्रुतिभिः देवसर्वस्वभूतस्य घृतादेः निवेदनं होमद्वारा समर्पणं वितनुते विश्वरूपवद्दैत्येभ्यो भागानदत्त्वा देवेभ्य एव भागानददाति सः निरवधिं शं ददातु शं न इन्द्रो बृहस्पतिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधात्वित्यादि श्रुतिभ्यः इत्थमप्रकृतस्य बृहस्पतिवृत्तांतस्य स्फोरणात् समासोक्तिरलंकारः लक्षणं तु काव्यप्रकाशे परोक्तिर्भेदकैः श्लिष्टैः समासोक्तिरिति एतद्व्याख्याने श्लिष्टैः समानैर्भेदकैर्विशेषणैः परस्याप्रस्तुतस्य उक्तिरितिकमलाकरः गुरुरूपदस्य यच्छब्दविशेषणत्वान्नाव्याप्तिः अत्रातीतश्लोकयुग्मे रचयतीति अस्मिन् पद्ये चावितनुत इति वर्त्तमानप्रयोगेण भूतार्थस्यापि कविसाक्षात्कृतत्वप्रतीत्या भाविकमप्यलंकारः लक्षणं तु कुवलयानंदे ॥ भाविकं भूतभाव्यर्थसाक्षात्कारस्य वर्णनमिति ॥ शब्दालंकारस्तु

१ गुरुशब्दस्य विशेषत्वे तस्यापि श्लिष्टत्वात् प्रकृतश्लेष एवेह स्यादिति शंकां वारयितुमाह गुर्वित्यादि.

व० स्तो०

॥ ४२ ॥

यमकं लक्षणं तु ममैव ग्रंथांतरे भिन्नार्थः सार्थशब्दाद्यवयवो वा पुनः क्रमात् यदावर्त्येतसंघातो व्यंजनानां स्वरैः सह तदा तद्यमकं ग्राह्यं तद्वेदादं डिनोदितम् वर्णांतरव्यवहितेस्तदव्यवहितेस्तथा श्लोकार्द्धश्लोकपादैकदेशवृत्तितया त्विदं द्विधाप्यनेकधा शक्यं कर्तुं तच्चित्यते यथेत्यादि ॥ तदत्र द्वितीयपादे तनुते तनुते इति चतुर्थपादे रमसारमसा इति चतकारनकारतकाराणां रेफमकारसकाराणां च व्यंजनानां स्वोत्तरवर्तिस्वरसहितानां तेनैव क्रमेणावृत्तिर्दृश्यत इति समन्वितं इदं च राजीवराजीवशलो लभृगमित्यादिवदव्यवहितरूपं हृदयसदायादवतः पापाटव्यादुरासदायादवतः इत्यादि नलोदयादिपद्यवद्वर्णांतरैर्व्यवधानाभावात् अतएवास्य द्वे विध्यमाह दंडी अव्यपेता व्यपेता आत्मव्यावृत्तिर्वर्णसंहतेः यमकं तच्च पादानामादि मध्यांतगोचरमिति अव्यपेतोऽव्यवहितः व्यपेतो व्यवहित इति व्याख्यातं प्रेमचंद्रेण इदं विस्तरतोऽन्यत्र मयानि रूपितमिति विरम्यते द्रुतविलंबितं वृत्तं ॥ लक्षणं तु द्रुतविलंबितमाह नभौ भराविति ॥ ३४ ॥ किंच न केवलं ब्रह्मसंबंधेन दोषनिवर्तनमेव अपितु भगवदनुग्रहपूर्वकं तत्स्वरूपानुभवादिकमप्यनैनवसाध्यत इत्याशयेनाहुः उपदेशोति सः वाक्पतिस्तुष्टः प्रसन्नोस्तु उपदेशरूपसुधावर्षणेन दैवसृष्टीः लक्षणपादैव सर्गोत्पन्नान् जनान् पुष्ट्या पोषणं तदनुग्रह इति वाक्याद्भगवदनुग्रहेण आयोज्य सर्वतोयुक्ताहरेर्भगवतोयत्तत्वं यथार्थस्वरूपविज्ञानंतद्वतीरकृत कृतवान् कः का इव घनो मेघो विटपिततीर्क्षपंक्तीरिव सोपि सर्वदेशसमीपे अमृतस्य जलस्य वृष्ट्या ताः पुष्ट्या पल्लवितफलितत्वादिरूपेण पोषणेन युक्ताः

टीका

॥ ४२ ॥

कृत्वाहरितत्ववतीः हरितस्यभावोहरितत्वंतद्वतीः हरिद्वर्णाःकरोति पयःकीलालममृतमितिपालाशोहरितोहरिदितिचामरः
एतेनश्लोकद्वयेन गोविंदघट्टाख्येश्रीयमुनातीरेश्रावणशुक्लैकादश्यामध्यरात्रेश्रोमदाचार्येभ्योभगवतानिवेदनमंत्रमुपादिश्यत
मेवमंत्रंजीवेभ्योऽखिलदोषहोषायोपदेष्टुमाज्ञप्तमित्यादिवृत्तांतःसंगृहीतः अत्रश्लोके कृतापुष्टिर्ययायस्यावेतिस्पष्टार्थोप
लंभात्कृतपुष्ट्येतिवृष्टिविशेषणशीघ्रप्रतिभातितेनाक्रियागुमाचित्रम् पूर्वोक्तलक्षणकःश्लेषोपमालंकारःसचस्तबकोपमारूपः

उपदेशामृतवृष्ट्याऽकृतपुष्ट्याऽऽयोज्यदैवसृष्टीर्यः ॥

घनइवहरितत्ववतीर्विदपिततीर्वाक्प्रतिःसतुष्टःस्तात् ॥ ३५ ॥

आचार्यघनयोःदैवजनतरुसमूहयोश्चसाधर्म्यात् उक्तलक्षणकंगीतिरायवृत्तं ॥ ३५ ॥ इत्थंभगवत्तत्वावगमप्रतिबंधका
नांजीवदृढदोषाणांपंचविधानामपिलघुनोपायेनात्मनिवेदनरूपेणनिरासंसाश्चर्यमाहुः कलीति यः कलिनाकलुषिताः पा
तकवंतःकृताःयेमनुजनुषोमनुष्याःतान्कृष्णरसेकृष्णस्यभगवतोभक्तिरूपेरसेह्लावयन्निमज्जयन्संनपिविमलयतिनिर्मला
नकरोति कलुषिताइतिपापवाचिकलुशशब्दादशेआद्यजंतात्तत्करोतीतिणिचिकर्मणिक्तांतरूपं वक्ष्यमाणेऽर्थांतरोत्तितजंतं

व० स्तो०

॥ ४३ ॥

तत्पक्षेकलुषशब्दो गुणपरः अथवा मुख्यपक्षेकलुषवंतः कृताइत्यर्थः तत्करोतीति णिचिप्रातिपदिकाद्वा त्वर्थे बहुलमिष्टवच्चे
ति इष्टवत्कार्यातिदेशात् विनम्रतोलुंगिति मतुपोलुक् पक्षांतरेत्वाविलपर्यायात्कलुषशब्दादेव णिचिकर्मणिक्तः कलुषत्वा
विलेपापइति मेदिनी तथाच यत्प्रथममेव कलुषितं मलिनं तस्य पुनः कृष्णरसे श्यामरंगेष्ठावनेन विमलीकरणं अतीवाश्चर्यकरं
विष्णुनारायणः कृष्णइति कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेव काइति चामरः रसो गंधरसे जले शृंगारादौ विषे वार्येति क्ता

टीका

कलिकलुषितमनुजनुषः कृष्णरसेष्ठावयनविमलयनियः ॥

तमहंचित्रचरित्रं शरणं श्रीवल्लभं कलये ॥ ३६ ॥

दोद्वरागयोरिति मेदिनी अतश्चित्रचरित्रं अद्भुतकर्माणं अतएव श्रीवल्लभं भगवदभिन्नं भगवतो विरुद्धधर्माश्रयाद्भुतक
र्मत्वात् तं शरणं कलयेन्न जामीत्यर्थः कलेधातोः कामधेनुत्वात् अत्र विमलीकरणरूपकार्यसंपत्तेः श्लेषेण विरुद्धकारणजन्य
त्ववर्णनाच्छेषमूलको विभावनालंकारः विरुद्धाकार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिद्विभावनेति कुवलयानंदे तल्लक्षणात् पथ्यार्यावृत्तम्
लक्षणं तु त्रिष्वंशकेषु पादोदयोराद्येषु दृश्यते यस्याः पथ्येति नाम तस्याश्चंदो विद्भिः समाख्यातमिति ॥ ३६ ॥ अद्भुतचरि

॥ ४३ ॥

त्रत्वमेवपुनराहुस्त्रिभिः द्विजेत्यादिभिः योद्विजराजश्चंद्रोप्यकलंकीलांछनशून्यः द्विजराजःशशधरइत्यमरः किंच कविः
 शुक्रोपि कृतं दैवस्य देवसमूहस्य जीवस्य बृहस्पतेश्च भविकंक्षेमं येन स तथा जीवः स्यात्त्रिदशाचार्येद्रुमभेदेशरीरिणीत्यभिधा
 नचिंतामणिः भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियामित्यमरः शुक्रो हि दैत्यगुरुस्तत्पक्षपातातिशयादसुरद्विषां देवानां गुरुत्वेन
 तदेकपक्षपातिनो धिवणस्य च न कदापि शुभं करोति अतएव ज्योतिर्विदः परस्परस्य शत्रुतां गुरुशुक्रयोर्वदंति अतश्चित्रमि

द्विजराजोप्यकलंकीकविरपि कृतदैवजीवभविकोयः ॥

कृष्णानुराग्यपिशुचिः कृपयतु मयि वल्लभोद्भुतभूः ॥ ३७ ॥

दम् अन्यच्च कृष्णानुरागी श्यामरंगविशिष्टोपिशुचिर्धवलइति विरोधाभासः वस्तुतस्तु द्विजराजो ब्राह्मणराजः अपि पुनः अ
 कलंकी अपवादरहितः कलंकोकापवादयोरिति हैमः कविर्विद्वान्कवनकर्ता वा कविर्वाल्मीकिशुक्रयोः सूरौ काव्यकरेपुंसी
 ति मेदिनी तथा कृतं दैवजीवानां कल्याणं येन स तादृशः कृष्णेऽनुरागो भक्तिस्तद्वान् रागोऽनुरक्तौ मात्सर्ये क्लेशादौ लोहितादि
 ष्विति शाश्वतः सोपसर्गस्यापिरागशब्दस्य रंगपर्यायत्वं तु कुवलयानंदो दाहते अनुरागवती संध्येति विशेषोक्त्युदाहरणे चां द्वि

व० स्तो०

॥ ४४ ॥

कायांस्फुटं शुचिः शुद्धोग्निरूपोवा शुचिर्ग्रीष्माग्निशृंगारेष्वाषाढेशुद्धमंत्रिणि ज्येष्ठेचपुंसिधवलेशुद्धेऽनुपहतेत्रिष्वितिमेदिनी
 एवंभूतोद्भूतभूराश्चर्यस्थानंवल्लभोमयिकृपयतु पूर्वश्लोकेशरणगमनमुक्तं तदपिपुष्टिमार्गेऽनुग्रहैकसाध्यमितिउपेहप्रार्थ्यते
 उक्तलक्षणकोविरोधाभासोलंकारः समर्थनीयस्याद्भुतस्थानत्वस्याश्लिष्टविशेषणैःसमर्थनाच्छेषमूलकंकाव्यलिङ्गमपि पूर्व
 वत्पथ्यार्यावृत्तं ॥ ३ ॥ द्विजेन्द्रइति द्विजेन्द्रोनिशाकरः सहिअजस्रंनक्तंदिवंनप्रकाशते नापिगोसुधां किरणसंबंध्यमृतंप्रवहति

टीका

द्विजेन्द्रोपिजर्हतिजाड्यजनानांविराजन्नजस्रंशरैर्गोसुधायाः ॥

त्रितापीप्रतापेनवैश्वानरोपिप्रपायादपायात्सवोवल्लभेशः ॥ ३८ ॥

सुधाकरत्वात्तद्वैशिष्ट्यंत्वस्त्येव शीतकिरणत्वान्नजाड्यंशैत्यंहरति प्रत्युततदुत्पादयति अयंतुब्राह्मणेन्द्रः अजस्रंसंततं
 विराजन्दाप्यमानःसन् गोसुधायाझरैः वचनामृतस्यप्रवाहैः करणभूतैः स्वर्गेषुपशुवाग्वज्रदिङ्नेत्रघृणिभूजले लक्ष्यदृ
 ष्ट्यास्त्रियांपुंसिगौरिति प्रवाहोनिर्झरोझरइतिचामरः जनानांजाड्यंजडभावं अज्ञानकृतंमौढ्यंजर्हति अतिशयेनपुनः
 पुनर्वाहरति तथावैश्वानरोग्निरपि त्रितापी आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकाख्यानांत्रयाणांतापानांसमाहारस्त्रितापी

॥ ४४ ॥

तां द्विगोश्चेतिङीप् निजप्रतापेनजर्हति प्राकृतोऽग्निस्तुस्वतःसंतापकः किंपुनःप्रकृष्टतापेनकरणेन सवल्लभाख्यः ईश्वरः
अपायात् स्वरूपाज्ञानप्रयुक्तान्नाशात् प्रकर्षेणपायात् अस्यापायत्वंतुबुद्धिनाशात्प्रणश्यतीत्यादिप्रमाणेषुप्रसिद्धं इह
क्रमाच्चंद्रवीतिहोत्रयोः प्रकृत्याशीतोष्णयोर्जाड्यतापहरणविरुद्धमिति विरोधाभासः गोसुधाझरप्रतापरूपयोः प्रतिबंधक
योः सत्त्वेपि जाड्यतापनाशाख्यकार्योत्पत्तिवर्णनात्तृतीयाविभावनालक्षणंतु कुवलयानंदे कार्योत्पत्तिस्तृतीयास्यात्सत्य

वागीशितापिकविगीतगुणानुवादोयःसूक्ष्मदृक्सरसिजायतलोचनोपि ॥

स्वायंत्रितोच्युतगुणैरपिनित्यमुक्तोबंधाद्गुणप्रभवतःप्रभुवल्लभाख्यात् ॥ ३९ ॥

पिप्रतिबंधकइति गोसुधाझराणांप्रतापस्यचजाड्यतापत्रययोर्हरणेकारणत्वविवक्षणे तुपंचमीसा लक्षणंतूक्तमधस्तात्
भुजंगप्रयातंवृत्तं लक्षणंतु भुजंगप्रयातंभवेद्यैश्चतुर्भिरिति ॥ ३८ ॥ वागिति वागीशिता देवगुरुरपि कविना उशनसा
गीतागुणानुवादा गुणस्तावकग्रंथायस्यसः इदंपूर्वोक्तरीतिकद्वैरान्नसंभवति वस्तुतस्त्वाधिदैविकवाणीपतिः पंडितैः
कवयितृभिर्वा गीतगुणानुवादश्च जीवआंगिरसोवाचस्पतिरित्यमरः कविःकाव्यस्यकर्तरि विचक्षणेदैत्यगुरावितिहै

व० स्तो०

॥ ४५ ॥

मः अनुवादपदाद्गुणानां तत्र स्वतः सिद्धत्वं न तु प्रशंसार्थमारोप्यमाणत्वमिति द्योत्यते सिद्धस्य कथनमनुवादइति प्रसिद्धेः
 न चानुवादस्य गीतत्ववर्णनं द्वयोरपि धात्वोः समानार्थकत्वात् पुनरुक्तिरूपमिति शङ्क्यं गुणानुवादपदस्य गुणानामनुवादोप
 त्रेति व्यधिकरणबहुव्रीहिणा अधिकरणार्थधजावाग्रन्थार्थकत्वात् श्रीभागवतादिषु निवृत्ततर्पैरुपगीयमानाद्भवौषधाच्छ्रोत्र
 मनोभिरामात् कउत्तमश्लोकगुणानुवादादित्यादौ तथा वर्णनाच्च किंच सरसिजे कमले इव आयतो विस्तीर्णलोचने यस्य सत
 था स्वानन्दतुन्दिलः पद्मदलायतविलोचन इत्युक्तेः तादृशोऽपि सूक्ष्मदृक् अल्पनेत्रः वस्तुतस्तु सूक्ष्मं दुर्ज्ञेयमपि वेदशास्त्रादिसर्व
 तात्पर्यं पश्यति जानातीति तथा अथवा सूक्ष्मस्य ब्रह्मणः दृक् ज्ञाता इत्येव विग्रहः दृग्ज्ञाने ज्ञातरिति त्रिष्वित्यमरः एष सर्वे
 षु भूतेषु गूढोत्मानप्रकाशते दृश्यते त्वग्रयया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिरितिकठश्रुतिः सूत्रितं च भगवता बादरायणेन आनु
 मानिकाधिकरणे सूक्ष्मं तु तदहंत्वादिति अपि च अच्युतैरत्रुटितैर्गुणैरज्जुभिः सुष्ठासमं तात्पर्यं त्रितोऽपि बद्धोऽपि नित्यमेव
 मुक्तः वस्तुतस्तु भगवद्गुणैर्बद्धः स्नेहविशेषात् तथापि नित्यमुक्तः ईश्वरत्वात् न मे मोक्षो न बन्धनमित्येकादशस्कन्धे भगवद्वा
 क्यात् एतादृशः प्रभुः संसारमोचनसमर्थो वह्नभः सत्त्वादिगुणत्रयोद्धवात् बन्धनादब्यात् यः स्वयंदृढरज्जुबद्धोऽपि सर्वदा
 मुक्तः तस्य सामान्यरज्जुजन्यबन्धनं तु अतीव सुकरच्छेदमतस्तथा करोत्विति भावः गुणो प्रधानरूपादौ मौर्व्यासूदेव कोदरे
 शुल्बे सत्त्वादिसंध्यादिविद्यादिहरितादिष्विति विश्वः अत्र वस्तुतो विरोधाभावेऽपि विरोधस्य प्रथमप्रतीतिविषयत्वाद् विरोधोऽ

टीका

॥ ४५ ॥

लंकारः लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे विरोधः सोऽविरोधेपिविरुद्धत्वेनयद्वचइति दृढगुणरूपप्रतिबंधकसत्त्वेपिमोक्षाख्यकार्यव
र्णनादुक्तलक्षणकातृतीयाविभावना दृढगुणबंधनसत्त्वेपि नित्यमुक्तस्यपरबंधनमोक्षाख्यकार्यकर्तृत्वौचित्यात्तद्वितीयः स
मभेदः सारूप्यमपिकार्यस्यकारणेनसमंविदुरितिकुवलयानंदेतद्दृष्ट्यात् अथवानित्यमुक्तपदस्यसाभिप्रायत्वात्परिकर
एवास्तु ॥ ३९ ॥ एवंविरुद्धचरित्रनिरूपणेनभगवत्त्वमुक्तं तस्यापितदेजतितन्नैजाति अणोरणीयान्महतोमहीया

कृष्णोपिवास्तवतयाजनशासनायतत्सेवनादिकृतिमातृकुशलंविधित्सुः ॥
आसीन्नृविग्रहइहासुरमोहनायश्रीवल्लभंतमुपयामिपरंकृपालु ॥ ४० ॥

न आसीनोदूरं व्रजति शयानोऽप्याति सर्वत इत्यादीशावाप्त्यै त्तिरीयकठवल्ल्यादिश्रुतिसिद्धाविरुद्धधर्माधारत्वात् एवं सति स्व
स्यैवसेवनं किमर्थमित्यत्राहुः कृष्णइति वास्तवतया यथार्थतयाविचारेसाक्षात्कृष्णोपि यःजनानांजन्ममरणशालिनां
संसारिणांशासनाय अर्थात्सेवाप्रकारग्राहणायतस्यकृष्णस्यसेवनादिकृतिमान् आसीत् आदिशब्देनश्रवणादयः स
र्वेभक्तिप्रकाराः संगृह्यन्ते कृतिश्चपुनःपुनरावृत्तिरूपा चतुर्लक्षण्यांतृतीयाध्याये साधनानिव्याख्यायफलाध्यायारंभे

व० स्तो०

॥ ४६ ॥

आवृत्तिरसकृदुपदेशात् इति फलमुखतया तथा कथनात् विस्तरस्तु तस्माद्भारतसर्वात्मेत्यत्र सुबोधिभ्यां फलाध्यायभाष्ये च द्रष्टव्यः युक्तं चैतत्स्वसेवादिकरणं कृष्णावतारे दध्यौ प्रसन्नकरणमात्मानं तमसः परमित्यादि निरूपणवदत्रापि जनशिक्षाकृते कृष्णभक्तिरुदिति नाम कथनात् यतः कुशलं विधित्सुः तेषां कल्याणं विधातुमिच्छुः अवतारद्वयेऽप्येवं करणे हेतुरयमेव न मे पार्थास्तिकर्तव्यमित्यादिषु तथा निश्चयात् ननु तर्हि सर्वैरीश्वरत्वं कुतो न ज्ञातमित्याशंक्याहुः निति आसुराणामपि ज्ञाने निबन्धायासुरीमतेति स्वप्रतिज्ञाभंगापत्तेस्तन्मोहनाय इह अस्मिंल्लोके नृविग्रहः मानुषशरीरधार्यभूतपूर्वावतारे अवजानंति मां मूढा मानुषी तनुमाश्रितमित्यादिवदिहापि प्राकृता नुकृतिव्याजमोहितासुरमानुषइत्युक्तेः तं जीवार्थस्वयमपीदृशानेकश्रमकरणात्परं कृपालुं श्रीवल्लभमुपयामिशरणं गच्छामि अत्र असावुदेति शीतांशुर्मानच्छेदाय सुभ्रुवामित्यादिवदुक्तलक्षणकोहेत्वलंकारः समर्थनीयस्य कृपालुभावस्य पूर्वाद्धैसमर्थनात्काव्यालिंगमपि कुशलं विधित्सुरिति विशेषणस्य साभिप्रायत्वात्परिकरोपि श्लोकद्वयेऽपि वसंततिलकावृत्तं ॥ ४० ॥ अथ विशेषतः श्रीकृष्णसेवनं क्व श्रीमदाचार्यैः कृतमित्याकांक्षायामाहुः मुररिपुमिति यः श्रीमदाचार्यः अगराजस्य गिरिराजस्य मस्तकेशिखरे तस्य गोवर्द्धनाचलस्य मुकुटमिवोल्लसत् उच्चतया शोभिमानं अग्न्यं नवीनं मंदिरं भगवदालयं प्राग्ग्याऽग्न्याग्रीयमग्रियमित्यमरः विरचय्य कारयित्वा तत्र स्थापितं मुररिपुं श्रीगोवर्द्धनधरं ब्यजुषत विशेषेण भावपूर्वकं क्रमपूर्वकं च सेवितवान् अत्र गोवर्धनस्य अगराज

टीका

॥ ४६ ॥

त्ववर्णनात् तस्यराजचिन्हभूतमुकुटधारणमुचितं मंदिरमपिसुधाधवलं मुकुटाग्रवदुल्लसत्कलशं शिखरबद्धं हीरकमुकु
टमनुकरोतीतियुक्तं तत्र तत्त्वसंभावनं तं श्रीमदाचार्यमुपयामीतिपूर्वेणान्वयः कथंभूते गिरिराजमस्तके यत्रव्रततिततिः
लतापंक्तिः पुष्पिताग्रा पुष्पितानिसंजातपुष्पाणि अग्राणियस्यास्तादृशीसतीनित्यंपरिभाति सर्वदामंदिरंम
भितः शोभते नित्यमित्यनेनविकासादौक्तसूर्यादिसंसर्गानपेक्षत्वंलतानां ध्वन्यते बृहद्वामनपुराणेउत्तरखिल्ये यत्र

मुरारिपुमगराजमस्तकेतन्मुकुटमिवोल्लसदग्र्यमंदिरंयः ॥

व्यजुषतविरचय्ययत्रनित्यंव्रततिततिःपरिभातिपुष्पिताग्रा ॥ ४१ ॥

गोवर्द्धनोनामसुनिर्झरदरीपुतः रत्नधातुमयःश्रीमान्सुपक्षिगणसंकुलइत्यादिष्वत्यलौकिकत्वेनवर्णितेतस्मिन्नेतदसंभा
वनानुदयात् पूर्वदिग्विजयेयदागोवर्द्धनधरसमागमोजातस्तदातु सिद्धपांडेप्रभृतिभिः कारितेतात्कालिकस्वल्पसेवानि
र्वाहकेलधुन्येवमंदिरेभगवंतंस्थापितवंतः अथदिग्विजयादिकार्यसमाप्त्यनंतरंतुप्राच्यदेशवासिनस्वसेदकंपूर्णमह्यक्ष

१. पर्युपसर्गाथोपं.

व० स्तो०

॥ ४७ ॥

टीका

त्रियमाज्ञाप्यतत्समर्पितलक्षमुद्राभिर्नूतनंबृहन्मंदिरंकारयित्वा तत्र जगवंतं स्थापयित्वा चिरंसेवितवंत इति कथासंक्षेपः
 अद्यापितन्मंदिरद्वयंगोवर्द्धनाद्रौ प्रसिद्धं अत्र अमुकुटभूतेपिमंदिरेमुकुटतादात्म्यसंभावनादुत्प्रेक्षालंकारः लक्षणं त्वाहदं
 डी अन्यथैवास्थितावृत्तिश्चेतनस्येतरस्यवा अन्यथोत्प्रेक्षतेयत्रतामुत्प्रेक्षां विदुर्यथेति तत्रापि उक्तास्पदावस्तूत्प्रेक्षेयं
 लक्षणं तु कुवलयानंदस्थमुपन्यस्तमधस्तात् अत्र श्रीगोवर्द्धनधरविषयकरतिरूपस्य भावस्य आचार्यभक्तिरूपभावांगत्वा
 त्प्रेयो लंकारः लक्षणं तु साहित्यदर्पणे रसभावौ तदाभासौ भावस्य प्रशमस्तथा गुणीभूतत्वमायांति यदालंछतयस्तदा रस
 वतप्रेय ऊर्जस्वित्समाहितमिति क्रमादिति पुष्पिताग्रावृत्तम् चतुर्थचरणांते तन्नाममुद्रणान्मुद्रालंकारोपि लक्षणं तु कुव
 लयानंदे सूच्यार्थसूचनं मुद्राप्रकृतार्थपरैः पदैरिति वृत्तलक्षणं तु अयुजिनयुगरेफतोयकारोयुजितुनजौजरगाश्चपुष्पिता
 ग्रेति ॥ ४१ ॥ एवं बहुविधोपदेशेन स्वयमाचरणेन च भक्तिमार्गः सुप्रवर्तित इत्याहुः अदीदृशदिति योगोभिर्वाग्भिः पक्षे
 मयूरैश्च भूरिबहुलं मायातमः नामैकदेशेनामग्रहणान्मायावादकृतमंधकारं निरस्य हरेः पुरुषोत्तमस्य भक्तिमार्गान्श्रवणकी
 र्तनादिरूपानेकविधभक्तिप्रकारान् अदीदृशत् दर्शितवान् हरिपदं देवतांतरव्यावर्तनाय अन्यथा अन्याश्रयदोषः स्यात्
 सचानिष्टः आचारप्रकाशादिषु सर्वसाधारणेषु धर्मशास्त्रग्रंथेष्वपि वैष्णवधर्मानुपक्रम्योदाहृतेभ्यः नान्यं देवं नमस्कुर्यान्ना
 न्यं मंत्रमुदीरयेदित्यादिकाशीखंडादिवचनेभ्यः जीवाः कृष्णेऽनुरज्यन्ते सचैषांदुःखं हरतीति परस्परसंभावनेन सत्वरं परमश्रे

॥ ४७ ॥

यःसाधकान्मार्गानित्यर्थः भक्तिमार्गाणांबहुविधत्वं भक्तियोगोबहुविधोमार्गैर्भामिनिभाव्यतइत्यादिकपिलदेवादिवचनेषु स्फुटं किंचमाययामोहकभगवच्छत्त्याकृतंतमःअज्ञानंविदार्यदैवानांत्ददब्जकोशान् अंतःकरणकमलमुकुलान् व्यची कसत्त विकासितवान् त्ददयंहि अधोमुखमीलितपद्माकारं तैत्तिरीयेनारायणोपनिषदि पद्मकोशप्रतीकाशंत्ददयंचा प्यधोमुखमित्यादिनातथाश्रावणात् तच्चोर्ध्वमुखंकृत्वाविकास्यचतत्रहरिसंतोध्यायंतीतिप्रासिद्धयोगशास्त्रादौ सआ

अदीदृशद्योहरिभक्तिमार्गान् व्यचीकसद्वैवत्तदब्जकोशान् ॥

मायातमोभूरिविदार्यगोभिःपायात्सदाचार्यविभाकरोस्मान् ॥ ४२ ॥

चार्यरूपोविभाकरोरविः अस्मान्सदापायात् संश्वासावाचार्यश्चेतिकर्मधारयोवा विभायाः प्रभायाः आकरः खनिरित्याचार्यपक्षेपिविभाकरपदंसंगच्छते मार्गदर्शकत्वंपद्मविकासकत्वंतमोनाशिगवीमस्त्वंचोति धर्मसाम्यात्कृतःसूर्यत्वारोपस्तेजोतिशयंचद्योतयति अग्नेदरूपकमलंकारः तच्चसावयवं लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे तद्रूपकमग्नेदोयउपमानोपमेययोः समस्तवस्तुविषयंश्रौताआरोपितायदा तिङंतद्वयेपिआचार्यविभाकरपदस्यैवकर्तृतयान्वयात्कारकदीपकमापि लक्षणं

व० स्तो०

॥ ४८ ॥

तुकुवलयानंदे क्रमिकैकगतानांतुगुंफः कारकदीपकमिति पूर्वोत्तरार्द्धयोः पादाद्यनुप्रासः शब्दालंकारः उपजातिवृत्तं ॥ ४२ ॥
 ननूपदेशेन स्वयमाचरणेन च आचार्याणां साक्षात्कारे तु जीवोद्धारो भाविष्यति परंदूरदेशस्थानां जीवानां तत्तिरोधानानंतरंच
 सर्वेषां कथमुद्धारः न च भाष्यद्वयालोकनात्स साध्य इति वाच्यं त्रैवर्णिकमात्राधिकारकत्वात्तयोः स्वमार्गे स्त्रीशूद्रादीनामप्यु
 द्धार्यत्वेन तेषां तत्राऽसिद्धेः अनेकवादसंकुलत्वेन सुदुरुहत्वाच्च ननु तर्हि लघुग्रंथैरेवं कार्यं सेत्स्यतीति चेत्सत्यं परंतत्राति

श्रीमद्भागवतार्णवं करुणयानिर्मथ्य गूढं ततः प्रोद्धृत्यार्थपरामृतं पदजुषोदैवानपीष्यन्मुदा ॥

यः श्रीकौस्तुभकंबुकार्मुकमुखैरत्नैः श्रितं श्रीपतितद्वश्यं सकलंचकार कलये श्रीवल्लभं सर्वदा ॥ ४३ ॥

संक्षिप्तत्वादुत्तमानामेव समग्रं सेत्स्यति न त्वसंभावनाविपरीतभावनानि वृत्तिपूर्वकमुद्धारहेतुभूतं स्वरूपज्ञानादिकं मध्यमा
 नामधमानांच दशविधलीलास्वादस्तूत्तमानामप्यवाशिष्टः अतः कथं भक्तिमार्गानदीदृशदिति सार्वदिकत्वेन संगच्छतामि
 त्याशंकायां विवक्षिताधिकफलसाधकं तादृशग्रंथकरणमाहुः श्रीमदिति तं श्रीवल्लभं सर्वदा कलये ध्यायामि यः अगाध
 त्वादिना श्रीभागवतरूपं अर्णवं समुद्रं कृपया निर्मथ्य गुप्तत्वादुर्लभमपि अर्थरूपं परामृतमुत्कृष्टपीयूषं श्रीमत्सुबोधिण्या
 ख्यव्याख्याकरणेन सूक्ष्मटीकातत्त्वदीपतत्त्वप्रकाशसहस्रनामादिप्रणयनेन च तस्मात्समुद्धृत्य पदजुषः चरणसेवकान् श्र

टीका

॥ ४८ ॥

वणार्थस्वाश्रमनिषेविणोवादैवान् मुदा आनंदपूर्वकमपीप्यत् पायितवान् पदंशब्देचवाक्येचव्यवसायापदेशयोः पा
दतच्चिन्हयोःस्थानत्राणयोरंकवस्तुनोरितिमेदिनी अपीप्यदितिपिवतेर्णिचिलुङि लोपःपिवतेरीच्चाभ्यासस्येतिउप
धालोपेपूर्वखंडस्यईदादेशेरूपं अण्यंतावस्थायां कर्तृणांदैवानांगतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थेत्यादिनाणौकर्मत्वम् अपिच यः
श्रीकौस्तुभकंबुकार्मुकमुखैः कमलाकौस्तुभमणिपांचजन्यशंखशाङ्गधनुरादिभीरुनैः आश्रितं श्रीपतिं तेषुमुख्यायाल
क्ष्म्याश्चसाक्षात्पतिं सकलंपूर्णं ईदृशानेककलासहितंवाहरिं तद्वश्यं तेषांदैवानामधीनंचकार अर्थपरामृतामित्यत्र अ
र्थेभ्योधर्मादिपुरुषार्थेभ्यः परं उत्कृष्टं अमृतं मोक्षमितिवार्थः इहयथाभगवान्अण्वंनिर्मथ्यतत्रगूढं अर्थेभ्यःतदानीं
समुद्रोत्पन्नपदार्थेभ्यःपरमुत्कृष्टंयदमृतंसुधा तामुद्धृत्य पदजुषः स्वचरणसेवकान् दैवान् देवाएवदैवास्तान् प्रज्ञा
दित्वात्स्वार्थेऽण् तदपाययादित्यप्रस्तुतवृत्तांतस्फूर्त्यासमासोक्तिरलंकारः समासोक्तिःपरिस्फूर्तिःप्रस्तुतेऽप्रस्तुत
स्यचेदितिकुवलयानंदेतल्लक्षणात् साचश्रीमद्भागवतार्णवमित्यादिरूपकमूलिकेत्यनयोरंगांगिभावःसंकरः तत्रापिप्र
सिद्धसमुद्रमथनेदेवासुरोरणोऽभूत् अत्रतुमुदेव तत्रैकैकेनएकंद्वेवारत्नेलब्धे इहचानेकरत्नाश्रितः सर्वांशिभूतोभगवान्स
र्वैदैवैरितिपूर्वापेक्षयाधिक्यात्आधिक्यरूपकमेतत् गम्यमानवर्ण्योत्कर्षहेतुयुक्तआधिक्यव्यतिरेकोवा उक्तंचसा
हित्यदर्पणे आधिक्यमुपमेयस्योपमानान्न्यूनताथवा व्यतिरेकएकउक्तेहेतौनोक्तेसचत्रिधा चतुर्विधोपिसाम्यस्यबोध

व० स्तो०

॥ ४९ ॥

नाच्छब्दतोऽर्थतः आक्षेपाच्चद्वादशधाश्लेषपीतित्रिरष्टधा प्रत्येकस्यान्मिलित्वाष्टचत्वारिंशद्विधः पुनरिति शब्दालंकारस्तु
 पूर्वोत्तरार्द्धयोरन्त्यानुप्रासादिः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् ॥ ४३ ॥ एवं बहुतरमुद्धारसाधनं विधायानेकधा दैवानुद्धरं
 तोवसुधातलमलंचक्रुरिति सूचयंतः सर्वोद्धारप्रयत्नात्मतयैव सिद्धं भगवत्त्वं स्फुटीकर्तुं भगवत्त्वं शब्दवाच्याऽलौकिकषड्गुणेष्वेकै
 कपद्येनैकैकं निरूपयंतो बह्वारोपपूर्वकं स्तुवंति जाड्यमित्यादिभिः षड्भिः भगवतः षड्गुणास्तु विष्णुपुराणे ऐश्वर्यस्य सम
 ग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भगवद्गीतारणेत्यादिषुक्ताः प्रसिद्धा एव तेष्वत्र प्राथमिकत्वादैश्वर्यं निरू
 प्यते इहास्मिंल्लोके प्रकटं विचित्रं लौकिकाग्निः सूर्यापेक्षया विलक्षणं तं गुरुचित्रं भानुं प्रक्रान्तत्वात् गुरुः श्रीवह्मभाचा
 र्यः तद्रूपं चित्रं भानुं सूर्यमग्निं वा वंदे चित्रं भानुस्तु हुताशनदिने शयोरिति हैमः तथा हि यः स्मृतोऽपि स्मरणमात्रविषयीकृतोऽपि
 पंकानां पापानां तर्ति पंक्तिं हरति किंच यः स्मरतां तमः स्वरूपविषयकमज्ञानं जाड्यं अध्यासचतुष्टयकृतं मौढ्यं च
 हरति स्मृतिमात्रार्तिनाशन इत्याभिधानाद्युक्तमेतत् लौकिकौ वन्हिसूर्यौ तु साक्षाद्भूतावेव पंकतांति कर्दमावि
 स्तारं तमः अंधकारं जाड्यं शैत्यं च हरतः पंकोऽस्त्रीकदेमे पाप इति तमो ध्वांते गुणेशो के क्लीबमिति च मेदिनी जडो मूर्खो हिमा
 घात इति हैमः तथायः प्रतापी प्रभाववान् पक्षे प्रकर्षेण तापकरणशीलोऽपि दृष्टः सन्नेव दृशोः द्रष्टृणां नयनयोः शीतलतां कर्पू
 रादिशीतवस्त्वं जनजनितशैत्यवत् आनंदातिशयं दिशति समर्पयति वन्हिसूर्यौ तु प्रकृष्टतार्पवत्वात्स्वदर्शनेन नयनयोः स

टीका

॥ ४९ ॥

न्तापमेवकुरुतःनतुशीतलतां तथा यः पराङ्मुखानां बहिर्मुखानां तापाद्दरंतापहेतुकंभयंपरितनोति परितःविस्तारयति
 दरःस्याद्भयगर्तयोरितिहैमः प्राकृतरविदुतवहैतुअभिमुखानामेव यतःस्वयंस्थितौततएवचतापभीतिकुरुतः अत्रपा
 पिनोपि अज्ञानिनोपि मूढाअपि तंस्मरन्तिसचतेषांतंतंदोषंनिराकरोतीतिवर्णनादैश्वर्यमुक्तंभवति उक्तंच धन्यास्तुमूढ
 मतयइत्यस्यविवरणेश्रीमदाचार्यचरणैः ईश्वरःपूज्यतेलोकेमूढैरपियदातदेति स्मृतिमात्रेणतमोनाशकत्वादिधर्मैः उपमान

जाड्यंतमोहरतिपंकततिस्मृतोपिदृष्टोदृशोदिशतिशीतलतांप्रतापी ॥

तापाद्दरंपरितनोतिपराङ्मुखानांवंदेविचित्रमिहतंगुरुचित्रभानुं ॥ ४४ ॥

तौवैधर्म्यवर्णनात्ब्यतिरेकरूपकमलंकारः लक्षणंतूक्तंकाव्यादर्शे इष्टंसाधर्म्यवैधर्म्यदर्शनाद्गौणमुख्ययोः उपमाव्यतिरे
 कारव्यंरूपकद्वितयंयथेति गौणमुख्ययोरुपमानोपमेययोरितिमालिन्यप्रोच्छनीकारः वसन्ततिलकावृत्तम् ॥ ४४ ॥
 वीर्यवदन्तस्तेजस्त्रयत्वमारोपयान्ति श्रीगोकुलेति योभगवद्भावसमुद्रस्यवर्द्धकत्वाच्चंद्रः इहदेवताविषयारति
 भावः रतिर्देवादिविषयाव्यभिचारीतथांजितः भावःप्रोक्तइतिकाव्यप्रकाशोक्तेः अप्ययदीक्षितोप्याह देवतागुरुशिष्यद्वि

व० स्तो०

॥ ५० ॥

जपुत्रादावभिष्यज्यमानारतिर्भावइति एवंविशिष्टवाचकस्यापिभावपदस्यश्रीगोकुलाधिपतीतिपृथक्स्वाधिकरणलाभा
 त्तरतिमात्रपरत्वम् विशिष्टवाचकानांपदानांसतिपृथक्विशेषणवाचकपदसमभिध्याहारेविशेष्यमात्रपरत्वमितिकाशिका
 कासादिसिद्धांतात् तथाचश्रीगोकुलेशविषयिणोरतिर्भक्तिरित्यर्थः श्रीगोकुलाधिपतिपदाच्छ्रीशब्दवाच्यभक्तयुक्तस्यगवा
 दिपालकत्वेनसर्वलीलासाहितस्यभक्तिरेतन्मार्गेविवक्षितेतिद्योत्यते भक्तेरीश्वरविषयकपरानुरक्तिरूपत्वात्त्रातित्वमक्षतं
 अमृताब्धितादात्म्यंचमृत्युभयहारित्वंचअपारत्वंविलक्षणास्वादजनकत्वंचतादृशभावस्यबोधयति अथवासेवासमयेभगव
 त्स्वरूपेसेवोपयोगिपदार्थेषुचकत्तव्याभावनाविशेषाद्गहभावशब्देनोच्यंते तेचश्रीद्वारकानाथश्रीहरिरायादिछतभावनाग्रन्थे
 पुप्रसिद्धाः किंच तत्रवाद्यतःप्रतिबंधकर्योयाःमर्त्यसत्तमानांमनुष्योत्तमानांविपत्तयःतद्रूपांधकारस्यनाशकत्वेनयोविव
 स्वान्सूर्यः अन्यच्चयःकलिजकल्मषकाननानांवैश्वानरः अंतःकरणाऽऽवरकत्वेन भगवद्भावानुद्भासकानांकलियुगोत्पा
 दितदोषरूपमहावनानांआभ्यंतरबाधकानांदाहकत्वादग्निः गहनंकाननंवनमित्यमरः अतएवतैलंगानांआन्ध्रदेशवासिधि
 प्राणांकुलेतिलकः तद्वन्मूर्धोभिनिंदनीयोवल्लभः स्वान्स्वकीयान्अस्मान्अवतु तिलकोश्वद्रुमाभिदोःपुंड्रकेइतिहैमः अत्र
 सर्वलोकप्रकाशकानांतेजस्त्रयीभूतानांचंद्रसूर्याग्नीनांचयाणामपिदेवानांकार्यस्यस्वयमेवाचरणं तथा कलेर्नियमनपूर्वकं
 स्वाभिष्टभक्तिवद्धनंववर्ण्यतइति कृष्णंनिरीक्ष्यवनितोत्सवरूपवेषमित्यस्यविवरणेदेवेष्वितिकारिकोक्तंवीर्यमवगम्यते

टीका

॥ ५० ॥

इहसोमत्वाद्यारोपात्तरूपकमलंकारः तच्चपरंपरितम् भक्त्यादिषुसमुद्रत्वाद्यारोपस्यआचार्यैसोमत्वाद्यारोपनिमित्तत्वात्
तदपिअनेकारोपसत्वात्श्लेषाभावाच्चमालारूपमश्लिष्टविशेषणम् उक्तंचसाहित्यदपेणे रूपकरूपितारोपाद्विषयेनिर
पन्हवे तत्परंपरितंसांगनिरंगमितिचत्रिधा यस्यकस्याचिदारोपःपरारोपणकारणं तत्परंपरितंश्लिष्टाश्लिष्टशब्दनिबंधन
म् प्रत्येकंकेवलंमालारूपंचेतिचतुर्विधमिति पूर्वोत्तराद्धयोरंतरेछेकाऽनुप्रासः ॥ ४५॥ यशआहुः श्रीकृष्णेति श्रीसहि

श्रीगोकुलाधिपतिभावसुधाब्धिसोमोयोमर्त्यसत्तमविपत्तमसोविवस्वान् ॥
वैश्वानरःकलिजकल्मषंकाननानांतैलंगवंशतिलकोऽवतुवल्लभःस्वान् ॥४५॥

तस्यभगवतोभक्तिरूपाणांनलिनीनां कमलिनीनां चयस्यसमूहस्यचित्रभानुःसूर्यः ताद्विकासकइत्यर्थः चित्रभानुर्विरोच
नइतिसूर्यपर्यायेष्वमरः कमलिनीपुमकरंदस्येवकृष्णभक्तिपुरसस्याधिकयादुभयत्रतापनाशकत्वाच्चतत्रतत्त्वारोपः भ
क्तियोगोबहुविधोमार्गैर्भामिनिभाव्यतइतिश्रीकपिलदेववाक्येन श्रवणंकीर्तनंविष्णोःस्मरणमितिप्रल्हादवाक्येनचभक्ती
नांबहुविधत्वात्तत्रापिचयपदंसंगच्छते प्रतिबंधकनिवर्तनमाहुः पाखंडेति पाखंडवादरूपायेदवावनानि वनेचवनव न्है

व० स्तो०

॥ ५१ ॥

चदवोदावइहेष्यतइतियादवः तेषांदाहेविषयेमहान्समर्थः कृशानुरग्निः अनिष्टनिवर्त्तनमुक्तेष्टप्रापणमाहुः योदैवेति दैव
जनरूपपक्षिणांआश्रयभूतोदेवतरुः यदिपक्षिणःसामान्यमपिसत्फलशालिनंमहावृक्षमाश्रित्यसुख्यन्ति किंपुनःसर्वम
नोरथपूरकंकल्पवृक्षं एवमत्रापिदैवानांसमग्रवांछितावाप्तिस्तस्माद्भवतीतिबोध्यम् एवंविविधविचित्रचरित्राचरणा
त्कीर्तिवितानदक्षः यशोविस्तारणचतुरः श्रीवल्लभोजयतिसर्वोत्कर्षेणवर्तते वर्तमानप्रयोगान्नित्यत्वम् अत्रपक्षिवत्तथा

टीका

श्रीकृष्णभक्तिनलिनीचयचित्रभानुःपाखंडवाददवदाहमहाकृशानुः ॥

योदैवदेहिविहगाश्रयकल्पवृक्षःश्रीवल्लभोजयतिकीर्तिवितानदक्षः ॥ ४६ ॥

यस्त्वरूपमज्ञात्वाप्याश्रयतांदैवानांपाखंडमतखंडनेनतत्रासक्तिनिवार्यविविधभगवदनुरक्तिसंपादनपूर्वकं सर्वमनोरथपूर
कृत्वंनिरूपितमितियशोयुक्तमेव गावस्तुकृष्णमुखनिर्गतवेणुर्गीतेत्यस्यविवरणे यशोयदिविमुढानांप्रत्यक्षासक्तिवारणात्
इत्युक्तेः इहसूर्याद्यभेदवर्णनादभेदरूपकंतच्चमालारूपम् तृतीयचरणेदैवेषुविहगत्वारोपरयआचार्येषुकल्पतरुत्वारोपनि
मित्तत्वात्परंपरितमपि जयतीतिवर्त्तमानप्रयोगेणभूतवृत्तांतस्यापिप्रत्यक्षायमाणत्वात्तत्तादिकमप्यलंकारः लक्षणंतूक्तं

॥ ५१ ॥

काव्यप्रकाशे प्रत्यक्षादवयवद्वावाः क्रियेते भूतभाविनः तद्भावाविकमिति भूताश्च भाविनश्चेति द्वंद्वः पूर्वोत्तरार्द्धयोः पादांते छे
कानुप्रासः लक्षणंतूक्तं साहित्यदर्पणकृता अनुप्रासः शब्दसाम्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत् छेको व्यंजनसंघस्य सकृत् साम्यमने
कयेति ॥ ४६ ॥ एवं सदा स्थितिरुक्ता ननु अत्राज्ञानामप्याश्रयतां परमकाष्ठापन्नभक्तिप्रकाशनेनारिविलमनोरथपूरण
मुच्यते परं आभ्यंतराणां बाह्यानां च बहुविधबाधकानां सत्वात्कथं भक्तेरेव संभव इत्याशंक्यतान्यपि आचार्यैरेव निवर्तयिष्य

भक्तालिचिंतानलवारिवाहं भक्तद्विषदुर्दवहव्यवाहं ॥

संस्तौमिसन्मानसराजहंसं श्रीवल्लभं सूरिसभावतंसम् ॥ ४७ ॥

न्त इति वर्णयंतः श्रियमाहुः भक्तेति भक्तपंक्तेर्यश्च तात्मकः संतापकत्वादनलो वन्निहः तस्य वारिवाहं मेघं नवरत्नादिरूप
वागमृतेन तच्छामकमित्यर्थः वारिवाट्पदाद्वैतसंपूर्णत्वं सूच्यते अतस्त्वरितं तच्छांतिरिति भावः एतेनाभ्यंतराविघ्नानिरासः
अपरंच भक्तद्विषदिति भक्तैर्वैरायमाणानां दुरासद्वत्तत्सरणिनिरोधकत्वादिना दुर्वनतादात्म्यं श्रयतां हुताशंतद्वन्नाशकमि

१ भक्तिकारुण्येजलंच.

व० स्तो०

॥ ५२ ॥

त्यर्थः एतेन बाह्यानां विघ्नानामपि निरासः सूचितः तथा सूरिसंभावतंसं पंडितसंज्ञानां शिरोभूषणरूपं तद्वन्मूर्द्धन्यमित्यर्थः
 अवतंसो नस्त्रियां स्यात्कर्णपुरे च शेषे इति मेदिनी एतेनागंतुकवादभयमपि निरस्तं अन्यच्च सज्जनानां मानसे हृदि राज
 हंसं सति समीचीने मानसाख्ये दिव्यसरोवरविशेषे राजहंसमिव सत्पुरुषचित्ते विहरंतमित्यर्थः तेन सेवायां प्रवर्तनानंतरम्
 पीतरासत्तया पुनः पातभीतिर्निराकृता मानसं स्वांतसरसोरित्यभिधानं चित्तमणिः ईदृशं श्रीवल्लभं सम्यक् कायिकादिप्र
 ब्धीभावपूर्वकं स्तौमि वाचनिकप्रबोधाभावपात्रं करोमि अत्रैवं सर्वबाधकनिरुत्तिपूर्वकं भक्तानां तद्वद्वेषे स्वनिवासकरणे न तेषां
 मुत्कर्षापादनाच्छीरुक्ता प्रायो बतं बविहगा इत्यस्य विवरणे श्रियो हि परमाकांक्षा सेवकास्तादृशाय दीति लक्षणात् इह पूर्ववद
 श्लिष्टविशेषणं परंपरितं मालारूपमभेदरूपकमर्थाऽलंकारः तृतीयचरणे तु श्लिष्टविशेषणं मानसशब्दस्य श्लिष्टत्वात् तथा
 अत्र पूर्वार्द्धपादद्वयांते यमकम् लक्षणं तूक्तं उत्तरार्द्धपादद्वयांते अनुप्रास एव इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥ ४७ ॥ एवं विघ्ननिरुत्ति
 स्तुस्वत एव भविष्यतीति तामनभ्यर्थ्य सर्वप्रार्थनीयं दास्यमभ्यर्थयमानाः ज्ञानं वर्णयन्ति वेदेति आगमाः शास्त्राणि आदिश
 द्वात्स्मृतयः तत्र विहिता ये उत्तमा उत्कृष्टाः उत्तमस्य विष्णोर्वाधर्मास्तेषां सेतुर्दृढो मार्गस्तद्वत्तत्प्रापक इत्यर्थः तथा मोहेत्यादि
 मोहागमाः काणादन्यायादयः तेभ्य उद्गम उद्भवो यस्यैवं विधं यत तमः अज्ञानं पक्षं मोहा एव अगमावस्थास्तदुद्भवतमोऽंध
 कारः तच्छमने धूमकेतुरग्निः निविडवृक्षसमुदायस्य तमोजनकत्वं वने ह्यवृक्षादिदाहकत्वं प्रकाशकत्वं तमो निवर्तकत्वं च प्र

टोका

॥ ५२ ॥

सिद्धम् आगमःशास्त्रआगमेइति स्याद्धूमकेतुरुत्पातभेदेवैश्वानेरपुमानइतिचमेदिनी पलाशीद्रुद्रुमाऽगमाइत्यमरः किंच
यःकृष्णेत्यादिभक्तौदृढस्नेहांशसाधिकानांकृष्णस्यकेलीनांलीलानांज्ञानांशसाधकस्य महिम्नोमाहात्म्यस्यचएतद्देहेनानुभ
वेइतःप्रेत्याऽप्राकृततन्वातत्प्राप्तौचहेतुःकारणं दैवानांनेतुर्नायकस्यतस्य निरंतरंदासभावएवमेस्त्वितिप्रार्थना इदमे
वमुख्यम् अतः समग्रभक्तमुकुटाग्रमणीभिर्व्रजरमणीभिः स्यामसुंदरतेदास्यः अशुल्कदासिकाः भवामदास्य

वेदागमादिविहितोत्तमधर्मसेतुर्मोहागमोद्गततमःशमधूमकेतुः ॥

यःकृष्णकेलिमहिमानुभवाप्तिहेतुस्तस्यास्तुदास्यमनिशंममदैवनेतुः ॥४८॥

इत्यादौतदेवप्रार्थितम् पुष्टिमार्गीयोरुत्रोपि अहंहेरेतवपादैकमूलदासानुदासोभवितास्मिभूयइत्याद्यवोचत् विचा
रितमन्यत्रेदमितिकृतंव्याहृतिवितानेन अत्रस्वभावविजयहेतुवेदादिसिद्धभगवद्धर्माचरणदृढीकरणंप्रमाणांतरानधिग
तब्रह्मस्वरूपज्ञापकवेदादेःसमर्थनं मोहार्थतस्यार्थमन्यथायोजयतांकुशास्त्राणांनिरसनंभगवतः केलिमाहात्म्यज्ञानयोरनु

१ मणिशब्दस्यदीर्घातत्वमपिश्रीनिवासचंभ्रादिषुददौसुरमणींविनेत्यादौप्रसिद्धं.

व० स्तो०

॥ ५३ ॥

भावकत्वं तत्प्रापकत्वं च निरूपितमिति नद्यस्तदेत्यस्य व्याख्याने ज्ञानोत्कर्षस्तदैवस्यात्स्वभावविजयो यदीत्युक्तं ज्ञानं स्फुटमेव प्रतीयते काणादमायावादादीनां मोहकशास्त्रत्वं तु पाद्मवाराहादिषु प्रसिद्धम् तद्वचनानि च स्मार्तादिप्रामाणिकग्रंथेष्वप्युपलभ्यन्ते अतो न तेषु कल्पितत्वशंकापीत्याद्यन्यत्र विस्तरः अत्र तमः शमनादिविषयभेदेन अभित्वाद्यारोपाद् द्वितीय उल्लेखभेदः लक्षणं तु साहित्यदर्पणे क्वचिद्धेदाद्ग्रहीतृणां विषयाणां तथा क्वचित् एकस्यानेकधोल्लेखोयः स उल्लेख उच्यते इति पादचतुष्टयस्याप्यन्त्योऽनुप्रासः वसंततिलकार्त्तम् ॥ ४८ ॥ अथ मनःस्मरेतासुपतेर्गुणानां गृणीतवाक्कर्मकरोतुकाय इति वृत्रवचनात्प्रवृत्तिभावस्त्रिविधः तत्र भक्तालीति श्लोके संस्तौमीति वाचनिकः स सुकरत्वात् पूर्वमुक्तः दास्य रूपः कायिकश्चानुपदमेव दुर्लभत्वात् प्रार्थितः अथावशिष्टं मानसं प्रवृत्तिभावं सर्वांतरत्वाच्चिरोद्धमशक्यत्वाच्च मनसस्तद्व्यकथनानंतरं वदंतः क्रमप्राप्तवैराग्यमाहुः गोपीशेति यः गोपीशपादरूपे अम्बुजनुषिकमले मधुव्रतोऽलिः भ्रमरस्य कमलइव यस्य भगवच्चरणे सह जोऽनुराग इत्यर्थः च पुनर्यः तद्वक्त्रेति तस्य श्रीकृष्णस्यैव मुखस्यानिरतिशयते जस्वित्वादात्ल्हादकत्वाच्च पूर्णमासी चंद्रतादात्म्यमाप्तस्य दर्शनरसैकासक्तत्वाच्च कोरः किंच तत्प्रेमेत्यादि निरतिशयस्वादुत्वात्कृष्णप्रेमात्मिकाया पीयूषधुनी सुधानदी तस्याधनाधनो वर्षुकमेधः तद्वत्तत्पूरक इत्यर्थः तटिनीहृदिनीधुनी वर्षुकाब्दे घनाधन इति चामरः अतएव सत्पुरुषाणां प्रीतिपात्रं तं वल्लभमुपैमिशरणं यामि तदेकशरणत्वं हि मनसः प्रवृत्तिभावः अत्र प्रथमचरणे भगवच्चरणे नैसर्गिक प्रीतिः द्वि

टीका

॥ ५३ ॥

तीयपादेचकोरवदितरत्रविरक्तिः तृतीयपादेभगवदभिलाषितायाभक्तेर्वर्द्धकत्वकथनात्हरेरपिसंतापहरणम् चतुर्थपादे
भगवतेस्वसर्वस्वनिवेदनेनतादृशमहानुभावप्रीतिपात्रत्वंचवर्णितमितिदृष्ट्वातपेव्रजपशून्सहरामगोपैरित्यस्यविवरणेहरेश्च
रणयोःप्रीतिःस्वसर्वस्वनिवेदनात् उत्कर्षश्चापिवैराग्येहरेरपिहरिर्यदीतिकारिकोक्तंसमग्रमपिवैराग्यांनिरूपितंभवति ए
तदन्तेव्याख्यातश्लोकपंचकेप्रायःपूर्वश्लोकोक्तउल्लेखोऽलंकारः विश्वनाथमतेनतुमालारूपंरूपकंवा इंद्रवंशावृत्तम् ॥४९॥

गोपीशपादांबुजनुर्मधुव्रतस्तद्वक्त्रपूर्णंदुचकोरकश्चयः ॥

तत्प्रेमपीयूषधुनीघनाघनःसत्प्रीतिपात्रंतमुपैमिवलुभम् ॥ ४९ ॥

नन्वेवंकृतेपित्रिविधप्रवृत्तीभावे जीवकर्तृकस्यतस्याल्पयिस्त्वात्कथंतावन्मात्रेणसर्वथासर्वफलप्राप्तिः प्राप्तेचफलेकथं
तस्यनित्यत्वमित्याशंक्यकल्पद्रुमत्वात्समग्रमनोरथसंपत्तिः अलौकिकत्वात्तद्वत्तस्यपुनरनुच्छेदश्चेत्याभिप्रायेणाहुः यः
स्मृत्येति तंगुरुंस्वाचार्यरूपंसर्वमनोरथपूरकत्वाद्देवतरुंकल्पद्रुमंभुविवर्त्तमानंसदासेवेआश्रये अथवा गुरुमेवतरुं
प्रसंगात्कल्पवृक्षंसेवेतएवभजेदेवेतिश्रोतृनुद्दिश्यविधिः चक्षिङोडित्करणाज्ज्ञापकादनुदात्तेत्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्य

व० स्तो०

॥ ५४ ॥

तथासेवतेः परस्मैपदमविरुद्धम् सकलसिद्धिदासेवतां सेवतां भुक्तिमुक्तिदेत्यादिवत् अथ द्रुमाणां जडत्वादुपमेयोपेतथा
 त्वंसंभाव्येतेतितद्व्युदसितुमाहुः चिदानंदस्वरूपमिति चिदानंदात्मकं ननु वक्ष्यत्सदंशमात्रविशिष्टं भगवता हि सृष्टिकाले
 एकोऽहं बहुस्यामिति बहुत्वइष्टेषु द्वा द्वैते स्वात्मनि भेदात्यंताभावाद्भेदं विना बहुत्वा संभवात्तत्सिद्धयैस्वरूपभूतसच्चिदानंदेभ्यः
 जडाः जीवाः अंतरात्मानश्चेति त्रिविधानं शानाविर्भाव्यतत्रोत्तरोत्तरांशास्तिरोभाविताः तिरोसानीति पुरुषविधब्राह्मण
 श्रुतेः अतो जडे सदंशः प्रकटः इतरावाच्छन्नौ जीवेत्वानंदस्तिरोहितः पूर्वांशौ स्पष्टौ अंतर्यामिणि त्रयमपि स्पष्टमिति विवेकः
 सदादीनां स्फुटलक्षणं तु मदीये वेदांतचिंतामणौ सन्नामविद्यते चिच्चैतन्येन प्रकाशते आनंदः प्रियतातीवेत्येषां प्रत्यक्ष
 लक्षणमिति एवं कृते पिवास्तविकभेदस्तु शुद्धा द्वैतचंद्रोदये माध्वनिरासाकिरणो निराकृतो मयेत्यलं प्रासंगिको ह्येवेन प्रकृत
 मनुसरामः एतेन सच्चिदानंदरूपत्वात् पुरुषोत्तमत्वमुक्तं भवति किंच सकल्पद्रुस्तु स्वर्ग एवायं तु भुव्यपीत्याधिक्यम् कल्पवृ
 क्षादाधिक्यमेव प्रपंचयन्ति स्मृत्येत्यादिना यः अक्षय्यार्थचतुष्कदः क्षेतुमशक्यान् धर्मार्थकाममोक्षाख्यांश्चतुरः पुमथानंद
 दातीति तथा क्षय्यजय्यौ शक्त्यार्थ इति वार्तिकेनायादेशनिपातः सुरद्रुस्तु त्रिवर्गमेव वितरति तमपि न श्वरं किंच यः सुम
 नसां विदुषां शुद्धचित्तानां वा चूडामणिः शिरोरत्नं तद्वन्मूर्द्धन्य इत्यर्थः एतेन प्रथमपुरुषार्थसंपत्तिर्दर्शिता चित्तशुद्धेर्धर्म
 कार्यत्वात् धर्मश्चात्र भगवद्दास्यरूपो मुख्यतया ज्ञेयः द्रुमस्य तु सुमनसः पुष्पाणि चूडामणयो भवन्ति उपरिविकस्वरत्वात्

टीका

॥ ५४ ॥

नत्वेषामयं सुमनाःपुष्पमालयोस्त्रिदशोकोविदेपिचेतिविश्वः अपिच यः श्रीकृष्णं लीलांसहितं पुरुषोत्तमं इहआस्मिँल्लो
केआनीतवान् तेनार्थोपलंभोदर्शितः सिद्धांतेभगवतएवार्थत्वेनोरीकारात् दिव्यतरुस्तु भगवताभुवमानीतःनतुतेनसः
इतरञ्च यस्यपदरजः चरणरेणुः द्विजानांआल्या त्रैवर्णिकानांतत्याश्रितं श्रीमदाचार्याणांभगदर्शकत्वात्तदिदृक्षुभिस्तैरा

यःस्मृत्यापिभवातपक्लमशमःसन्नन्दनोत्पादकोयःश्रीकृष्णमिहान
यत्पदरजोयस्यद्विजाल्याश्रितम् ॥ अक्षय्यार्थचतुष्कदःसुमनसां
चूडामणिश्चित्रभृत्सेवेदेवतरुंगुरुभुविचिदानंदस्वरूपंसदा ॥ ५० ॥

अपीकृतमित्यर्थः अनेनकामप्राप्तिदर्शिता तस्यसिद्धांतेहरिदिदृक्षारूपत्वात् यद्यप्याचार्याःशूद्रादिभिरप्याश्रिताःस्त्रीशूद्राद्यु
द्धृतिक्षमत्वात् तथापिसूत्रभाष्यश्रवणादौत्रैवर्णिकानामेवाधिकारइत्यभिप्रेत्यात्रद्विजाल्येत्येवोक्तम् अमरमहीरुहस्यतु
पदस्यस्थानस्यालवालस्यवारजःधूलिर्द्विजैःपतत्रिभिरलिभिःषट्पदैश्वनाश्रीयतेतत्तदभिलषितानांफलादीनांपरागवत्पुष्पा

१ श्रीशब्दकलितार्थोपमम्.

व० स्तो०

॥ ५५ ॥

णांचशाखासुसत्वात् पदंव्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुषु दंतविप्रांडजाद्विजाइतिचामरः उपनयनारूपद्वितीयजन्म
 सत्वाद्द्विजशब्दःक्षत्रवैश्ययोरपिप्रसिद्धःअन्यच्च यः स्मरणेनापि भवातपक्कमशमः संसाररूपाद्दुःसहसूर्यप्रकाशाज्जन्या
 याम्लानिस्तच्छामकः एतेनमोक्षदानंदर्शितम् तस्यसर्वेन्द्रियैःऋणसंबंधरूपत्वात् सचतत्तदध्यासजनकस्वरूप
 विस्मारकाहंताममतात्मकस्यसंसारस्यनिवृत्त्याभगवत्संबंधित्वस्यस्फूर्तौ जीवादिपंचकेक्रमादानंदादिपंचकाविर्भावात्सं
 पद्यतइतिसर्वमवदातम् एतावतार्थचतुष्टयमप्यतोलाभ्यतइतिसिद्धम् एषांचलौकिकधर्मादिभ्योविलक्षणत्वादक्षय्यत्वम्
 अर्थकामयोराकांक्षणीयत्वंच एतच्चतुष्कस्वरूपंतुश्रीमत्प्रभुचरणैर्वृत्रासुरचतुःश्लोक्यामेकैकस्मिन्पद्येएकैकपुमर्थस्फुटी
 कुर्वद्भिः पुष्टिमार्गेहरेदास्यंधर्मोर्थोहरिरेवहि कामोहरिदिदृक्षैवमोक्षःऋणस्यचेद्ध्रुवमितिलक्षणकथनपूर्वकंप्रदर्शितम् अ
 परंच यः सन्नन्दनोत्पादकः स्वयंभक्तिप्रदानात्सतामानन्दजनकः तेनपंचमपुमर्थोपिसंगृहीतः अथवासत्पुत्रप्रादुर्भाव
 कः अतःस्वतिरोभावेपिप्रभुचरणादिद्वारापंचमपुरुषार्थभूतभक्तिसहितंचतुष्टयंसर्वददातीतिफलितम् त्रिदशशाखीतु
 समीचीनेनन्दनारूपेस्वर्गोपवनेनिष्पन्नोनतुस्वयंतदुत्पादकः अतएवचित्रभृत् आश्चर्यपोषकः एवंकल्पद्रुमत्वेपिवैल
 क्षण्यात् तथाचाभीप्सितंलप्स्यतएवेतिपूर्वणानुसंधानम् अत्रसच्चिदानन्दपूर्णत्वाद्युत्कृष्टधर्मप्रतिपादनादाधिक्यपर्यवसा
 यिअभेदरूपकम् तच्चकल्पवृक्षविरुद्धधर्मप्रतिपादनाद्विरुद्धरूपकंव्यतिरेकरूपकंवा लक्षणादिकंतूक्तंश्रीमल्लक्ष्मणेत्यादौ

टीका

॥५५॥

स्मरणमात्रेणाप्यातपनाशकत्ववर्णनाद्द्वितीयोविभावनाभेदः लक्षणंतु कुवलयानंदे हेतूनामसमग्रत्वेकार्योत्पत्तिश्चसामते
ति दंडिमतेतु विशेषोक्तिरियं स्वतलस्थितिरूपसाधनवैकल्येपिआतपशमनवर्णनेनवर्ण्येप्रभावातिशयाख्यविशेषप्रका
शनात् उक्तंचतेन गुणजातिक्रियादीनांयत्तुवैकल्यदर्शनम् विशेषदर्शनायैवसाविशेषोक्तिरिष्यते नकठोरंनवातीक्ष्णमा
युधंपुष्पधन्वनः तथापिजितमेवासीदमुनाभुवनत्रयमित्यादि नचेहत्तैक्ष्ण्यकाठिन्ययोःकंठरेणनिषेधात्प्रकृतेचतदभावा
दलंकाराभावःशंक्यः अपिशब्दबलेननिषेधस्यगम्यमानत्वात् उक्तकारिकाव्याख्यानेमालिन्यप्रोच्छिन्यांअत्रगुणजाति
क्रियाःक्वचिद्वर्णनीयगताःक्वचित्तदीयोपकरणगताश्चबोध्याः गुणादिवैकल्यंक्वचिच्छाब्दंक्वचिद्गम्यमितिप्रेमचंद्रोक्तेः
सन्नंदनोत्पादकइत्यत्रषष्ठोविभावनाभेदः लक्षणंतु कुवलयानंदे कार्यात्कारणजन्मापिदृष्टाकाचिद्विभावनोति शार्दूलविक्री
डितंवृत्तम् ॥ ५० ॥ एवंस्तुत्वातादृशचरित्रैर्विप्रकुलमुज्ज्वलीकृतमित्याशयेनाहुः सत्पात्रेति स महीसुराणां कुले वंशे
वृन्देवा श्रीवल्लभाख्यो दीपकः अलमत्यर्थं चकास्ति दीप्यते भगवज्ज्ञानहेतुत्वात्तद्विरहोद्दीपनाद्वादीपकत्वम् दीपोपि
श्रियातेजसाप्रकाशकत्वाद्बहुभोभवतिइदमेवश्लेषेणसमर्थयन्ति सत्पात्रेत्यादिविशेषणत्रयेण यःसत्पात्राद्योग्यरूपाह
क्ष्मणभट्टादुदितः आविर्हितः यद्वा सत्पुरुषाणां पात्रा पालकेन भगवता हेतुभूतेनउदयंप्राप्तः यस्यप्रसादाद्वागीशाइतिपुरु
षोत्तमनामसहस्रेतैरेवकथनात् अथवा सत्पात्रा सत्पालकेन समीचीनंसोमादिहविःपिबतीतितादृशेनवायान्नियवन्ति

व० स्तो०

॥ ५६ ॥

नाउदितउक्तः प्रादुर्भविष्यत्तयानिरूपितइतियावत् कूटस्थयज्ञनारायणभट्टैःसोमयज्ञेक्रियमाणे भवत्कुलेभगवान्प्रादु
र्भविष्यतीत्यग्निकुंडाद्वागुत्पत्तेः ततःपुरुषपंचकेनसमापितेसोमयज्ञशतकेआविर्भावाच्च अग्नेःसत्पालकत्वंतु अग्नेत्वंपार
यामग्न्योअस्मानित्यादिश्रुतिषुस्पष्टम् यद्वा समीचीनंसोमरसंपिबन्ति सतोवेदधर्मान् धार्मिकांश्चवापालयंतिते सत्पाः
देवाःपिबतेःपातेर्वाक्किप् तांस्तद्विःप्रापणेनत्रायतेसःसत्पात्रोवीतिहोत्रः तेनोक्तस्तस्मादुदयंगतोवा स्वस्याप्यग्निकुंडा

टीका

सत्पात्रोदितउल्लसद्गुणयुतःपूर्णोऽच्युतःस्नेहतश्चित्रःपात्रमतापयन्
विपुलयन्स्नेहंगुणंस्वच्छताम् ॥ तन्वन्विश्वतमश्चयंव्यपनयन्नक्तं
दिवंदर्शयन्सर्वार्थान्सचकास्त्यलंद्विजकुलेश्रीवल्लभोदीपकः ॥ ५१ ॥

देवप्राकट्यात् अथवास्वयमेवदेवत्रः अदितःकेनाप्यखंडितश्च दोअखंडनेदिवादिः एवमत्रस्तोत्रेऽनेकत्रानेकार्थसंभवे
पिविस्तरभयाक्कचित्क्लेशनिवेशभयाच्चविरम्यते किंच उल्लसद्गुणयुतः उत्कृष्टगुणवान् अपिच अच्युतस्य भगवतः
स्नेहेनानुरागेणपूर्णः दीपेपिवस्तुत्रयंभवति भांडवर्तितैलंच तत्पक्षेपिसत्पात्रेअच्छिद्रंभाजने उदितः उल्लसद्गुणयुतः

॥ ५६ ॥

उन्नतमुखवर्तियुक्तः अभ्युतेन च्यवनरहितेनस्नेहेनतैलेनपूर्णश्चेतिविशेषणत्रयार्थः पात्रंतुकूलयोर्मध्येपर्णेनृपतिमंत्रि
 णि योग्यभाजनयोर्यज्ञभांडेनाध्यानुकर्त्तरीतिहैमः गुणोमौर्व्यामप्रधानेरूपादौसूदंद्ध्ये त्यागशौर्यादिसत्त्वादिसंध्याद्या
 वृत्तिरज्जुषु शुक्लादावपिवर्त्यांचेतिमेदिनी स्नेहस्तैलादिकरसेद्रव्येस्यात्सौत्तदेपिचेतिविश्वः एवंसामान्यमुक्त्वाधिक्यमाहुः
 चित्रइति आश्चर्यरुत् चितंबुद्धिज्ञानंवात्रायतइतितथा प्रेक्षोपलब्धिश्चित्तसंविदितिबुद्धिपर्यायेष्वमरः वैचित्र्यगर्भंवि
 शिषन्तिपात्रमित्यादिना पात्रमतापयन् योग्यमपीडयन् तथा स्नेहं भगवदादिविषयकमनुरागं गुणं विद्यादिरूपंच
 विपुलयन्वर्द्धयन् तथा स्वच्छतां हरेःसेवादिनामनःप्रभृतीनामत्यंतनिर्मलत्वंतन्वन्विस्तारयन् तथा विश्वतमश्चयंब्य
 पनयन् समग्रलोकानामज्ञानसमूहंदूरीकुर्वन् तथा नक्तंदिवं अहर्निशं सर्वार्थान् सर्वेषांवेदादीनांअर्थान्सर्वालौकिक
 वस्तूनि वा दर्शयन् वाचाप्रकाशयन् सन् अथवा सर्वपुमर्थान् विविच्यदर्शयन् चकास्ति प्रकाशतइतिसंबंधः नक्तं
 दिवमितिचकास्तीत्यनेनाप्यन्वेति दीपस्तुपात्रंभाजनंतापयति स्नेहंतैलंगुणंवर्तिकांचनाशयति कज्जलोत्पत्त्यामलिन
 तांतनुतेनतुस्वच्छतां एकगृहस्यैवान्धकारंहरति नतुविश्वस्य रात्रावेवचसमीपवर्तिनःकांश्चिदेवचार्थान्पदार्थान् दर्श
 यतिनतुनक्तंदिवंसर्वार्थान् स्वयंचरात्रावेवभातीतिवर्ण्यस्योत्कर्षः अत्राभिदरूपकमलंकारः तच्चप्रथमचरणेसमम् अभ्यु
 तस्नेहवैशिष्ट्यवर्णनेत्वाधिक्यपर्यवसायि पात्रमतापयन्नित्यत्रदीपकार्यस्याकरणवर्णनाद्विरुद्धरूपकम् उक्तंचदाण्डिना

व० स्तो०

॥ ५७ ॥

नमीत्यतिषद्भानिननभोप्यवगाहते स्वन्मुखेन्दुममासूनांहरणायैवकल्पते अक्रियाचंद्रकार्याणामन्यकार्यस्यचक्रिया
अत्रसंदर्श्यतेयस्माद्विरुद्धंनारूपकमिति अग्रेतुव्यतिरेकरूपकं लक्षणतूक्तं दीपत्वरूपकारणसत्वेपिस्नेहक्षयाद्यभाव
वर्णनाद्विरोक्तिध्वनिरपि लक्षणत्वलंकारशेखरे कारणेसत्यपिकार्याभावोविशेषोक्तिरिति विश्वनाथाप्ययदीक्षितादी
मांसर्वेषांनव्यानामिदमेवमतमित्यलम् शार्दूलविक्रीडितंरुतम् ॥ ५१ ॥ एवंकुलोज्ज्वलत्वमुत्क्राविवाहचरित्रसोपोद्
घातमाहुः यस्येत्यादिभिश्चतुर्भिः यद्यपीदंद्वितीयदिग्विजयान्तःपातितथाप्यत्रप्रत्येकंवैशद्येनतद्वर्णनाभावात्अनुपदंवक्त
व्येप्रभुप्राकट्येउपयोगित्वाच्चेदमिहोपन्यस्तम् प्राकट्यस्यदिग्विजयानंतरंजातत्वात् चरित्रंत्वेतदेवं द्वितीयदिग्विजये
दक्षिणादिगुह्यामदुर्वादान्ब्युदस्यन्तः श्रीमदाचार्याः यदास्नेहातिशयात्पांडुरंगविद्वलनाथदिहक्षयातत्स्थानमात्रजान्तिस्म
तदातदागमंविबुध्यसखिस्नेहातिशयपरतंत्रोभाविंसमागमाभिलाषादतिदृष्टोऽ भिमुखमायन्विद्वलेशप्रभुरपियावत्पारेचंद्र
भागमागतस्तावादितरेतरंरुग्गोचरीकृत्यकृतकृत्यतामन्वानौअन्योन्यंलौकिकलीलयागाढमालिङ्ग्यकुशलमनुयुजानौसुचि
रौत्कंठयादुचितरचितरोमांचप्रपंचकंचुकौपरमांमुदंसमुदंचयामासतुः तदनुविद्वलनाथोपिहर्षाश्रुपाथोवर्षावलितविलोच
नःस्वसमावस्थंपुरोवस्थंआचार्यमिदमूचेतवमैत्र्याःसुतत्वमवगतोपिपुनःसुतत्वमिच्छाम्यतोवस्तुतस्तुसंभाऽऽर्योपिभूयःसं

१ सुष्ठुत्वं. २ सुतभावं. ३ सभासुश्रेष्ठः. ४ भार्यासहितः कृतोद्वाहइत्यर्थः.

टीका

॥ ५७ ॥

भार्योभवतुस्वतः शुभवामपिभवानिति ततः श्रीवल्लभोपिदुर्लभस्ववल्लभसततसंगतिहेतुतयाविततसौ ख्यकरंगिरंतामुरसि
कुर्वन्सर्वतत्रत्यंरीत्याविधायउर्वरितोर्वीतलपरिक्रमणक्रमेणवाराणसीतलमलंकुर्वाणः केनचिदान्धधरणिगीर्वाणेनवि
वृलभेयमाणेनस्वयमर्प्यमाणामङ्गीचकारागण्यगुणपुण्यामहालक्ष्मीनाम्नीमहीसुरकुमारीगणशिरोमणींरमणीयतरांरमणी
मिति एतदेवसर्वसंक्षिप्यचतुर्भिः श्लोकैर्वदिष्यन्तः श्रीवल्लभनाथेनसमागमंवर्णयन्ति यस्यागंतुरितिद्वाभ्याम् विप्रयोगोविरहः

यस्यागंतुर्विप्रयोगप्रियस्याप्यागाद्रागाद्विप्रयोगासहिष्णोः ॥
भूयोहर्षात्संमुखंविवृलेशोवन्देऽमन्दानंदमंदारमीशम् ॥ ५२ ॥

प्रियोभिलषितोयस्यैवंविधस्यापिरागातस्त्रहाद्वेतोः विप्रयोगासहिष्णोरिति विरोधाभासः परिहारस्तुविप्राणांब्रह्मविदांब्राह्म
णानांयोगःसमागमःसप्रियोयस्य अथवा विप्राश्चयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधश्चतोप्रियायस्येति तथा तस्य तथास्नेहवशाद्भगवद्वि
रहासहनशीलस्येति अतएवभूयःपुनरप्यागंतुःपांडुरंगपुरमागच्छतः यस्याचार्यस्य संमुखं अभिमुखंविवृलेशः पांडुरंग

१ पांडुरंगपुरकर्तव्ययात्राश्राद्धादिकं.

व० स्तो०

॥ ५८ ॥

विठलनाथारूपस्तस्यलाधिष्ठाताभगवान् हर्षात्तस्माद्विसमागमप्रयुक्तादाल्हादात् आगात् आगच्छतिस्म अथवा भूयो हर्षादित्येकंपदम् अधिकतराल्हादादित्यर्थः तमितिशेषः तं ईशं सर्वसमर्थमाचार्यं वंदे अभिवादये कीदृशं तं अमन्देति अनल्पाल्हादस्य मंदारं कल्पवृक्षं यथेष्टमपरिमिततद्दातारमित्यर्थः यद्वा समागमप्रयुक्ताऽमन्दाल्हादेनकृत्वामन्दः अत्वरःआरोगतिर्यस्यैवांविधं तदानोमत्युदीर्णप्रेमभारपरतंत्रतयाशीथिलगतिमित्यर्थः अत्रपूर्वार्द्धेउक्तलक्षणकोविरोधाभासः मुख्यालंकारस्तुद्वितीयःप्रहर्षणभेदः समागममात्रस्यवांछितत्वेतदधिकस्याभिमुखागमनरूपार्थस्यलाभात् लक्षणं तुक्रुवलयानंदे वांछितादधिकार्थस्यसंसिद्धिश्चप्रहर्षणमिति शालिनीवृत्तम् लक्षणंतु शालिन्युक्तामृतौतगौगोब्धिलोकैरिति ॥ ५२ ॥ अभिमुखागमनमुक्त्वासमागमप्रयुक्तनानंदवर्णयंतःउभावापिनुवन्ति पुलकितावेति आचार्यविठलौ श्रोमद्वल्लभाचार्यश्चश्रीपांडुरंगविठलनाथश्चेत्येतौद्वौमुदा समागमावसरध्यानजनिताऽऽनन्देन नुमःस्तुमः बहुवचनंशिष्यादि साहित्याभिप्रायं कीदृशौतौ संगतौ अन्योन्यसमाजिगमिषयाअभिमुखमागम्यचन्द्रभागातीरेमिलितौ अथवा संगताविति सप्रम्यन्तंपदम्प्रमुदितावित्यनेनान्वेति अत्रहेतुः स्नेहेति स्नेहेनपरस्परविषयकनैसर्गिकानुरागेणसंयतौ बद्धाविववर्तमानौ बद्धेर्कलितसंयतावित्यमरः स्नेहचिन्हान्येवाहुर्विशेषणचतुष्टयेन पुनःकीदृशौतौ मिथःसमालिङ्गितौ सम्यक्गद्गदगिरा इतरेतरस्यकुशलानुयोगपुरःसरं परस्परेणाश्लिष्टौ तथा पुलकितौ संजातरोमांचौ तथा मिथःप्रकटि

टीका

॥ ५८ ॥

ताशयौ अन्योऽन्यस्याग्रेव्यक्तीकृतौस्वस्वाभिप्रायौयाभ्यांतौ आशयश्चात्रसुतोभाविष्यामीत्यादिरूपः मिथपदेदहली
 दीपकवदुभयत्रान्वेति नन्वीश्वरत्वान्नित्यमवियुक्तयोरपिकिमर्थमियंलोकवल्लीलेत्याशंक्यहेतुगर्भाविशिषंति जनेति जना
 नांमुहुर्मुहुर्जन्ममरणशालितया आब्रह्मभवनात् पुनरावर्तिनांलोकानांहिते नसपुनरावर्त्ततइत्यादिदहरविद्यादिश्रुतिभिः
 पुनरावृत्तिशून्येमोक्षलक्षणे श्रेयासि उद्यतौ तत्संपादयितुंकृतोद्योगावित्यर्थः श्रेयःप्रेयसोर्विवेकःकठवल्लीषुद्वितीयवल्ल्या

पुलकितौसमालिंगितौमिथःप्रकटिताशयौस्नेहसंयतौ ॥

जनाहितोद्यतौसंगतौनुमःप्रमुदितौनिजाचार्यविठ्ठलौ ॥ ५३ ॥

मवलोक्यः पुनःकिंभूतौप्रमुदितौ एवंजनोद्धारार्थंअवतारादिनिश्चित्यप्रकर्षेणदृष्टौ अत्रसमागमकालिकमित्रस्वभाव
 वर्णनात्स्वभावोलंकारः यस्यवस्तुनोयत्स्वभावतातदाख्यानंस्वभाव इत्यलंकारशेखरेतल्लक्षणात् इममेवविश्वनाथाद
 यःस्वभावोक्तिपदेनव्यवहरंतिविनायत्नमुभयोरशयप्रकटनजनाहितकरणादिवाञ्छितार्थप्राप्तवर्णनात्प्रहर्षणभेदोपि लक्ष
 णंतुकुवलयानंदे उत्कंठितार्थसंसिद्धिर्विनायत्नंप्रहर्षणमिति कनकमंजरीवृत्तम् लक्षणंतुग्रंथांतरे इहनरौरलौगोरसैःशरैः

व० स्तो०

॥ ५९ ॥

कनकमंजरीसंरतामतेति ॥ ५९ ॥ अथश्रीविठ्ठलनाथाज्ञारूपहेतुसहितंविवाहकरणमाहुः तन्नौमीतिद्वाभ्याम् यद्यपि स्वभक्ताखिलदुःखहर्तुर्भगवतोलीलाएवैकोमुख्यः केवलोवा योरसस्तेनपूर्णः एकेमुख्यान्यकेवलाइत्यमरः अर्थात्गार्हस्थ्य प्रवृत्तिप्रयोजकप्राकृतविषयासक्तेर्गंधेनाप्ययुक्तः तथापिविठ्ठलेनतवसुतः स्यां तथा तदनुसारेण कुरु परिणयेति यावत् इति ह स्फुटमुक्तः सन् योद्वितीयमाश्रमं गार्हस्थ्यलक्षणं द्वितीयाश्रममशूश्रूषत अस्यकाव्यस्यकवयो न समर्थाविशेषणे साधो रिगृहस्थस्यशेषास्त्रयइवाश्रमाइतिभारतारंभादिषुप्रशंसनात्सर्वेगार्हस्थ्यश्रमेणशोभन्ते अयंत्वीश्वरत्वात्प्रत्युततंशोभितवान् तंश्रीमदाचार्येनौमिस्तौमि तथाचश्रीविठ्ठलाज्ञापालनायवक्ष्यमाणरीतिकलोकोपकारायचगार्हस्थ्यमंगीकृतवंतो न तुप्राकृताऽऽसत्तेत्याशयः वागीशपदेन अयंप्रमत्तस्यवनेष्वपिस्थाद्यतः स आस्ते सहषट्सपत्नः जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्यगृहाश्रमः किंनुकरोत्यवद्यमित्यादिनाश्रीभागवतोदितस्यगीतायांचब्रह्मार्पणंब्रह्महविर्मद्याजीमांनमस्कुरु नियतंकुरुकर्मत्वं स संन्यासीचयोगीचेत्यादिनोक्तस्यगृहेस्थित्याब्रह्मभावात्सर्वसत्कर्मकरणरूपस्यभगवत्सिद्धांतस्यसनिश्चयज्ञानेनगृहाश्रमस्तैः स्वीकृतइतिबोध्यते ननुमित्रसंगतिस्त्वीश्वरत्वात्सार्वदिव्येव तथासत्येवमाज्ञापनेविठ्ठलस्यैकप्रयोजनमित्याशंवय तदाहुः अन्वर्थतामिति विठ्ठलइतिस्वाभिधानस्य अनुगतार्थतां यौगिकतांप्रकाशयितुमेवमुक्तइतिसंबंधः योगस्तुविदाज्ञानेनठाः शून्यायेजीवास्ताल्लात्यंगीकरोतीति तथा ठश्चशून्येप्रकीर्तितइत्येकाक्षरकोशः इदं हि विठ्ठलेशावतारेबहूद्वारकरणात्

टीका

॥ ५९ ॥

सुनिष्पन्नं अतः सर्वसुस्थम् अत्र परिणीतवानित्यनुक्ता द्वितीयमाश्रममशुशुभतेति तस्यैवार्थस्य अंग्यंतरेण निरूपणात्पर्या
योक्तमलंकारः पूर्वोद्धृज्ज्ञानशून्यान् जीवानुद्धर्तुमित्यनुक्ता निजनाम्नोन्वर्थतां प्रथयितुमिति च मत्कृतप्रकारांतरेण तस्यैवार्थ
स्य कथनात्स एव लक्षणं त्वाहदंटी अर्थमिष्टमनाख्यायसाक्षात्तस्यैव सिद्धये यत्प्रकारान्तराख्यानं पर्यायोक्तं तदिष्यत इति
बहुगुणशालिभिराचार्यैरंगीकारेण गृहाश्रमस्य शोभातिशयरूपगुणोद्भववर्णनादुद्धासोऽपि लक्षणं तु कुवल्यानन्दे एकस्य

तनौमियो हरिविहाररसैकपूर्णोऽप्यन्वर्थतां प्रथयितुं निजनाम्न उक्तः ॥

स्यां त्वत्सुतः कुरुतथेति ह विवृलेन वागीश आश्रममशुशुभतद्वितीयम् ॥ ५४ ॥

गुणदोषाभ्यामुद्धासोऽन्यस्य तौ यदीति तत्र कल्पचतुष्टये एकस्य गुणे नान्यस्य गुण इति प्रथमकल्पस्य उदाहरणमिदं अथ गार्ह
स्थ्यस्य इतराश्रमापेक्षयोत्कर्ष आचार्यैकतृकतदंगीकारबीजभूतत्वात् किञ्चिन्निरूप्यते तत्र मनुः तृतीयाध्याये श्लो०
७७ यथा वायुं समाश्रित्य वर्तते सर्वजंतवः तथा गृहस्थमाश्रित्य वर्तते सर्वआश्रमाः यस्माच्च योप्याश्रमिणो ज्ञानेनान्नेन चान्व
हम् गृहस्थेनैव धार्यन्ते तस्माज्ज्येष्ठाश्रमो गृही संधार्यः प्रयत्नेन स्वर्गमक्षयमिच्छता सुखं चेहेच्छता भित्त्यथोऽधार्यो दुर्बलेंद्रि

व० स्तो०

॥ ६० ॥

यैरिति ज्ञानेनान्नेनचान्वहमित्यत्रज्ञानेनआचार्यतयावेदार्थव्याख्यानेनेतितस्मृतिध्याख्यातृणांकुल्लूकभट्टादीनामाशयः
तथापुनःषष्ठाध्यायेऽश्लो० ८७ ८८ ९० ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोयतिस्तथा एतेगृहस्थप्रभवाश्चत्वारःपृथगाश्रमाः
सर्वेषामपिचैतेषांवेदस्मृतिविधानतः गृहस्थउच्यतेऽश्रेष्ठःसत्रीनेतान्विभर्तिहि यथानदीनदाःसर्वसागरेयांतिसंस्थिति
म् तथैवाश्रमिणःसर्वगृहस्थेयान्तिसंस्थितिमिति दक्षोपिस्मरति देवैश्चैवमनुष्यैश्चतिर्यग्भिश्चोपजीव्यते गृहस्थःप्रत्यहं
यस्मात्तस्माज्ज्येष्ठेगृहाश्रमी त्रयाणामाश्रमाणांचगृहस्थोयोनिरुच्यते सीदमानेनतेनैवसीदंत्यत्रपरेत्रयः मूलप्राणोभवेत्
स्कंधस्तस्माच्छारवाश्चपल्लवाः मूलैर्नैकेननष्टेनसर्वमेवविनश्यति तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षणीयोगृहाश्रमी राज्ञाचान्यैस्त्रिभिः
पूज्योमाननीयश्चसर्वदेति एवमितरत्रापिस्मृतिपुराणादिषु प्रसिद्धतरैर्येकैर्विस्तरेणेतिविरम्यते वसन्तति
लकारुत्तम् ॥ ५४ ॥ अथकथंद्वितीयमाश्रममशूश्रूषतेत्याकांक्षायांविवाहप्रकारमाहुः कश्चिदिति कश्चित् अनिर्दिष्टः
आश्वलायनशाखायः प्रभिवति प्रभुणा पांडुरंगविह्वलनाथेन स्वभक्तत्वात्प्रेरितः एतल्लक्षणकःकश्चिच्छीवल्लभाख्योमद
वतारोमुष्मिन्दिनेऽत्रायास्यतितस्मैत्वंस्वकन्यां देहीतिनियुक्तः विप्रवर्यः आन्ध्रविह्वनाटीजातीयःकाश्यांकृतनिवासोवे
दाभ्यासीश्रेष्ठब्राह्मणविशेषः समुपेत्य स्वयमेवसंमुखमागत्य स्वां कन्यां आत्मीयपुत्रिकां यं श्रीवल्लभाचार्यं स्वीकार्यं

१ वेदाभ्यासाद्भवेद्विप्रइतिनिरुक्त्याविप्रशब्दस्यार्थोक्तः

टीका

॥ ६० ॥

ब्राह्मविवाहविधिनोतेनस्वीकृतांकृत्वा कृतेति कृतंकार्यंकतेव्ययेनसतथाकृतकृत्यइतियावत् आसीत् बभूव यंस्वीका
र्येत्यत्र अण्यन्तावस्थायांकर्तुराचार्यस्यण्यन्तावस्थायांलृक्कोरन्यतरस्यामिति वैकल्पिकं कर्मत्वम् कारयतिकटं देवद
त्तम् कारयतिकटं देवदत्तेनेत्यादिवत् कीदृशीकन्यां सौंदर्येति वनानांसमूहो वन्या पाशादिभ्योऽयः वन्यावनसमूहेस्यादि
त्यमरः सौंदर्यस्यरूपातिशयस्य वन्येव वन्या तां अपरिच्छिन्नचारुभावामित्यर्थः यंस्वीकारितवान् सः अयं श्रीमदाचार्यः

कश्चित्प्रभुप्रेरितविप्रवर्यः सौन्दर्यवन्यांसमुपेत्य कन्यां ॥

स्वीकार्ययं स्वांकृतकार्य आसीत् सोऽयं समुद्धार्य नरोऽधिरायात् ॥ ५५ ॥

अधिरायात् अधिकं देयात् कर्मणस्त्वनुपलभ्यमानत्वात् कर्मगुप्तं चित्रम् वस्तुतस्तु सः श्रीमदाचार्यः अयं शुभावहविधि
अधिरायादिति संबंधः अयः शुभावहो विधिरित्यमरः विवाहरूपस्य निरतिशयशुभावहविधेरुपक्रांतत्वात् स्वसेवकेभ्योपि
तद्दानयोग्यमिति भावः कीदृशः सः समुद्धार्येति स्ववंशपरंपराद्वारा सम्यक् उद्धर्तव्याः नराः मर्त्याः येनैवं विधः नरो मर्त्ये

व० स्तो०

॥ ६१ ॥

ऽर्जुनेऽच्युतइतिहैमः अथवासमुत् विव्वलनाथस्यतादृशाज्ञावशात्सानंदः तथा धार्येति धार्या उद्धरणीया नरा येनसः से
 व्यतयाधारणीयोभगवान्येनेतिवाएतेनस्वकुलद्वारोनेकजीवोद्विधीर्षापिविवाहेहेतुतयाबोधिता अत्रसौंदर्यवन्त्यामिति
 रूपकम् श्रीविव्वलनाथाज्ञाविषयत्वात्सतततत्संगप्रयोजकत्वाच्चेष्टस्यविवाहस्यविनायत्नंसिध्याप्रहर्षणम् समुपेत्यस्वी
 कार्येत्यादिपदसूचिताविप्रवर्धनिष्ठाश्रीमदाचार्यविषयकभक्तिः कविगतांतांपुष्पातीतिप्रेयोलंकारोपि समुद्धार्थनरइतिवि
 शेषणस्यसाभिप्रायत्वात्पारिकरश्च लक्षणानितुप्रपंचितानिप्राक् इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥ ५५ ॥ अथदिग्विजयत्रयानंतरं
 आचार्यः श्वशुरगृहात्पत्नीमानीयअडेलग्रामेकाशीसमीपेचरणाद्रौविशेषतोगोवर्धनेचस्थितवन्तः तत्राडेलग्रामेश्रीगोपी
 नाथाख्योबलदेवावतारश्चरणाद्रौ श्रीविव्वलेशाख्यःश्रीकृष्णावतारश्चजातइत्याशयेनाहुः यस्येति नन्दस्यगृहेकृष्णइवय
 स्यगृहेसः विव्वलः वै निश्चयेन प्रभुः पुरुषोत्तमः दैवसुखाय दैवजीवानां पक्षे देवसमूहस्यच सौख्याय प्रादुरासीत्
 उभयार्थगर्भविशिषन्ति उल्लसत्कलइत्यादि उल्लसन्तीगोपीनाथाख्यापक्षेबलभद्राख्याचकलायस्यसःस्वस्यकलात्वंतुउ
 त्तंबलदेवैनवश्रीभागवतेसाम्बविवाहप्रसंगे ब्रह्माभवोहमपियस्यकलाः कलायाइति अंशेवद्वावपिकलेतित्रिकांडशेषः
 यद्वा कलाश्चातुर्यं पक्षे कलःअव्यक्तमधुरोमुरलीशब्दश्च पुनःकिंभूतः सदृचाः समीचीनं टिप्यणीविद्वन्मंडनादिरूपं पक्षे
 गीतादिरूपं च वचनं यस्य सः अतएवआसुरेति आसुरमतानि भिनत्तीतितथा पक्षे असुराणांदैत्यानां आसुरस्यदै

टीका

॥ ६१ ॥

त्यसमूहस्यवा भेदकः ब्रह्मादिभिस्तथाभ्यर्थनात् एवंभूतं पुरानिर्दर्शनीकृतमृगनाभितिलकालंकृतजालतलंतंस्वसुतमुदी
क्ष्यजातोत्सवः जातउत्सवोआनन्दातिशयोयस्यतादृशः सवल्लभाख्यःवल्लभेनप्रियेणपुत्रेणसहितोवाप्रसंगात्स्वाचार्यः
कल्याणं रातु ददातु लोकेपि महान्तः पुत्रजन्मनिस्वीयेभ्यःपारितोषिकाणिवितरन्ति तथात्रापि पारितोषिकत्वेनस्वी
येभ्योऽस्मभ्यंशुभंददात्वितिभावः जातउत्सवोयस्मादितिव्याख्यानेतुजातोत्सवइतिप्रभुविशेषणंनवाख्यानेषुतृतीयाख्या

यस्यालयेदैवसुखायसद्वचाःप्रादुर्बभूवाऽसुरभित्सवैप्रभुः ॥
नंदालयेकृष्णइवोल्लसत्कलोजातोत्सवोरातुसवल्लभःशुभम् ॥ ५६ ॥

ने दशमस्कंधेचतथादर्शनात् अत्रश्रीविठ्ठलेशप्रभोःसुततयाविर्भावेनप्रस्तुतांगत्ववर्णनात् द्वितीयउदात्तालंकारभेदः लक्षणं
तुकाव्यप्रकाशे उदात्तंवस्तुनःसंपन्महतांचोपलक्षणामिति एतद्व्याख्यायांवर्णनीयेर्थेमहतांपुंसांरामादीनामुपलक्षणमंगत्वं
चोदात्तमितिकमलाकरभट्टः स्पष्टंचैतदेवसाहित्यदर्पणकुवलयानन्दकाव्यादर्शप्रभृतिषु इहविशेषणमहिम्नावगतस्यक

१ पांडुरंगपुरेश्रीविठ्ठलनाथेनाचार्यान्प्रत्युक्तमासीत् यदाहंभवद्ब्रह्मेवतरिष्यामितिदाभकृत्रिमकस्तूरिकातिलकसहितःप्रादुर्भविष्यामीति.

व० स्तो०

॥ ६२ ॥

विनिष्ठस्य श्रीविठ्ठलेशविषयकरत्याख्यभावस्य आचार्यविषयकभक्त्यंगत्वात्प्रेयोऽलंकारोपि लक्षणंतूक्तमाशाधरभट्टेनालंका
रदीपिकापरिशेषप्रकरणे भावस्यचापरांगत्वेप्रेयोऽलंकारइरितइति नन्दालयेकृष्णइवेतिसावयवाश्लेषोपमाचदंढ्याद्युक्त
लक्षणिकास्फुटैव शुभवितरणेजातोत्सवत्वस्यहेतुत्वात्पदार्थहेतुकंकाव्यलिङ्गमपि हेतोर्वाक्यपदार्थत्वेकाव्यलिङ्गनिगद्य
तइतिविश्वनाथोक्तेः इन्द्रवंशावृत्तम् ॥ ५६ ॥ अथ श्रीविठ्ठलाचार्यद्वारापुनरधिकतरंपरमतनिराकरणजगदुद्धरणादिप्र
णीतवंतआचार्यचरणाइत्याशयेनभूयोमायावादव्युदासादिवर्णयन्ति मदमभिनदित्यादिना यःउद्धतानां मदवशात्प्रमाणग्रं
थमप्यनाद्वियमाणानां तथा निरंकुशानां अंकुशवत्प्रशासकंगुर्वादिकमप्यगणयतां निरादयःक्रांताद्यर्थेपंचम्येतिसमासः
निष्क्रमणंचात्रतदतिलंघनमेव अतएव भुवि जनतां जनसमूहं ग्रामजनबंधुभ्यस्तलितिसमूहार्थेतल् भ्रंशयतां सन्मार्गा
च्छ्यावयतां अत्रहेतुगर्भविशेष्यं दुर्मतिकृतिनां दुष्टबुद्ध्युत्पादनेनिपुणानां काणादादिवादिनां अथवा दुर्मतानिसन्त्ये
षामितिदुर्मतिनः तेचतेकृतिनश्चेतितथातेषां मदं गर्वं अभिनत श्रीविठ्ठलाचार्यादिद्वारासत्सिद्धांतस्थापनेनबिभेद सः
विभुः ईश्वरः श्रीवल्लभाख्यो जयति अथवा सविभुः एवंकरणसमर्थेनविभुनाश्रीविठ्ठलेनसहवर्तमानः स्वमार्गग्रंथेषु वि
भुप्रभुशब्दौ विठ्ठलाचार्यपरतयासुप्रसिद्धौ अस्मिन्पक्षे सइतिशेषः स्थाप्यविषयबोधयन्तोविशिषन्ति हरीति देवादिविष
यिणी रतिर्भावः हरौ भगवति यो भावस्तेनभूषितःअलंकृतः भावेभूषणत्ववर्णनेनतेषामितरत्रानादरःसूचितः लोकेइत

टीका

॥ ६२ ॥

रापेक्षयामणिसुवर्णादिभूषणेषु संरक्षणादिरूपाधिकतरादरदर्शनात् अथवा समोहं सर्वभूतेषु इत्यादिवाक्यैरविषमस्येश्वर
 स्य मदभेदेने किं बीजमित्यत आहुः हरीति हरिभावाय लक्षणया तत्प्रख्यापनार्थं भूषितः भुवि उषितः कृतनिवासः तदर्थं
 भूमाववतीर्ण इति यावत् तथाच यदर्थतन्त्रेण विहन्ति विक्रममिति दशमस्कन्धोक्तन्यायाद्युक्तं तदिदमिति भावः नच वैषम्यं
 शङ्क्यम् यदा यदा हि धर्मस्य परित्राणाय साधूनामिति गीतावाक्याभ्यां अधर्मस्य दुर्हृदां चोच्छेदस्य वैषम्यानापादकत्वं नि
 श्चयात् यद्वा एतादृशसामर्थ्यं कुत इत्यत आहुः हरीति हरेर्भावः तेन भूषितः हरित्वविशिष्टः साक्षाद्भगवानित्यर्थः अतो
 नकाप्यनुपपत्तिरित्यभिसंधिः वादिषु उक्तविधमौद्धत्यं तु यथा काणादाः श्रुतिसिद्धमपि ईश्वरोपादानकत्वं जगतो न मन्यन्ते
 मीमांसकाः प्रमाणमूढन्यस्यापि वेदस्य बहुषु भागेष्वर्थवादत्वेन स्वार्थे अप्रामाण्यमूरीकुर्वन्ति एवंमायावादिनोऽपि श्रुतिसूत्रा
 दिसिद्धं ब्रह्मणोऽप्राकृतविशेषवत्त्वादिकमरोचयन्त आनन्दमयाद्यधिकरणानि प्रसङ्गान्यथैव नयन्तीति दिक् एवं निरङ्कुश
 त्वमपि गुरुवेदादीनां भ्रांतिकल्पितत्वाविशेषादित्याद्युक्तं तेषां भ्रंशकत्वं तु पादोत्तरखंडीयपारखंडोत्पत्त्यध्यायादिषु स्फुटमेवे
 त्यलं अत्र हरिभावभूषित इति विशेषणस्य साभिप्रायत्वात् परिकरोऽलंकारः लक्षणं तु साहित्यदर्पणे उक्तिर्विशेषणैः साभिप्रा
 यैः परिकरो मत इति नच बहुवचनादनेकसाभिप्रायविशेषणसत्त्व एव तत्संभव इति शङ्क्यं कुवल्यानन्देतादृगेकविशेषणवत्त्वे
 पितदङ्गीकारात् प्रपञ्चितं चैतत्तत्रैव यत्साभिप्रायैकविशेषणसत्त्वेऽपि परिकरो भवतीति किंचेह हरिभावेन सहत्वेन भूषित इ

व० स्तो०

॥ ६३ ॥

त्यप्यर्थो भवति हरिर्वातार्कचंद्रेन्द्रयमोपेन्द्रमरीचिषु सिंहाश्वकपिजेकाहिशुकलोकान्तरेषु चेति विश्वः तथा हि सिंहोऽपि उद्धतानां मदादविनीतानां अविनीतः समुद्धत इत्यमरः अतएव निरंकुशानां अंकुशेनाप्यशक्यनिरोधानां अशक्यनिरोधत्वादेव जनतां भुवि भ्रंशयतां शृङ्गादिगृहीतान् जनान् भूमौ पातयतां दुर्वादिवत्प्रबलानां गजानां मदं भिनत्ति तथा च प्रस्तुतस्वाचार्यवर्णेन अप्रस्तुतसिंहवृत्तांतोऽपि प्रतीयत इति समासोक्तिरलंकारः समासोक्तिः परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेऽप्रस्तु

मदमभिनदुद्धतानां दुर्मतिकृतिनां निरंकुशानां ॥

भ्रंशयतां भुवि जनतां सविभुर्हरिभावभूषितो जयति ॥ ५७ ॥

तस्य चेदितिकुवलयानंदेतल्लक्षणात् यत्तु दंडी वस्तु किंचिदभिप्रेत्य तत्तुल्यस्यान्यवस्तुनः उक्तिः संक्षेपरूपत्वात् सा समासोक्तिरिष्यत इत्यप्रस्तुतवर्णनात्प्रस्तुतप्रतीतौ समासोक्तिमाह तद्वैचित्र्यार्थमिति न व्यानाद्विद्यन्ते अतएवोक्तं तद्व्याख्याकृता प्रेमचन्द्रेण वस्तु तस्तु समासोक्तावस्यामुपमानस्यैव वाच्यत्वमुपमेयस्यैव गम्यत्वमिति न नियमः उपमेयादप्युपमानप्रतीतौ तदभ्युपगमस्यौचित्यादित्यादि निरूप्यते अतएवाग्रे दण्डिनैव यत्रोक्ता द्रम्यतेऽन्योर्थस्तत्समानविशेषणः सा समा

टीका

॥ ६३ ॥

सोक्तिरुदितासंक्षेपार्थतयाबुधैरिति तत्रकार्यविशेषणलिंगानामन्यतमेनार्थांतरप्रतीत्यासमासोक्तेस्त्रैविध्यादिहचनिरंकु
 शानामित्यादिविशेषणबलात् गजवृत्तांतप्रतीतेर्द्वितीयासमासोक्तिः तत्रापिहरिभावेतिविशेषणस्यश्लिष्टत्वात् उद्धताना
 मश्लिष्टत्वाच्चभिन्नाभिन्नविशेषणासमासोक्तिरियम् तत्रापिसिंहगजवत्आचार्यवादिनोरतिविक्रमेतराऽजय्यत्वबोधना
 च्छ्लाघोपाधिकेयम् यथोक्तंभोजराजेन प्रतीयमानेवाच्येवासादृश्येसोपजायते श्लाघांगर्हामुजेनोभेतदुपाधीनप्रचक्षते
 विशेष्यमात्रभिन्नापितुल्याकारविशेषणा अस्त्यसावपराप्यस्तितुल्यातुल्यविशेषणा संक्षेपेणोच्यतेयस्मात्समासोक्ति
 रियंततः सैवान्योक्तिरनन्योक्तिरुभयोक्तिश्चकथ्यतइति दीडनाप्युक्तं विशेष्यमात्रभिन्नापितुल्याकारविशेषणा अस्त्य
 सावपराप्यस्तिभिन्नाभिन्नविशेषणेति भिन्नमश्लिष्टं अभिन्नंश्लिष्टंएतेनेहहरिभावेतिविशेषणेनसादृश्यस्यवाच्यत्वेपिनस
 मासोक्तिभंगः प्रतीयमानेवाच्येवासादृश्येसोपजायतइत्युक्तेः तेनसमासोक्तिपरिकरयोरंगांगिभावःसंकरः गीतिरार्यावृ
 त्तम् ॥ ५७ ॥ ननुमदभेदःकिंशुष्कतर्कैरेवकृतआहोस्वित्प्रमाणमूलकैस्तैरितिसंशयेप्रमाणमूलकैरेवेतिसिद्धांतयितुमाहुः
 निस्सार्येति सःप्रसिद्धोविप्रराजःवेदाभ्यासिब्राह्मणानांराजा नृपवत् धर्माधर्मपरीक्षयाप्रशासकोऽनुहंघनीयवचनोनिरति
 शयवैदिकसमृद्धिमान्अतिप्रधानःश्रीमदाचार्यः पातु अस्मान्रक्षतु राजाहःसखिभ्यइतिटच् वेदाभ्यासाद्भवेद्विप्रइति
 निरुक्तिः राजत्वमेवरूपकेणद्रढयन्ति सच्छास्त्रेत्यादिना सन्ति वेदानुकूलानि यानि शास्त्राणि चतुर्लक्षणीप्रभृतीनि

व० स्तो०

॥ ६४ ॥

काणादादिनयान्ब्यावर्तयितुंसदिति तद्रूपायेनिषंगास्तूणाः तूणोपासंगतूणीरनिषंगाङ्गुलिर्द्वयोरित्यमरः तन्मध्यात्
निस्सार्य उद्धृत्य तथा वचनैकचापे वाग्रूपे एकस्मिन्नेव धनुषि धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदंडकार्मुकामिति त्रिकांडी एक
पदात्तनिपुणस्य योद्धुर्यावत् युद्धं धनुषोऽङ्गवत् एकस्यापि वचसोऽपराहतिर्बोध्यते आरोप्य संधाय मुक्तैः दुर्वादखंडनाय
विसृष्टैः पटुयुक्तिबाणैः पटुव्योनिपुणाय युक्तयस्तद्रूपैः शरैः करणैः अथवा पटुतित्क्रियाविशेषणं निपुणं यथा स्यात्तथेत्यर्थः

निस्सार्य सच्छास्त्रनिषंगमध्यादारोप्य मुक्तैर्वचनैकचापे ॥

दुर्वादयो धान् पटुयुक्तिबाणैः प्राणीनशत्पातु सविप्रराजः ॥ ५८ ॥

दुर्वादयो धान् सांख्यपातं जलकाणादमायावादादिसिद्धान्तरूपान् भटान् वेदविरोधइहदुरुपसर्गार्थः प्राणीनशत् प्रकर्ष
णनाशितवान् प्रपूर्वान् नश्यतेर्णिजंताल्लुङ्गिरूपम् उपसर्गादसमासेपिणोपदेशस्येति णत्वम् तान् खंडितवान् इत्यर्थः
एतेषां खंडनं च व्यासदर्शनद्वितीयाध्यायादिषु स्फुटम् उचितं चैतद्वेदानुकूलयुक्तिभिः खंडनमिति यथाह द्वादशाध्याये
मनुः आर्षधर्मोपदेशं च वेदशास्त्राविरोधिना यस्तर्केणानुसंधत्ते स धर्मवेदनेतरइति अतएव श्रीमदाचार्या अपि वैदिकीना

टीका

॥ ६४ ॥

मेवयुक्तीनां वेदार्थप्रतिपत्तौ हेतुतां वदन्ति भाष्ये अलौकिको हे वेदार्थो न युक्त्या प्रतिपद्यते तपसा वेदयुक्त्या तु प्रसादात्परमात्मन इति तत्त्वार्थदीपेतु तपसा वेदयुक्त्या वेति पाठः एवमिह सच्छास्त्रादुत्पन्नत्वाद्यारोपात्समस्तवस्तुविषयसांगरूपकं लक्षणं तु विश्वनाथः रूपकरूपितारोपाद्विषये निरपन्हवे तत्परंपरितं सांगं निरंगमिति च त्रिधेत्युक्त्वा परंपरितभेदान्निरूप्याह अंगिनो यदिसांगस्वरूपं सांगमेव तत् समस्तवस्तुविषयमेकदेशविवर्तिच आरोप्याणामशेषाणां शाब्दत्वे प्रथमं मतम् यत्र कस्यचिदार्थत्वेमेकदेशविवर्तितमिति इत्थं ब्राह्मणजाता वसं भवित्वा त्समर्थनीयं राजत्वमिह ब्राह्मणोपयोग्यारोपिततूणादिसाहित्यस्य शरीरनिक्षेपनैपुण्यस्य दुर्वादाख्यपरयोधवधस्य च वर्णनेन समर्थितमिति काव्यलिङ्गमप्यलंकारः लक्षणं तु कुवलयानन्दे समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिङ्गं समर्थनमिति इदं च पदार्थैवाक्यार्थस्य हेतुत्वरूपं काव्यलिङ्गं अतएवास्य द्वैविध्यमुक्तं साहित्यदर्पणे हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गं निगद्यते एतत्पञ्चश्वकुवलयानन्देऽपि स्फुटः उक्तलक्षणकमिन्द्रवज्रावृत्तम् ॥ ५८ ॥ नन्वेवं प्रमाणमूलकतर्कैर्दुर्वादानिराकृता इत्युक्तं तथापि नास्तिकमतसंसर्गात् येषां जीवानां वेदप्रामाण्यमेव संदिग्धं तेषां कथं तादृशतर्काश्चित्तमधिरोक्ष्यन्तो त्याशं क्रयभगवद्भक्त्युत्पादनेन उपधर्मप्रयुक्ता शेषसंशयास्तैरेव दूरीकृता इत्याशयेनाहुः उपधर्मेति यदिति शेषः यः आचार्यः कलीति कलियुगरूपेण चण्डेन च क्रवातेन प्रेरितं उपधर्मदवानलं उपधर्माः वेदविरोधिनः पारखण्डधर्माः शाक्तकापालिकबौद्धजैन्यादिगंबरादयः अतएव चतुर्थाध्याये स्मरति मनुः श्लो० १४७

व० स्तो०

॥ ६५ ॥

वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं यथाकालमतन्द्रितः तं ह्यस्याहुः परंधर्ममुपधर्मो न्यउच्यत इति श्रीभागवते च सप्तमस्कंधे पंचदशाध्याये
उपधर्मस्तु पाखंड इति तद्रूपं वनाग्निं हरिभक्तिरसैः भगवद्भक्त्या स्वादैः पक्षे तद्रूपैरसैर्जलैः अथवा हरेरिन्द्रात्सकाशात् भक्तिः
भागः विश्लेष इति यावत् येषां तादृशैर्जलैः इन्द्रवृष्टजलैरितियावत् यद्वा हरेः सूर्यात्सकाशात् भक्तिर्भाग इत्यादि पूर्ववत् सूर्यकि
रणविसृष्टैरित्यर्थः यागिरादित्यस्तपतिरश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षतीत्यादि श्रुतिभ्यः स्वगोप्तिर्मोक्तुमारेभे पर्जन्यः काल

उपधर्मदवानलं द्रुतं कलितीव्रानिलचक्रनोदितम् ॥

हरिभक्तिरसैरशीशमद्गुरुमानन्दघनंतमाश्रये ॥ ५९ ॥

आगत इति श्रीभागवतोक्तेश्च अथ हरिर्दिवाकरसमीरयोः यमवासवसिंहांशुशशांककपिवाजिषु पिंगवर्णे हरिद्वर्णे भेकोपेन्द्रय
माहिष्विति हैमः जलेशरीरधातौ च पारदस्वादयोरस इति त्रिकांडशेषः द्रुतं शीघ्रं अशीशमत् शमितवान् तं आनन्दघनं
ब्रह्मत्वादानन्दसान्द्रं पक्षे आनन्दयतीत्यानन्दः पचाद्यच् तादृशमेघं घनं स्यात्कांस्यतालादिवाद्यमध्यमनृत्ययोः
नामुस्ताब्दौघदाढ्येषु विस्तारे लोहमुद्गरे त्रिषु सान्द्रे दृढ इति मेदिनी एतादृशं गुरुं दैशिकं श्रीवल्लभाख्यं आश्रये सेवे पक्षे गुरुं

टीका

॥ ६५ ॥

महान्तं प्रबलदवाग्निशमनक्षममिति मेघविशेषणम् अस्मिन्श्लोके गुरुपदोपादानान्मुख्यतया स्वशिष्यचित्तगता पारखंड
धमं कृतभ्रांतिर्भक्तिप्रतिपादनैर्वारितेति ज्ञायते वादनिरासस्येह पूर्वसुनिरूपितत्वात् अत्र उपधर्मादिषु दवानलत्वाद्यारोप
पूर्वकं आचार्येषु मेघत्वारोपात्सकलरूपकमलंकारः उक्तंच दंडिना ताम्रांगुलिदलश्रेणिनखदीधितिकेसरम् ध्रियते मूर्ध्नि भूपालै
र्भवच्चरणपंकजम् अंगुल्यादौ दलादित्वं पादे चारोप्यपद्यताम् तद्योग्यस्थानविन्यासादेतत्सकलरूपकमिति तच्च श्लेषगर्भं
हरिभक्तित्यादौ श्लेषसत्त्वात् वैतालीयं वृत्तम् लक्षणं तु षड्विषमेऽष्टौ कलास्ताश्च समेस्युर्नो निरंतराः न समात्रपराश्रिता कला
वैतालीयेतेरलौ गुरुरिति ॥ ५९ ॥ ननु इत्थं निराकृतापि भ्रान्तिः सद्यस्तु मात्राप्रतिकूलतया कलिकालेन पुनरुत्पाद्येत अतः
कथं सर्वशेनतन्निवृत्तिरित्याशंक्य भगवद्गुणकथया कालबाधामप्याचार्या एव निगृह्णन्तीत्याशयेनाहुः कलीति कलियुग
रूपेण तज्जन्यक्लेशरूपेण वा भयमोहादिहेतुत्वात् कुंडलीनां भुजगेन कुंडलीगूढपाच्छक्षुःश्रवाःकाकोदरःफणीत्यमरः दष्टाः
कृतदंशाः ये जनाः जन्ममरणशालिनो जीवास्तान् ललितेत्यादि ललिता निवृत्ततर्पैरित्याद्युत्पत्त्या सर्वमनोहरा या अच्युतस्य
भगवतः केलीनां सर्गविसर्गादिभेदेन दशविधानां बाल्यचरितादीनां च लीलानां कथास्तद्रूपममृतम् अलं पर्याप्तं परि
पाय्य परितः पाययित्वा अजिजीवत पुनर्जीवितानकरोत् अत्र आजभासेत्यादिना उपधाह्रस्वविकल्पाद्दीर्घोपधत्वं
ललितामनोहरा अच्युता अविहताश्च केलयो यस्य तस्य हरेः कथेति वा तस्यैव सर्वमनोज्ञाऽप्रतिहतक्रीडत्वात् लोकेपि

व० स्तो०

॥ ६६ ॥

सर्पदष्टस्यापिकदाचित्सुधाप्राप्तिश्चेत्तस्यपुनर्ज्जीवनं प्रसिद्धं कीदृगमृतं निजास्यविधोः स्ववदनचंद्रात् गलितं
स्पंदितं विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरिति चंद्रपर्यायेष्वमरः मुखे चंद्रतादात्म्यात्तस्य च सुधांशुत्वात्ततः पीयूषस्रवणमुचितम् एव
मनेन श्लाकेन श्रीमदाचार्यां हि देवजीवान् प्रत्यहं नियमेन सुबोधिण्यादिग्रंथान् श्रावयन्ति स्मेति चरितं संगृहीतम् विधोः
भगवद्रूपस्य विधुः श्रीवत्सलांछन इत्यमरः विभोरिति पाठे कालकर्मादिप्रयुक्तसर्वदोषनिवर्तनसमर्थस्य तस्य

कलिकुंडलिदष्टजनानजिजीवदलं परिपाय्य निजास्यविधोः ॥

गलितं ललिताच्युतकेलिकथामृतमस्तु कृपामयितस्यविधोः ॥ ६० ॥

स्वाचार्यस्य कृपा अनिष्टनिवृत्तिपूर्वकमिष्टप्राप्तिहेतुरनुग्रह मय्यस्तु कठमुंडकयोः नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न
मेधयानबहुना श्रुतेन यमेवैष रणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मारणुते तनुं स्वामिति श्रुतेः नाहं वेदैर्न तपसेति स्मृतेः नरो धयति मां
योगो न सांख्यं धर्म उद्धवेत्यादि श्रीभागवतवचनेभ्यश्च भगवतोऽनुग्रहैकलभ्यत्वात्तत्रापि आचार्यादेव विद्याविदितासाधिष्ठं
प्रापयति आचार्यवान् पुरुषो वेदतद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेदित्यादिसत्यकामब्राह्मणश्चेतकेतुविद्यामुंडकादिश्रुति

टीका

॥ ६६ ॥

भ्यो गुरुकृपायैव मुख्यसाधनाद्युक्तं तत्प्रार्थनं अत्रायमभिसंधिः भगवद्गुणानुवादादद्यापिहिविरुद्धोपिकालिः
 प्रत्युतत्त्वरितं कलसाधकोभवत्येव कलौतद्धरिकीर्तनात् कीर्तनादेवकृष्णस्यमुक्तबंधः परं ब्रजेदित्यादिवाक्येभ्यः तर्हि
 यत्र भगवदास्यंवागीशोवक्तामहानुभावास्तादृगानुभविकाश्चश्रोतारः नामात्मकश्रीभागवतस्थाभगवल्लीलाश्ववाच्य
 विषयः किमतः परं वक्तव्यम् कोनामप्रभवितुं वराकः कलिरिति अत्रकलिप्रभृतिषुकुंडलित्वाद्यारोपात्सकलरूपक
 मलंकारः पूर्वोत्तरार्द्धयोरन्तेयमकंशब्दालंकारः उभयोरपिलक्षणंतूक्तम् तोटकं वृत्तम् लक्षणंतु इहतोटकमं
 बुधिसैः प्रथितमिति ॥ ६० ॥ एवं कथाश्रावणेन संसारनाशादिरूपाण्यवान्तरफलानिपुष्टिमोक्षलक्षणं
 परमं फलंच दैवजीवानां संपादितवन्त आचार्या इति वदन्तः पुनर्मेघत्वमारोपयन्ति पुष्टिमिति द्वाभ्याम् सवल्लभाख्यः वा
 रिदः मेघः पायात् सारूप्यगर्भविशिषन्ति कीदृशः सः धर्मभृत् भगवद्धर्माणां सेवादीनां यागादिधर्माणांचपोषकः आचार्य
 त्वात् पक्षे धर्मस्य धनुष इन्द्रवापेतिप्रसिद्धस्य धनुराकारकचिन्हविशेषस्यधारकः धर्मोऽहिंसोपमायोगोपनिषत्सुधनुष्य
 पीतित्रिकांडशेषः ननु धर्मप्रवर्तने किं मुख्यं साधनं किंच फलमित्याकांक्षायां तत्प्रवृत्तेः साधनफले आहुः पुष्टिमित्यादि यः
 आगमानां वैयासदर्शनादिसच्छास्त्राणां पुष्टिं वृद्धिं कृत्वा पररसकलनैः परः पुरुषान्तरं किंचित्साकाशासापरागतिरि
 त्यादिकठादिश्रुतिभ्यः पुरुषः सपरः पार्थ मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जयेत्यादिस्मृतिभ्यश्च सर्वोत्तमः यो रसः पुरुषो

व० स्तो०

॥ ६७ ॥

तमः रसोवैसइतिश्रुतेः तस्य कलनैः भजनैः यद्वा परः सर्वेषुरसेषूत्तमो यो रसो भक्तिः तस्य कलनैः प्रापणैः सत्फल
 द्विश्रियं सत्फलानां भगवत्साक्षात्कारादीनामुत्तमफलानां समृद्धिलक्षणां श्रियं संपदं तत्समृद्ध्युपयोगिनीं ग्रंथरूपां वाणीं
 वा कलयति रचयति तथाच सच्छास्त्रवृद्धिर्धर्मप्रवृत्तेः साधनं ततः शुद्धचित्तानां भगवद्भजनद्वारा तत्साक्षात्कारादिश्व
 फलमित्युक्तं भवति पक्षे पररसकलनैः उत्तमजलवर्षणैः हेतुभिः अगमानां वृक्षाणां पुष्टिं पोषणं कृत्वा सत्फलद्विश्रि
 यं सत्फलेत्युपलक्षणम् समीचीनफलपुष्पादीनां समृद्धेः श्रियं रचनां तत्समृद्धिप्रयुक्तां भूमिशोभां वा करोति पुष्टिः स्त्री
 पोषणे वृद्धाविति मेदिनी शास्त्रमायातमागमइति त्रिकांडशेषः पलाशीद्रुमागमाइत्यमरः रसो गंधरसेजले शृंगारादौ विषेवी
 र्येति क्तादौ द्रवरागयोरिति श्रीवैष्णवरचनाशोभाभारतीसरलद्रुमे लक्ष्म्यां त्रिवर्गसंपत्तिविधोपकरणेषु चेति च मेदिनी नन्वेवं
 साधनफलसहितधर्मप्रचारणात् किमत आहुः गोरित्यादि यः गोर्भूमेर्वेदादिरूपवाचो वा तापं धुन्वन् सन् यथाक्रमं आ
 सुरमतप्रवृत्तिजन्यं वास्तविकनिजार्थानवबोधजन्यं च संतापं दूरीकुर्वन् तस्यास्तुष्टिं क्रमात्स्वस्यां भगवद्धर्मप्रचारप्र
 युक्तं तात्त्विकव्याख्यानप्रयुक्तं च संतोषं कलयति पक्षे गोर्भूमेः ग्रीष्मर्तुप्रयुक्तं तापमुष्णतां हरन् सन् जलपूर्णत्वेन तस्यास्तो
 षं कलयति यद्वा गोरिति जात्याभिप्रायेणैकवचनम् गवादीनां पशूनां शुष्कस्वल्पतृणभक्षणजन्यं सूर्यजन्यं वा तापमपनुदन्
 सन् बहुलहरितयवसोत्पत्त्या तेषां संतोषं आवयति गौरुदके दृशि स्वर्गदिशि पशौरश्मौ वज्रे भूमाविषौ गिरीति विश्वः ननु प्रतिव

टीका

॥ ६७ ॥

न्धकस्य संसारस्य विद्यमानत्वे कथं भजनद्वारा भूमिष्ठजीवानां सत्फलोपलब्धिः तदभावे च कुतस्तरां भूमेः संतोषोपीत्याशंक्य
 तन्निवृत्तिलक्षणमवान्तरफलमाहुः विहतिमित्यादि यः संसृतेः संसारस्य विहतिं विधातुं भगवत्सेवातज्ज्ञानादिद्वारा करो
 ति केवलज्ञानमार्गीयाणां कदाचिद्भजस्तमोभ्यां सत्वोपमर्दनपुनः संसारोद्भववत् भक्तिमार्गीयाणां तदुद्भवाभावो विहतौ ध्युप
 सर्गार्थः पक्षे संसृतेः समीचीनमार्गाणां जातित्वादेकवचनम् अथवा प्रवासवतामपि सम्यक्प्रकारिकायाः सुखपूर्वि
 कायाः सृतेः गतेः विहतिं करोति नन्वेवं संसारनिवर्तनपूर्वकं मोक्षाद्यतिदुर्लभफलदानं भगवदतिरिक्तस्याशक्यं वरं वृणांष्व
 भद्रं तेऽकृते कैवल्यमद्यतः एक एवेश्वरस्तस्य भगवान् विष्णुरव्ययः इति श्रीभागवते मुचकुंदप्रसंगे देववाक्यात् एवंविधवच
 नान्तरेभ्यश्च अतः कथमेतदिहाचार्यकर्तृकत्वेन वण्यंत इत्याशंक्याहुः कृष्णेति कृष्णमूर्तिः भगवद्रूपः पक्षे श्यामविग्रहः भ
 गवद्रूपत्वमेव विशेषणैर्द्रढयन्ति पुनः कीदृक्सः अनंतलालः असंख्याता अवतारादिरूपाः कीडा यरथैवंविधः एतदपीश्वरत्व
 चिन्हम् विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममेरजांसीति श्रुतेः विष्णोर्नुवीर्यगणनां कतमोर्हतीह यः पार्थिवान्यपि क
 विर्विममेरजांसीति जन्मकर्माभिधानानि सन्ति मेगसहस्रशः न शक्यं तेऽनुसंख्यातुमनन्तत्वान्मयापि हि क्वचिद्भजांसि वि
 ममेपार्थिवान्युरुजन्मभिः गुणकर्माभिधानानि न मे जन्मानि कर्हिचित् कालत्रयोपपन्नानि जन्मकर्माणि मे नृप अनुक्रमन्तो
 नैवान्तंगच्छंति परमर्षय इति द्वितीयस्कन्धदशमस्कन्धवचनेभ्यः पक्षे अनन्ते आकाशे लीलायस्येति तथा अनन्तं सुरवर्त्मरामि

व० स्तो०

॥ ६८ ॥

त्याकाशपर्यायेष्वमरः नन्वेवंसाक्षाद्भगवद्रूपत्वेइच्छामात्रेणसर्वविधातुंशक्तत्वादवतारेकिंप्रयोजनमित्यतआहुः कीर्तिमि
ति भक्तानांगानार्थस्वपारोक्ष्येपिजीवोद्धारार्थंचकीर्तियशःतन्वनसन्कलयतित्यन्वयः यथाहदशमस्कन्धेगोकुलंगच्छन्
कूरः सचावतीर्णःकिलसात्वतान्वयेस्वसेतुपालामरवर्यशमंकृत यशोवितन्वनब्रजआस्तईश्वरोगायन्तिदेवायदशेषमंगल

पुष्टिकृत्वागमानांपररसकलनैःसत्फलद्विश्रियंगोस्तुष्टिचानंतलीलाः
कलयतिविहतिधर्मभृत्संसृतेर्यः ॥ धुन्वंस्तापमहीभृन्मणिमहितपदः
कृष्णमूर्तिःसकीर्तितन्वन्राधोदयाढ्यःसरसत्पदवताद्वारिदोवल्लभाख्यः ॥ ६९ ॥

मिति पक्षेकीर्तिकर्दमंविस्तारयन्नित्यर्थः कीर्तिःप्रतापयशसोर्विस्तारेकर्दमेपिचेतिविश्वः ननुजीवार्थमीदृशश्रमकरणे
कोहेतुरित्याकांक्षायामाहुः राधोदयेति राधसातेजसादययाकृपयाचाढ्यः समृद्धः तथाच रूपैवहेतुरितिभावः पक्षे
राधायाः विद्युतः उदयेन पुनःपुनश्चमत्काररूपेणाढ्यः समृद्धः राधाचित्रभेदेचधन्विनां गोपीविशाखामलकीविष्णुक्रांता

टीका

॥ ६८ ॥

सुविद्युतीतिमेदिनी तथासरसद्वत् रसेनभक्त्यापुरुषोत्तमेनवासहवर्तमानं हृदयं यस्यैवंविधः पक्षेसजलान्तरालः यद्वासः
 प्रसिद्धःरसद्वत्समुद्रसकाशाज्जलाहर्तेत्यर्थः एतेनपदत्रयेणाऽभ्यन्तरसमृद्धिरुक्ता बाह्यसमृद्धिमपिदिङ्मात्रेणाहुः महीति
 महीभृत्सु राजसु मणिभिस्तद्वद्व्युत्तमैःकृष्णदेवादिभिः अथवा महीभृतां राज्ञां मणिभिः शिरोरत्नैः महिते पूजिते प
 दे चरणे यस्य स तथा पक्षेमहीभृन्मणयः पर्वतश्रेष्ठाः तएव महितं पूजितं पदं स्थानं यस्य स तथा मेघानांपव
 ताग्रस्थितिःप्रसिद्धैव श्रीमदाचार्यपक्षेपि वारिदइतिपदं दैत्यवधारणार्थं पृथक्पदमंगीकृत्य अरीन् कामक्रोधादीन्
 द्यति खंडयतीतिव्युत्पादनयासंगच्छते कृष्णमूर्तिरितिपदाद्भगवत्पक्षेऽप्यस्यश्लोकस्यार्थोऽभिप्रेतइतिभाति तथाहि यः
 धर्मभृत्स्वावतारद्वाराधर्मपोषकः यद्वा धर्मस्ययोगस्यधारकःयोगेश्वरत्वात् अथवाधर्माणामुपनिषदांपोषकःउपनिषदेक
 वेद्यत्वात् तथायः अगमानां प्रतियातव्रजन्नेहस्थेयंस्त्रीभिःसुमध्यमाइत्यादिवचनंश्रुत्वाप्यगच्छंतीनांव्रजस्त्रीणांपुष्टिम
 नुग्रहं कृत्वातापं स्वविरहप्रयुक्तंधुन्वन्सन् पररसस्य शृंगारस्यजक्तेर्वा कलनैः प्रापणैः सत्फलद्वर्था निरोधलक्षणस्य
 समीचीनफलस्यसमृद्ध्याश्रियंजक्तानांस्वसाम्येनशोभातिशयंकरोति श्रियोहिपरमाकाशासेदकास्तादृशायदीत्युक्तेः अ
 तएवपंचाध्याय्यादिकंतामसप्रकरणस्यफलप्रकरणत्वेनप्रसिद्धम् ननुप्रपंचविस्मृतिपूर्विकाभगवदासक्तिर्निरोधः तत्रअ
 हंताममतासत्वेप्रपंचविस्मृत्यसंभवात्कथंफलासद्विरित्याकांक्षायामाहुः विहतिमिति यःअहंताममतारूपायाभंसृतेर्वि

व० स्तो०

॥ ६९ ॥

धातंकरोति ईदृशलीलानानित्यत्वं बोधयितुमाहुः अनन्तेति नास्त्यन्तःपरिच्छेदो नाशो वायासामेवं विधाः लीलायस्य स
 तथा तर्हि भूमौ प्राक् कस्ये किं प्रयोजनामित्यत आहुः गोरिति यः गोर्भूमेः स्वचरणादिसंबन्धात्तुष्टिकरोति यद्वा जात्यभिप्रायेणै
 कवचनं गवां धेनूनां तेषां करोति गोपालत्वात् भूमिसंतोषहेतूनि तरानपि विशेषणैर्बोधयन्ति महीत्यादि यः महीभृत् वरा
 हावतारे पृथिव्या उद्धारकः यद्वा महाः अनेकविधोत्सवाः संत्यस्येति मही महउद्धव उत्सव इत्यमरः तथा ईभृत् स्वहृदये
 लक्ष्मीधारकः लक्ष्मीरीकार उच्यत इत्येकाक्षरः तथा मणीति मणिभिः अर्थात् कार्त्तवीर्यशिरसेवर्त्तिभिः महितपदः तत्फणा
 सुनर्त्तनावसरे पूजितचरणः अनेनोपलक्षणाविधया दुष्टनिग्रहो बोधितः अथवा महीभृन्मणिः गिरिराजो गोवर्द्धनः स एव महि
 तं पूजितं पदं स्थानं यस्य स तथा अतएव श्रीनाथस्वरूपस्य मुख्यतया गोवर्द्धने स्थितिः महीभृन्मणिना गिरिराजेन महिताः अ
 न्नकूटसमर्पणे संजातोत्सवा ये नन्दादयस्तेषां पदं इन्द्रसकाशाच्चाणं यस्मादिति वा यद्वा द्वारवत्यां राजश्रेष्ठैः पूजितचरणः
 तैः पूजितव्यवसायो वा पदं स्त्राने विभक्त्यन्तेशब्दे वा क्पैकवस्तुनोः त्राणे पादे पादचिन्हे व्यवसायापदेशयोरिति हैमः तथा
 कीर्तिप्रतापं यशो वा तन्वन् तथा राधेति राधायाः गोपीमुख्यायाः वृषभानुसुतायाः उत्कृष्टेन अथेन प्राप्त्यैवाढ्यः अहं
 भक्तपराधीनः न पारयेहं निरवद्यसंयुजामित्यादिवचनैः तत्समागममेव समृद्धिरूपं मन्वान इत्यर्थः अत्र हेतुः सरसहृत्
 सानुरागहृदयः अथवा स इति पृथक् पदं रसहृत् रसं कार्त्तवीर्यसंबन्धिविषं हरतीति तथा तथा वारिदः सादृश्यनिबं

टीका

॥ ६९ ॥

धनयामेषसदृशः अथवा पूर्ववदर्थान्तरं अरयोत्रकंसादयः यद्वा आरि चक्रं सुदर्शनारख्यं स्वभक्तेभ्यो रक्षार्थं
 ददातीति तथा यथाह नारदपंचरात्रे द्वितीयरात्रद्वितीयाध्याये नारदंप्रतिशिवः श्लो० ७३ एवंभृत्यस्य रक्षार्थं
 कृष्णोदत्वासुदर्शनम् तथापि सुस्थो न प्रीतस्तंत्यक्तुमक्षमः क्षणं एवंभूतो दयासिंधुर्भक्तानुग्रहकातरः अतः संतोहितं
 त्यक्त्वा न तेवंते सुरांतरं तथावल्लभारूपः वल्लभाः मुक्तमुमुक्षुसंसारिणां त्रिविधानामपि प्रियाः आख्याः कथायस्य स तथा
 निवृत्ततर्पणरूपगीयमानादिति दशमस्कंधवाक्यात् एवंविधो जगवान् अवतात् रक्षतादिति संबन्धः इह उक्तलक्षणकं
 श्लिष्टरूपकमलंकारः पुष्टिपुष्टिमिति ध्रुवंस्तन्वन्निति च पूर्वोत्तरार्द्धयोः पादादिश्लेकानुप्रासः स्रग्धरावृत्तम् ॥ ६१ ॥
 एवं संसारनिवृत्त्यादिकमुक्त्वा तदुत्तरभाविफलप्राप्तिमाहुः तापानिति आनन्दधनइति पूर्ववत् तादृशः आचार्यः श्रीवल्लभा
 रूपः सत्पुष्टयमृतस्य वृष्ट्या सम्यक्पुष्टिमार्गसंबन्धि मोक्षस्य वर्षणेन यद्भुवि दैवसृष्ट्याः दैवजीवसर्गस्य तापान् बहु
 विधान् निरास्यत् तत्तूचितमेव यतो मेघोऽपि धान्यादिनिष्पत्तिद्वारा सम्यक्पुष्टिः पोषणम् यस्मात्तादृशस्यामृतस्य जलस्य
 वृष्ट्या तापांश्छादीरमानसादीन् निवर्त्तयति हिमसिद्धमेतत् मोक्षः सुधायज्ञशेषोऽयाचितं वारिचामृतमिति त्रिकांडशेषः
 पुष्टिमोक्षस्तु ब्रह्मविदाम्प्रोतीत्यारभ्य विपश्चिते तीत्यन्ते मंत्रे दर्शितो भाष्यकारैः किंच यतो यमुदारः तादृग्दुर्लभवस्तुवितरण
 शीलः अतः सुदुर्लभमोक्षस्यापि दानं नासंभावितमिति भावः पक्षांतरे उन्नतः आरो गतिर्यस्य स उदारः आकाशस्थित इत्यर्थः

व० स्तो०

॥ ७० ॥

यद्वा उद्वनउदकस्यआरःप्राप्तिर्यस्मात्सतथा अथवा उदानिउदकानिआरातिसमुद्रादाददातीतितथा पद्मोमासूह
दित्यादिनाउदकस्यउदन्नादेशः घनोपिरुजलएवतापनाशकोभवतीतिविशेषणसार्थक्यात् परिकरोयम् अलंकारःपरि
करःसाजिप्रायेविशेषणइतिकुदलयानन्देतद्वक्षणात् घनस्यामृतवृष्टिद्वारातापहरणरूपंकार्थयुज्यतएवेतिसममप्यलंका
रःलक्षणंतुतत्रैव सारूप्यमपिकार्यस्यकारणेनसमंविदुरिति किंत्वियानिहव्यतिरेकः यदयं पंकानांपापानां चयं समूहं

तापानपास्यद्भुविदैवसृष्ट्यायुक्तंहिसत्पुष्ट्यमृतोरुवृष्ट्या ॥

आचार्यआनन्दघनोप्युदारश्चित्रंतव्यंपंकचयंजहार ॥ ६२ ॥

जहार वार्दस्तुपंकंकर्दमंप्रत्युतोत्पादयति नतुतंहरति अतइदंतुचित्रम् पंकोऽघेकर्दमइतिहैमः व्यतिरेकलक्षणंतुकाव्याद
र्शे शब्दोपात्तेप्रतीतेवासादृश्येवस्तुनोर्द्वयोःतत्रयद्वेदकथनंव्यतिरेकःसकथ्यतइति पूर्वोत्तराद्वयोःपादांतानुप्रासः शब्दा
लंकारः इंद्रवज्रावृत्तम् ॥ ६२ ॥ उक्तमेवामृतदानंप्रपंचयन्तिस्वागतेतिद्वाभ्याम् एवंहिसिद्धान्तः जगवद्विरहदुःखा
त्तत्प्राप्तिर्भवतीति अतस्तनूर्नतदामोअश्नुते दुःसहप्रेषविरहतीव्रतापधुताशुभाइत्यादिश्रुतिपुराणवाक्येभ्यः अतएवज

टीका

॥ ७० ॥

क्तिमीमांसाद्वितीयाध्यायप्रथमान्हिकेसूच्यते सन्मानबहुमानप्रीतिविरहेतरविचिकित्सामहिमख्यातितदर्थप्राणस्थानत
दीयतासर्वतद्भावाऽप्रातिकूल्यादीनिस्मरणेभ्योबाहुल्यातइति तथाचयःस्वंआत्मानंआगतानां शरणंप्राप्तानां अधिक
रजस्कानांरजोगुणाधिक्यवतामपिसुष्ठुवर्णानांवैष्णवीभूतब्राह्मणादीनां स्वच्छतांनैर्मल्यंवितनुते रजःक्रीबंगुणांतरे
आर्तवेचपरागेचरेणुमात्रेचदृश्यतइति वर्णोद्विजादिशुक्लादियशोगुणकथासुचेतिचमेदिनी किंकुर्वन् अच्युतस्यविरह

स्वागताधिकरजस्कसुवर्णस्वच्छतांवितनुतेऽच्युततापम् ॥
योददत्पररसोत्तररुच्यैतमुकुंदवदनानलमीडे ॥ ६३ ॥

तापं अच्युतं अखंडितं तत् तापंवाददत्सन् तत्रप्रयोजनं परोति परःसर्वोत्तमो योरसो भक्तिःतस्ययत् उत्तरंविद्यो
गरूपमुत्तरदलं तत्ररुच्यै अग्निरुच्यै वियोगदलानुभवायेतियावत् यद्वापरेसर्वातीतेरसे आनंदरूपेपुरुषोत्तमेउत्तरा उ
त्तमा रुचिःप्रीतिः तदर्थं तं बल्लभाख्यं मुकुंदवदनानलं भगवन्मुखाग्निं ईडे स्तौमि बन्धिरापि स्वंआगतस्यद्रावणाद्य
र्थंस्वस्मिंस्यापितस्य अधिकरजस्कस्यबहुधूलिमलिनस्यापिसुवर्णस्यहेम्नः अच्युतं अखंडंस्वतापंदददेवविमलतांक

व० स्तो०

॥ ७१ ॥

रेति सुवर्णकांचनेकर्षइतिहैमः तत्रापिपरस्य उत्कृष्टस्यरसस्य सुवर्णद्रवस्य उत्तरा उत्तमा रुचिर्दीप्तिरेवप्रयोजनं
 उत्तरादिग्विशेषेचस्नुषायामर्जुनस्यच विराटस्यमुतेनास्यादूर्ध्वोदीच्योत्तमेत्रिष्विति रुचिस्त्रीदीप्तौशोभायामभिष्वंगाभि
 लाषयोरितिचमेदिनी प्रकृते रजोगुणनिवृत्यादैर्न्यसिद्धयतितच्चपरमंसाधनं पूर्ववत्तश्लिष्टरूपकमलंकारः स्वागतावृत्तम्
 लक्षणंतुस्वागतेतिरनभाद्रुपुग्ममिति श्लोकारंभेतन्नाममुद्रणान्मुद्रालंकारोऽपि सूच्यार्थसूचनंमुद्राप्रकृतार्थपरैःपदैरि
 तिकुवलयानंदेतल्लक्षणात् ॥ ६३ ॥ एवंभगवद्विरहप्रयुक्ततापक्लेशरूपंमुख्यसाधनमुक्त्वाततएवमुख्यफलप्राप्ति
 रित्याहुः नालमिति यःउपाश्रितान् उक्तविरहतापनिवृत्तयेसमीपमाश्रयतः दैवान् स्वस्यसर्वस्वं निःशेषद्रव्यभूतं
 स्वमार्गेहरेरेवार्थत्वात् तथा रसात्मकं आनंदरूपं तं पुरुषोत्तमं प्रापिपत् प्रापितवान् प्रपूर्वस्यआप्लव्याप्तावित्यस्य
 णिजन्तस्यलुङिरूपं कीदृशान्दैवान् अप्रयत्नान् निःसाधनान् निःसाधनजनोद्धारकरणत्वात्स्वस्य प्रतिपत्तिनिवेदनाति
 रिक्तसाधनराहितान् रजोनिवृत्यादैर्न्याविर्भावेनत्याजितेतरसाधनाभिमानांस्तांस्तंप्रापिपदितियुक्तम् स्वसर्वस्वस्यापि
 दामवर्णनादत्यौदार्यबोधितम् अतएवअदेयदानदक्षइत्याभिधानम् इतरसाधनासाध्यत्वंदर्शयन्ति योगेत्यादि किदृशंतं
 यं पूर्वं प्राक्तनाः साधनाभिमानिनोयोगादिबलैः योगोबहिर्मुखचित्तपंचविधवृत्तीनामान्तमुख्यसंपादनमात्ररूपः योग
 श्चित्तवृत्तिनिरोधइतिपातउजलसूत्रात् सौत्रलक्षणंतु चित्तादिपदविवरणभूतैरग्रिममूत्रैःप्रपंचितंतद्भाष्येव्यासेन अस्य

टीका

॥ ७१ ॥

चतुर्लक्षण्यांप्रत्युक्तत्वान्नरोधयतिमायोगो न सांख्यं धर्म उद्धवेत्यादिभिः श्रीभागवतादिवचनैरसाधकत्वकथनान्भगवत्प्राप
कत्वम् तस्माद्योगस्य आदिशब्दात्स्वाध्याययजनप्रभृतीनांचबलैरणिममहिमेष्टभूतिपुण्यातिशयादिभिः प्राप्तुं नालंस्म
समर्थानासन् नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधयानबहुमाश्रुतेन यमेवैषरुणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्मारुणुतेतनुंस्वामिति

नालंस्मयोगादिबलैर्यमाप्तुं पूर्वैस्वसर्वस्वमुपाश्रितांस्तम् ॥
रसात्मकंप्रापिपदप्प्रयत्नान्श्रीवल्लभं नौमिकृपार्णवंतम् ॥ ६४ ॥

कठवल्लीश्रुतेः नाहंवेदैर्नतपसेति तेनाधीतश्रुतिगणाइतिगीताभागवतादिवचःसहस्राच्च अतोभक्त्याहमेकयाग्राह्यः
भक्त्यैवतुष्टिमभ्येतिविष्णुर्नान्येनकेनचित् प्रीयतेऽमलयाभक्त्या हरिरन्यद्विडंबनं भक्त्यातुतोषभगवान्गजयूथपाये
त्यादिवाक्यैरुक्तवरणश्रुत्याचवरणभक्त्येकमुल्लभंभगवंतं भक्तिमुख्यांगेनविरहेणशोधितानधिकारिणःप्रापयतीतिनकोपी

१ ब्रह्मसूत्रेषुद्वितीयाध्यायप्रथमपादे एतेनयोगःप्रत्युक्तइतिसूत्रे योगस्यनिराकृतत्वात्. २ अणिममहिमादयोयोगजन्याः इष्टभूतिःस्वाध्यायजन्या
यंयंक्रतुमधीतेतेनतेनास्येष्टंभवतीति तैत्तिरीयश्रुतेः .

व० स्तो०

॥ ७२ ॥

हृशंकाबकाशः एवं अश्रमेण भगवत्प्रापकत्वात् कृपार्णवं दयासमुद्रं तं श्रीवल्लभं नौमि यद्वा कृपार्णवंतं कृपानुग्रहः पुष्टिरितियावत् तत्प्रतिपादका ये अणाः अक्षराणि वाचःतद्वंतमित्यथः समुद्रोपि उपाश्रितान् तीरप्राप्तान् देवान् रसात्मक द्रवीभूतं अमृतरूपं स्वसर्वस्वं प्रापितवान् कीदृशान् देवान् अप्रयत्नान् अप्सुजलेमथनरूपः प्रयत्नोपेक्षां तान् प्रथमपक्षे अनचिचेति प्रकारद्वित्वादुभयार्थसंगतिः किंभूतममृतं यत् योगस्य जलसंयोगस्य आदिशब्दा निमज्जनप्रभृतेश्च बलैः प्राप्तुं पूर्वं पूर्वदेवा दैत्याः नाल नाशकनुवन् अब्धिर्मधेभ्योजलं ददातीति तादृशार्थस्फूर्तिर्वैहास्तु अस्मिन्पक्षे रसोजलं समासोक्तिरलंकारः प्रस्तुतेश्रीमदाचार्यवर्णने अप्रस्तुतसमुद्रवृत्तांतस्फूर्तेः लक्षणंतूक्तं कृपार्णवमितिच्छेदेतुरूपकमेव उपजातिवृत्तम् ॥ ६४ ॥ एवंपरमफलप्राप्तिपर्यंतमुक्तं अथोक्तसाधनकरणाद्विवक्षितफलप्राप्तिः श्रीमदाचार्यसंश्रयेण तन्मार्गानुगामिनामद्यापितत्कृपयैवमेव भवतीत्याहुः कलाविति तं वल्लभाख्यगुरुं कलये ध्यायामि तं कं येन संकल्लभा पुनर्यथानभज्येत तथा सम्यक्कल्पिता या अच्युतस्य भजनरूपा नौः तया करणभूतया आश्रितजनः कृतस्वाचार्याश्रयोजनः तादृशनावंवा आश्रितोजनः कलौ कलियुगेऽपि भवाब्धिं संसारसागरं सानंदं भगवत्सेवादिप्रयुक्तानंदसहितमेव यथास्यात्तथानतुहिमातपादिजन्यक्लेशपूर्वकं तरति समुद्रत्वमेवोपपादयंति दुरंतमित्यादिना दुःखेनांतोनाशः समुद्रपक्षे पारश्च यस्य तम् तेन दुस्तरत्वात् समुद्रत्वारोपइति भावः पुनः कीदृशं महामायेति महान्

टीका

॥ ७२ ॥

मायारूपआवर्तो जलचक्रभ्रमोयत्रतम् प्रथमतोमाययैवजीवाआमूलं संसारेऽभिनिवेश्यंते आवर्तेनेवजले संसारस्यपं
चपर्वाविद्योपजीव्यत्वात्तस्याश्च विद्याविद्येममतनूविद्वयुद्धवशरीरिणां मोक्षबंधकरीआद्येमाययामेविनिर्मितेइत्यादि
श्रीभागवतादिवचनैर्मायाजन्यत्वादुचितमेतत् मायायाआवर्तवदभ्रमहेतुत्वंतु भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमाययेत्या
दौप्रसिद्धं पुनःकिंभूतं विपुलेति विपुलोविस्तीर्णोमृत्युभयकारीचकालरूपोमकरोमहाजलजंतुविशेषो यत्रतं विपुलेतिभय

कलौयत्संकलृप्ताच्युतभजननावाश्रितजनोमहामायावर्तविपुलभयकृत्कालमकरं ॥

दुरंतदुःसंगानिलबलचलोमींभिरभितोभवान्बिंसानंदंतरतिकलयेवल्लभगुरुम् ॥ ६५ ॥

विशेषणंवा महामकराहि नौकांतत्स्थजनांश्चगिलंति एवंकालोपितादृशभगवदिच्छयासन्मार्गास्तद्वर्तिमानवांश्चगिलति
एतन्मार्गरूपनौकायांतुसम्यक्कलृप्तत्वात्कालमकरभयंनास्तीत्याशयः नैषां वयं नच वयः प्रभवामदंडइतिषष्ठस्कंधेयम
वाक्यात् वयः कालः भूयःकथंभूतं दुःसंगेत्यादि दुःसंगरूपो यः अनिलोवातः तद्वलेन चलाः प्रवृत्ता या ऊर्मयः काम

व० स्तो०

॥ ७३ ॥

क्रोधादपःपक्षेर्वचयश्च ताभिरभितःसर्वतउपलक्षितं इत्थंभूतलक्षणेतृतीया तैर्दुरंतमितिवा ऊर्मिःस्त्रीपुंसयोर्वीच्यांप्रका
शेवेगभंगयोः वस्त्रसंकोचरेखायांवेदनापीडयोरपीतिमेदिनी कामक्रोधादीनामपिवेगवेदनादिरूपत्वादूर्भित्वव्यवहारःपुराण
प्रभृतिषुप्रसिद्धतरः कृदिकारादक्तिनइतिवार्तिकेनङीप् यत्रभक्तानामपिदशमस्कंधादिषु भवत्पदांभोरुहनावमत्रतोनिधाय
याताइतिमहिमाकथ्यते तत्रकिमुवक्तव्यंतदर्थमेवावतीर्णस्यसाक्षाद्भगवतःश्रीमदाचार्यस्यतथामहिमनि अतःसर्वयुक्त
मुक्तं अत्र संसारेसमुद्रत्ववन्महामायादिष्वावर्तत्वादेरारोपात्सावयवंकस्मिंश्चिदंशेऽश्लेषविशिष्टं सानंदमित्युत्तयाआधिक्य
गर्भताद्रूप्यरूपकमलंकारः लक्षणादिकंतुपूर्वमेवोपन्यस्तम् उक्तलक्षणकंशिरवरिणीवृत्तम् ॥ ६५ ॥ एवं श्रीमदाचा
र्यान्संश्रयतामद्यापिपरिश्रममंतरेणैवपरमफलप्राप्तिर्भवतीत्युक्ता निरूपितस्यतद्यशसोऽत्यौज्ज्वल्यंवर्णयंतस्तस्यसर्वदि
क्प्रसिद्धत्वादलंबहुलवर्णनेनेत्यभिप्रेत्याहुः हृत्वेति यस्य श्रीमदाचार्यस्य श्रवसि यशसि स्वां स्वकीयां चंद्रसंबंधिनी
मितियावत् श्रियं अत्यंतनैर्मल्यशौभ्यलक्षणांशोभांतापहरणादिलक्षणांरचनांवापक्षेसंपदं श्रीर्लक्ष्यांसरलद्रुमेवेषोपकरणे
वेषेरचनायांमतौगिरि शोभात्रिवर्गसंपत्योरितिहैमः हृत्वा ककुब्बलयं दिङ्मंडलंदिशस्तुककुभःकाष्ठाइत्यमरः कंकणप
र्यायंवलयशब्दमाकृतिसाम्यान्मंडलेपिव्यवहरंति यथा उदितेकुमारसूर्येकुवलयमुल्लसतिभातिनक्षत्रमित्यत्रवास्तवार्थे
कुवलयंभूमंडलं गतेसतिअयंप्रसिद्धः हिमकरः चंद्रः प्रतिलब्धुकामः तां स्वश्रियं प्रत्यावर्त्यप्राप्तुमिच्छन्सन् लुपेदव

टीका

॥ ७३ ॥

श्यमःकृत्येतुंकाममनसोरपीतिमलोपः किलेतिसंभावनायां अनुपथं पंथानंपंथानमनु अव्ययंविभक्तीत्यादिनासमासः
 ऋक्पूरब्धूः पथामानक्षइत्यःमार्गमार्गप्रतीत्यर्थः सकरप्रचारं कराणां किरणानां पक्षे हस्तानांच प्रचारेण प्रसारणेन
 सहितंयथास्यात्तथा बलिहस्तांशवःकराइत्यमरः भ्राम्यति पर्यटति चंद्रो यशसापहतस्वश्रियाःपुनर्लाभायहस्तान्प्रसा
 रयन् प्रतिदिङ्मार्गपरिभ्रमतीत्यर्थः अत्रयशसोग्रहणार्थंचंद्रस्यपरिभ्रमणवर्णनेनतस्ययशोपरिग्रहणद्योतनाच्चंद्रगतिस्थ

हृत्वाश्रियंकिलककुब्बलयंगतेस्वायस्यश्रवस्यनुपथंप्रतिलब्धुकामः ॥

भ्राम्यत्ययांहिमकरःसकरप्रचारंस्फारंददातुशमपारगुणोगुरुर्नः ॥ ६६ ॥

लादप्यधिकदूरगत्वंयशसोऽध्वन्यते सःनोऽस्माकं गुरुराचार्यःस्फारं शं भगवल्लीलालाभलक्षणंनिरतिशयंकल्याणंददातु नो
 स्मभ्यंददात्वितिवा कीदृशोगुरुः अपारगुणः स्पष्टं एतेनयशसोगुणप्रयुक्तत्वनियमाद्रुणानांचानंतत्वात्तयुक्तंयशसोपि
 सकलब्रह्मांडव्याप्तत्वं किंच गुणानामनवधितयानैखित्येनतन्निरूपणस्यापिबाहुकरणकार्णवतरणसोदरत्वाद्द्वर्णनादु

व० स्तो०

॥ ७४ ॥

परिरंसाप्येतेन द्योत्यते अत्र स्वाभाविके चंद्रभ्रमणे यशोपहतस्वश्रीलिप्साहेतुकत्वं संभाव्यत इत्युत्प्रेक्षा लंकारः तत्रालि
 प्सारूपो हेतुरेव संभाव्यत इति सचासिद्ध एवेत्यसिद्धास्पदाहेतूत्प्रेक्षेयम् लाभकामनायां हेतुभावस्य गम्यमानतया नादरेत्वं
 सिद्धास्पदाफलोत्प्रेक्षैवास्तु तत्राप्युत्प्रेक्षावाचककिलशब्दप्रयोगाद्वाच्यैषा एवमिह भावाभिमानत्वादिकमितरदप्युत्प्रेक्षं
 लक्षणादिकं तु प्रपंचितं साहित्यदर्पणे भवेत्संभावनोत्प्रेक्षाप्रकृतस्य परात्मना वाच्याप्रतीयमाना सा प्रथमं द्विविधामता वा
 च्येवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे परापुनः जातिर्गुणः क्रियाद्रव्यं यदुत्प्रेक्ष्यं द्वयोरपि तदष्टधापि प्रत्येकं भावाभावाभिमानतः गुणक्रि
 यास्वरूपत्वान्निमित्तस्य पुनश्च ताः द्वात्रिंशद्विधतां यांति तत्र वाच्याभिदाः पुनः विनाद्रव्यं त्रिधा सर्वाः स्वरूपफलहेतुगा इत्या
 दि कुवलयानंदेऽपि संभावनास्यादुत्प्रेक्षावस्तु हेतुफलात्मना उक्तानुक्तास्पदाद्यात्र सिद्धासिद्धास्पदे परे इति वसंततिलका
 वृत्तम् ॥ ६६ ॥ अथ गुणानामपारत्वात् स्तोत्रमुपसंजिहीर्षतः आरंभे यथा प्रथमतस्तवनोपयोगिवाक्सि
 द्ध्ये चरणान्जंतो वाङ्मनसा गोचरवर्ण्यगुणस्कूर्तये स्वरूपं च वंदितवंतः एवमुपसंहारेऽपि स्वहृदये वर्णितगुणानुगुणसार्व
 दिकध्यानसंपत्तये पूर्वस्वरूपं ततो दैन्यप्रादुर्भावेन पूर्वोक्तं तनुजादिकरणात् इष्टफलप्राप्तये स्तुतिसमाप्तौ तत्पदाराविंदं
 च तात्पर्यभेदात् पूर्वक्रमव्यत्ययेन आशिर्वाच्यतः श्रीमदाचार्याणां मुख्यतया अप्राकृताग्निरूपत्वं स्फुटीकुर्वतः
 प्रथमं स्वरूपं भजंते उपाधीति ब्रजेशस्य स्वलीलासहितपुरुषोत्तमस्य वक्रपावकं मुखार्घ्यं भजे कीदृशं तं अद्भुतं

टीका

॥ ७४ ॥

लौकिकवन्हितोविलक्षणं तदेवोपपादयंति उपाधीत्यादिना उपाधेर्मायाऽविद्यारूपस्ययोगसंबंधविनैवसमस्तवस्तुनास
 कंसमग्रवस्तुप्रकाशकं शांकरमतेहिमायोपहिताद्ब्रह्मणोजगदुत्पद्यते तच्चमायिकमेव अतएव शुक्तौरजतवद्भ्रांतिपरि
 कल्पितत्वेनास्यमिथ्यात्वं जीवश्चाविद्योपहितचैतन्यव्यापकएवेत्युच्यते अस्मन्मतेतुशुद्धब्रह्मणएवकर्तृत्वं सर्वाऽप्राकृ
 तनित्यविशेषशालित्वात् श्रुतौप्राकृतव्युदासपूर्वकमप्राकृतविशेषाणांस्थापनात् प्रकृतैतावत्त्वंहिप्रतिषेधतिततोब्रवी
 तिचभूयइतिसूत्रकृतैवतथाव्यवस्थापनात् मतांतरेतुनिर्विशेषपरमंगीकृत्यतस्याऽकर्तृत्वायोपहितात्सर्गउच्यते तत्रायंप
 रंसंशयःउपाधिःसादिरनादिर्वैति आद्येकत्रैतराभावान्निर्विशेषस्यैवतत्कर्तृत्वापत्त्यानिर्विशेषत्वभंगःद्वितीयेतस्यब्रह्मवन्नि
 त्यत्वात्तद्वैतापत्तिः जगदपिनभ्रमात्मकं अधिष्ठानसंस्काराद्यसंभवात् किंतु यदिदंकिंचतत्सत्यमित्याचक्षतइत्यादिश्रुति
 शतैः सत्यमेव इदंचभाष्यकृताऽविरोधाध्याये प्रथमपादेतदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यइत्यादिसूत्रेषुस्पष्टतयाप्रादर्शि
 तत्रैवद्वितीयपादेपरमतंचनिराकारि जीवश्चमुंडकादिष्वग्निविस्फुलिंगदृष्टांतश्रवणादितःस्वांशः एषोणुरात्मेत्यादिश्रुति
 बलादणुरेव इदमपिजडजीवनिरूपणपादेस्पष्टमाकरइतिसंक्षेपः अतोमूलोक्तंयुक्तमेव अग्निस्तु काष्ठाद्युपाधियोगेनज्व
 लन्नेवसर्ववस्तुप्रकाशयति पुनःकिंभूतंरसात्मसाधनेन रसात्मेतिभावप्रधानोनिर्देशः भगवतोरसरूपत्वसिद्धीकारेण
 नीरसानां पुरुषोत्तमराहितानां भक्तिशून्यानांवा आगमौघानां असच्छास्त्रगणानां नाशकं दाहकं यद्यपि नीरसान्

व० स्तो०

॥ ७५ ॥

शुष्कान् अगमौघान् तरुखंडान् ज्वलनोपिज्वालयति तथापिज्वालारूपसाधनेनैव नतुरसात्मसाधनेन जलात्मना करणेन भूयःकीदृशं निसर्गशीतलं स्वभावादेवसौम्यं हुतवहस्त्वत्युष्णप्रकृतिर्भवति च पुनः सर्वकालेषुसौख्यभावकं सुखहेतुं सर्वदानुच्छेद्यभगवदानंदानुभावकत्वात् उषर्बुधस्तुबहुशोहेमंतशिशिरयोरेवसुखदोभवति उष्णर्तौतु

टीका

उपाधियोगमंतरासमस्तवस्तुभासकरसात्मसाधनेननीरसागमौघनाशकं ॥

निसर्गशीतलंचसर्वकालसौख्यभावकंभजेऽखिलेष्टमद्भुतंव्रजेशवक्रपावकं ॥ ६७ ॥

प्रत्युतसंतापकः भूयःकथंभूतं अखिलैः सर्ववर्णैरिष्टं इच्छाविषयीकृतं पूजितंवा इच्छतेर्यजतेर्वाक्तः सर्वेषां इष्टं वांछितफलंयस्मात्तमितिवा हव्यवाहंतु त्रैवर्णिकाएवयजंते तत्राप्यद्यत्वेतु कलौवर्णद्वयंमतमितिवाक्याद्वाह्यणाएव तानेवचसःफलेनयोजयति एवं विरुद्धधर्माश्रयत्वेपि ब्रजेशवक्रपावकत्वादलौकिकाग्नित्वं अत्र

॥ ७५ ॥

प्रथमतो मतांतरनिरासपुरःसरं यथार्थमाहात्म्यज्ञानाय सत्सिद्धांतप्रकाशः ततो भजनीयस्वरूपनिरूपणेन विरोधिनिराकरणेन च भक्तिप्रचारणं अनंतरमेवंकरणाच्छरणागतानां दैवानां तापनिर्वापणेन शैतल्यकरणं ततः साधननिविष्टानां तेषां तत्तदुत्सवाद्यानंदेन प्रतिक्षणमुज्जृम्भमाणतादृक्श्रवणकीर्तनादिप्रमोदेन च सर्वकालेषु सौख्यविधानं अवसाने संपन्नसाधनानामपरिश्रमेण सुदुर्लभेष्टप्रापणं चेति क्रमाद्विशेषणपंचकेनोक्तं भवति अत्राग्नित्वेऽपि तद्विरुद्धानां शैतल्यादिधर्माणां वर्णनाद्विरोधोऽलंकारः लक्षणं तु काव्यप्रकाशे विरोधः सोऽपि विरुद्धत्वेन यद्वच इति परिहारस्त्वलौकिकाग्नित्वेन दर्शित एव तत्रापि शैतल्यं अग्निद्रव्यविरुद्धो गुणः सर्वकालावच्छेदेन सौख्यभावनं तद्विरुद्धा क्रियेत्याद्युक्तं प्रपंचस्तु साहित्यदर्पणे जातिश्चतुर्भिर्जात्याद्यैर्गुणोगुणादिभिस्त्रिभिः क्रियाक्रियाद्रव्याभ्यां यद्द्रव्यं द्रव्येण वामिथः विरुद्धमिव भासेत विरोधोऽसौ दशाकृतिरिति प्रथमचरणेतु उपाधियोगरूपकारणं विनैव प्रकाशनवर्णनाद्विभावनापि लक्षणं तु कुवलयानंदे विभावनाविनापि स्यात्कारणकार्यजन्मचेदिति द्वितीयचरणेतु विरुद्धयोः साधनकार्ययोर्वर्णनात्प्रथमो विषमभेदः लक्षणं त्वाहविश्वनाथः गुणैः क्रियेवायत्स्यातां विरुद्धे हेतुकार्ययोः यद्वाऽऽरब्धस्य वैफल्यमनर्थस्य च संभवः विरूपयोः संघटनाया च तद्विषमं मतमिति मतांतरे त्विह विभावनाभेदः पूर्वोत्तरार्द्धयोः पादांतेऽनुप्रासः द्वितीयतुर्यपादयोः रसात्मसारसाभजे निजे ब्रजे इत्यादिः क्रमिकानुप्रासोऽपि स्फुट एव अत्र भावकंपावकमित्यादेः साहित्यदर्पणमते त्वंत्यानुप्रासत्वं

व० स्तो०

॥ ७६ ॥

यथोक्तं तत्र व्यंजनं चेद्यथावस्थं सहाद्येन स्वरेण तु आवर्त्य तेन्यथो ज्यत्वा दंत्यानुप्रास एव तदिति अतस्तन्मते अतति श्लो
 केषु वृक्षोदक्षो हेतुर्नेतुरित्यादावंत्यानुप्रासो बोध्यः काव्यप्रकाशकारादिमते त्वयं सर्वश्छेकानुप्रास एव पंचचामरं वृत्तम्
 जरौजरौ जगाविदं वदंति पंचचामरमिति तल्लक्षणात् ॥६॥ एवं स्तोत्रपरिसमाप्तौ स्वरूपं निरूप्य सिद्धांते सर्वधर्मान्परित्य
 ज्य मामेकं शरणं ब्रजेत्यादिवाक्यैः शरणागतेरेव मुख्यत्वादैन्यातिशयाद्भक्तिदाढर्याय चरणवर्णनपूर्वकं तामाहुः तापत्रयेति
 यदीयम् यस्य चरणस्य संबन्धि स्मरणं तापत्रयापहरणं आधिदैविकादितापापहारकं ननु तन्मूलभूतस्य संसारस्य विद्य
 मानत्वात् कुत एतदिति चेत्तत्राहुः तरणमिति तत् भवाब्धेरपि तरणं तरणसाधनं करणे ल्युट् ननु चित्ताशुद्धौ कथं स्मर
 णाविच्छेदः कथं तत्स्थाहंत्वममत्वानिवृत्तिरित्याशंक्याहुः चेतोविशुद्धिकरणमिति इदं चेतसोपिविशेषेण शुद्धिकारकं
 शुद्धौ विशेषस्तु यो वेदनिहितं गुहायामित्यादिश्रुत्युक्तः सर्वत्रात्मनि चाक्षरत्वज्ञानरूपः तथा सति कुत स्तरां संसार इति भावः
 यदीयं स्मरणमेवंविधं तच्चरणं प्रपद्य इति संबंधः कीदृशं तत् गोपीशेति उक्तरिति चेतोविशुद्ध्या जीवस्थधामत्वे
 सिद्धे गोपीशे यो भक्तानां भावः आसक्तिः तस्य च तेषु यो भावस्तदुभयपोषकं गोपीशपदात्पक्षद्वयेऽपि मुख्यभक्त
 साहित्यं भगवतो बोध्यं उक्तसमग्रप्रणयने हेतुस्तु निजेषु देवेषु करुणं दयायुक्तमित्येव करुणाशब्दादर्श आद्यच् तादृ
 शं स्वाचार्यवर्यचरणं वैष्णवत्वात् सुष्वाचार्याये मध्वरामानुजादयस्तेषु वर्यः सर्वेषु प्रथमस्य विष्णुस्वामिसंप्रदायस्य

टीका

॥ ७६ ॥

प्रवर्तकत्वात् यद्वा स्वीयआचार्यवर्यः वल्लभाख्यः तस्य चरणं शरणं प्रपद्ये संसाराद्रक्षितृ प्राप्नोमि अथवा शरणं
गृहं प्रपद्येइत्यर्थः स्वमतेऽक्षरब्रह्मणो धामत्वात् तस्यचपुरुषोत्तमचरणत्वेनापिनिरूपणात् श्रीमदाचार्याणांचपुरुषोत्तम
त्वान्नानुपपत्तिः निःसाधनत्वेनतदेकशरणप्रपत्त्याममापिसमग्रमेतन्मार्गीयंफलंतत्कृपातः संपत्स्यतइतिभावः अत्र स्मर

तापत्रयापहरणंतरणंभवाब्धेश्चेतोविशुद्धिकरणंस्मरणंयदीयं ॥
गोपीशभावभरणंकरुणंनिजेषुस्वाचार्यवर्यचरणंशरणंप्रपद्ये ॥ ६८ ॥

णमपितापत्रयापहरणसंसारार्णवत्रणाद्यनेकमहाकार्यहेतुरित्यद्भुतरसस्यभक्तिरसांगत्वाद्भसवदलंकारः लक्षणंत्वाहालं
कारदीपिकोद्विष्टालंकारप्रकरणेआशाधरभट्टः अन्यांगत्वेरसस्यस्याद्भसवन्नामतद्यथेति शब्दालंकारस्तु पादचतुष्टये
पिमध्येव्यक्षरश्छेकानुप्रासः लक्षणंतु चंद्रालेके स्वरव्यंजनसंदोहव्यूहामंदोहदोहदा गौर्जगज्जाग्रदुत्सेकाच्छेकानुप्रासभासु

व० स्तो०

॥ ७७ ॥

रेति वसंततिलकावृत्तम् ॥ ६८ ॥ एवं स्तुत्वोपसंहरन्ति इतीति गोस्वामीति हि श्रीमदाचार्यवंशस्योपनाम अर्थ
स्तु गोर्वाचः स्वामी वागीशत्वात् यद्वा गोर्धन्वाः स्वामी गोपालरूपत्वात् अथवा गोर्भूमेः स्वामी तत्स्थाऽधर्मनिरासकत्वा
दिति तादृशावटंकेन अर्थादाचार्यवंश्येन गोकुलाधीशनाम्ना इति अनेन प्रकारेण शब्दसंघटनारूपेण तत्कृपया तेषामा

इतितत्कृपयाचार्यस्तुतिरत्नावलीकृता ॥ गोस्वामिगोकुलाधीशनाम्नेयंपर्यपूर्यत ॥ ६९ ॥

चार्याणामेव कृपारूपसाधनेनैव कृता इयं सन्निहिता आचार्याणां श्रीवत्सुखाख्यानां स्तुतिरत्नावली एतन्नामकः ग्रंथः
पर्यपूर्यत परिपूर्तिमगमत् इह स्तुतिरत्नावलीति रूपकम् ॥ ६९ ॥ अथ मनुष्यकृतो जगवत्स्तवो हि यथार्थो न भवति
यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सेहेति तत्र वाङ्मनसाऽप्रवृत्तेः अतस्तत्प्रयुक्तापराधं क्षमापयन्ति यन्मयेति मया अज्ञा

टीका

॥ ७७ ॥

नेन यत् अत्र स्तोत्रेऽनुचितमप्युक्तं अपिःसंभावनायां अपिसंभावनाप्रश्नशंकागर्हासमुच्चयइतिमेदिनी तत् श्रीमदाचार्याःश्रीशब्देन रचनाशोभाबुद्धिसरस्वतीप्रभृतयोत्रैकशेषात्संगृहीताः तद्वन्त आचार्याः श्रीर्वैषरचनाशोभाभारती सरलद्रुमे लक्ष्म्यांत्रिवर्गसंपत्तिविधोपकरणेषुच विभूतौचमतौचेतिमेदिनी अथवा श्रियो लक्ष्म्याःमदोहर्षोयस्मात्तसः श्रीमदःभगवान् तत्संबन्धिनस्तदूपावाआचार्याः पाद्माद्युक्तलक्षणकास्सत्संप्रदायप्रवर्तकाः क्षमंतां यतस्तेवत्सलाः

यन्मयाज्ञतयात्रोक्तमयुक्तमपिवत्सलाः ॥ क्षमंतांश्रीमदाचार्याःपोतेनपितरौयथा ॥ ७० ॥

कृपालवः यथा पोतेन बालेनोक्तमयुक्तमपि पितरौ मातापितरौ क्षमेते तथात्रापि कूटस्थत्वेनपितृत्वाद्योग्याक्षमेति भावः पिताचमाताचपितरौ पितामात्रेत्येकशेषः पोतःपाकोर्भकोऽङ्गिभइत्यमरः आचार्यलक्षणंतुसारसंग्रहे पाद्रे सहस्रशाखाध्यायीचसर्वयज्ञेषुदीक्षितः कुलेमहतिजातोपिनगुरुःस्यादवैष्णवः यस्तुमंत्रद्वयंसम्यगध्यापयतिवैष्णवः सआचार्यस्तुविज्ञेयोभवबंधविनाशकइति हारीतस्मृतावपि आलोक्यसर्वशास्त्राणिपुराणानिचवैष्णवः तदर्थमाचरेद्यस्तुसआ

व० स्तो०

॥ ७८ ॥

चार्यइतीरितइति एवमन्यत्रापि आचिनोतिहिशास्त्रार्थानाचारेस्थापयत्यापि स्वयमाचरतेयस्मात्तस्मादाचार्यईरितइति
सांगोपमालंकारः ॥ ७० ॥ एवंक्षमापयित्वात्रस्तोत्रेप्रेक्षावत्प्रवृत्त्यर्थंफलंप्रदिदर्शयिषवस्तद्यदारंभे एनोविनष्टिःपरम
स्यतुष्टिरितिद्विविधमुक्तं तदेवात्रक्रमाच्छ्लोकद्वयेनप्रदर्शयंति स्तोत्रस्येत्यादि अस्यश्रीवल्लभस्तुतिरत्नावल्लभ्यभिख्यस्य
स्तोत्रस्य पाठेति पाठः कीर्तनं श्रवणं पदवाक्यशक्तितात्पर्यनिर्द्धारः आदिशब्दात्स्मरणंच तेभ्यो हेतुभ्यः मर्त्यस्ये

टीका

स्तोत्रस्यपाठश्रवणादितोस्यमर्त्यस्यपापानिपलायितानि ॥

सद्योभवंत्येवयथावनस्यत्रस्ताहरेर्गर्जनतोमृगाद्याः ॥ ७१ ॥

ति जात्यभिप्रायेणैकवचनं तेन मनुष्याणां पापानि बहुवचनेनकायिकादिभेदादनेकविधान्यपि तानि सद्यः तत्कालं
पलायितानि भवंत्येवेत्यवधारणं उपसर्गस्यायतावितिपरोपसर्गावयवरेफस्यलत्वं तत्रोपमानं यथाहरेः सिंहस्यगर्जनात्
त्रस्ता वनस्य संबन्धिनः मृगादयः श्वापदाः पलायंते तथेत्यर्थः तस्माद्भारतसर्वात्माभगवान्हरिरीश्वरः श्रोतव्यःकी
र्तितव्यश्चस्मर्तव्यश्चेच्छताऽभयं तथा नाम्नोस्तियावतीशक्तिः पापनिर्हरणेहरेः तावत्कर्तुंनशक्नोतिपातकंपातकीजन

॥ ७८ ॥

इत्यादिवचनेभ्यउक्तंसर्वयुक्तं अत्रग्रंथसिंहयोःपठनगर्जनयोर्मर्त्यवनयोःपातकचतुष्पदानांचपरस्परमुपमानोपमेयभा
वात्तस्तबकोपमालंकारः लक्षणंतूक्तं इंद्रवज्रावृत्तम् ॥ ७१ ॥ ननुनवीनकृतौकुतःपापनिवर्तकत्वमित्याशंक्यतत्सा
धयंतः शिष्टंतुष्टिरूपंफलंदर्शयंति श्रद्धालवइति योद्येतग्रंथं पठेत् अर्थवाविचारयेत् सश्रीमदाचार्यचरित्रश्रद्धया तज्जि
ज्ञासयावातयाकुर्यात् अतःश्रद्धालवे तथा अर्थविदे मनेनेननिश्चितार्थाय चकारद्वयंश्रद्धार्थज्ञानयोःसमुच्चयात्कार्य
सिद्धिर्नत्वन्यतरस्मादितिबोधनार्थं तस्मै पाठश्रवणादिकर्त्रे पत्येशेतेइत्यादिवत्क्रिययायमभिप्रैतिसोपिसंप्रदानमिति
संप्रदानता पुरुषोत्तमस्य क्षराक्षरपुरुषाभ्यांआधिभौतिकाध्यात्मिकाभ्यां आधिदैवकत्वेनोत्तमस्यगीतादिप्रसिद्धस्यभ
गवतः आस्यं मुखं सः श्रीवल्लभाख्यः तुष्येदेव हरिमुखत्वात् भगवतोहिस्तुतिप्रियत्वं अलंकारप्रियोविष्णुःस्तुतिप्रि
योविष्णुरित्यादिश्रुतिसिद्धं स्तव्यःस्तवप्रियःस्तोत्रमिति विष्णुनामसहस्रेचप्रसिद्धं तस्यचप्रत्यवयवंपूर्णत्वंसर्वावयवका
र्यसंपत्तिश्चेति विश्वतश्चक्षुंरुतविश्वतोमुखः सर्वतःपाणिपादांतमित्यादिश्रुतिबलात्सूत्रकृताव्युत्पादितमेव इदमेव त
स्याऽप्राकृतपूर्णगुणत्वंनाम अतएवश्रीमदाचार्याणांमुखरूपत्वेपिपूर्णकृष्णत्वम् कृष्णावतारेपितथैवनिर्णयात् तथाहि
अपरिच्छिन्नस्यब्रह्मणःतावन्मात्रमायादूरीकारेणपरिच्छिन्नस्वरूपस्यप्रकाशने सर्वत्रव्यापकापेक्षयांशत्वंतुतत्रापिविद्य
तेअंशत्वबोधकवाक्यान्यप्पेकमंशत्वपराण्येव तत्रांशेनावतीर्णस्थविष्णोर्वीर्याणीत्यत्रापिविष्णवंशपदसमन्निव्याहारादेव

व० स्तो०

॥ ७१ ॥

मेवव्याख्यातंसुबोधिन्यां विष्णुशब्दस्यविवेष्टीतिव्युत्पत्त्याव्यापकार्थकत्वात् तथाचयथातत्रैवंप्रकारकांशत्वेपिपूर्णत्वम् अन्यथा कृष्णस्तुभगवान्स्वयं वसुदेवगृहेसाक्षादवतीर्णःपरःपुमाननृणांनिश्रेयसार्थायव्यक्तिर्भगवतो नृप यदोर्वंशंनरःश्रुत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते यत्रावतीर्णोभगवान्परमात्मानराकृतिरित्यादिविरोधः तथामुखत्वेपिश्रीमदाचार्याणांपूर्णत्वमेव एवंचसाक्षाद्भगवतितुष्टेपापनिवृत्तिरतितरांसुलभेत्युक्तंभवति तस्मिन्श्रीवल्लभाचार्येतुष्टेसातिचलीलायुक्तः श्री

श्रद्धालवेचार्यविदेचतस्मैतुष्येत्स आस्यंपुरुषोत्तमस्य ॥

तुष्टेचतस्मिन्नाहिदुर्लभस्याल्लीलायुतःश्रीपुरुषोत्तमोपि ॥ ७२ ॥

पुरुषोत्तमोपिदुःखलभ्योनभवेत्किंतुसुलभएव हि निश्चयेनेदंअपिशब्दःकैमुतिकद्योतकः तेनतत्सृष्टान्यावरवस्तुलाभोकिंवाच्यमितिभावः तथाचनवीनकृतित्वेपिवर्ण्यमहिम्नोक्तफलसाधकत्वमक्षतमेव तद्वाग्विसर्गोजनताघविप्लवइत्यादिवचनैस्तथानिश्चयात् विशेषस्त्वग्रिमश्लोकेदर्शयिष्यते इहपूर्वश्लोकोक्तंसमर्थनीयं ग्रंथस्यपापनाशकत्वंस्तव्यसंतोषरूपहेतुनासमर्थितमितिदर्शितलक्षणकंवाक्यार्थहेतुकंकाव्यलिंगमलंकारः न च समर्थनीयसमर्थनयोर्भिन्नश्लोकगतत्वाद्

टीका

॥ ७१ ॥

लंकारानिष्पत्तिः शंक्या कुवलयानंदोपन्यस्ते साहित्यपाथोनिधिमंथनोत्थं कर्णामृतं रक्षतहे कर्वाद्राः यत्तस्य दैत्या इव लुंठ
 नायकाव्यार्थचोराः प्रगुणीभवन्ति गृहंतु सर्वे यदिवायथेच्छं नास्ति क्षतिः क्वापि कवीश्वराणां रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्यापि
 रत्नाकर एव सिंधुरित्याक्षेपो दाहरणे प्रतिषेध्य प्रतिषेधयोर्भिन्नश्लोकगतत्वेऽप्यलंकारनिष्पत्तिस्वीकारात् इन्द्रवज्रावृत्तं
 ॥ ७२ ॥ एवं फलमुक्त्वा वर्ण्यप्रभावादेवेदमुच्यते न तु स्वकृतिश्लाघाभिप्रायेणेति बोधयंत औद्धत्यं परिहरंतः प्रेक्षकान् वि
 दुषः प्रार्थयन्ते कलृप्तमिति मया कलृप्तं कृतं एतं श्रीवल्लभास्तुतिरत्नावल्याख्यं कलागण्यपद्यस्तवं कलाभिः चातुर्यैः
 गण्यस्य स्तुत्यस्य अथवा कलाः अवतारादिरूपा अंशाः अगण्यायस्य सकलागण्यो मूलभूतः पुरुषोत्तमः आहिता
 ग्न्यादेराकृतिगणत्वात् तत्र पाठकल्पनया विशेष्यस्य पूर्वनिपातः तद्रूपस्य श्रीमदाचार्यस्य पद्यैः श्लोकैः कृतं स्तवं कला
 गण्यस्य श्रीमदाचार्यस्य पदौचरणौ याति प्राप्नोतीति कलागण्यपद्यः तादृशं स्तवमिति वा पदं विश्वरणोस्त्रियामित्यमरः
 वस्तुतस्तु कलाभिश्चतुःषष्टिकलाभिः गण्यानि अर्थात् चतुःषष्टिसंख्याकानि पद्यानि यत्र तादृशं स्तोत्रं यद्यप्यत्र
 त्रिसप्ततिः श्लोकास्तथाप्यारंभे मंगलोपोद्घातप्रतिज्ञाप्रतिपादकं श्लोकचतुष्टयं अंते संपूर्तिफलस्तुत्यादिबोधकं
 इति श्रीवल्लभाचार्येत्यादिश्लोकपंचकं चानंतर्भाव्यगणने साक्षात् स्तोत्रपद्यानि चतुःषष्टिरेव भवन्तीत्यदोषः इदं
 बुधैः प्रेक्षावद्भिः शोधयित्वा अपप्रयोगादिदोषसत्त्वे तद्गृहीतं विधाय अत्र ग्रंथे यत् सारं न्याय्यं श्रेष्ठं वा सारोबले

व० स्तो०

॥ ८० ॥

स्थिरांशेचन्याय्येक्रीबंवरेत्रिवित्यमरः तदेवगृह्यतां प्रार्थनायां लोट् इतरत् असारं मागृह्यतां गुणाएवग्राह्या
दोषास्तुत्याज्या अपसारणीयाश्च नतुकाव्यमेवहेयं उत्तमविषयकत्वादितिभावः अत्रार्थांतरंन्यस्यंति पृथक्कृत्ये
त्यादि नीरक्षीरमिश्रणे हंसैः तोयतः जलात् पयःदुग्धंपृथक्कृत्य विविच्य तदेवपीयते नतुजलमपीतिभावः कीदृशैर्बु
धैः हंसैश्च कलाढ्यैःचतुःपष्टिकलासंपन्नैः एतेनसारासारविवेकसामर्थ्यध्वनितं पक्षेकलं अव्यक्तमधुरःशब्दःतेनसमृद्धैः

क्लृप्तमेतंकलागण्यपद्यस्तवंशोधयित्वाकलाढ्यैर्विशुद्धैर्बुधैः ॥

गृह्यतांसारमन्त्रेतरन्मापृथक्कृत्यहंसैःपयस्तोयतःपीयते ॥ ७३ ॥

कलास्यान्मूलरैवृद्धौशिल्पादावंशमात्रके षोडशांशेचचंद्रस्यकलनाकालयोः कला कलंशुक्लेकलोर्जाणिप्यव्यक्तमधुरध्वना
वितिविश्वः पुनःकिंभूतैस्तैः विशुद्धैः मात्सर्यादिदोषरहितैः एतेनगुणैकग्राहितापरदोषाच्छादकत्वादित्योतितं पक्षे
धवलैः शुद्धंस्यात्त्रिषुकेवले निर्दोषेचपवित्रेचेतिमेदिनी केवलार्थत्वाद्गुणांतरासमानाधिकरणे शुक्लेप्ययंप्रयुज्यते
अत्रउत्तमैः सारासारेविविच्यतत्रसारमेवग्राह्यमितिसामान्यमर्थमुपपादयितुंहंसवृत्तांतरूपोविशेषार्थउपन्यस्तइत्यर्थांतर

टीका

॥ ८० ॥

न्यासोलंकारः तत्रापिबुधहंसचरित्रयोः साम्यात्साधर्म्यशाल्पयं लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे सामान्योवाविशेषोवातदन्येन समर्थ्यते यत्रसोर्थांतरंन्यासःसाधर्म्येणेतरेणवेतितत्रापिविशेषणयोः श्लिष्टत्वाद्विच्छित्तिविशेषशाल्यसौ उक्तंचदंढि ना ज्ञेयः सोर्थांतरंन्यासोवस्तुप्रस्तुत्यकिंचन तत्साधनसमर्थस्य न्यासोयोन्यस्यवस्तुनः विश्वव्यापीविशेषस्थः श्लेषाविद्धोविरोधवान् अयुक्तकारीयुक्तात्मायुक्तायुक्तोविपर्ययः इत्येवमादयोभेदाः प्रयोगेष्वस्यलक्षिताइति शब्दालंकारस्तु पयःस्तोयतइत्यादौयकारतकारादेर्व्यंजनस्थावृत्तिदर्शनादृत्यनुप्रासः लक्षणंतुकाव्यप्रकाशे वर्णसाम्यमनुप्रासश्छेकवृत्तिगतोद्विधा सोनेकस्यसकृत्पूर्वएकस्याप्यसकृत्परइति एकस्यापिशब्दादनेकस्यव्यंजनस्यद्विवहुकृत्वोवासादृश्यं वृत्यनुप्रासइति तत्रैवव्याख्यातं अतोनेकव्यंजनाऽऽवृत्तावप्यदोषः तत्रापि सारमन्त्रेतरन्मेत्यादौरेफादिमधुर वर्णदर्शनादुपमागरिका विशुद्धैर्बुधैरित्यादावोजःख्यापकवर्णसद्भावात्परुषा तुर्यपादादौ उभयाप्रकाशकयकारादिसत्त्वात्कोमलाचवृत्तिरिति ज्ञेयं उक्तंचतत्रैव माधुर्यख्यापकैर्वर्णैरुपमागरिकेष्यते ओजःप्रकाशकैस्तैस्तुपरुषाकोमलापरैरिति वामनादयस्त्वमावैदर्जीगौडीपांचालीतिरीतीर्मन्यन्ते श्लोके दंत्याक्षराणां बहूनांसत्वाच्छ्रुत्यनुप्रासोपि लक्षणंत्वाहविश्वनाथः उच्चार्यत्वाद्यदैकत्रस्थानेतालुरदादिके सादृश्यं व्यंजनस्यैवश्रुत्यनुप्रास उच्यतेइति इदंचृत्यनुप्रासादिकंसुलभ

व० स्तो०

॥ ८१ ॥

त्वादतिक्कांतश्लोकेषु नोक्तमतो दर्शितदिशायथायथमूह्यं अस्मिन्काव्ये गुणरीतिपाकादिविचारस्तु मया विस्तरभयान्न
 क्रियते स्रग्विणीवृत्तं लक्षणं तु वृत्तरत्नाकरे रैश्वतुर्गिर्युतास्रग्विणीसंमतेति वृत्तलक्षणानि प्रायेण वृत्तरत्नाकरस्थान्ये
 वेहलिखितानि इह श्लोके कलागण्यपद्यत्वं स्तोत्रविशेषं कलासंपन्नपंडितानां तदालोचनस्यौचितीद्योतनाय कलाऽ
 गण्यस्य भगवत् इत्यादि व्याख्याने तु सर्वोत्तमनायकविषयकत्वादवश्योपादेयतास्य काव्यस्यानेन विशेषणेन बोध्यते
 नायकोत्कर्षेण काव्योत्कर्षस्तु बहुविद्वत्संमतः यथोक्तं प्रतापरुद्रे पुण्यश्लोकस्य चरितमुदाहरणमर्हति न कश्चित्तादृशः
 पूर्वैः प्रबंधाभरणकृतः १ प्रबंधानां प्रबंधूणामपि कीर्तिप्रतिष्ठयोः मूलं विषयभूतस्य नेतुर्गुणनिरूपणं २ यथारामगुणव
 र्णनं रामायणवल्मीकजन्मनोर्महाप्रतिष्ठाकारणं तथामहापुरुषवर्णने श्रेयस्करी प्रबंधस्थितिरिति उदारितं च रुद्रभट्टेन
 उदारचरितनिबंधना प्रबंधप्रतिष्ठेति उदितं च प्राचाभामहेन उपश्लोक्यस्य माहात्म्यादुज्ज्वलाकाव्यपद्धतिरिति साहित्य
 र्मीमांसाकृताप्यवादि नायकगुणग्रथिताः सूक्तिस्रजः सुकृतिनामा कल्पमाकल्पंतीति नैतावता गुणादिमत्काव्यस्यैवो
 पादेयत्वं किंतु भगवच्चरित्रनिरूपकस्य साधारणस्यापि यथाह भोजराजः कवेरल्पापि वाग्वृत्तिर्विद्वत्कर्णावतंसाति नाय
 को यदि वर्ण्येत लोकोत्तरगुणोत्तरइति किं तर्हि वक्तव्यं गुणालंकाररसवत्तया परमानंदजनकस्य परमेश्वरचरितनिरूपकतया

टीका

॥ ८१ ॥

दुरितनिवर्तकस्य च काव्यस्योपादेयत्वे चार्माकरस्येव सौरभवतः आशितं चैतदुद्धटेन गुणालंकारचारुत्वयुक्तमप्याधिको
ज्वलं काव्यमाश्रयसंपत्त्या मेरुणे वामरद्रुम इति नन्वेतावतोपादेयता तु निष्पन्ना परं कथं पापापहारित्वमिति चेदित्थं
श्रीभागवते तद्वाग्विसर्गो जनताघविष्टवोयस्मिन् प्रतिश्लोकमवद्धवत्यपि नामान्यनंतस्य यशोकिता नियत् शृण्वन्ति गायांति
गृणन्ति साधव इति प्रतिपदमवद्धस्यापि वाग्विसर्गस्य समग्रजनसमूहपापविष्ठावकत्वं कथ्यते भगवन्नाम्नां निखिलदोष
होषकत्वाखिलविमलफलोपलभकत्वादिकंच श्रीभागवते षष्ठस्कंधादौ पुराणांतरेषु च तत्र तत्र प्रासिद्धमेव तदनुसारेण तन्मा
हात्म्यंच नामकौमुदीप्रभृतिषु प्रपञ्चितमेवेति तद्विशिष्टवाक्प्रबंधानां पापापहत्वे न काव्यनुपपत्तिः सांकेत्यं परिहास्यं वा
स्तोमं हे लनमेव वा वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुरित्यादिवचनेभ्यः किंच सत्काव्यस्य पुरुषार्थचतुष्टयसाधनत्वेन तदंतःपा
तिधर्मस्यापि साधकत्वात् तद्विरुद्धपापनिवर्तकत्वं युक्तमेव चतुःपुमर्थसाधकत्वं तु साहित्यदर्पणे चतुर्वर्गफलप्राप्तिः सु
खादल्पाधियामपिकाव्यादेव यतस्तेन तत्स्वरूपं निरूप्यत इति अन्यत्रापि धर्मार्थकाममोक्षेषु वैचक्षण्यं कलासुच करोति
कीर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणमिति काव्यप्रकाशे च काव्यं यशसं कृते व्यवहारविदेशिवेतरक्षतये सद्यः परनिर्वृत
येकांता संमिततयोपदेशयुजे इति शिवेतरक्षतिः कंठरवेणैवोक्ता न चेदंसर्वमानुषग्रंथैरेव साधितमित्यप्रमाणं आप्तवाक्यानां

व० स्तो०

॥ ८२ ॥

वेदाद्यनुरूपार्थत्वानिश्चयेन प्रामाण्योरीकारस्यावश्यकत्वात् किंच श्रुतावपि एकः शब्दः सुप्रयुक्तः सम्यक्ज्ञातः स्वर्गलोके च कामधुग्भवतीति कैयटोदाहृतायां एकशब्दस्यापि तथाफलमुच्यते किंपुनरनेकशब्दात्मकसत्काव्यबंधस्य तथा मुंडकोपनिषदि यस्मिन् द्यौः पृथिवीचांतरिक्षमोतं मनः सहस्राणैश्च सर्वैस्तमेकं जानथ आत्मानमन्यावाचो विमुंचथा मृतस्थेषु सेतुरित्यन्यवाग्विमोकोपदेशद्वारा भगवद्विषयिका एव वाचः प्रयोक्तव्या इति बोध्यते तत्प्रयोगादमृतलक्षणफलसिद्धिश्च द्योत्यते अतएवाग्नेयपुराणे नस्त्वं दुर्लभं लोके विद्या तत्र सुदुर्लभा कवित्वं दुर्लभं तत्र शक्तिस्तत्र सुदुर्लभा इति त्रिवर्गसाधनं नाढ्यमिति च विष्णुपुराणे प्रथमांशचरमाध्याये काव्यालापाश्च ये केचिद्गीतकान्यखिलानि च शब्दमूर्तिधरस्यैते विष्णो रंशमहात्मन इति अतो भगवद्विषयककाव्यस्य दुरितप्रशामकत्वे न कोपि विचिकित्सा गंधः न च काव्यालापांश्च वर्जयेदिति स्मृत्या हेयत्वमस्य शंक्यं अस्याः स्मृतेरसाद्विषयककाव्यवर्जनपरत्वस्य सर्वैरेवांगीकृतत्वात् न यद्वचश्चित्रपदं हरेर्यशो जगत्पवित्रं प्रगृणीत कर्हिचित् तद्वायसंतीर्थमुशंति मानसानयत्र हं सानिरमंत्युः शिक्षया इत्यादि श्रीभागवतादिवाक्यैकवाक्यतया तथा ध्ववसायाञ्च एतेन काव्यादीनामसत्यत्वान्नोपयोगः कथंचन धर्मेकतुः क्वचित्कीर्तिर्नैपुण्यं पाठतः क्वचिदिति सर्वार्थनिर्णयस्थ श्रीमदाचार्योक्तेरपि न विरोधः तस्या उत्प्रेक्षाद्यसत्यालापरूपलौकिकविषयककाव्यस्य धर्मे साक्षादुप

टीका

॥ ८२ ॥

योगाभावबोधनपरत्वात् तादृशस्यापिकाव्यस्यफलांशेउपयोगस्तुतत्रैवोत्तरार्द्धेउक्तः व्याख्यातश्चतैरेवटीकायां कीर्ति
 धर्मवत्फलसाधिकेतिफलांशेकाव्यादीनामुपयोगमाहेत्यादिना भगवद्विषयकाव्यस्यतूत्तरीत्यायथासंभवंधर्मजनकत्वम
 पि अतएवरामायणस्यभगवद्विषयककाव्यत्वाद्वर्मजनकत्वंतत्रैवाग्रेऽनुपदं चरितंरघुनाथस्येतिवाक्यमुपन्यस्योक्तं
 अतएच श्रीमदाचार्याणां यमुनाष्टक श्रीपरिवृढाष्टकादीनि श्रीविठ्ठलाचार्याणां व्रतचर्यादानलीलानिरूपणादीनितच्च
 रणाञ्जचंचरीकाणामितरेषांचमहानुभावानां तावितानिभगवद्विषयकाणिसंस्कृतप्राकृतभाषानिबद्धानिकाव्यानिदृश्यते
 तत्रतत्रपापनिवृत्त्यादिरूपफलजनकत्वंचोच्यते एवंभगवद्विषयकवाक्प्रबंधस्यप्रशंसनंचनेकत्रभागवतादिषुदृश्यते न
 नुपापविनाशकत्वेपिकयंभगवत्तोषकत्वमितिचेत्प्रथममेवावोचामस्तुतिप्रियोविष्णुरितिश्रुतिसिद्धतादिति तत्तोषतःसर्व
 वस्तुसौलभ्यंच किमलभ्यंभगवतिप्रसन्नेश्रीनिकेतने तस्मिन्नप्रसन्नेसकलाशिंषांप्रभौ किंदुर्लभंताभिरलंलवात्मभिः अ
 नन्यदृष्ट्याभजतांगुहाशयःस्वयंविधत्तेस्वर्गतिपरःपरामिति श्रीभागवतादिषुप्रसिद्धमेव तस्मादनेकवेदपुराणवचनैस्तद्व
 गुणैः प्रामाणिक्यनेकावेद्विनिर्णयैश्च लक्ष्मीरमणचरणनिषेविण्यांनिर्जरतरंगिण्यामिवास्यांकृतौश्लोकद्वयोक्तफलविधा
 यित्वमवदातमेव इदंचकाव्यं पद्यंगद्यंचमिश्रंचतत्रिधैवव्यवस्थितमितिदंडिनोक्तत्रिविधकाव्येषुपद्यमात्रनिबद्धत्वा

व० स्तो०

॥ ८३ ॥

तद्यकाव्यं तत्रापिविवाहनायकोदयादिवर्णनेनमहाकाव्यैकदेशानुसारित्वाददंविश्वनाथादिमतेखंडकाव्यं यथोक्तं सा
हित्यदर्पणे खंडकाव्यं भवेत्काव्यस्यैकदेशानुसारिचेति विद्यानाथस्त्वीदृशंसर्गबंधरहितमुपकाव्यं मन्यते यथाहसप्र
तापरुद्रीये असर्गबंधमापियदुपकाव्यमुदयितइति असर्गबंधरूपंसूर्यशतकादीतिचव्याचख्यौ तत्रापि मुक्तकंकु
लकंकोषःसंधातइतितादृशइतिकाव्यादर्शाद्युक्ततदवांतरोद्देशुसंधातोयं श्रीमद्वल्लभाचार्यचरित्ररूपस्यैकार्थस्यैकैवस

टीका

इतिश्रीमद्गोस्वामिकुलावतंसश्रीमधुरानाथात्मजश्रीगिरिधरांगज
गोकुलाधीशविरचिताश्रीमद्वल्लभाचार्यस्तुतिरत्नावलीसमाप्तिमगमत् ॥

र्गेणवर्णनात् यथोक्तं यत्रकविरेकमर्थंसर्गेणैकेनवर्णयतिकाव्ये संधातएषगदितोदंदावनमेघदूतादिरिति एवंस्वरूपेणात्यु
त्तमविषयकत्वादुक्तदिशाविविधसत्फलसाधकत्वाच्चेदमुपादेयंसर्वैःसद्वदयैः उक्तंहिमहाप्रबंधेषु परिवद्वद्विषण्णाणंसंभा
विज्जइजसोविसर्पंदिगुणा सुव्वइसुपुरिसचरिअंकितज्जेणमणोणहरंतिकव्वालावाइतिअर्थस्तु परिवद्वतोविज्ञानंसं
भाव्यतेयशोविसर्पंतिगुणाः श्रूयतेसुपुरुषचरितंकितद्येनमनोनहरंतिकाव्यालापाइति तदलमतिविस्तरेण ॥ ७३ ॥

॥ ८३ ॥

श्यामस्त्वंकथमीक्षणैस्तवसदालिप्तोस्मि वक्रंकुतश्चेतस्तेचिकुरोच्चयेनवसनादीदृक्कठोरःकुतः वक्षोजांऽऽघटनात्तवेति
 सरुषाकर्णोत्पलेनाहतोप्याश्लिष्यन्करपृष्ठताडिततनुर्गोप्यावतुश्रीपतिः १ अपिच मुग्धेवह्रिविलंबिनंफणधरंत्वत्के
 शंहस्तंविदन्केकयायातिरयादसावितिहरिहस्तेनैतदंशयन् स्वस्मिन्सांद्रघनभ्रमादुपगतंपायाद्भियाकातरंदृष्टस्तक्ष्ण
 मुक्तमानमनसाश्लिष्टःस्वयंराधया २ सत्कार्यैकप्रमितिर्लुचिराऽनर्थवादाप्रमापिमायावादोत्कदनकुशलाऽऽस्तेसंमाऽयो
 दयापि सूत्रैर्बद्धा स्वयमपिगुणोच्छेदिनीयस्यवाणीस्वाचार्योसौप्रतिजनिगतिर्वह्नुभाख्योममास्तां ३ तत्त्वंप्रापय्य
 नंतत्त्वंगमयन्पुनःकरोतिदृक्पात्रं श्रुतिमात्रविषयमपितंकलयेऽमलयेहविद्वलंभक्त्या ४ स्थित्वारैर्वैतपर्वतस्य

१ गोप्याः करपृष्ठं अंगुलीनामुपरितनः करपश्चाद्भागः . २ केशपाशं अत्र सर्पभ्रमः तस्याः तनौच कनकवलिभ्रम इतिभावः .
 ३ स्वस्मिन्कृष्णे मेघभ्रमादायांतं मयूरं . ४ स्वयं नायकप्रयत्नं विनैवाश्लिष्टः . ५ सत्कार्यस्यैवप्रमापिकापि अनर्थवादैरप्रमेति विरोधः परिहारस्तु
 कार्यं जडजीवादिकं सर्वं सदेव नतु मिथ्येति प्रमिति जनिका ॥ नास्ति अर्थवादानां विधिस्तावकवाक्यानां अप्रमा स्वार्थेप्रामाण्याभावो यस्यांसा
 निबंधादिष्वर्थवादानां स्वार्थे प्रामाण्यांगीकारात् . ६ विरोधेमायोदयेनसहितः परिहारे समेषां सर्वेषां अपानां शुभावहविधीनां उदयवती,
 ७ विरोधेसूत्रैस्तुभिः परिहारे तत्त्वसूत्रैः . ८ विरोधेगुणारज्जवः परिहारेसत्वादयः . ९ विरोधे नेति तत्त्वमिति पृथक्पदे परिहारेदैववशात्प्रभावं .
 १० कर्णमात्रस्वविषयमपि दृग्बिषयं करोतीतिविरोधः वस्तुतस्तु वेदैकवेद्यं भगवतं साक्षादर्शयति . ११ गिरनारइतिप्रसिद्धस्य .

व० स्तो०

॥ ८४ ॥

पुरतः श्रीजीर्णदुर्गेपुरेश्रोदामोरकाममोहनविभूषणसंसेवमानान्सदा श्रीमदीक्षितवंशमौक्तिकमर्णानेकादशानन्वयेस्वाच-
र्याद्ब्रजवल्लभाभिधगुरुमातामहान्स्वान्भजे ५ कृष्णयजुस्त्रिदिवतरोःसुमनः श्लाघ्यास्तितैत्तिरीशाखा तांसेवते
मधुरवागापस्तंबद्विजातिकुलं ६ तत्रोद्धूतोमतिमान्वाधूलसगोत्रवारिधेश्वरः तैलंगवेल्हनाटीज्ञातिर्विद्वत्सभारत्नं
७ यःपचनद्युपावह्यगोपीनाथांगजोधनश्यामः गोवर्द्धनाभिधोहंतसूनुस्तन्मुखाधिगतविद्यः ८ रत्नावलिर्दृढगुणा
सुवर्णपदकामितप्रभा तेन बुधद्वयकंठभूषणहेतोःसरलीकृताप्रकाशवशात् ९ श्रीविक्रमस्यशरद्वग्रहभूमितेन्देवैत्रेऽ
सितहरितियौपरिपूरितेन श्रीवल्लभप्रभुजनेःसुदिनेत्यनेनतुष्यंतुतेममचमंतुमिहक्षमंतां १० मयांधभावाच्छ्रुतिमात्रवेदि-
नाकरैःपरेषामखिलंविलेखितं नैकांतिकीमानुषशेमुषीचतन्ममक्षमध्वंस्वलितानिपांडिताः ११ इतिश्रीमद्वल्लभाचार्य-
मतवर्तिनावेदांतादिविषयकानेकनिबंधनिर्मायिणाविद्वद्भ्युपेक्षनदिधनश्यामभट्टात्मजेन गोवर्द्धनाशुक्विनाकृतःश्रीमद्व-
ल्लभाचार्यस्तुतिरत्नावलीप्रकाशःसंपूर्णः ॥ शुभमस्तु ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

टीका

॥ ८४ ॥

१ श्रीविक्रमनाथपौत्राणां गोपीनाथदीक्षितानां श्रीमथुरेशसेविनां. २ श्रीवल्लभाचार्यान्तरभ्यपुरुषपरंपरागणनेएकादशान्. ३ देवैःपुण्यैश्च.
४ ब्राह्मणानां पक्षेपक्षिणां. ५ सदक्षरपदैरभिलषितशोभा मालापक्षे हेमपदकैरमितश्रीः.

